

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

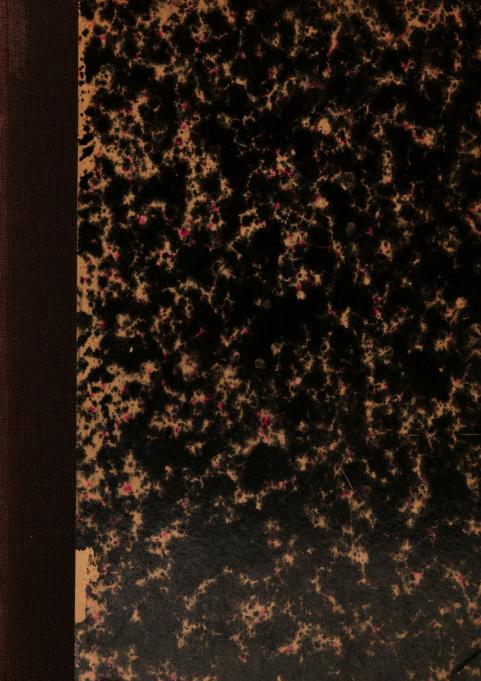
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

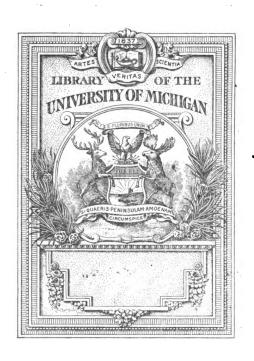
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Survey, Titus

T. LIVI AB URBE CONDITA

LIBRI.

EDIDIT

ANTONIUS ZINGERLE.

PARS VII. FASC. II.

LIBER XXXXII.

EDITIO MAIOR.

VINDOBONAE ET PRAGAE LIPSIAE

SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY. SUMPTUS FECIT G. FREYTAG.

MDCCCCI.

Preis geh. 2 K 20 h.

Preis geh. 1 M. 80 Pf.

Typis expresserunt fratres Stiepel, Reichenbergenses.

Digitized by Google

L. S.

Huic fasciculo pauca tantum verba de asterisci, quem dicunt, in adnotatione critica usu praemittenda videntur. Qui ipsis codicis apicibus additus docet, eos non solum denuo inspectos, sed Iosephi, filii mei, opera litteris uncialibus accurate esse depictos; H. I. Mülleri Berolinensis nomini adiunctus indicat eas emendationes et observationes, quas vir ille doctissimus, qua est benivolentia, per litteras mecum communicavit; in fine denique versuum positus ea significat, quae ipse in dissertatione exposui, quam inscriptam "Zum 42. Buche des Livius" C. R. Academiae Vindobonensi nuper edendam tradidi. Descriptionem paulo uberiorem, quam de apicibus quibusdam adhuc valde dubiis huic quoque parti addidi, haud ingratam fore spero, cum etiam ad codicis proprietates errorumque origines magis magisque illustrandas contribuere possit.

Dabam Oeniponte mense Septembri MDCCCC.

A. Z.

- 5,4 appellem, ober bem zweiten lein feiner Bunkt von anderer Tinte.
- 7,1 nach amplius aus ber ursprünglichen Schrift noch e zu sehen, m mit Bleistift offenbar burch einen früheren Benützer auß= gezogen.
- 7,10 neutrisxparte, die Stelle stark fleckig, so dass r in neutris kast unsichtbar ist.
- 9,3 cumorbembellonabene, bas Bellonae ber vorhers gehenben Zeile steht genau über bem Fehler bellona.
- 10,2 capitea, getilgtes e nicht e; ber Schreiber sette nochmals zu capita an.
- 10,10 et (nicht ei) conss. aelius; i und t im Cod. oft schwer zu unterscheiben, da bei t der Querbalken mehrfach kaum ansgedeutet ist; entscheidend ist die untere Krümmung der hasta, die bei i fehlt.
- 12,4 uelautauspicibus, a (nicht r) getilgt; Abirrung auf auspicibus!
- 13,4 que uisuuigi, unter e Punkt von anderer Tinte.
- 13,9 debitorumoe || noxia, der Buchstabe vor dem Zeilenende ficher kein t; denkbar, dass ein, infolge Gleitens der Feder am Rande, unvollständiges b vorliegt.
- 20,1 tempestatejcolumna || prostrata; der getilgte Buchstabe nicht i, sondern hasta des irrthümlich vorges schriebenen p.
- 23,6 aputeosualerei, der lette Buchstabe etwas abstehend außerhalb des Zeilenendes; sicher nicht i, nach dem oben Bemerkten vielmehr t.
- 23,10 misericordiam que | reisinterrogari cet. In biefer letten Zeile zahlreiche Spuren früherer Schrift.

- 24,4 fließt in constanten der Bunkt ober dem letten n mit der Schluss-hasta fast zusammen. Nach fidem ist nicht t, sondern erste hasta von p getilgt; demnach Abirrung auf das folgende pr., die aber verbessert wurde, ehe der Buchstabe ausgeschrieben war.
- 24,7 sealiquem, zwischen i und q anscheinend ein Bunkt.
- 26,2 Die Buchstaben retur in expectaretur und mlregē in illyriorumlregē stehen auf gelöschter Schrift, von der noch Spuren vorhanden.
- 29,6 impedimentooccupatisromanis in macedonico; möglich, bass 3. 2 im nach dem unmittelbar darüber stehenden impedimento verschrieben und dann getilgt wurde. Der Tilgungspunkt ist mit der hasta zusammengeslossen, aber außer Frage.
- 30,7 ist foreprotegente nicht durch Correctur hergestellt (vgl. Weißenborn S. 184), sondern nur die Schrift der gegenübersliegenden Seite in Folge von Feuchtigkeit oder darüber gesschütteter Flüssigkeit auf die ersten 2 Zeilen übertragen und darum sind diese schwer lesbar.
- 34,15 Fol. 48" beginnt mit fecerunttestessunt; in den vier ersten Zeilen dieser Seite zahlreiche Spuren früherer Schrift. Möglich, dass der Punkt zwischen auctoritatem:-isquam davon herrührt.
- 36,4 argueret res | ponderi; der getilgte Buchstabe sicher 1, nicht i; Abirrung auf das folgende legati!
- 36,8 bietet der Cod. entgegen Madvig's Angabe: adnymfaeuminagroapollo || niati.
- 37,5 litterae || perseo; ursprünglich stand littera, das e wurde nachträglich mit hellerer Tinte und dünnem Zug (von 2. Hand?) zugeflickt. Durch diese ganze Situation erklärt sich auch der Ausfall der Präp. a zwischen beiden Worten doppelt leicht.

- 40,6 se || cretamtibiipsoisocietatem; das fehlerhafte o wieder durch Abirrung auf das Folgende entstanden.
- 41,8 exregnçoiussi; nach n anscheinend getilgtes c, (die betreffenden Buchstaben stehen unmittelbar unter dem conperi der vorhergehenden Zeile).
- 45,2 agebantmquamino || res; m (nicht in) getilgt, also ein= fach wieder m von minores vorgeschrieben!
- 46,10 Romaniscpraeberentcausam; c (nicht e) getilgt, (vgl. das folgende causam).
- 48,6 cumquinqueremesiunaius || susquae, i nicht t ge= tilgt (Abirrung auf iussus), ius am Zeilenende durch Ligatur ausgedrückt.
- 49,2 autfuirtuteautfortuna, der getilgte Buchstabe ist hasta von f (bemnach aberratio auf fortuna).
- 52,7 fatooppressum, f sicher; p nur durch Durchschlag von Tinte der Aversseite vorgetäuscht.
- 52,8 Romanisque | tricenos, nach que schlägt noch eine hasta von der Aversseite durch das Pergament durch; also nicht quei!
- 53,7 triaoppicpaulisper, der getilgte Buchstabe c, nicht e (Abirrung auf das sich anschließende cunctati).
- 54,5 pertpatentempor | tam, sicher t nicht i getilgt, vgl. oben p. V (die Abirrung wieder klar!).
- 54,8 tutumopequitum (op aus ben voranstehenden Wörtern oppidanis und oppida wiederholt).
- 55,4 peri | culososaltus (i außerhalb bes vorgeriffenen Zeilen= randes).
- 55,10 maximeadrmatu | admille.a.dederunt, der getilgte Buchstabe ursprünglich d (also Abirrung auf ad), dann zu a corrigiert und punktiert.

- 57,3 ma | xumere indigneferentis, i getilgt ober hasta von f (aberratio auf fer?).
- 58,2 ins || tructate quitatum, t getilgt.
- 61,9 caeso || rumhostiumumerisgerentes... || orasua. Die Schrift sehr verblast; alles aber doch sicher bis auf 3 Buch= staben, wie es scheint, dai oder dat? Darnach war also Hery im Fretum, wenn er facinora, das sich nun sicher nur also Conjectur des Gronovius herausstellt, also hs. Lesart angab; dem Sachverhalte nach liegt die zweite Herstellung Gronov's decora jedeskalls näher. Und für den Sprach= gebrauch vgl. III, 12, 3 mit der Anm. von H. J. Müller und XXXVIII, 58, 3.
- 67,9 fugaoppidanoru | dirituit, nach bem getisgten i hasta von p; offenbar bachte ber Schreiber an diripuit und nahm bann während des Schreibens die Correctur vor (vgl. auch Cap. 3,6 diriiuisset und Gitsbauer S. 86).
- Die zweite Zeile der subscriptio und die Buchstaben e, i, i, e in feliciter sind mit rother Tinte geschrieben.

TITI LIVI

AB URBE CONDITA LIBER XLII.

I. L. Postumius Albinus M. Popilius Laenas cum omnium 1 primum de provinciis et exercitibus ad senatum rettulissent, Ligures utrique decreti sunt, ut novas ambo, quibus eam pro- 2 vinciam obtinerent, legiones — binae singulis decretae — et 5 socium Latini nominis dena milia peditum et sescenos equites, et supplementum Hispaniae tria milia peditum Romanorum scriberent et ducentos equites. ad hoc mille et quingenti pedites 3 Romani cum centum equitibus scribi iussi, cum quibus praetor, cui Sardinia obtigisset, in Corsicam transgressus bellum gereret; 10 interim M. Atilius, vetus praetor, provinciam obtineret Sardiniam. 4 praetores deinde provincias sortiti sunt, A. Atilius Serranus 5 urbanam, C. Cluvius Saxula inter cives et peregrinos, N. Fabius Buteo Hispaniam citeriorem, M. Matienus ulteriorem, M. Furius Crassipes Siciliam, C. Cicereius Sardiniam. priusquam in provincias 6 15 magistratus proficiscerentur, senatui placuit, L. Postumium consulem ad agrum publicum a privato terminandum in Campaniam ire, cuius ingentem modum possidere privatos paulatim proferendo fines constabat. hic iratus Praenestinis, quod, cum eo privatus 7 sacrificii in templo Fortunae faciundi causa profectus esset, nihil

in se honorifice neque publice neque privatim factum a Praenestinis esset, priusquam ab Roma proficisceretur, litteras Praeneste misit, ut sibi magistratus obviam exirent, locum publice pararent, ubi deverteretur, iumentaque, cum exiret inde, praesto 8 essent, ante hunc consulem nemo umquam sociis in ulla re oneri 5 9 aut sumptui fuit. ideo magistratus mulis tabernaculisque et omni alio instrumento militari ornabantur, ne quid tale imperarent 10 sociis. privata hospitia habebant; ea benigne comiterque colebant. domusque eorum Romae hospitibus patebant, apud quos ipsis 11 deverti mos esset. legati, qui repente aliquo mitterentur, singula 10 iumenta per oppida, iter qua faciundum erat, imperabant; aliam 12 inpensam socii in magistratus Romanos non faciebant. iniuria consulis, etiamsi iusta, non tamen in magistratu exercenda, et silentium nimis aut modestum aut timidum Praenestinorum ius, velut probato exemplo, magistratibus fecit graviorum in dies talis 15 generis imperiorum.

II. Principio huius anni legati, qui in Aetoliam et Macedoniam missi erant, renuntiarunt, sibi conveniendi regis Persei, cum alii abesse eum, alii aegrum esse, falso utrumque, fingerent, potestatem non factam. facile tamen apparuisse sibi, nunc bellum parari, nec ultra ad arma ire dilaturum. item in Aetolia seditionem gliscere in dies, neque discordiarum principes auctoritate sua coerceri potuisse. cum bellum Macedonicum in expectatione esset, priusquam id susciperetur, prodigia expiari pacemque

^{1.} honorificeneque (ne in eraso) | publicae | 3. exiret, corr. Hertz. | publicae. | 4. pararet, corr. Hertz. | 5. esset, corr. ed. Bas. 1531. | soci, corr. ed. Bas. 1531. | 7. aliostrumento. | 9. aput. | 10. aliquod. | 11. quaefaciuntdum (litt. t perfossa). | 12. Romano. | iniuria, cf. Hartel p. 14; ira coni. Schelius, cf. H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 29; iracundia Harant p. 232, inde ira Weissenborn ed. Teubn., tum ira idem in adn. ed. Weidm., Novák p. 260 (an Livius scripserat ira consulis, etsi non iniusta, non tamen et ea, quae nunc legimus, notis illis dittographiis aberrationibusque paulatim orta sunt?*). | 14. minis. | tumidum Penestinorumiussuuel || ut. | 17. Macaedoniam. | 18. conuenendi. | 19. cumaliiabessecumaliiaegrum. | 20. sibinonbellum, sibi nunc bellum Weissenborn in ed. Teubn. (de vocibus non et nunc in antiquis libris permutatis cf. Zing. Stud. zu Hilar. 1885 p. 67), sibi non slim non (aliis) bellum Hartel p. 16, sibi novum bellum Pluygers, sibi bellum ed. Bas, 1531 et ed. pl. | 21. necaultra, nec regem ultra H. I. Müller* | iret | regem dilaturum Cobet, sed cf. Hartelium l. l. | in Aetoliam | 22. discereindies.

deum peti precationibus, qui editi ex fatalibus libris essent, placuit. Lanuvi classis magnae species in caelo visa dicebatur, 4 et Priverni lana pulla terra enata, et in Veienti apud Rementem lapidatum; Pomptinum omne velut nubibus lucustarum coopertum 5 esse; in Gallico agro, qua induceretur aratrum, sub existentibus glebis pisces emersisse. ob haec prodigia libri fatales inspecti, 6 editumque ab decemviris est, et quibus diis quibusque hostiis sacrificaretur, et ut supplicatio prodigiis expiandis fieret, alteraque, 7 quae priore anno valetudinis populi causa vota esset, ea uti 10 fieret feriaeque essent. itaque sacrificatum est, ut decemviri scriptum ediderant.

III. Eodem anno aedis Iunonis Laciniae detecta. Q. Ful-1 vius Flaccus censor aedem Fortunae equestris, quam in Hispania praetor bello Celtiberico voverat, faciebat enixo studio, ne ullum ¹⁵ Romae amplius aut magnificentius templum esset. magnum or-2 natum ei templo ratus adiecturum, si tegulae marmoreae essent, profectus in Bruttios aedem Iunonis Laciniae ad partem dimidiam detegit, id satis fore ratus ad tegendum, quod aedificaretur. naves paratae fuerunt, quae tollerent atque asportarent, auctoritate ³

^{1.} praecationib. || queediti* (quae editae ed. Bas. 1531), corr. I. F. Gronovius | 2. Lanui | uisae dicebantur, visa dicebatur coni. I. F. Gronovius prob. H. I. Müller*. | 3. terrenaetin* | apud Cremeram susp. Cluverius | 4. Pomtinum. | nouibus. | lucustarum (cf. Georges Wortf. p. 394, Stolz hist. Gramm. p. 298), locustarum ed. Bas. 1531. | 5. sub exstantibus coni. Duker | 6. post emersisse spatium vacuum 5 litterarum in fine vers.* | 7. edictumquem. | abdecemuirisetexquibus, corr. ed. Bas. 1531. | hosteiis*. | 8. supplicatioque*, corr. ed. Bas. 1531, supplicatio quoque dubitanter Madvig Em. L. p. 618 anlteraquepriore, corr. Madvig l. l. | 9. anualetudinis | uotaetesse. | utifieriaeque (uti feriaeque ed. Bas. 1531), corr. Hertz | 10. itasacrificatumqueest, corr. ed. Bas. 1531 (ita (supplicatum) sacrificatumque est susp. Weissenborn in adn. ed. Weidm. p. 63, ita sacrificatum (supplicatum)que est H. I. Müller*) | decemuiris. | 11. ediderunt, corr. Madvig l. l. | 12. eodemeoanno 13. Hispaniam | 14. studionullum | 15. autamagnificentius | essett | ornan | tum (ornamentum ed. Bas. 1531, Gitlbauer p. 105), corr. Madvig l. l. p. 619 16. et templo (se templo ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig | iratus, corr. ed. Bas. 1531 (ita ratus coni. Kreyssig). | 17. Brittiosaedem* | Liciniae. | 19. quetollerent* | adquaeesportarent.

in se honorifice neque publice neque privatim factum a Praenestinis esset, priusquam ab Roma proficisceretur, litteras Praeneste misit, ut sibi magistratus obviam exirent, locum publice pararent, ubi deverteretur, iumentaque, cum exiret inde, praesto 8 essent, ante hunc consulem nemo umquam sociis in ulla re oneri 5 9 aut sumptui fuit. ideo magistratus mulis tabernaculisque et omni alio instrumento militari ornabantur, ne quid tale imperarent 10 sociis, privata hospitia habebant; ea benigne comiterque colebant, domusque eorum Romae hospitibus patebant, apud quos ipsis 11 deverti mos esset. legati, qui repente aliquo mitterentur, singula 10 iumenta per oppida, iter qua faciundum erat, imperabant; aliam 12 inpensam socii in magistratus Romanos non faciebant. iniuria consulis, etiamsi iusta, non tamen in magistratu exercenda, et silentium nimis aut modestum aut timidum Praenestinorum ius. velut probato exemplo, magistratibus fecit graviorum in dies talis 15 generis imperiorum.

II. Principio huius anni legati, qui in Aetoliam et Macedoniam missi erant, renuntiarunt, sibi conveniendi regis Persei, cum alii abesse eum, alii aegrum esse, falso utrumque, fingerent, potestatem non factam. facile tamen apparuisse sibi, nunc bellum parari, nec ultra ad arma ire dilaturum. item in Aetolia seditionem gliscere in dies, neque discordiarum principes auctoritate sua coerceri potuisse. cum bellum Macedonicum in expectatione esset, priusquam id susciperetur, prodigia expiari pacemque

^{1.} honorificeneque (ne in eraso) | publicae | 3. exiret, corr. Hertz. | publicae. | 4. pararet, corr. Hertz. | 5. esset, corr. ed. Bas. 1531. | soci, corr. ed. Bas. 1531. | 7. aliostrumento. | 9. aput. | 10. aliquod. | 11. quaefaciuntdum (litt. t perfossa). | 12. Romano. | iniuria, cf. Hartel p. 14; ira coni. Schelius, cf. H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 29; iracundia Harant p. 232, inde ira Weissenborn ed. Teubn., tum ira idem in adn. ed. Weidm., Novák p. 260 (an Livius scripserat ira consulis, etsi non iniusta, non tamen et ea, quae nunc legimus, notis illis dittographiis aberrationibusque paulatim orta sunt?*). | 14. minis. | tumidum Penestinorumiussuuel || ut. | 17. Macaedoniam. | 18. conuenendi. | 19. cumaliiabessecumaliiaegrum. | 20. sibinonbellum, sibi nunc bellum Weissenborn in ed. Teubn. (de vocibus non et nunc in antiquis libris permutatis cf. Zing. Stud. zu Hilar. 1885 p. 67), sibi non slim hartel p. 16, sibi novum bellum Pluygers, sibi bellum ed. Bas, 1531 et ed. pl. | 21. necaultra, nec regem ultra H. 1. Müller* | iret | regem dilaturum Cobet, sed cf. Hartelium l. l. | in Aetoliam | 22. discereindies.

deum peti precationibus, qui editi ex fatalibus libris essent, placuit. Lanuvi classis magnae species in caelo visa dicebatur, 4 et Priverni lana pulla terra enata, et in Veienti apud Rementem lapidatum; Pomptinum omne velut nubibus lucustarum coopertum 5 sese; in Gallico agro, qua induceretur aratrum, sub existentibus glebis pisces emersisse. ob haec prodigia libri fatales inspecti, 6 editumque ab decemviris est, et quibus diis quibusque hostiis sacrificaretur, et ut supplicatio prodigiis expiandis fieret, alteraque, 7 quae priore anno valetudinis populi causa vota esset, ea uti 10 fieret feriaeque essent. itaque sacrificatum est, ut decemviri scriptum ediderant.

III. Eodem anno aedis Iunonis Laciniae detecta. Q. Ful-1 vius Flaccus censor aedem Fortunae equestris, quam in Hispania praetor bello Celtiberico voverat, faciebat enixo studio, ne ullum ¹⁵ Romae amplius aut magnificentius templum esset. magnum or-2 natum ei templo ratus adiecturum, si tegulae marmoreae essent, profectus in Bruttios aedem Iunonis Laciniae ad partem dimidiam detegit, id satis fore ratus ad tegendum, quod aedificaretur. naves paratae fuerunt, quae tollerent atque asportarent, auctoritate ³

1*

^{1.} praecationib. | queediti* (quae editae ed. Bas. 1531), corr. I. F. Gronovius | 2. Lanui | uisae dicebantur, visa dicebatur coni. I. F. Gronovius prob. H.I. Müller*. | 3. terrenaetin* | apud Cremeram susp. Cluverius | 4. Pomtinum. | nouibus. | lucustarum (cf. Georges Wortf. p. 394, Stolz hist. Gramm. p. 298), locustarum ed. Bas. 1531. | 5. sub exstantibus coni. Duker | 6. post emersisse spatium vacuum 5 litterarum in fine vers.* | 7. edictumquem. | abdecemuirisetexquibus, corr. ed. Bas. 1531. | hosteiis*. | 8. supplicatioque*, corr. ed. Bas. 1531, supplicatio quoque dubitanter Madvig Em. L. p. 618 anlteraquepriore, corr. Madvig l. l. | 9. anualetudinis | uotaetesse. | utifieriaeque (uti feriaeque ed. Bas. 1531), corr. Hertz | 10. itasacrificatumqueest, corr. ed. Bas. 1531 (ita (supplicatum) sacrificatumque est susp. Weissenborn in adn. ed. Weidm. p. 63, ita sacrificatum (supplicatum)que est H. I. Müller*) | decemuiris. | 11. ediderunt, corr. Madvig l. l. | 12. eodemeoanno 13. Hispaniam | 14. studionullum | 15. autamagnificentius | essett | ornan | tum (ornamentum ed. Bas. 1531, Gitlbauer p. 105), corr. Madvig l. l. p. 619 16. et templo (se templo ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig | iratus, corr. ed. Bas. 1531 (ita ratus coni. Kreyssig). | 17. Brittiosaedem* | Liciniae. | 19. quetollerent* | adquaeesportarent.

4 censoria sociis deterritis id sacrilegium prohibere. postquam censor rediit, tegulae expositae de navibus ad templum porta-5 bantur. quamquam, unde essent, silebatur, non tamen celari potuit. fremitus igitur in curia ortus est; ex omnibus partibus postulabatur, ut consules eam rem ad senatum referrent, ut vero 5 accersitus in curiam censor venit, multo infestius singuli univer-6 sique praesentem lacerare: templum augustissimum regionis eius, quod non Pyrrhus, non Hannibal violassent, violare parum 7 habuisse, nisi detexisset foede ac prope diruisset. detractum culmen templo, nudatum tectum patere imbribus putrefaciendum. 10 8 ad id censorem moribus regendis creatum? cui sarta tecta exigere sacris publicis et locare tuenda more maiorum traditum esset, eum per sociorum urbes diruentem templa nudantemque tecta aedium sacrarum vagari! et quod, si in privatis sociorum aedificiis faceret, indignum videri posset, id eum aedes deum 15 9 immortalium demolientem facere, et obstringere religione populum Romanum, ruinis templorum templa aedificantem, tamquam non iidem ubique di immortales sint, sed spoliis aliorum alii 10 colendi exornandique! cum, priusquam referretur, appareret, quid sentirent patres, relatione facta in unam omnes sententiam 20 ierunt, ut eae tegulae reportandae in templum locarentur piacu-

^{2.} reditteguleexposite. | 3. esset. | 4. fremituseiusigitur* (de mendi origine ex dittographia explicanda cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 260, G. Heraeus Quaest. crit. de cod. Liv. p. 71). ortus et ex coni, I. F. Gronorius, ortus est et ex Weissenborn in praef. ed. Teubn. p. XI. | 7. eius eiusquod. | 8. Annibal. | 9. habuissesidetexisset. | diriiuisset, cf. Gitlbauer p. 86. | detrectatatum.* | 10. columem*, culmen ed. Bas. 1531 | nudatum tecto coni. Duker. | parere. | 11. idcensoremmoribus, (ad) id censorem moribus Hartel p. 16 (et censorem moribus Weissenborn; quid? censorem moribus Vahlen, Hertz; censorem moribus ed. Bas. 1531, Madviq; id censorem (facere) moribus H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 30). | gerendicreatum*. | 12. publi | is*. | locatuenda, corr. Madeig Em. L. p. 619. | traditumtraditumesset 15. idemimmortaliumdemolientemfacere, id eum (aedes deum) immortalium demolientem facere temptavi, (id deum immortalium (templa) [sic Curio, (aedes) Hartel, (delubra) dub. Hertz] demolientem facere; id in deum immortalium templis facere Crévier; id eum (in publicis templa deum) immort. demol. facere Novák; id deum immortalium in templis eum facere Harant p. 233; id eum in templis deum immortalium facere H. I. Müller*) 17. ruiinis*. | 18. idem. | ali | 19. exornā | tique*. | apparerent. | 20. legatione facta. | 21. ierant. | locarentur add. ed. Bas. 1531. | iaceularia | que*, corr.

lariaque Iunoni fierent. quae ad réligionem pertinerent, cum 11 cura facta; tegulas relictas in area templi, quia reponendarum nemo artifex inire rationem potuerit, redemptores nuntiarunt.

IV. Ex praetoribus, qui in provincias ierant, N. Fabius 1 5 Massiliae moritur, cum in citeriorem Hispaniam iret. itaque cum 2 id nuntiatum a Massiliensibus legatis esset, senatus decrevit, ut P. Furius et Cn. Servilius, quibus succedebatur, inter se sortirentur, uter citeriorem Hispaniam prorogato imperio obtineret. sors opportuna fuit, ut P. Furius idem, cuius ea provincia fuerat, 3 10 remaneret.

Eodem anno, cum agri Ligustini et Gallici, quod bello captum erat, aliquantum vacaret, senatus consultum est factum, ut is ager viritim divideretur. decemviros in eam rem ex senatus 4 consulto creavit A. Atilius praetor urbanus M. Aemilium Lepidum 15 C. Cassium T. Aebutium Carum C. Tremellium P. Cornelium Cethegum Q. et L. Apuleios M. Caecilium C. Salonium C. 5 Munatium. diviserunt dena iugera in singulos, sociis nominis Latini terna.

Per idem tempus, quo haec agebantur, legati ex Aetolia 20 Romam venerunt de discordiis seditionibusque suis, et Thessali legati nuntiantes, quae in Macedonia gererentur.

V. Perseus, bellum iam vivo patre cogitatum in animo 1 volvens, omnes non gentes modo Graeciae, sed civitates etiam legationibus mittendis, pollicendo plura quam praestando, sibi 25 conciliabat. erant autem magnae partis hominum ad favorem 2

ed. Bas. 1531. | 1. regionem. | pertinent, pertinerent Gittbauer p. 106, Harant p. 234; pertinebant H. I. Müller. | 3. potuerint. | 4. Cn. Fabius, corr. Sigonius. |
5. ire. | 6. a add. ed. Bas. 1531. | 7. Seruiliusquibusinhispaniamiretitaque cumidnuntiatummassiliensibuslegatisessetsuccedebatur* | sortirentiur*. |
9. ut add. Pighius. | p. iu || rius*. | eo prouincia. | 11. bellum. | 12. sit factum, est factum Kreyssig (de voc. est et sit in codd. Hilar. saepe permutatis cf. quae dixi in praef. ed. Hil. p. XVI), sic factum Hartel p. 17, factum ed. Bas. 1531. | 13. rem add. ed. Bas. 1531. | 15. Ebutiumparrum, corr. Sigon. et Pighius. | P. Corneliumcethegumqueetl. apuleios*. | 16. Salinium. |
17. sociiis*. | 20. seditionibussuisqueetthessalis. | 21. que. | gereruentur, cf. Gittbauer p. 70. | 22. iam bellum, corr. Madvig Em. L. p. 620. | 23. omnis. |
25. eranttamen, erant autem Madvig (cf. praef. ed. m. Hilar. p. XVI). |
mag || naepariter*, magnae partis Kreyssig, magna ex parte ed. Bas. 1531. |
faborem.

eius inclinati animi, et aliquanto quam in Eumenem propensiores, 3 cum Eumenis beneficiis muneribusque omnes Graeciae civitates et plerique principum obligati essent, et ita se in regno suo gereret, ut, quae sub dicione eius urbes essent, nullius liberae 4 civitatis fortunam secum mutatam vellent. contra Persea fama 5 erat post patris mortem uxorem manu sua occidisse; Apellem, ministrum quondam fraudis in fratre tollendo atque ob id [et] quaesitum a Philippo ad supplicium, exulantem accersitum post patris mortem ingentibus promissis ad praemia tantae perpe-5 tratae rei clam interfecisse. intestinis externisque praeterea multis 10 caedibus infamem nec ullo commendabilem merito praeferebant vulgo civitates tam pio erga propinquos, tam iusto in cives, tam 6 munifico erga omnes homines regi, seu fama et maiestate Macedonum regum praeoccupati ad spernendam originem novi regni, seu mutationis rerum cupidi, seu quia sua non obiecta esse 15 7 Romanis volebant. erant autem non Aetoli modo in seditionibus propter ingentem vim aeris alieni, sed Thessali etiam; et contagione, velut tabes, in Perrhaebiam quoque id pervaserat malum. 8 cum Thessalos in armis esse nuntiatum esset, Ap. Claudium legatum ad eas res aspiciendas conponendasque senatus misit. 20 9 qui utriusque partis principibus castigatis, cum iniusto faenore gravatum aes alienum, ipsis magna ex parte concedentibus, qui onerarant, levasset, iusti crediti solutionem in decem annorum 10 pensiones distribuit. per eundem Appium inde eodemque modo

^{1.} inclinatianiti. | et aliquantoo, et aliquanto (in eum) coni. Novák české mus. fil. VI, 41. | 4. utquesub*. | essent add. Curio. | nullus, corr. ed Bas. 1531. | 5. Perseanfamam. | 6. patriss. | uxoremanusua (uxorem sua manu coni. Pluygers). | Appellemmeministrum*. (Apellemque ministrum Harant p. 234). | 7. adque. | etquesitum, corr. Kreyssig. (requisitum ed. Bas. 1531, dein quaesitum Novák.) | 8. exultantem (et exulantem Weissenborn in ed. Teubn., Harant), cf. de h. l. Vahlen Hermes 1877 p. 195. | 9. tanta. | 10. praeea. | 12. propisquos. | ciuis. | ta | munifico*. | 14. adspernendum, corr. I. F. Gronovius. | 15. quianonobiectaesse, quia (sua) non obiecta esse Novák (quia eum obiectum esse ed. Bas. 1531, quia non abiecti esse vel quia omnia obiecta esse Madvig Em. L. p. 620, quia non subiecti esse Weissenborn in ed. Teubn., quia non obiecta (praeda) esse Vahlen ephem. Austr. 1861, p. 251. quia non obiecta (esca) esse Hertz). | 17. Tessali. | eacontagione, et contagione I.F. Gronovius, ex contagione Döring. | 18. Perregiam. | 19. Tessalos. | nuntiatumest, nuntiatum esset I. F. Gronovius, Madvig l.l. | 21. fenore. | 23. onerant. | inzannorum (in .. annorum ed. Bas. 1531), in x annorum Weissenborn. | 24. incodemque (codemque ed. Bas. 1531), inde codemque Harant p. 234.

conpositae in Perrhaebia res. Aetolorum causas Marcellus Delphis per idem tempus iisdem hostilibus actas animis, quos intestino gesserant bello, cognovit. cum certatum utrimque temeritate 11 atque audacia cerneret, decreto quidem suo neutram partem aut 5 levare aut onerare voluit; communiter ab utrisque petiit, abstinerent bello et oblivione praeteritorum discordias finirent. huius 12 reconciliationis inter ipsos fides obsidibus ultro citroque datis firmata est. Corinthus, ubi deponerentur obsides, convenit.

VI. A Delphis et Aetolico concilio Marcellus in Pelopon-1

VI. A Delphis et Aetolico concilio Marcellus in Pelopon-1 nesum traiecit Aegium, quo Achaeis edixerat conventum. ubi 2 conlaudata gente, quod constanter vetus decretum de arcendis aditu finium regibus Macedonum tenuissent, insigne adversus Persea odium Romanorum fecit; quod ut maturius erumperet, 3 Eumenes rex commentarium ferens secum, quod de apparatibus belli omnia inquirens fecerat, Romam venit. per idem tempus 4 quinque legati ad regem missi, qui res in Macedonia aspicerent. Alexandriam iidem ad Ptolemaeum renovandae amicitiae causa proficisci iussi. legati erant hi: C. Valerius Cn. Lutatius Cerco 5 Q. Baebius Sulca M. Cornelius Mammula M. Caecilius Denter. 20 et ab Antiocho rege sub idem tempus legati venerunt; quorum 6 princeps Apollonius in senatum introductus multis iustisque causis regem excusavit, quod stipendium serius quam ad diem prae-7

^{1.} compositae (et) in coni. Novák. | Terrebia. | num M. Marcellus? Madvig. | Delpis. | 2. tempushostilibusactasanimisquasintestino, tempus (iisdem) (sic Madvig, (iis) Harant p. 234) hostilibus actas animis, quos, (sic iam Ruperti) intestino, tempus (non minus) hostilibus actas animis, (quam) quos intestino Madvig Em. L. p. 621 (tempus hostilibus actas animis quasi intestino bello [om. gesserant] I. F. Gronovius, tempus hostilibus actas animis, quasi intestina gesserint bella Hertz). | 3. gesseran || bello cod.* | 4. adque. | 5. utriusque petit. | abstinerentinbello. | 6. praetorum, cf. Gitlbauer p. 64. | 8. Corynthusutubi, corr. Madvig l. l., cf. Vahlen ephem. Austr. 1861, p 251 (Corinthus, ut ibi Kreyssig). | conuenitur, corr. Kreyssig (Corinthum, ut ibi d. o., convenitur ed. Bas. 1531). | 9. Delpis | etaetoliconci ||lio*. | inpeloponnensium traiecit, in Peloponnesum traiecit (Aegium) H. I. Müller* (in Peloponnesum (Aegium) traiecit Madvig Em. L. p. 621 adn.; nomen urbis excidisse iam Crévier et Duker suspicati erant). | 10. Aceis. | 13. Persedonumromanorum. | quout (quo id coni. Harant). | 14. conmentarium. | quodeapparitoribusbelli, cf. Gitlbauer p. 75. 16. ab regem, cf. quae de sim. erroribus exposui Beitr. z. 4. Dekade I, p. 13 (Acad. Vind. 1893). | 17. idem. | Ptolemeum. | 18. hii. | C. Lutatius coni. Sigonius. | Cercoquebebius. | 19. Marcus. | 20. etanthioco. | 22. excusabit quostipendium. | quoaddiem. corr. Duker. | pretaret.

staret; id se omne advexisse, ne cuius nisi temporis gratia regi s fieret. donum praeterea ferre, vasa aurea quingentum pondo. petere regem, ut, quae cum patre suo societas atque amicitia fuisset, ea secum renovaretur, imperaretque sibi populus Romanus, quae bono fidelique socio regi essent imperanda; se a nullo s usquam cessaturum officio. ea merita in se senatus fuisse, cum Romae esset, eam comitatem iuventutis, ut pro rege, non pro obside omnibus ordinibus fuerit. legatis benigne responsum, et societatem renovare cum Antiocho, quae cum patre eius fuerat, 11 A. Atilius praetor urbanus iussus. quaestores urbani stipendium, 10 vasa aurea censores acceperunt, eisque negotium datum est, ut ponerent ea, in quibus templis videretur; legato centum milium aeris munus missum et aedes liberae hospitio datae sumptusque decretus, donec in Italia esset. legati, qui in Syria fuerant, renuntiaverant, in maximo eum honore apud regem esse ami- 15 cissimumque populo Romano.

VII. In provinciis eo anno haec acta. C. Cicereius praetor in Corsica signis conlatis pugnavit; septem milia Corsorum 2 caesa, capti amplius mille et septingenti. voverat in ea pugna praetor aedem Iunoni Monetae. pax deinde data petentibus 20 3 Corsis, et exacta cerae ducenta milia pondo. ex Corsica subacta Cicereius in Sardiniam transmisit. et in Liguribus in agro

^{2.} aferre, ferre Hartel p. 17 (adferre ed. Bas. 1531). | 3. adque. 4. imperaretquaesibi pr. || que*. | 5. se nullo, se (a) nullo H. I. Müller*, se in nullo Pluygers. | 6. se add. ed. Bas. 1531*. | 8. orndinib. cf. Gitlbauer p. 70. | 9. cumantio | coquecum*. | 10. urb. | 11. eique. | 12. uidereturquelegatocentum (uideretur legatoque centum ed. Bas. 1531). videretur; legato centum Vahlen, Hertz (cf. quae de voc. que in cod. saepius inepte repetita dixi phil. Abh. III, 11 et Acad. Vind. 1882 [101] p. 556), videretur; (at)que legato centum Weissenborn in ed. Teubn., videretur (ei)que legato centum vel videretur (unicui)que legato centum Madvig in adn. ed. et Em. L. p. 621, videretur (Apollonio)que legato centum dubitanter Hertz. | 13. libere. | 14. essent (quod Madv. Em. l. l. retinet, sed cf. quae secuntur), esset ed. Bas. 1531. | legatiquein. | 15. renuntiauerunt, corr. Crévier. | maxime. | aput. | 17. acta add. Kreyssig. | C. Cereius, corr. ed. Bas. 1531. | 18. inscorsica. | UII miliacorsorum caesacap | tiampliusc=et DCC*. | 19. uouerant. | 20. Iunonis, corr. Sigonius. | 21. cere. | ducena, ducenta Crévier. | miliaputo, cf. Gitlbauer p. 75. | subacta sicereius*. |

Statellati pugnatum ad oppidum Carystum. eo se magnus exercitus Ligurum contulerat. primo sub adventum M. Popili consulis moenibus sese continebant; deinde, postquam oppidum oppugnaturum Romanum cernebant, progressi ante portas aciem struxerunt. nec consul, ut qui id ipsum oppugnatione comminanda quaesisset, moram certamini fecit. pugnatum amplius tris est horas ita, ut neutro inclinaret spes. quod ubi consul vidit nulla parte moveri Ligurum signa, imperat equitibus, ut equos conscendant ac tribus simul partibus in hostes, quanto maximo possent tumultu, incurrant. pars magna equitum mediam traiecit aciem et ad terga pugnantium pervasit. inde terror iniectus Liguribus; diversi in omnes partes fugerunt, perpauci retro in oppidum, quia inde se maxime obiecerat eques. et pugna tam pertinax multos absumpserat Ligurum, et in fuga passim caesi sunt. decem milia hominum caesa traduntur, amplius septingenti pertinate capti, signa militaria relata octoginta duo. nec incruenta victoria fuit: amplius tria milia militum amissa, cum cedentibus neutris ex parte utraque primores caderent.

VIII. Post hanc pugnam ex diversa fuga in unum collecti 1
20 Ligures, cum maiorem multo partem civium amissam quam superesse cernerent — nec enim plus decem milia hominum erant —, dediderunt sese, nihil quidem illi pacti; speraverant 2 tamen, non atrocius quam superiores imperatores consulem in se saeviturum. at ille arma omnibus ademit, oppidum diruit, ipsos 3 bonaque eorum vendidit; litterasque senatui de rebus ab se gestis misit. quas cum A. Atilius praetor in curia recitasset — nam 4 consul alter Postumius agris recognoscendis in Campania occupatus

Digitized by Google

^{1.} Statellaci, Statellati ed. Bas. 1531, Statiellati Cluverius (cf. Kiepert Geogr. ant. p. 400). | 2. Liguram. | Popilio. | 4. oppugnaturam. | cernebat. | 6. quesisse. | sic cod., pugnatum est amplius treis horas ed. Bas. 1531, pugnatum amplius tris horas est Vahlen ephem. Austr. 1861, p. 258. | 8. aequitibus uteoquos. | 9. hostis. | 10. possenti tumultu. | media. | 11. inectus. | 14. peruicax, pertinax H. I. Müller* cl. II, 40, 13; IV, 30, 2; IX, 22, 5; XXII, 48, 5; XXXX, 13, 6. | 16. passim h. l. del. Madvig Em. L. p. 622. | nec add. ed. Bas. 1531. (nec Romanis Novák české mus. VI, 97). | 17. caedentibus. | 18. neutrisxparte*. | 19. hac. | 22. diderunt. | 23. non h. l. add. ed. Bas. 1531. | aitrocius*. | conss.* (non esse h. l. add. Hartel p. 18). | 24. seuiturum. | adille. | oppidumruit. | 25. uendit. | 27. agrisecognoscendisi ||campania*.

eius inclinati animi, et aliquanto quam in Eumenem propensiores, 3 cum Eumenis beneficiis muneribusque omnes Graeciae civitates et plerique principum obligati essent, et ita se in regno suo gereret, ut, quae sub dicione eius urbes essent, nullius liberae 4 civitatis fortunam secum mutatam vellent. contra Persea fama 5 erat post patris mortem uxorem manu sua occidisse; Apellem, ministrum quondam fraudis in fratre tollendo atque ob id [et] quaesitum a Philippo ad supplicium, exulantem accersitum post patris mortem ingentibus promissis ad praemia tantae perpe-5 tratae rei clam interfecisse. intestinis externisque praeterea multis 10 caedibus infamem nec ullo commendabilem merito praeferebant vulgo civitates tam pio erga propinquos, tam iusto in cives, tam 6 munifico erga omnes homines regi, seu fama et maiestate Macedonum regum praeoccupati ad spernendam originem novi regni, seu mutationis rerum cupidi, seu quia sua non obiecta esse 15 7 Romanis volebant, erant autem non Aetoli modo in seditionibus propter ingentem vim aeris alieni, sed Thessali etiam; et contagione, velut tabes, in Perrhaebiam quoque id pervaserat malum. 8 cum Thessalos in armis esse nuntiatum esset, Ap. Claudium legatum ad eas res aspiciendas conponendasque senatus misit. 20 9 qui utriusque partis principibus castigatis, cum iniusto faenore gravatum aes alienum, ipsis magna ex parte concedentibus, qui onerarant, levasset, iusti crediti solutionem in decem annorum 10 pensiones distribuit. per eundem Appium inde eodemque modo

^{1.} inclinatianiti. | et aliquantoo, et aliquanto (in eum) coni. Novák české mus. fil. VI, 41. | 4. utquesub*. | essent add. Curio. | nullus, corr. ed Bas. 1531. | 5. Perseanfamam. | 6. patriss. | uxoremanusua (uxorem sua manu coni. Pluygers). | Appellemmeministrum*. (Apellemque ministrum Harant p. 234). | 7. adque. | etquesitum, corr. Kreyssig. (requisitum ed. Bas. 1531, dein quaesitum Novák.) | 8. exultantem (et exulantem Weissenborn in ed. Teubn., Harant), cf. de h. l. Vahlen Hermes 1877 p. 195. | 9. tanta. | 10. praeea. | 12. propisquos. | ciuis. | ta | munifico*. | 14. adspernendum, corr. I. F. Gronovius. | 15. quianonobiectaesse, quia (sua) non obiecta esse Novák (quia eum objectum esse ed. Bas. 1531, quia non abjecti esse vel quia omnia obiecta esse Madvig Em. L. p. 620, quia non subiecti esse Weissenborn ined. Teubn., quia non obiecta (praeda) esse Vahlen ephem. Austr. 1861, p. 251, quia non obiecta (esca) esse Hertz). | 17. Tessali. | eacontagione, et contagione I. F. Gronovius, ex contagione Döring. | 18. Perregiam. | 19. Tessalos. | nuntiatumest, nuntiatum esset I. F. Gronovius, Madvig l. l. | 21. fenore. | 23. onerant. | inzannorum (in .. annorum ed. Bas. 1531), in x annorum Weissenborn. | 24. ineodemque (eodemque ed. Bas. 1531), inde eodemque Harant p. 234.

conpositae in Perrhaebia res. Aetolorum causas Marcellus Delphis per idem tempus *iisdem* hostilibus actas animis, quos intestino gesserant bello, cognovit. cum certatum utrimque temeritate 11 atque audacia cerneret, decreto quidem suo neutram partem aut 5 levare aut onerare voluit; communiter ab utrisque petiit, abstinerent bello et oblivione praeteritorum discordias finirent. huius 12 reconciliationis inter ipsos fides obsidibus ultro citroque datis firmata est. Corinthus, ubi deponerentur obsides, convenit.

VI. A Delphis et Aetolico concilio Marcellus in Pelopon
10 nesum traiecit Aegium, quo Achaeis edixerat conventum. ubi 2
conlaudata gente, quod constanter vetus decretum de arcendis
aditu finium regibus Macedonum tenuissent, insigne adversus
Persea odium Romanorum fecit; quod ut maturius erumperet, 3
Eumenes rex commentarium ferens secum, quod de apparatibus

15 belli omnia inquirens fecerat, Romam venit. per idem tempus 4
quinque legati ad regem missi, qui res in Macedonia aspicerent.
Alexandriam iidem ad Ptolemaeum renovandae amicitiae causa
proficisci iussi. legati erant hi: C. Valerius Cn. Lutatius Cerco 5
Q. Baebius Sulca M. Cornelius Mammula M. Caecilius Denter.

20 et ab Antiocho rege sub idem tempus legati venerunt; quorum 6
princeps Apollonius in senatum introductus multis iustisque causis
regem excusavit, quod stipendium serius quam ad diem prae-7

^{1.} compositae (et) in coni. Novák. | Terrebia. | num M. Marcellus? Madvig. | Delpis. | 2. tempushostilibusactasanimisquasintestino, tempus (iisdem) (sic Madvig, (iis) Harant p. 234) hostilibus actas animis, quos, (sic iam Ruperti) intestino, tempus (non minus) hostilibus actas animis, (quam) quos intestino Madvig Em. L. p. 621 (tempus hostilibus actas animis quasi intestino bello [om. gesserant] I. F. Gronovius, tempus hostilibus actas animis, quasi intestina gesserint bella Hertz). | 3. gesseran || bello cod.* | 4. adque. | 5. utriusque petit. | abstinerentinbello. | 6. praetorum, cf. Gitlbauer p. 64. | 8. Corynthusutubi, corr. Madvig l. l., cf. Vahlen ephem. Austr. 1861, p 251 (Corinthus, ut ibi Kreyssig). | conuenitur, corr.Kreyssig(Corinthum, ut ibi d. o., convenitur ed. Bas. 1531). | 9. Delpis | etaetoliconci ||lio*. | inpeloponnensium traiecit, in Peloponnesum traiecit (Aegium) H. I. Müller* (in Peloponnesum (Aegium) traiecit Madvig Em. L. p. 621 adn.; nomen urbis excidisse iam Crévier et Duker suspicati erant). | 10. Aceis. | 13. Persedonumromanorum. | quout (quo id coni, Harant). | 14. conmentarium. | quodeapparitoribusbelli, cf. Gitlbauer p. 75. 16. ab regem, cf. quae de sim. erroribus exposui Beitr. z. 4. Dekade I, p. 13 (Acad. Vind. 1893). | 17. idem. | Ptolemeum. | 18. hii. | C. Lutatius coni. Sigonius. | Cercoquebebius. | 19. Marcus. | 20. etanthioco. | 22. excusabit quostipendium. | quoaddiem, corr. Duker. | pretaret.

staret; id se omne advexisse, ne cuius nisi temporis gratia regi s fieret. donum praeterea ferre, vasa aurea quingentum pondo. petere regem, ut, quae cum patre suo societas atque amicitia fuisset, ea secum renovaretur, imperaretque sibi populus Romanus, quae bono fidelique socio regi essent imperanda; se a nullo s usquam cessaturum officio. ea merita in se senatus fuisse, cum Romae esset, eam comitatem iuventutis, ut pro rege, non pro obside omnibus ordinibus fuerit. legatis benigne responsum, et societatem renovare cum Antiocho, quae cum patre eius fuerat, 11 A. Atilius praetor urbanus iussus. quaestores urbani stipendium, 10 vasa aurea censores acceperunt, eisque negotium datum est, ut ponerent ea, in quibus templis videretur; legato centum milium aeris munus missum et aedes liberae hospitio datae sumptusque decretus, donec in Italia esset. legati, qui in Syria fuerant, renuntiaverant, in maximo eum honore apud regem esse ami- 15 cissimumque populo Romano.

VII. In provinciis eo anno haec acta. C. Cicereius praetor in Corsica signis conlatis pugnavit; septem milia Corsorum caesa, capti amplius mille et septingenti. voverat in ea pugna praetor aedem Iunoni Monetae. pax deinde data petentibus corsis, et exacta cerae ducenta milia pondo. ex Corsica subacta Cicereius in Sardiniam transmisit. et in Liguribus in agro

^{2.} aferre, ferre Hartel p. 17 (adferre ed. Bas. 1531). | 3. adque. 4. imperaretquaesibi pr. || que*. | 5. se nullo, se <a> nullo H. I. Müller*, se in nullo Pluygers. | 6. se add. ed. Bas. 1531*. | 8. orndinib. cf. Gitlbauer p. 70. | 9. cumantio | coquecum*. | 10. urb. | 11. eique. | 12. uidereturquelegatocentum (uideretur legatoque centum ed. Bas. 1531). videretur; legato centum Vahlen, Hertz (cf. quae de voc. que in cod. saepius inepte repetita dixi phil. Abh. III, 11 et Acad. Vind. 1882 [101] p. 556), videretur; (at)que legato centum Weissenborn in ed. Teubn., videretur (ei)que legato centum vel videretur (unicui)que legato centum Madvig in adn. ed. et Em. L. p. 621, videretur (Apollonio)que legato centum dubitanter Hertz. | 13. libere. | 14. essent (quod Madv. Em. l. l. retinet, sed cf. quae secuntur), esset ed. Bas. 1531. | legatiquein. | 15. renuntiauerunt, corr. Crévier. | maxime. | aput. | 17. acta add. Kreyssig. | C. Cereius, corr. ed. Bas. 1531. | 18. inscorsica. | UII miliacorsorum caesacap | tiampliusc=et DCC*. | 19. uouerant. | 20. Iunonis, corr. Sigonius. | 21. cere. | ducena, ducenta Crévier, miliaputo, cf. Gitlbauer p. 75. subacta sicereius*.

Statellati pugnatum ad oppidum Carystum. eo se magnus exercitus Ligurum contulerat. primo sub adventum M. Popili consulis moenibus sese continebant; deinde, postquam oppidum oppugnaturum Romanum cernebant, progressi ante portas aciem struxerunt. nec consul, ut qui id ipsum oppugnatione comminanda quaesisset, moram certamini fecit. pugnatum amplius tris est horas ita, ut neutro inclinaret spes. quod ubi consul vidit nulla parte moveri Ligurum signa, imperat equitibus, ut equos conscendant ac tribus simul partibus in hostes, quanto maximo possent tumultu, incurrant. pars magna equitum mediam traiecit aciem et ad terga pugnantium pervasit. inde terror iniectus Liguribus; diversi in omnes partes fugerunt, perpauci retro in oppidum, quia inde se maxime obiecerat eques. et pugna tam pertinax multos absumpserat Ligurum, et in fuga passim caesi sunt. decem milia hominum caesa traduntur, amplius septingenti penta victoria fuit: amplius tria milia militum amissa, cum cedentibus neutris ex parte utraque primores caderent.

VIII. Post hanc pugnam ex diversa fuga in unum collecti 1
20 Ligures, cum maiorem multo partem civium amissam quam superesse cernerent — nec enim plus decem milia hominum erant —, dediderunt sese, nihil quidem illi pacti; speraverant 2 tamen, non atrocius quam superiores imperatores consulem in se saeviturum. at ille arma omnibus ademit, oppidum diruit, ipsos 3 25 bonaque eorum vendidit; litterasque senatui de rebus ab se gestis misit. quas cum A. Atilius praetor in curia recitasset — nam 4 consul alter Postumius agris recognoscendis in Campania occupatus

Digitized by Google

^{1.} Statellaci, Statellati ed. Bas. 1531, Statiellati Cluverius (cf. Kiepert Geogr. ant. p. 400). | 2. Liguram. | Popilio. | 4. oppugnaturam. | cernebat. | 6. quesisse. | sic cod., pugnatum est amplius treis horas ed. Bas. 1531, pugnatum amplius tris horas est Vahlen ephem. Austr. 1861, p. 258. | 8. aequitibus uteoquos. | 9. hostis. | 10. possenti tumultu. | media. | 11. inectus. | 14. peruicax, pertinax H. I. Müller* cl. II, 40, 13; IV, 30, 2; IX, 22, 5; XXII, 48, 5; XXXX, 13, 6. | 16. passim h. l. del. Madvig Em. L. p. 622. | nec add. ed. Bas. 1531. (nec Romanis Novák české mus. VI, 97). | 17. caedentibus. | 18. neutrisxparte*. | 19. hac. | 22. diderunt. | 23. non h. l. add. ed. Bas. 1531. | aitrocius*. | conss.* (non esse h. l. add. Hartel p. 18). | 24. seuiturum. | adille. | oppidumruit. | 25. uendit. | 27. agrisecognoscendisi ||campania*.

5 aberat —, atrox res visa senatui, Statellates, qui uni ex Ligurum gente non tulissent arma adversus Romanos, tum quoque oppugnatos, non ultro inferentes bellum, deditos in fidem populi Romani omni ultimae crudelitatis exemplo laceratos ac deletos esse, 6 tot milia capitum innoxiorum, fidem inplorantia populi Romani, 5 ne quis umquam se postea dedere auderet, pessumo exemplo venisse, et distractos passim iustis quondam hostibus populi 7 Romani pacatos servire. quas ob res placere senatui, M. Popilium consulem Ligures, pretio emptoribus reddito, ipsos restituere in libertatem, bonaque ut iis, quod eius reciperari possit, reddantur 10 curare; arma quoque reddi, eaque primo quoque tempore fieri; nec ante consulem de provincia decedere, quam deditos in sedem suam Ligures restituisset. claram victoriam vincendo pugnantes, non saeviendo in adflictos fieri.

IX. Consul, qua ferocia animi usus erat in Liguribus, eandem ¹⁵ ad non parendum senatui habuit. legionibus extemplo Pisas in hibernacula missis iratus patribus, infestus praetori Romam redit; senatuque [extemplo] ad aedem Bellonae vocato, multis verbis invectus in praetorem, qui, cum ob rem bello bene gestam

^{1.} atrox rex.* | Satellites. | 2. tum quoque non ultro inferentes bellum, oppugnatos coni. Walch Em. L. p. 138 | 3. inferentis. | 5. innoxorum. | ī | plorantia.* | 6. possumo. | 7. iustis ((in) festis coni. Novák česke mus. fil. VI, 42). | 8. Romani pacatos recte defend. Hartel p. 18, Romani pacatis ed. Bas. 1531, Romani (vix) pacatis Heusinger, Romani(nuper) pacatis Madvig Em. L. p. 622. | quas ob res (S. C. factum est), placere coni. Sigonius. | senatui del. I. F. Gronovius. | Popilium consules leigures praetio*. | 10. utisquiquod (ut iis quidquid ed. Bas. 1531), ut iis, quod Weissenborn in adn. ed. Weidm., H. I. Müller *. | 11. armaquoquetemporefieri, arma (quoque reddi, eaque primo) quoque tempore fleri Madviq Em. L. l. l. (arma (primo) quoque tempore fieri Sigonius, arma (primo) quoque tempore referri Kreyssig, arma quoque adempta referri Weissenborn in ed. Teubn. p. XI). | 12. necanteconsulem deprovincia deceder equam (in ea gente. consulem de provincia decedere, cum ed. Bas. 1531). | 13. oppugnantis, corr. Clericus. | 15. conss*. | eandemadnon | parendumfuitsenatuihabuit*, eandem ad non parendum senatui habuit ed. Bas. 1531, eadem ad non parendum senatui fuit (vel fuit senatui) Weissenborn*. | 16. exemplo. | 17. hibernaculiamissiiratus. | infectus, corr. ed. Bas. 1531. | praetorib., corr. Sigonius. | redit*, rediit ed. Bas. 1531. | 18. extemplo ex praeced. repetitum videtur*. | multisque. | 19. invectus est ed. Bas. 1531, sed cf. Hartel p. 5, H. I. Müller ann. 1889, 26. | praetorem ex plaetorem corr. m. 1. | cumorbembel on them?

uti diis immortalibus honos haberetur referre ad senatum debuisset, adversus se pro hostibus senatus consultum fecisset, quo victoriam suam ad Ligures transferret dedique iis prope consulem praetor iuberet: itaque multam ei se dicere; a patribus postulare, ut 4 5 senatus consultum in se factum tolli iuberent, supplicationemque, 5 quam absente se ex litteris de bene gesta re publica missis decernere debuerint, praesente se honoris deorum primum causa, deinde et sui aliquo tamen respectu decernerent. nihilo lenioribus, quam absens, senatorum aliquot orationibus increpitus neutra 10 impetrata re in provinciam redit.

Alter consul Postumius consumpta aestate in recognoscendis 7 agris, ne visa quidem provincia sua comitiorum causa Romam rediit. consules C. Popilium Laenatem P. Aelium Ligurem crea-8 vit. praetores exinde facti C. Licinius Crassus M. Iunius Pennus 15 Sp. Lucretius Sp. Cluvius Cn. Sicinius C. Memmius iterum.

X. Eo anno lustrum conditum est; censores erant Q. 1
Fulvius Flaccus A. Postumius Albinus; Postumius condidit.
censa sunt civium Romanorum capita ducenta sexaginta novem 2
milia et quindecim, minor aliquanto numerus, quia L. Postumius 3
20 consul pro contione edixerat, qui socium Latini nominis ex
edicto C. Claudi consulis redire in civitates suas debuissent, ne
quis eorum Romae, et omnes in suis civitatibus censerentur.
concors et e re publica censura fuit. omnes, quos senatu moverunt quibusque equos ademerunt, aerarios fecerunt et tribu move25 runt; neque ab altero notatum alter probavit. Fulvius aedem 5
Fortunae equestris, quam proconsul in Hispania dimicans cum
Celtiberorum legionibus voverat, annis sex post, quam voverat,

^{1.} debuisse. | 2. hostibus ex histibus corr. | 4. iuberetditaquemultaeise. | 5. suplicationemque. | 6. absentesex, corr. Pithoeus (absenti sibi ex coni. I. F. Gronovius). | 7. praesenteshonores, corr. Madvig (praesente honoris Pithoeus, praesenti honoris I. F. Gronovius.) | 9. aliquod. | 10. rediit I. F. Gronovius. | 11. estate. | incognoscendis. | 12. neuaquidem. | 13. Popilium Lenatem*. | P. Aemilium. | 15. Lucretius p. cluuius. | Siciniussicterum. | 17. Ful || usalbinuspostumiuscondidit*, corr. Sigonius. | 18. capitca*. | \overline{CCLXUIIII} et XU ·*. | 22. sed omnes coni. Curio, Drakenborch, sed cf. Walch Em. L. p. 227. | insus*. | conserentur*. | 23. consors, cf. Gillbauer p. 75 et 115. | etserep. | 24. quibusquequosdemerunt, corr. ed. Bas. 1531. | 26. aequestris. | 27. uoxuerat. | annos, annis Lentz, Madvig Em. L. p. 623. | septem coni. Unger Philol. Suppl. III, p. 183 (octo I. Perizonius). | posquam, cf. Stolz hist. Gramm. p. 335.

dedicavit, et scaenicos ludos per quadriduum, unum diem in circo fecit.

L. Cornelius Lentulus, decemvir sacrorum, eo anno mortuus est. in locum eius suffectus A. Postumius Albinus. lucustarum tantae nubes a mari repente in Apuliam inlatae sunt, ut exa-5 minibus suis agros late operirent; ad quam pestem frugum tollendam Cn. Sicinius, praetor designatus, cum imperio in Apuliam missus, ingenti agmine hominum ad colligendas eas coacto aliquantum temporis absumpsit.

Principium insequentis anni, quo C. Popilius et P. Aelius 10 fuerunt consules, residuas contentiones ex priore anno habuit. 10 patres referri de Liguribus renovarique senatus consultum volebant, et consul Aelius referebat. Popilius et collegam et senatum pro fratre deprecabatur, prae se ferens, si quid decernerent, 11 intercessurum. collegam deterruit; patres eo magis, utrique 15 pariter consuli infensi, in incepto perstabant. itaque cum de provinciis ageretur et Macedonia iam imminente Persei bello 12 peteretur, Ligures ambobus consulibus decernunt; Macedoniam decreturos negant, ni de M. Popilio referretur. postulantibus deinde, ut novos exercitus scribere aut supplementum veteribus 20 13 liceret, utrumque negatum est. praetoribus quoque in Hispaniam supplementum petentibus negatum, M. Iunio in citeriorem, Sp. 14 Lucretio in ulteriorem. C. Licinius Crassus urbanam iurisdictionem. Cn. Sicinius inter peregrinos erat sortitus, C. Memmius Sici-15 liam, Sp. Cluvius Sardiniam. consules ob ea irati senatui, La-25 tinis feriis in primam quamque diem indictis, in provinciam abituros esse denuntiarunt, nec quicquam rei publicae acturos, praeterguam quod ad provinciarum administrationem adtineret.

^{1.} utscaenicos. | 3. · \overline{X} · || uir*. | 4. lucustarum, cf. cap. 2, 5 (locustarum ed. Bas. 1531). | 5. tante. | nubesamantrepente, corr. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 251 (nubes a mari vento repente ed. Bas. 1531). | 6. operirentur. | adquem. | 7. in add. ed. Bas. 1531. | 9. absu' || sit*. | 10. quo || q. c · Popilius*. | 13. etconss. Aelius*. | 14. sqq. de interpunctione cf. Madvig Em. L. p. 623. | 16. cons. (Coss. ed. Bas. 1531, consulum vulg.), corr. Madvig l. l. | 17. bellum. | 18. decernuntur, decernunt Bekker. | 19. ni add. ed. Bas. 1531. | 20. nouus. | 19—20. cf. Mommsen Staatsr. III, 1075. | 21. in Hispanias coni. Kreyssig. | 22. in ante citer. add. ed. Bas. 1531. | 24. Siciliam ex scliam corr*. | 26. feris. | 27. habituros. | esse, sese coni. Cobet, sed cf. H. I. Müller ann. Berol. 1882 p. 305. | rep.

XI. Attalum, regis Eumenis fratrem, legatum venisse Romam Valerius Antias his consulibus scribit ad deferenda de Perseo crimina indicandosque apparatus belli. plurium annales, et quibus credidisse malis, ipsum Eumenem venisse tradunt.

5 Eumenes igitur ut Romam venit, exceptus cum tanto honore, 2 quantum non meritis tantum eius, sed beneficiis etiam suis, ingentia quae in eum congesta erant, existimabant deberi, a praetore in senatum est introductus. causam veniendi sibi Romam fuisse dixit praeter cupiditatem videndi deos hominesque, quorum beneficio in ea fortuna esset, supra quam ne optare quidem auderet, etiam ut coram moneret senatum, ut Persei conatis obviam iret. orsus inde a Philippi consiliis necem Demetri filii rettulit, adversantis Romano bello; Bastarnarum gentem excitam sedibus suis, quorum auxiliis fretus in Italiam transiret. haec 5 secum volutantem in animo, oppressum fato, regnum ei reliquisse, quem infestissimum esse sensisset Romanis. itaque Persea hereditate a patre relictum bellum et simul cum imperio traditum, tamquam proximum alere ac fovere omnibus consiliis. florere praeterea iuventute, quam stirpem longa pax ediderit, florere opibus regni, florere etiam aetate. quae cum corporis robore ac viribus vigeat, animum esse inveteratum diutina arte atque usu belli. iam inde a puero patris contubernio Romanis quoque bellis, 7 non finitumis tantum adsuetum, missum a patre in expeditiones

^{1.} uidisse Romam. | 2. depersonacrimina. | 4. malim susp. H. I. Müller.* | 6. eiusetbeneficiis. | ingentiaq. || ineum*. | 7. existimaN || deberi pr.*, existimabant deberi, a praetore Madvig Em. L. p. 623 (existimaret deberi populus Romanus vula). | 9. uiuendi, cf. Gitlbauer p. 75 (visendi ed. Bas. 1531). | quorū || qbeneficio* | 11. utcoronammoneret. | 12. a Philippiconsulis. | 13. Romani. | 14. haeccumuoluntatem (haec eum volutantem ed. Bas. 1531), haec secum volutantem Wölfflin, cf. Stacey Archiv f. l. Lex. Xp. 66. | 15. ani | mopressum*. | 16. here ditarium*, hereditate Novák Listy fil. 1882 prob. H. I. Müller ann. Berol. 1883 p. 340. | 17. a add. ed. Bas. 1531. | 18. iamiamprimum, tamquam proximum H. I. Müller*, tamquam iam proximum Novák olim l. l., iamiam proximum Harant p. 235, iam annum septimum Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 252, "annum iam septimum malim" Madvig in adn. ed. (tamquam primum I. F. Gronovius, tamquam (omnium primum) Madeig Em. L. p. 624, iam pridem Koch, Novák nunc p. 197, iam clam pridem Seyffert. | 19. iubentute. | 21. adque. | 23. noninfinitumis, non finitimis ed. Bas. 1531, (non in finitimos Harant p. 236, sed cf. Hartel p. 19).

- 8 multas variasque. iam ex quo ipse accepisset regnum, multa, quae non vi, non dolo Philippus omnia expertus potuisset moliri, 9 admirando rerum successu tenuisse. accessisse ad vires eam, quae longo tempore multis magnisque meritis pareretur, auctoritatem.
- XII. Nam apud Graeciae atque Asiae civitates vereri maiestatem eius omnes. nec, pro quibus meritis, pro qua munificenzitia tantum ei tribuatur, cernere, nec dicere pro certo posse, utrum felicitate id quadam eius accidat, an, quod ipse vereatur dicere, invidia adversus Romanos favorem illi conciliet. inter 10 ipsos quoque reges ingentem auctoritate, Seleuci filiam duxisse eum, non petentem, sed petitum ultro; sororem dedisse Prusiae precanti atque oranti; celebratas esse utrasque nuptias gratulatione donisque innumerabilium legationum, et velut auspicibus nobilissumis populis deductas esse. Boeotorum gentem, captatam philippo, numquam ad scribendum amicitiae foedus adduci potuisse; tribus nunc locis cum Perseo foedus incisum litteris esse, uno Thebis, altero ad Delium, augustissumo et celeberrumo in templo, tertio Delphis. in Achaico concilio vero, nisi discussa res per paucos Romanum imperium intentantes esset, eo rem 20

^{1.} multaquenon. | 2. Philippos. | 3. successum | adcessisse. | 4. pareretur cod. et ed. Bas. 1531*, pararetur ed. Bas. 1554, paretur Kreyssig. | 6. nonaput, nam apud ed. Bas. 1531, nam (om. apud) Drakenborch in adn. | adque Asiaeciues, atque Asiae civitates ed. Bas. 1535 (Madvig Em. L. p. 624 coni.: auctoritatem non aput (Macedonas tantum [rel Macedoniae tantum], sed aput) Graeciae adque Asiae civitates. Vereri cet., sed cf. Weissenborn in adn. ed. Weidm. p. 77). 7. proquam. 8. tantumettribuatur. procertumesse, corr. ed. Bas. 1531. | 9. quodam. | 10. faborem. | 11. ingentem auctoritatem (esse); Seleuci coni. Madviy Em. L. l., ingentem auctoritate (esse); Seleuci coni. Hertz. | 12. Phrysiaepraecanti. | 13. adoranti, adq. oranti Kreyssig, Hertz (ac oranti ed. Bas. 1531, et oranti Drakenborch.) | celebratares | se. | utransque. | gratulatione donis, gratulatione donis (que) ed. Bas. 1531, gratulatione (et) donis Hertz.*. | 14. uelaut*. | 15. Boetocrum*. | aptatam. | 18. al || teradsidenum*, altero ad Delum Sigonius, altero ad Delium Madvig Em. L. p. 625, Kraffert cl. XXXV, 51, 1, altero ad Ismenium O. Müller, altero ad Posideum Hertz | 19. tertioidel | phis* (G. Becker Ien. Lit. Z. 1877 p. 713: altero Dii, demum augustissumo et celeberrumo in templo Delphis). | Acaico. | 20. intentantis. | essetaeoru | prope.*

prope adductam, ut aditus ei in Achaiam daretur. at hercule 7 suos honores, cuius merita in eam gentem privatim an publice sint maiora vix dici possit, partim desertos per incultum ac neglegentiam, partim hostiliter sublatos esse. iam Aetolos quem 5 ignorare in seditionibus suis non ab Romanis, sed a Perseo praesidium petisse? his eum fultum societatibus atque amicitiis eos 8 domesticos apparatus belli habere, ut externis non egeat. ginta milibus peditum, quinque milibus equitum in decem annos frumentum praeparasse, ut abstinere et suo et hostium agro 10 frumentandi causa possit. iam pecuniam tantam habere, ut decem 9 milibus mercennariorum militum praeter Macedonum copias stipendium in totidem annos praeparatum habeat, praeter annuum, quod ex metallis regiis capiat, vectigal. arma vel tribus tantis 10 exercitibus in armamentaria congessisse. iuventutem, ut iam 15 Macedonia deficiat, velut ex perenni fonte unde hauriat, Threciam subjectam esse.

XIII. Reliquom orationis adhortatio fuit. "non ego haec" i inquit "incertis iactata rumoribus et cupidius credita, quia vera esse de inimico crimina volebam, adfero ad vos, patres conscripti, sed conperta et explorata, haud secus quam si speculator missus a vobis subiecta oculis referrem; neque relicto regno meo, quod amplum et egregium vos fecistis, mare tantum traiecissem, ut vana ad vos adferendo fidem abrogarem mihi; cers nebam nobilissimas Asiae et Graeciae civitates in dies magis denudantes iudicia sua, mox, si permitteretur, eo processuras, unde receptum ad paenitendum non haberent; cernebam Persea non continentem se Macedoniae regno, alia armis occupantem, alia, quae vi subigi non possent, favore ac benivolentia con-

^{1.} eiin*, & in ed. Bas. 1531. | ad. | 2. priuatisna | publicae.* | 3. posset, possit Madvig. | desertos incultu ac per neglegentiam coni. Boot Mnem. 1889. | 6. hiis. | adque. | 7. haberenonutexpertisnon. | XXX. milia*, triginta milibus Vahlen. | 8. u milia, quinque milibus idem ephem. Austr. 1861 p. 252. | 9. praeparare, praeparasse Hertz, praepara</br>
| 10. decemmilia, decem milibus I. F. Gronovius. | 12. annum quod. | 13. regis. | ueltribustantum, corr. Sigonius. | 14. in armamentariam. | 15. perienni. | Theriam* (Thraciam ed. Bas. 1531). | 18. inquid. | 19. adferoadduos pc. | 20. inter explorata et haud in medio versu spatium vacuum 7 fere litterarum sine ulla rasura*. | haudsecumquam. | 23. uanaaduosfecistisadferendo. | adrogarem. | 24. nouilissimas. | Graecie. | 25. denudatis, corr. ed. Bas. 1531. | 26. penitendum. | haberem. | 28. queuisuuigi*. | possunt. corr. Ruperti. | beniuolentia (benevolentia ed. Bas. 1531), cf. Georges Lex. d. Wortf. p. 94. |

- ⁵ plectentem; videbam, quam inpar esset sors, cum ille vobis bellum pararet, vos ei securam pacem praestaretis, quamquam mihi quidem non parare, sed gerere paene bellum videbatur. 6 Abrupolim, socium atque amicum vestrum, regno expulit; Arthetaurum Illyrium, quia scripta ab eo quaedam vobis conperit, 5 7 socium item atque amicum vestrum, interfecit; Euersam et Callicritum Thebanos, principes civitatis, quia liberius adversus eum in concilio Boeotorum locuti fuerant, delaturosque ad vos, quae s agerentur, professi erant, tollendos curavit; auxilium Byzantiis adversus foedus tulit; Dolopiae bellum intulit; Thessaliam et 10 Doridem cum exercitu pervasit, ut in bello intestino deterioris 9 partis auxilio meliorem adfligeret; confudit et miscuit omnia in Thessalia Perrhaebiaque spe novarum tabularum, ut manu debi-10 torum obnoxia sibi optumates opprimeret. haec cum vobis quiescentibus et patientibus fecerit et concessam sibi Graeciam esse 15 a vobis videat, pro certo habet, neminem sibi, antequam in Italiam 11 traiecerit, armatum occursurum. hoc quam vobis tutum aut honestum sit, vos videritis: ego certe miĥi turpe esse duxi, prius Persea ad bellum inferendum, quam me socium ad praedicendum, 12 ut caveretis, venire in Italiam. functus necessario mihi officio, 20 et quodam modo liberata atque exonerata fide mea, quid ultra facere possum, quam uti deos deasque precer, ut vos et vestrae rei publicae et nobis sociis atque amicis, qui ex vobis pendemus, consulatis?"
  - XIV. Haec oratio movit patres conscriptos. ceterum in 25 praesentia nihil, praeterquam fuisse in curia regem, scire quisquam potuit: eo silentio clausa curia erat. bello denique perfecto, quaeque dicta ab rege quaeque responsa essent, emanavere.

^{2.} pararet add. I. F. Gronovius. | 3. parere. | 4. adque. | Arthetarum (Artetarum ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig. | 6. idem adque. | Euersam, Euercam coni. H. Valesius, prob. Crévier ("Euersam et infra cap. 40, 7 Eruam prava sunt; sed incerta vera nominis forma" Madvig). | 7. Thebanae principes civitatis susp. I. F. Gronovius. | 8. Boetorum. | queagerentur*. | 9. Byzantis. | 10. bella, corr. I. F. Gronovius. | 12. cō || dit et miscuit cf. Gitlbauer p. 64. | 13. Tessalia Perthebiaque (Aetolia Perrhaebiaque coni. Fuhr diss. Bonn. 1877). | 14. oc || noxia*. | optumatis. | 17. occursumrum. | uobistumhauthonestum*. | 19. quamesciumadpraedicendisautcaueretis. | 21. adq. | 22. utei. | deasquepraeter, cf. Gitlbauer p. 99. | 23. et nouis. | 26. inturiaregem. | 28. manauere*.

Persei deinde regis legatis post paucos dies senatus datus 2 est. ceterum praeoccupatis non auribus magis quam animis ab Eumene rege, omnis et defensio et deprecatio legatorum respuebatur; et exasperavit animos ferocia nimia Harpali, qui princeps 3 legationis erat. is velle quidem et laborare dixit regem, ut purganti, se nihil hostile dixisse aut fecisse, fides habeatur: ceterum si pervicacius causam belli quaeri videat, forti animo 4 defensurum se. Martem communem esse et eventum incertum belli.

Omnibus civitatibus Graeciae atque Asiae curae erat, quid 5
10 Persei legati, quid Eumenes in senatu egisset; et propter adventum eius, quem moturum aliquid rebantur, miserant pleraeque civitates, alia in speciem praeferentes, legatos. et legatio Rho-6 diorum aderat Romae, cuius ferox erat nec falsa dicturus princeps, haud dubius, quin Eumenes civitatis quoque suae insectationem Persei criminibus iunxisset. itaque omni modo per 7 patronos hospitesque disceptandi cum rege locum in senatu quaerebat. quod cum non contigisset, libertate intemperanti in-8 vectus in regem, quod Lyciorum gentem adversus Rhodios concitasset graviorque Asiae esset, quam Antiochus fuisset, popu-

^{3.} et defensio etde || fensio et depraecatio (puncta al. atramento adiuncta)*. | erespuebatur*. | 4. ferociaanimai, ferocia nimia I. F. Gronovius, ferocia Bekker, Novák ephem. Austr. 1892 p. 204, sed cf. H. I. Müller ann. Berol. 1893 p. 33. | pri | cipes*. | 7. causamuelcausambelliqua | ri ("coeperat librarius scribere uelli [p. belli], dein se correxit" Madvig). | forte. | 8. conmunem. | 9. omnibusciuitatium. | adque. | curaerat. | 12. praeferentis. | 13. etlegatiorhodiorumerathacfalsaiturusprinceps (et legatio Rhodiorum erat ac Satyrus princeps ed. Bas. 1531) et legatio Rhodiorum (aderat Romae, cuius ferox> erat nec falsa dicturus princeps H. I. Müller*, et legatio(nis) Rhodiorum (ferox) erat nec falsa simulaturus princeps Vahlen, ephem. Austr. 1861 p. 254, et legatio Rhod. (venerat, cuius ferox) erat nec falsa cet. idem, e legatis Rhodiorum erat Andranodorus (Athanodorus? sic in ed.) princeps Madvig Em. L. p. 625, et legatio Rhodiorum (Romae) erat ac Satyrus princeps Koch (et legatio (nis) Rhodiorum erat Satyrus princeps vir doct. ap. Drakenborchium, et legatio Rhodiorum (ven)erat ac Satyrus princeps susp. Drakenborch). | 14. dubiusquem. | ciuitatisquoquesua, civitatem quoque suam ed. Bas. 1531, civitatis quoque suae (insectationem) Madvig l. l. (an (insimulationem)?) | 16. insenatusquerebat. | 17. non add. Duker. | intemperantius (def. Weissenborn ed. Teubn. praef. p. XII et Novák Listy fil. 1885), intemperanti I. F. Gronovius. | 19. Anthiocus. | popularem

- s larem quidem neque Asiae ingratam populis nam eo quoque iam favor Persei venerat orationem habuit, ceterum invisam senatui inutilemque sibi et civitati suae. Eumeni vero conspiratio adversus eum favorem maiorem apud Romanos fecit. ita omnes ei honores habiti, donaque sunt quam amplissima data cum sella curuli atque eburneo scipione.
- XV. Legationibus dimissis cum Harpalus, quanta maxima celeritate poterat, regressus in Macedoniam nuntiasset regi, nondum quidem parantes bellum reliquisse se Romanos, sed ita infestos, ut facile appareret, non dilaturos, et ipse, praeterquam quod et ita credebat futurum, iam etiam volebat, in flore virium se credens esse. Eumeni ante omnes infestus erat; a cuius sanguine ordiens bellum, Euandrum Cretensem, ducem auxiliorum, et Macedonas tres adsuetos ministeriis talium facinorum ad caedem regis subornat, litterasque eis dat ad Praxo hospitam, 15 principem auctoritate et opibus Delphorum. satis constabat, Eumenem, ut sacrificaret Apollini, Delphos escensurum. praegressi cum Euandro insidiatores nihil aliud ad peragendum inceptum quam loci opportunitatem, omnia circumeuntes, quaerebant. escendentibus ad templum a Cirrha, priusquam perveniretur ad fre-20

quide || quidemingratampopulisnam (popularem quidem ac gratam populis Asiae — nam ed. Bas. 1531), popularem quidem (neque Asiae) ingratam populis - nam Hartel p. 20, prob. H. I. Müller ann. Berol. 1889, p. 32 (popularem quidem nec [neque Weissenborn in ed. Teubn.] ingratam populis (Asiae) — nam Kreyssig, Weissenborn l. l.; popularibus quidem gratam — nam Madvig Em. L. p. 626; popularem quidem suisque non ingratam populis nam Harant p. 236). | 4. fauoremaputromanosfecit, favorem mai>orem apud Romanos fecit Hertz in adn. crit. p. XXI (favorem apud Romanos auxit coni. I. F. Gronovius). | 5. donaquecuiquamamplissima, donaque sunt quam amplissima Harant p. 236 (cl. XLV, 39, 10, ubi cod. cut pro sunt praebet), donaque, (quae) cuiquam amplissima Madvig Em. L. p. 626. donaque quam amplissima ed. Bas. 1531 (cf. Novák p. 260). | 6. adque. | 7. quan | exima* (quanta eximia ed. Bas. 1531), quanta maxima Muretus. 9. parantis. | 10. ipsae. | 11. et ita, fort. ita Weissenborn in adn. ed. Weidm. p. 83. | 12. omnis. | 13. oriens, corr. ed. Bas. 1531. | 14. ministris. | facinerum. | 15. cedem. | 16. Eume- | ut, cf. Gitlbauer p. 64. | 17. Apollinedelpos*. | enscē | surum*, ascensurum ed. Bas. 1531, corr. Drakenborch. | progressi, corr. I. F. Gronovius. | 18. Euandro recte cod.* | 19. quarebat*. | escendentib.* | 20. Cirraprimusquam.

quentia aedificiis loca, maceria erat ab laeva ad semitam paulum extantem a fundamento, qua singuli transirent; dextra pars labe terrae in aliquantum altitudinis derupta erat. post maceriam se sabdiderunt gradibus adstructis, ut ex ea velut e muro tela in praetereuntem conicerent. primo a mari circumfusa turba amicorum ac satellitum procedebat, deinde extenuabant paulatim angustiae agmen. ubi ad eum locum ventum est, qua singulis eundum erat, primus semitam ingressus Pantaleon, Aetoliae princeps, cum quo institutus regi sermo erat. tum insidiatores exorti saxa duo ingentia devolvunt, quorum altero caput ictum est regi, altero umerus; sopitusque ex semita procidit in declive, multis super prolapsum iam saxis congestis. et ceteri quidem, etiam amicorum et satellitum turba, postquam cadentem videre, diffugiunt; Pantaleon contra inpavidus mansit ad protegendum regem.

20 amici, deinde satellites ac servi concurrerunt; tollentes sopitum volnere ac nihil sentientem, vivere tamen ex calore et spiritu remanente in praecordiis senserunt: victurum exigua ac prope

^{1.} locaimacerie | ratableuiasemitampaulumextā | tem* maceria erat ab laeva semitae paulum extans ed. Bas. 1531), corr. Madvig Em. L. p. 627 (loca, maceria erat ab laeva semita paulum extante Kreyssig, Hertz; loca, maceria erat ab laeva (iuxta) semitam paulum extantem Weissenborn.) | 3. diruta corr. Duker. | post maceria. | 5. a mari, agmine coni. I. F. Gronovius. | 8. eundeerat. | ingressus (est) Madvig, sed cf. Hartel p. 5. | 9. regis, corr. Vascosanus. | exortasuaduo, cf. Gitlbauer p. 75. | 10. deduouunt.* | 11. umerussopitusquiexe | mitaprocliuitindecliue, corr. Gitlbauer p. 107 et 115, Hartel p. 21 (sopitusque ex semita proclivi ruit in declive Kreyssig, sopitusque ex semita procumbit in declive Harant p. 237). | 12. congestum. | 13. turba add. Hartel l. l. | cedentem. | 14. cons | tarinpauidus*, corr. Kreyssig, prob. Hartel (constanter inpavidus ed. Bas. 1531.) | 15. maceriem. | 16. add. | 18. adque. | exconprenso (ne comprenso ed. Bas. 1531), ne ex conprenso Kreyssig. | 19. occiderunt. | 20. tollentesoppidum. | 22. remanentem (remeante coni. Heusinger). | uicto | rum, cf. Gitlbauer p. 75. | acpronulla.

4 nulla spes erat. quidam ex satellitibus secuti latronum vestigia, cum usque ad iugum Parnasi nequiquam fatigati pervenissent, 5 re infecta redierunt. adgressi facinus Macedones uti consulte ita 6 audacter, coeptum nec consulte et timide reliquerunt. conpotem iam sui regem amici postero die deferunt ad navem; inde Corinthum, 5 ab Corintho, per Isthmi iugum navibus traductis, Aeginam traiciunt. ibi adeo secreta eius curatio fuit, admittentibus neminem, 8 ut fama mortuum in Asiam perferret. Attalus quoque celerius, quam dignum concordia fraterna erat, credidit; nam et cum uxore fratris et praefecto arcis tamquam iam haud dubius regni 10 heres est locutus. quae postea non fefellere Eumenen; et quamquam dissimulare et tacita habere et pati statuerat, tamen in primo congressu non temperavit, quin uxoris petendae praematuram festinationem fratri obiceret. Romam quoque fama de morte Eumenis perlata est.

XVII. Sub idem tempus C. Valerius ex Graecia, quo legatus ad visendum statum regionis eius speculandaque consilia Persei regis [eius] erat, rediit, congruentiaque omnia eriminibus ab Eumene adlatis referebat. simul et adduxerat secum Praxo a Delphis, cuius domus receptaculum latronum fuerat, et L. Rammium 20 Brundisinum, qui talis indicii delator erat. princeps Brundisi

^{1.} quidemex. | sicutlatronum. | 3. reinfestiauenierunt. utinconsulte*, uti consulte H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 32, ut consulte Pluygers Mnemos. VIIII (1881), prob. Hartel p. 22 (ut (non) inconsulte coni. Heusinger), de interpunctione cf. Walch Em. L. p. 123. 4. coeptumneconsulte. | 5. iamasui. | 6. adcorinthio, de errore cf. quae dixi Beitr. z. 4. Decade p. 13 (aque Corintho coni. Harant p. 237). | Isthmi (I supra scripto). | 7. adeossecreta. | 8. Asia. | quoqueceteriumquam. | 10. fratri. | arci, corr. H. I. Müller ex usu Liv.* (cf. Fügner Lex. p. 1342). | audtdubius.* | 11. quepostea*. | qua | quam.* | 12. tacitehabe | reidpati* (tacite habere id patique ed. Bas. 1531), tacita (tacitum olim Drakenborch) habere et pati Weissenborn, tacita haberi pati Madvig Em. L. p. 627, tacita habere (del. id pati) susp. H. I. Müller.* | 13. congressuunotemperauit. | maturam. | 14. famam. | 16. legatusquiad (qui legatus ad ed. Bas. 1531), quo legatus ad coni. Drakenborch.* | 18. regiseiuserat (regis missus erat ed. Bas. 1531) regis erat Hartel p. 22, prob. H. l. Müller ann. Berol. 1889 p. 32, regis ierat Vahlen ephem. Austr. 1861, p. 263). | 20. Rammum, Rennium Giles class. Rev. I, 170; sed cf. H. I. Müller ann. Berol. 1888 p. 102. 21. indici.

Rammius fuit; hospitioque et duces Romanos omnes et legatos, exterarum quoque gentium insignes, praecipue regios, accipiebat. ex eo notitia ei cum absente Perseo fuerat; litterisque 4 spem amicitiae interioris magnaeque inde fortunae facientibus 5 ad regem profectus brevi perfamiliaris haberi trahique magis, quam vellet, in arcanos sermones est coeptus. promissis enim 5 ingentibus praemiis petere institit ab eo rex, quoniam duces omnes legatique Romani hospitio eius uti adsuessent, quibus eorum ipse scripsisset, ut venenum dandum curaret. cuius scire 6 10 se conparationem plurimum difficultatis et periculi habere; pluribus consciis conparari; eventu praeterea incerto esse, ut aut satis efficacia ad rem peragendam aut tuta ad rem celandam dentur. se daturum, quod nec in dando nec datum ullo signo 7 deprendi posset. Rammius veritus, ne, si abnuisset, primus ipse 8 15 veneni experimentum esset, facturum pollicitus proficiscitur; nec Brundisium ante redire, quam convento C. Valerio legato, qui circa Chalcidem esse dicebatur, voluit. ad eum primum indicio 9 delato, iussu eius Romam simul venit. introductus in curiam, quae acta erant, exposuit.

20 XVIII. Haec ad ea, quae ab Eumene delata erant, accessere, quo maturius hostis Perseus iudicaretur, quippe quem
non iustum modo apparare bellum regio animo, sed per omnia
clandestina grassari scelera latrociniorum ac veneficiorum cernebant. belli administratio ad novos consules reiecta est; in prae25 sentia tamen Cn. Sicinium praetorem, cuius inter cives et peregrinos iurisdictio erat, scribere milites placuit, qui Brundisium s

^{1.} hospitioquoque, hospitioque Weissenborn praef. ed. Teubn. p. XII, Madvig Em. L. p. 628. | 2. insignisquoquepraecipue, insignes praecipue ed. Bas. 1531 (insignes quosque, praecipue Harant p. 237.) | 5. perfamiliamhaberi. | 6. sermonesetcoeptum. | 8. Romanihostioeius, cf. Gitlbauer p. 64. | 10. (cf. Walch Em. L. p. 122; et periculi habere pluribus consciis; eventu Madvig Em. L. p. 628, et periculi habere cqueposse sine>> pluribus consciis conparari; eventu Pluygers, et periculi habere pluribus consciis; conparati eventum Seyffert, Hertz). | 11. (<in>incerto esse Seyffert, Hertz). | 12. peragendamadtuta. | rem sec. l. del. I. F. Gronovius, sed cf. Vahlen Ind. Ber. 1877. | 13. <sed> se daturum Cobet. | quenecin. | 14. defendiposset. | ueritusnisiabnuisset. | 15. experiimē | tum*. | 17. circaalcidem. | 18. iussueiussuromam. | curiamq. | acta*. | 20. eaq. | ab*. | 22. appellare bellum. | 23. clamdestina. | scelere. | beneficiorum. | 25. C. Sicinium.

ducti primo quoque tempore Apolloniam in Epirum traicerentur ad occupandas maritimas urbes, ubi consul, cui provincia Macedonia obvenisset, classem appellere tuto et copias per commodum exponere posset. Eumenes, aliquamdiu Aeginae retentus periculosa et difficili curatione, cum primum tuto potuit, profectus pergamum, praeter pristinum odium recenti etiam scelere Persei stimulante summa vi parabat bellum. legati eo ab Roma gratulantes, quod e tanto periculo evasisset, venerunt.

- Cum Macedonicum bellum in annum dilatum esset, ceteris praetoribus iam in provincias profectis, M. Iunius et Sp. Lucretius, 10 quibus Hispaniae provinciae obvenerant, fatigantes saepe idem petendo senatum, tandem pervicerunt, ut supplementum sibi ad exercitum daretur: tria milia peditum, centum et quinquaginta 7 equites in Romanas legiones legere, in socialem exercitum quinque milia peditum et trecentos equites imperare sociis iussi. hoc 15 copiarum in Hispanias cum praetoribus novis portatum est.
- XIX. Eodem anno, quia per recognitionem Postumi consulis magna pars agri Campani, quem privati sine discrimine passim possederant, recuperata in publicum erat, M. Lucretius tribunus plebis promulgavit, ut agrum Campanum censores fruen-20 dum locarent; quod factum tot annis post captam Capuam non fuerat, ut in vacuo vagaretur cupiditas privatorum.
- Cum in expectatione senatus esset bello etsi non indicto, tamen iam decreto, qui regum suam, qui Persei secuturi amicitiam essent, legati Ariarathis puerum filium regis secum addu-25 centes Romam venerunt; quorum oratio fuit, regem educandum filium Romam misisse, ut iam inde a puero adsuesceret moribus

^{1.} ducit. | traiceretur. | 4. Aegine. | 7. summa add. ed. Bas. 1531. | abromastimulantesquod, cf. Gitlbauer p. 115. | 9. Maconcumbellum. | dilatum est. | 10. inprouincia. | 11. fatigatissepe, corr. Kreyssig. | 14. legere addidi, cf. XXIIII, 44, 7* (scribere Crévier, prob. Harant p. 238). | u · peditum || et · CCC. equites.* | 16. cum pr. nouis* | 17. persecognitionem. | 18. quam, corr. ed. Bas. 1531. | 19. consederantlucruperata. | 20. <| legem> promulgavit coni. Drakenborch. | 21. totannisnonpost. | 22. uacuouacaretur* | cf. de h. l. Mommsen Staatsr. III p. 1116. | 23. in add. ed. Bas. 1531. | 24. qui regnum. | Perseiqui, transpos. Madvig Em. L. p. 628, prob. H. I. Müller ann. Berol. 1890 p. 216. | 25. Ariatis, Ariaratis ed. Bas. 1531. | 26. educendum, educandum ed. Bas. 1531 (cf. Weissenborn — H. I. Müller ad I, 39, 6; XXI, 43, 15).

Romanis hominibusque. petere, ut eum non sub hospitum modo 5 privatorum custodia, sed publicae etiam curae ac velut tutelae vellent esse. ea legatio grata senatui fuit; decreverunt, ut Cn. 6 Sicinius praetor aedes instruendas locaret, ubi filius regis comi5 tesque eius habitare possent. et Threcum legatis, Maedis Coelaletisque et Sapaeis societatem amicitiamque petentibus et, quod petebant, datum est, et munera binum milium aeris [summae] in singulos missa. hos utique populos, quod ab tergo Macedoniae 7 Threcia esset, adsumptos in societatem gaudebant. sed ut in 10 Asia quoque et insulis explorata omnia essent, Ti. Claudium Neronem M. Decimium legatos miserunt. adire eos Cretam et Rhosdum iusserunt, simul renovare amicitiam, simul speculari, num sollicitati animi sociorum ab rege Perseo essent.

XX. In suspensa civitate ad expectationem novi belli, noc-1 turna tempestate columna rostrata in Capitolio bello Punico priore posita ob victoriam M. Aemili consulis, cui collega Ser. Fulvius fuit, tota ad imum fulmine discussa est. ea res prodigii loco

^{2.} tutele. | 3. etregemetlegatio (ea regis legatio ed. Bas. 1531), ea legatio scripsi*, egregie ea legatio Madvig Em. L. p. 629, egregie haec legatio susp. Hertz praef. p. XXII (grata ea legatio [grata] susp. Novák p. 260; et regerent ea legatio Harant p. 238). | 4. aedis (post praetor 13 litt. lacuna sine ras.)* | instructas, instruendas Lentz, H. I. Müller ann. Berol. 1890 p. 216. | 5. habitarerec | possent*, habitare possent ed. Bas. 1531, Novák p. 260* (habitare recte possent Madvig Em. L. p. 629, habitare regie possent Anonymus, prob. H. I. Müller l. l., habitare egregie possent Drechsler). ettrecumlegatissediscep || natisqueetsatissocietatem* (et Thracum legatis apud se disceptantibus et societatem ed. Bas. 1531), et Threcum legatis, Maedis Coelaletisque et Sapaeis societatem temptavi*, et Threcum legatis, Maedis Caenisque et Astiis societatem Weissenborn praef. ed. Teubn. p. XII, et Threcum legatis Maedis* que et Astiis societatem idem in ed. Weidm p. 90. et Threcum legatis, Maedis Odomantisque et Sapaeis societatem Madvig Em. L. p. 629, et Threcum legatis sibi finitumisque et socis societatem Gitlbauer p. 107. | 7. binum add. ed. Bas. 1531. | militum. | summae contra consuetudinem Livi addi Duker animadvertit, prob. H. I. Müller ann. Berol. 1890 p. 216. | 9. Traeciae. | 10. T. Claudium, corr. Sigonius. | 11. Rhodium. | 15. tempestateicolumna | prostrata*. | Punico | cons.cui* (priore posita ob victoriam M. Aemili post Punico, unde oculi librarii ad cons. facile aberrare poterant, addidi sec. Madvig. in adn. ed. p. 57; priore posita M. Aemili Weissenborn in adn. ed. Weidm. p. 91; priore posita opera M. Aemili Hertz partim Sigonium, partim Weissenbornium in praef. ed. Teubn. p. XII secutus. | 17. prodigi-

² habita ad senatum relata est; patres et ad haruspices referri
³ et decemviros adire libros iusserunt. decemviri lustrandum oppidum, supplicationem obsecrationemque habendam, victimis maioribus sacrificandum et in Capitolio Romae et in Campania ad Minervae promuntorium renuntiarunt; ludos per decem dies Iovi optimo ⁵
⁴ maximo primo quoque die faciendos. ea omnia cum cura facta. haruspices in bonum versurum id prodigium, prolationemque finium et interitum perduellium portendi responderunt, quod ex hostibus spolia fuissent ea rostra, quae tempestas diiecisset.
⁵ accesserunt, quae cumularent religiones animis: Saturniae nuntiatum erat sanguine per triduum in oppido pluvisse; Calatiae asinum tripedem natum, et taurum cum quinque vaccis uno ictu ⁶ fulminis exanimatos; Auximi terra pluvisse. horum quoque prodigiorum causa res divinae factae et supplicatio unum diem feriaeque habitae.

¹⁵

XXI. Consules ad id tempus in provinciam non exierant, quia neque, uti de M. Popilio referrent, senatui obsequebantur, et nihil aliud decernere prius statutum patribus erat. aucta etiam invidia est Popili litteris [eius], quibus iterum cum Statellatibus Liguribus proconsul pugnasse se scripsit ac sex milia eorum cocidisse; propter cuius iniuriam belli ceteri quoque Ligurum populi ad arma ierunt. tum vero non absens modo Popilius, qui deditis contra ius ac fas bellum intulisset et pacatos ad rebellandum incitasset, sed consules, quod non exirent in provinciam, in senatu increpiti. hoc consensu patrum accensi M. Marcius Sermo et Q. Marcius Scylla, tribuni plebis, et consulibus

^{1.} etharuspicesreferre (ad haruspices referre ed. Bas. 1531), corr. Madvig Em. L. p. 629; cf. Hartel p. 23. | 3. habendamuictissi || musoppidismaioribus, cf. Gitlbauer p. 64 et 115. | 5. Iouis || o m.* | 8. puerduellium. | 9. que. | di || iecisset*, (disiecisset ed. Bas. 1531). | 10. Saturnie. | 11. Caleteiaea, corr. Sigonius. | 12. tripidem. | uacchis. | 13. fluminisexaminatosoximi. | horumquique. | 14. supplicationumdiem. | 16. in provincias coni. Ruperti. | 17. utidempopiliore || ferre*. | 18. utnihil, corr. ed. Bas. 1531. | 19. Populilitteris. | eius inclus. Novák p. 260. | quibussitierum. | Satellatis, Statellatibus ed. Bas. 1531, cf. Novák české mus. fil. VI, 42, Statellis Bekker. | 20. procons., pro consule coni. I. Perizonius. | acse x. milia (ac se decem milia ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig. | 21. queque. | 23. iusactambellumintulissetpacatos, corr. ed. Bas. 1531. | adrebellium, corr. Gruter (cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 264, Gitlbauer p. 65). | 26. Scylla, Ralla coni. Pighius. | etconsulmultam*.

multam se dicturos, nisi in provinciam exirent, denuntiarunt, et rogationem, quam de Liguribus deditis promulgare in animo haberent, in senatu recitarunt. sanciebatur, ut, qui ex Statellis 5 deditis in libertatem restitutus ante Kal. Sextiles primas non 6 esset, cuius dolo malo is in servitutem venisset, ut iuratus senatus decerneret, qui eam rem quaereret animadverteretque. ex auctoritate deinde senatus eam rogationem promulgarunt. priusquam 6 proficiscerentur consules, C. Cicereio, praetori prioris anni, ad aedem Bellonae senatus datus est. is expositis, quas in Corsica 7 res gessisset, postulatoque frustra triumpho, in monte Albano, quod iam in morem venerat, ut sine publica auctoritate fieret, triumphavit. rogationem Marciam de Liguribus magno consensus plebes scivit iussitque. ex eo plebiscito C. Licinius praetor consuluit senatum, quem quaerere ea rogatione vellet. patres ipsum 15 eum quaerere iusserunt.

XXII. Tum demum consules in provinciam profecti sunt 1 exercitumque a M. Popilio acceperunt. neque tamen M. Popilius 2 reverti Romam audebat, ne causam diceret adverso senatu, infestiore populo, apud praetorem, qui de quaestione in se proposita senatum consuluisset. huic detractationi eius tribuni plebis 3 alterius rogationis denunitatione occurrerunt, ut, si non ante idus Novembres in urbem Romam introisset, de absente eo C. Licinius statueret ac iudicaret. hoc tractus vinculo cum redisset, ingenti 4 cum invidia in senatum venit. ibi cum laceratus iurgiis multorum 5 esset, senatus consultum factum est, ut, qui Ligurum post Q. Fulvium L. Manlium consules hostes non fuissent, ut eos C. Licinius Cn. Sicinius praetores in libertatem restituendos curarent, agrumque iis trans Padum consul C. Popilius daret. multa milia 6 hominum hoc senatus consulto restituta in libertatem, transduc-30 tisque Padum ager est adsignatus. M. Popilius rogatione Marcia 7

^{3.} Satellis. | 5. in servitute mansisset coni. I. F. Gronovius. |
7. promulgarent*. | 8. coss. || C. Cicereiopriorisanni*. | 9. datusextisexpositis, datus est. is expositis ed. Bas. 1531, datus est. is exposito Novák l. l. p. 42. | 10. frustriumpho. | 12. triumfauit. | 13. plebisciuitatiiussitique*, corr. ed. Bas. 1531. | C. Liciniusproconsuluit. | 14. querereexrogatione, corr. Drakenborch. | 15.querere insserant.* | 17.ceperunt, acceperunt I.F. Gronovius, cf. Fügner Lex. p. 265. | 18. reuserti*. | 19. aput. | 20. positā*, proposita coni. Drakenborch. | detractioni (detrectationi ed. Bas. 1531), detractationi Bekker. |
21. rogationi. | 25. postquamfluuium·l·manlium*. | 28. agrumqueis. | 30. ageretadsignatus*. | rogationem·m·arciauisaput*.

bis apud C. Licinium causam dixit; tertio praetor, gratia consulis absentis et Popiliae familiae precibus victus, idibus Martiis adesse reum iussit, quo die novi magistratus inituri erant honorem, ne diceret ius, qui privatus futurus esset; ita rogatio de Liguribus arte fallaci elusa est.

XXIII. Legati Carthaginienses eo tempore Romae erant et Gulussa, filius Masinissae. inter eos magnae contentiones in senatu fuere. Carthaginienses querebantur, praeter agrum, de quo ante legati ab Roma, qui in re praesenti cognoscerent, missi essent, amplius septuaginta oppida castellaque agri Carthaginiensis biennio proxumo Masinissam vi atque armis possedisse: di illi, cui nihil pensi sit, facile esse. Carthaginienses foedere inligatos silere; prohiberi enim extra fines efferre arma; quamquam sciant in suis finibus, si inde Numidas pellerent, se gesturos bellum, illo haud ambiguo capite foederis deterreri, quo diserte 15 vetentur cum sociis populi Romani bellum gerere. sed iam ultra superbiam crudelitatemque et avaritiam eius non pati posse Carthaginienses. missos esse se, qui orarent senatum, ut trium harum rerum unam ab se impetrari sinerent: ut vel ex aequo inter regem socium populumque Carthaginiensem, quid cuiusque 20 esset, disceptarent; vel permitterent Carthaginiensibus, ut adversus iniusta arma pio iustoque se tutarentur bello; vel ad extremum, si gratia plus quam veritas apud eos valeret, semel statuerent, quid donatum ex alieno Masinissae vellent. modestius

^{2.} Popilliofamiliaepraecibusuictulaudibusmartis. 3. rerum. honoremediceretisqui. | 5. fallaciaelusa. | 6. Carthaginienserettem | pore*. | 7. Massilisae*. | contiones, cf. Gitlbauer p. 65. | 8. Cartaginienses. | aegrum. | 9. in add. Sigonius. | pre | senti*. | 10. castellaquae*. | 11. Masinissamqueuiadque. | 13. prohibere. | extrafinesextrafines. | (et) quamquam coni. I. Perizonius. | 14. pellent*. | 15. illoautambiguo, illo haud ambigue coni. Madrig Em. L. p. 630. | quoddeser | te*. | 16. set. | 17. superuiamcredulitatemque. | pati non posse Novák p. 260. | 18. Cartaginienses. | missos esse, missos esse (se) H. I. Müller*, missos sese I. F. Gronovius, olim H. I. Müller ann. Berol. 1882 p. 305, sese missos esse Drakenborch in adn., missos se Madvig. | triumpharumrerum. | 19. imperari. | uetuelexequoinsocium | populumque* (ut vel ex aequo apud socium populum ed. Bas. 1531), ut vel ex aequo in (ter regem) socium populumque (Carthaginiensem> H. I. Müller*, ut vel ex aequo in ter regem> socium populumque Madvig Em. L. p. 630. | 21. essent. | 23. aput*.

certe daturos eos, et se scituros, quid dedissent; ipsum nulla praeterquam suae libidinis arbitria acturum. horum si nihil im-8 petrarent, et aliquod suum post datam a P. Scipione pacem delictum esset, ipsi potius animadverterent in se. tutam servi-9 tutem se sub dominis Romanis quam libertatem expositam ad iniurias Masinissae malle; perire denique semel ipsis satius esse, quam sub acerbissimi carnificis arbitrio spiritum ducere. sub haec 10 dicta lacrimantes procubuerunt, stratique humi, non sibi magis misericordiam quam regi excitarunt invidiam.

XXIV. Interrogari Gulussam placuit, quid ad ea respon-1
deret, aut, si prius mallet expromere, super qua re Romam venisset. Gulussa neque sibi facile esse dixit, de iis rebus agere, 2
de quibus nihil mandati a patre haberet, neque patri facile fuisse
mandare, cum Carthaginienses nec, de qua re acturi essent,
15 nec omnino ituros se Romam indicaverint. in aede Aesculapi 3
clandestinum eos per aliquot noctes consilium principum habuisse,

^{1.} se add. Hartel p. 23. | quiddedissentquidipsumnullampraeterquamsuaelibidinisarbitriofuturumhorumsi (quid dedissent: ipsum nullum, praeterquam suae libidinis arbitrio, (finem) facturum. ed. Bas. 1531), quid dedissent; ipsum nulla praeterquam suae libidinis arbitria acturum. horum si H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 33 (cl. XXXXIIII, 15, 5 arbitria belli pacisque agere et Weissenborni adn. ad XXIIII, 45, 4), quid dedissent; ipsi nullum praeterquam suae libidinis arbitrium futurum. horum si Hartel l. l., quid dedissent, quid (non); ipsi nullum, praeterquam suae libidinis arbitrio, futurum modum. si Harant p. 238. | 3. aliquamsuum. | datum. | 4. dilectum. | tutamiuuentutemetsub*. | 6. perireneque, perire denique Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 254 (perire namque ed. Bas. 1531, perire quoque olim Madrig). | ipsesatiusipseesse. | 7. acer || uissimo*, acerbissimi ed. Bas. 1531. | 8. lacrimantis. | 9. misericordiamque || reis* (misericordiam quam regi--- ed. Bas. 1531), (excitarunt invidiam) addidi (cf. Curt. Ruf. VIII, 8, 22 maiorem apud Graecos Alexandro excitavit invidiam)*, (invidiam concitarunt) Sigonius. | 10. (deinde) interrogari coni. Sigonius obloquente Drakenborch. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 254.* | 11. expromeret, expromere Madvig Em. L. p. 631, de interpunctione cf. H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 33. | repraeromam, re prae(terea) Romam Hartel p. 24, re ipse Romam Madeig l. l., re Romam ed. Bas. 1531, prob. Vahlen l. l., H. I. Müller l. l. | 12. deisrebus. | 14. Cartaginienses. | 15. iturus. | necinaede. | 16. clamdestinum. | aliquod. | principium*.

unde nihil emanasse, praeterquam legatos occultis cum mandatis 4 Romam mitti. eam causam fuisse patri mittendi se Romam, qui deprecaretur senatum, ne quid communibus inimicis criminantibus se crederent, quem ob nullam aliam causam nisi propter 5 constantem fidem erga populum Romanum odissent. his utrimque 5 auditis senatus, de postulatis Carthaginiensium consultus, respon-6 deri ita iussit: Gulussam placere extemplo in Numidiam proficisci 7 et nuntiare patri, ut de iis, de quibus Carthaginienses querantur, legatos quam primum ad senatum mittat denuntietque Carthaginiensibus, ut ad disceptandum veniant. se alia, quae possent, 10 Masinissae honoris causa et fecisse et facturos esse; ius gratiae 8 non dare. agrum, qua cuiusque sit, possideri velle, nec novos 9 statuere fines, sed veteres observare in animo habere. Carthaginiensibus victis se et urbem et agros concessisse, non ut in pace eriperent per iniuriam, quae iure belli non ademissent. 15 10 ita regulus Carthaginiensesque dimissi, munera ex instituto data utrisque, aliaque hospitalia comiter [con]servata.

XXV. Sub idem tempus Cn. Servilius Caepio Ap. Claudius Centho T. Annius Luscus legati ad res repetendas in Macedoniam renuntiandamque amicitiam regi missi redierunt; qui iam sua sponte infestum Persei senatum insuper accenderunt, relatis ordine, quae vidissent quaeque audissent: vidisse se per omnes urbes Macedonum summa vi parari bellum. cum ad regem pervenissent,

^{1.} unde praeterea, lacunam h. l. animadvertit Clericus, quam Drakenborchi coniectura explevi (cf. etiam Madvig ed. p. 61 adn.) 2. quiidepraecaretur*. | 3. inimi | citiscriminantuibusseromamque | ob*, inimicis criminantibus se crederent, quem ob ed. Bas. 1531 (num committerent, quem ob*?). | 5. constantenfidempergapr. o | odissent.* | inter odissent et his spat. vac. 9 litt. sine ras.*. | utrumq.*. | 6. Cartaginiensiumconsultis. | respondere, corr. Douiatius. | 8. Cartaginienses. | 10. se aliquem*, se si aliquid Hertz, si aliquid ed. Bas. 1531, se alia, quae Weissenborn, Harant p. 239. | 11. Ma sissehosnoriscausa*. | 12. quod cuiusque sit coni. Harant p. 239. | 13. statuerent. | observari, corr. I. F. Gronovius (cf. Madvig Em. L. p. 631). | 14. urbesetagrosconcisisse (cf. Gitlbauer p. 75), corr. ed. Bas. 1531. | 15. iniuriamq · iure. | admisissent. | 16. Cartaginiensesque. | 17. comitercoseruata*, comiter seruata (vel observata) Drakenborch in adn.* - inter hanc vocem et sub vacuum spatium est 10 fere litt. sine ras.*. | 19. Cento, Centho Sigonius. | 20. regis. | quiaiam. | 21. infestus. | Persei, cf. Georges Wortf. p. 516 (Persi ed. Bas. 1531, Perseo D. Heinsius). | 22. que | quequeaudentuidissese*, cf. Gitlbauer p. 65 et 113. | 23. sū | miui*.

per multos dies conveniendi eius potestatem non factam; postremo, cum desperato iam conloquio profecti essent, tum demum se ex itinere revocatos et ad eum introductos esse, suae orationis summam fuisse: foedus cum Philippo ictum esse, cum ipso eo 4 5 post mortem patris renovatum, in quo diserte prohiberi eum extra fines arma efferre, prohiberi socios populi Romani lacessere bello. exposita deinde ab se ordine, quae ipsi nuper in senatu s Eumenen vera omnia et conperta referentem audissent. Samo-6 thracae praeterea per multos dies occultum consilium cum lega-10 tionibus civitatium Asiae regem habuisse. pro his iniuriis satis-7 fieri senatum aecum censere, reddique sibi res sociisque suis. quas contra ius foederis habeat. regem ad ea primo accensum s ira inclementer locutum, avaritiam superbiamque Romanis obicientem frementemque, quod alii super alios legati venirent 15 speculaturi dicta factaque sua, quod se ad nutum imperiumque eorum omnia dicere ac facere accum censerent; postremo multum 9 ac diu vociferatum reverti postero die iussisse: scriptum se responsum dare velle, tum ita sibi scriptum traditum esse: foedus 10 cum patre ictum ad se nihil pertinere; id se renovari, non quia 20 probaret, sed quia in nova possessione regni patienda omnia essent, passum. novom foedus si secum facere vellent, convenire 11 prius de condicionibus debere; si in animum inducerent, ut ex aequo foedus fieret, et se visurum, quid sibi faciundum esset, et illos credere e re publica consulturos, atque ita se proripuisse, 12 25 et summoveri e regia omnes coeptos, tum se amicitiam et socie-

^{3.} itinereuocatos. | 4. ictumsecum (ictum cum ed. Bas. 1531), ictum esse, cum Madvig Em. L. p. 631. | 5. prohibere (utroque loco). | 7. que. | 8. Famothrace. | 10. satisfaiieri*. | 11. censeri. | 12. habebat. | 13. auaritiamsuper | queromanis*. | obicientemfrequen | temquod (obicientem frequenter: quod ed. Bas. 1531), obicientem frementemque, quod Hertz, Gitlbauer p. 75 (obicientem frementem, quod Harant p. 239, obicientem querentemque, quod Madvig Em. L. p. 632). | 14. alisuperatiosilegati. | 15. speculati (speculari ed. Bas. 1531), speculaturi Ruperti, Hertz, Madvig, Gitlbauer p. 65, speculatum Kreyssig. | 18. cumita. | 19. abse (cf. Beitr. z. 4. Decade I p. 13). | renouare. | 20. probare. | 21. passurum. | nouofoedusseisecum, corr. Kreyssig (si novum foedus secum ed. Bas. 1531). | 22. deberetsi, debere; si Madvig Em. L. p. 632 (debere; et si ed. Bas. 1531). | inducereutexequofidus. | 24. crederep. consulturos (credere rei pub. consulturos ed. Bas. 1531), credere e re publica consulturos Madvig Em. L. p. 632. | adque. | 25. summoueriegregiaomnis.

tatem renuntiasse. qua voce eum accensum restitisse atque voce clara denuntiasse sibi, ut triduo regni sui decederent finibus.

13 ita se profectos; nec sibi [aut] manentibus ibi quidquam hospitaliter aut benigne factum. Thessali deinde Aetolique legati auditi.

14 senatui, ut scirent quam primum, quibus ducibus usura res publica sesset, litteras mitti consulibus placuit, ut, uter eorum posset, Romam ad magistratus creandos veniret.

XXVI. Nihil magnopere, quod memorari adtineat, rei publicae eo anno consules gesserant. magis e re publica visum

cum Macedonicum bellum expectaretur, Gentium quoque, Illyriorum regem, suspectum Issaei legati fecerunt, simul questi, fines suos eum depopulatum, simul nuntiantes, uno animo vivere Macedonum atque Illyriorum regem; communi consilio parare Romanis bellum; et specie legatorum Illyrios speculatores Romae 15 esse Perse auctore missos, ut, quid ageretur, scirent. Illyrii vocati in senatum; qui cum legatos se esse missos ab rege dice rent ad purganda crimina, si qua de rege Issaei deferrent, quaesitum est, quid ita non adissent magistratum, ut ex instituto loca,

cuoeptuscumseamicitiaamesocietatemsenuntiasse, cf. Gitlbauer p. 62 adn. 1., Heraeus quaest. crit. p. 12. | 1. qua uoce*. | adque. | 2. triduos. | 3. profectus. | sibiautmanen || ibiquidquam* (sibi aut venientibus aut manentibus quidquam ed. Bas. 1531), sibi manentibus ibi quidquam Hartel p. 24, sibi aut (venientibus aut> manentibus quicquam Weissenborn, sibi aut manentibus (aut abeuntibus> quidquam Madvig, sibi aut (euntibus aut) manentibus quidquam H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 34, sibi dum manerent ibi quidquam Harant p. 239*. | aut hospitaliter aut benigne Hartel l. l. | 4. Tessali. | 5. senatum. | usurarepesse*. | 6. esset, posset I. F. Gronovius. | 7. uenissetunihil. | 8. magnoopere*. | adtinead*. | 9. consulis. | 10. exasperathosacliguris, exasperatos ac hostiles Ligures coni. Hartel p. 25. | 11. Macedonicuminbellum (an Macedonicum iam bellum?*). | 12. lregesusceptumesselegati, regem suspectum Issenses legati ed. Bas. 1531, regem suspectum Issaei legati Madvig Em. L. p. 633. | quaestionesuosecundopopulatum*, questi fines suos secundo populatum ed. Bas. 1531, questi fines suos eum depopulatum Madvig l. l., cf. Heraeus quaest crit. p. 12. | 14. adque. | 15. speciem. | 16. Illyri. | 17. abregeadi | cerent*. | 18. deregessissedifferrent, de rege Issenses deferrent ed. Bas. 1531, de rege Issaei deferrent Madvig l. l. quesitumetquid, quaesitum est quid Madviq (quaesitum ecquid Vascosanus). | 19. institiuto*. | loca (et) lautia coni. Turnebus.

lautia acciperent, sciretur denique, venisse eos, et super qua re venissent? haesitantibus in responso, ut curia excederent, dictum; responsum tamquam legatis, ut qui adire senatum non 6 postulassent, dari non placuit; mittendosque ad regem legatos 5 censuerunt, qui nuntiarent, quid socii quererentur; senatum existumare, non aecum eum facere, qui ab sociis suis non abstineret iniuriam. in hanc legationem missi A. Terentius Varro C. Plae-7 torius C. Cicereius. ex Asia, qui circa socios reges missi erant, redierunt legati, qui rettulerunt, Eumenen in ea, Antiochum in 10 Syria, Ptolemaeum Alexandriae sese convenisse. omnes solli-8 citatos legationibus Persei, sed egregie in fide permanere, pollicitosque omnia, quae populus Romanus imperasset, praestaturos. et civitates socias adisse: ceteras satis fidas, Rhodios fluctuantes et inbutos Persei consiliis invenisse. venerant Rhodii legati ad 15 purganda ea, quae volgo iactari de civitate sciebant; ceterum 9 senatum iis non prius dari, quam novi consules magistratum inissent, placuit.

XXVII. Belli apparatum non differendum censuerunt. C. ¹ Licinio praetori negotium datur, ut ex veteribus quinqueremibus

^{1.} acceperet. | superdereuenissehesitantibusinre | busponso (cf. Gitlbauer p. 83), corr. ed. Bas. 1531. | 3. utquiadirent, ut qui adire ed. Bas. 1531, qui ut adirent Madvig (iis, qui adire Crévier). | 4. adremlegatos. | 5. quissociiquererentur, qui socii quererentur ed. Bas. 1531, quid socii quererentur Madvig Em. L. p. 634 (quod socii quererentur I, F. Gronovius). | senatumexustumarenonaecum, senatum existumare non aecum Madviq l. l., Hertz (apud senatum exustum a rege agrum non aequum ed. Bas. 1531). | 7. cp. letorius supra scripto a post 1*. | 8. regem. | 9. redieruntlegatiquiredie | runteumenen* (legati redierunt, qui renuntiarunt, Eumenen ed. Bas. 1531), redierunt legati, qui rettulerunt, Eumenen Harant p. 240 (cl. X, 34, 10 qui ubi redierunt rettuleruntque), redierunt legati: Eumenen Madvig in adn., Hertz. | 9. ineanthiocum*, in ea, Antiochum ed. Bas. 1531. | 10. inalexandria, Alexandriae I. F. Gronovius, Madvig Em. L. p. 634. | 11. sedegraeciaefidepermanere. | 12. omnia | que pr. imperasset.* | 13. adisse (se) Ruperti. | fidassocios, fidas, Rhodios Madvig Em. L. p. 635 (fidas, solos Rhodios ed. Bas. 1531). fluctuatis. | 14. consilis. | Rodi. | 15. purgandaeaq · || uolgolactari*. | 16. iisnonuiconsules, iis non (prius dari, quam no) vi consules Vahlen ephem. Austr. 1861, p. 255, iis non (ante dari, quam no)vi consules Weissenborn (iis dari, quum novi consules ed. Bas. 1531). | 19. quinquere | micbus*.

in navalibus Romae subductis, quae possent usui esse, reficeret ² pararetque naves quinquaginta. si quid ad eum numerum explendum deesset, C. Memmio collegae in Siciliam scriberet, ut eas, quae in Sicilia naves essent, reficeret atque expediret, ut 3 Brundisium primo quoque tempore mitti possent. socios navales 5 libertini ordinis in viginti et quinque naves ex civibus Romanis C. Licinius praetor scribere iussus; in quinque et viginti parem numerum Cn. Sicinius sociis imperaret; idem praetor peditum octo milia, quadringentos equites ab sociis Latini nominis exigeret. 4 hunc militem qui Brundisi acciperet atque in Macedoniam mitteret, 10 A. Atilius Serranus, qui priore anno praetor fuerat, deligitur. ⁵ Cn. Sicinius praetor ut exercitum paratum ad traiciendum haberet, C. Popilio consuli ex auctoritate senatus C. Licinius praetor scribit, ut et legionem secundam, quae maxume veterana in Liguribus erat, et ex sociis Latini nominis quattuor milia peditum, 15 6 ducentos equites idibus Februariis Brundisi adesse iuberet. hac classe et hoc exercitu Cn. Sicinius provinciam Macedoniam obtinere, donec successor veniret, iussus, porogato in annum imperio. ea omnia, quae senatus censuit, inpigre facta sunt. duo-7 dequadraginta quinqueremes ex navalibus deductae; qui dedu-20 ceret eas Brundisium, L. Porcius Licinus praepositus; duodecim s ex Sicilia missae. ad frumentum classi exercituique coemendum in Apuliam Calabriamque tres legati missi, Sex. Digitius T. Iuventius M. Caecilius. ad omnia praeparata Cn. Sicinius praetor, paludatus ex urbe profectus, Brundisium venit.

XXVIII. Exitu prope anni C. Popilius consul Romam rediit aliquanto serius, quam senatus censuerat, cui primo quoque tempore magistratus creari, cum tantum bellum immineret, e re publica visum erat. itaque non secundis auribus patrum auditus

^{1.} subdi || tisquepossent,* cf. Gillbauer p. 75. | 4. queinsici || liamnauesessem*. | 4. adque. | 6. liberti (navales ex civibus Romanis libertini ordinis in viginti et quinque naves cl. XXXXIII, 12, 9 coni. Koch.) | 7. Licinio. |
9. equites add. ed. Bas. 1531. | acsociis (a sociis ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig. | 10. acceperet. | adque. | 11. Seranus. | 12. quiut, qui ed. Bas. 1531, ut Kreyssig. | parandum. | 14. que. | 15. et socis, et socios ed. Bas, 1531, et ex sociis Weissenborn (et e sociis Madvig Em. L. p. 635, et socium I. F. Gronovius). | 16. Brundisiadessehacclasseiuberetethoc, corr. ed. Bas. 1531. | 19. que. | inpigro. | 20. deducta. | 21. eos. | Licinius, corr. Sigonius. | 23. missisedicitius · t·iuben || tius.* | 27. redit. | senatus add. ed. Bas. 1531. | 28. imminererepulsuerat (immineret, iussum erat ed. Bas. 1531), corr. Bekker (immineret, visum erat Crévier). | auditum.

est consul, cum in aede Bellonae de rebus in Liguribus gestis dissereret. succlamationes frequentes erant interrogationesque, 3 cur seclere fratris oppressos Ligures in libertatem non restituisset. comitia consularia, in quam edicta erant diem, ante diem duode- 4 5 cimum Kal. Martias sunt habita. creati consules P. Licinius 5 Crassus C. Cassius Longinus. postero die praetores facti C. Sulpicius Galba L. Furius Philus L. Canuleius Dives C. Lucretius Gallus C. Caninius Rebilus L. Villius Annalis. his praetoribus 6 provinciae decretae, duae iure Romae dicendo, Hispania et 10 Sicilia et Sardinia, ut uni sors integra esset, quo senatus censuisset. consulibus designatis imperavit senatus, ut, qua die ma-7 gistratum inissent, hostiis maioribus rite mactatis precarentur, ut, quod bellum populus Romanus in animo haberet gerere, ut id prosperum eveniret. eodem die decrevit senatus, C. Popilius consul s 15 ludos per dies decem Iovi optumo maxumo fieri voveret donaque circa omnia pulvinaria dari, si res publica decem annos in eodem statu fuisset. ita ut censuerant, in Capitolio vovit consul, ludos 9 fieri donaque dari, quanta ex pecunia decresset senatus, cum centum et quinquaginta non minus adessent. praecunte verba 20 Lepido pontifice maxumo id votum susceptum est.

Eo anno sacerdotes publici mortui L. Aemilius Papus de- 10 cemvir sacrorum et Q. Fulvius Flaccus pontifex, qui priore anno fuerat censor. hic foeda morte periit. ex duobus filiis eius, qui 11 tum in Illyrico militabant, nuntiatum, alterum decessisse, alterum 25 gravi et periculoso morbo aegrum esse. obruit animum simul 12 luctus metusque: mane ingressi cubiculum servi laqueo

^{1.} inaedem. | 3. oppressus. | 4. inquamdeuictaerant. | diemad, diem, a. d. Sigonius. | 5. cons · licinius | grassus*. | 6. Cassinius longinus. | 7. c. lucretius c. caninius reuilus. | 8. l. iunius annalis (L. Iulius Annalis ed. Bas. 1531, cf. Gitlbauer p. 44), L. Villius Annalis Sigonius. 9. iure (cf. Georges Wortf. 371). || Romaie*. | 11. designatisenimperauit. 1 12. hostibus. | praecarentur. | 13. ut ante id del. Pithoeus. | 14. senatus (ut) C. coni. Crévier. | 15. maxumououeret cod., Madvig, maxumo (fieri) voveret I. Perizonius. | 16. puluinariadari, pulvinaria dari si ed. Bas. 1531, pulvinaria si Madeig Em. L. p. 635*. | eode. | 18. donariquedari (donariaque dari ed. Bas. 1531), corr. Madvig l. l. | 19. praeunde. 23. perit. 24. tuminlyrico. decessisse, alterum add. ed. Bas. 1531 (cf. Val. Max. I, 1, 20 p. 10 Kempf; mortuum, alterum suppl. Weissenborn ed. Teubn. praef. p. XII). | 25. morteaegrum.

dependentem invenere. erat opinio, post censuram minus conpotem fuisse sui; vulgo Iunonis Laciniae iram ob spoliatum templum alienasse mentem ferebant. suffectus in Aemili locum decemvir M. Valerius Messalla; in Fulvi pontifex Cn. Domitius Ahenobarbus, oppido adulescens sacerdos, est lectus.

XXIX. P. Licinio C. Cassio consulibus non urbs tantum Roma nec terra Italia, sed omnes reges civitatesque, quae in Europa quaeque in Asia erant, converterant animos in curam Macedonici ac Romani belli. Eumenen cum vetus odium stimulabat, tum recens ira, quod scelere Persei prope ut victuma 10 mactatus Delphis esset. Prusias, Bithyniae rex, statuerat abstinere armis et eventum expectare; nam neque Romanos posse aequom censere, adversus fratrem uxoris se arma ferre, et apud Persea victorem veniam per sororem impetrabilem fore. Ariarathes, Cappadocum rex, praeterquam quod Romanis suo nomine auxilia 15 pollicitus erat, ex quo est iunctus Eumeni adfinitate, in omnia belli pacisque se consociaverat consilia. Antiochus inminebat quidem Aegypti regno, et pueritiam regis et inertiam tutorum spernens; et ambigendo de Coele Syria causam belli se habiturum existumabat, gesturumque id nullo impedimento occupatis 20 Romanis in Macedonico bello; quod ad bellum tamen omnia et

^{1.} depentdentem, cf. Gitlbauer p. 70. | conpetem. | 3. inaemiliocum. | 5. oppida. | sacerdos del. Crévier. | est om. ed. Bas. 1531. | 6. P. Licinius C. Cassius cons.* | 7. ciuitatesquaeque*, civitatesque, quae ed. Bas. 1531 (cf. H. I. Müller ann. Berol. 1895 p. 51, Novák p. 260), civitates(que), quaeque Weissenborn in ed. Weidm.* | 9. stimulabat (in Persea) Drakenborch in adn. | 10. cumrecensira | quoscelereeiuspropeutuictummactatum (quod scelere eius prope ut victima mactatus ed. Bas. 1531), quod scelere Persei prope ut victuma mactatus altera Drakenborch. coni., Madvig Em. L. p. 636, quod scelere regis prope ut victuma mactatus Iacohs, Weissenborn. 11. Bytiniae. | 12. armisequitumeue | tumexpectaret* (armis eventumque expectare ed. Bas. 1531), armis (et) eventum expectare Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 249*, armis et quietus eventum expectare Madvig Em. L. p. 636, armis ut qui tum eventum expectaret Harant p. 240. | 13. uxorisarmaferre, uxoris se arma ferre Weissenborn, Madvig, uxoris arma ferri Harant. | aput. | 16. adfinitate, (ei) in omnia Harant l, l. | 17. Anthiocus. | 20. gesturumqueinnullo, gesturumque id nullo Vahlen l. l. p. 255, cf. quae de voc. id et in permutatis adiunxi in ed. Hilar. praef. p. XVII (gesturumque sine ullo ed. Bas. 1531). | 21. inimacedonico.* | belloquodbellumtamen (bello id

per suos legatos senatui et ipse legatis eorum enixe pollicitus erat. Ptolemaeus propter aetatem alieni etiam tum arbitrii erat; 7 tutores et bellum adversus Antiochum parabant, quo vindicarent Coelen Syriam, et Romanis omnia pollicebantur ad Macedonicum 5 bellum. Masinissa et frumento iuvabat Romanos et auxilia cum 8 elephantis Misagenenque filium mittere ad bellum parabat. consilia autem in omnem fortunam ita disposita habebat: si penes 9 Romanos victoria esset, sua quoque in eodem statu mansura esse, neque ultra quidquam movendum; non enim passuros 10 Romanos, vim Carthaginiensibus adferri; si fractae essent opes 10 Romanorum, quae tum protegerent Carthaginienses, suam omnem Africam fore. Gentius, rex Illyriorum, fecerat potius, cur suspectus 11 esset Romanis, quam satis statuerat, utram foveret partem, impetuque magis quam consilio his aut illis se adiuncturus vide15 batur. Cotys Thrax, Odrysarum rex, clam Macedonum partis erat. 12

XXX. Haec sententia regibus cum esset de bello, in liberis 1 gentibus populisque plebs indulgens ubique omnis ferme, ut solet,

bellum; tamen ed. Bas. 1531), bello; quod (ad) bellum tamen Vahlen l. l., bello; ad id bellum tamen Harant p. 240, bello; quae vellent tamen Madvig Em. L. p. 636, bello; quod bellum (cum instaret) tamen Novák olim (1883). 1. eorumexine (eorum eximie ed. Bas. 1531), eorum enixe Kreyssig. | 2. Ptolemeus. | arbitrierant. | 3. Anthiocum. | 4. Coelem, corr. Vascosanus. | 5. Romanoseauxilia. | 6. elepantismisa || cenenque*. | 8. suas, corr. Madvig. | mansurasse (mansuras res ed. Bas. 1531), mansuras res esse Kreyssig. 10. sifretaessent. | 11. Cartaginienses. | 12. Illyorum. | 13. utramforetpartemimpetumque. | 14. iisautillius, corr. I. F. Gronovius. | 15. Cothysstraxodysarū || rexeiadmacedonum* (Cotys Thrax, Odrysarum rex, evidenter Macedonum ed. Bas. 1531), Cotys Thrax, Odrysarum rex, clam Macedonum Gertz, prob. H. I. Müller ann. Berol. 1897 p. 17, Cotys Thrax, Odrysarum rex, iam (vel iam diu ed. Teubn. praef. XII) Macedonum Weissenborn, Cotys Thrax, Odrysarum rex, Persei atque Macedonum Koch, cf. Vahlen ephem. Austr. 1861, p. 256 (Persei ac Macedonum). | 16. liberi.* | 17. populisquegens (plebs ed. Bas. 1531) ubiqueomnisfermeutsoletdeterioribuseratobregem Macedonasqueinclinataprincipum (; principum ed. Bas.), populisque <plebs indul) gens ubique . . . deterioribus erat ad regem Macedonasque inclinata; principum Fügner, populisque \plebs e\gens ubique . . . deterioribus\se ded>erat ad regem Macedonasque inclinata; principum Hartel p. 27, populisque (e)gens ubique (multitudo)...deteriorum erat (vel deterioribus (fav)ebat) ad regem Macedonasque inclinata; principum Madvig Em. L. p. 637. populisque (plebs fa)vens ubique . . . . deterioribus erat ad

deterioribus erat ad regem Macedonasque inclinata; principum 2 diversa cerneres studia, pars ita in Romanos effusi erant, ut 3 auctoritatem inmodico favore corrumperent, pauci ex iis iustitia imperii Romani capti, plures ita, si praecipuam operam navassent. 4 potentes sese in civitatibus suis futuros rati. pars altera regiae 5 adulationis erat; quos dam aes alienum et desperatio rerum suarum eodem manente statu praecipites ad novanda omnia agebat; quosdam ventosum ingenium, quia ad Persea magis 5 aura popularis ierat, tertia pars, optuma eadem et prudentissima, si utique optio domini potioris daretur, sub Romanis quam sub 10 rege malebat esse; si liberum [inde] arbitrium fortunae esset, neutram partem volebant potentiorem altera oppressa fieri, sed inlibatis potius viribus utriusque partis pacem ex aequo manere; 7 ita inter utrosque optimam condicionem civitatium fore, protegente altero semper inopem ab alterius iniuria. haec sentientes 15 certamina fautorum utriusque partis taciti ex tuto spectabant.

Consules, quo die magistratum inierunt, ex senatus consulto cum circa omnia fana, in quibus lectisternium maiorem

regem Macedonasque inclinata; principum H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 56 (favens post deterioribus inser. Crévier, post ferme Hertz), plebis, quae (e)gens ubique . . . . deteriorum erat, ad regem Macedonasque inclinata, principum Harant p. 241, populisque volgus ubique . . . (a) deterioribus stare, ad regem Macedonasque inclinabat, principum Gertz. 2. aduersacernerestudia, corr. ed. Bas. 1531. | 3. exis. | 4. imperiromano. | 5. futurosrapipars. | 6. eratquosaes, erat; quos(dam) aes Gertz, H. I. Müller* (erat, quo\(\frac{\text{rum alio}}{\text{s aes }}\) aes \(dub.\) Madvig in \(adn., vel\) erat, \(\lambda\) ali\(\rambda\) quos \(\text{aes } idem\) olim). | 7. praecipientesad. | nouandae*. | 8. uentorum. | quiapersea (Perseus ed. Bas. 1531) magisauraepopulariserat, quia (ad) Persea magis aura popularis (i)erat Madvig Em. L. p. 637, quia Perseus magis aurae populari ser(vieb)at Seyffert, Hertz, quia Persea magis aura popularis (fov)ebat Weissenborn in adn. ed. Weidm. (vel quia Perseo . . . . (fav)ebat idem, H. I. Müller*), quia (ad) Persea magis aura popularis (fer)ebat Gertz, quia Persea magis aurae popularis (captatorem esse fama) erat Novák. | 10. optimo domini. | 11. mallebat*. | inde inclus. Crévier, in e(a re) coni. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 256, in eun dae Hartel p. 27, sum endae Gertz, autem Ruperti, iisdem Heusinger, iis Weissenborn (cf. H. I. Müller ann. Berol. 1889, p. 35).* | esseneutram. | 12. alteramoppressam. | sedinlinatam. | 13. utrisque. | exeo, corr. I. F. Gronovius. | 14. utrasq., Harant p. 241, utrosque ed. Bas. 1531 | 15. altera Harant l. l. | sententis*.

partem anni esse solet, maioribus hostiis immolassent, inde preces suas acceptas ab diis immortalibus ominati, senatui rite sacrificatum precationemque de bello factam renuntiarunt. haruspices ita responderunt: si quid rei novae inciperetur, id maturandum esse; victoriam, triumphum, propagationem imperii portendi. 10 patres, quod faustum felixque populo Romano esset, centuriatis comitiis primo quoque die ferre ad populum consules iusserunt, ut, quod Perseus Philippi filius, Macedonum rex, adversus foedus cum patre Philippo ictum et secum post mortem eius renovatum sociis populi Romani arma intulisset, agros vastasset urbesque occupasset, quodque belli parandi adversus populum Romanum consilia inisset, arma milites classem eius rei causa comparasset, ut, nisi de iis rebus satisfecisset, bellum cum eo iniretur. haec rogatio ad populum lata est.

15 XXXI. Senatus consultum inde factum est, ut consules 1 inter se provincias Italiam et Macedoniam compararent sortirenturve; cui Macedonia obvenisset, ut is regem Persea, quique eius sectam secuti essent, nisi populo Romano satisfecissent, bello persequeretur. legiones quattuor novas scribi placuit, binas 2 singulis consulibus. id praecipui provinciae Macedoniae datum, quod, cum alterius consulis legionibus quina milia et duceni pedites ex vetere instituto darentur in singulas legiones, in Macedoniam sena milia peditum scribi iussa, equites treceni

^{1.} hostis. | praecessuasquoacceptas, preces suas acceptas ed. Bas. 1531, prob. Vahlen l. l. p. 263, Hartel p. 8, H. I. Müller l. l. p. 35 (populi Rom. preces suasque acceptas dubitanter Madvig). | 3. praecationemque. | 5. triumphumproroga | tiofelixquepr.esset*, suppl. ed. Bas. 1531, sed prorogationem imperii; propagationem imperii I. Perizonius, propagationem finium Weissenborn. | 6. num patres, quae fausta rogatio felixque? Madvig in adn. | 7. comitis. | primodifferread, primo quoque die ferre ad ed. Bas. 1531. | 9. etsecus. | 10. uastaret, corr. ed. Bas. | 11. aduersuspraetoremconsiliainissent. | 12. claussem. | 14. perlata est Unger Philol. Suppl. III, p. 190. | 16. sortirenturque. | 18. satisfecissem. |

^{19.} perse || quereburlegationes*. | 20. praecipue, praecipui Lipsius, praecipuum I. F. Gronovius. | 21. cons.legationibus*. | duceni equites ed. Bas. 1531. | 23. Macedonia. | fortasse iussa (sunt) Weissenborn. | aequites.

3 aequaliter in singulas legiones. et in sociali exercitu consuli alteri auctus numerus: sedecim milia peditum octingentos equites, praeter eos, quos Cn. Sicinius duxisset, sescentos equites, in 4 Macedoniam traiceret. Italiae satis visa duodecim milia sociorum peditum, sescenti equites. illud quoque praecipuum datum sorti 5 Macedoniae, ut centuriones militesque veteres scriberet, quos 5 vellet, consul usque ad quinquaginta annos. in tribunis militum novatum eo anno propter Macedonicum bellum, quod consules ex senatus consulto ad populum tulerunt, ne tribuni militum eo anno suffragiis crearentur, sed consulum praetorumque in 10 6 iis faciendis iudicium arbitriumque esset. inter praetores ita partita imperia: praetorem, cuius sors fuisset, ut iret, quo 7 senatus censuisset, Brundisium ad classem ire placuit, atque ibi recognoscere socios navales, dimissisque, si qui parum idonei essent, supplementum legere ex libertinis, et dare operam, ut duae 15 s partes civium Romanorum, tertia sociorum esset. commeatus classi legionibusque ut ex Sicilia Sardiniaque subveherentur, praetoribus, qui eas provincias sortiti essent, mandari placuit, ut alteras decumas Siculis Sardisque imperarent, quod frumentum ad exer-9 citum in Macedoniam portaretur. Siciliam C. Caninius Rebilus 20 est sortitus, L. Furius Philus Sardiniam, L. Canuleius Hispaniam, C. Sulpicius Galba urbanam iurisdictionem, L. Villius Annalis inter peregrinos; C. Lucretio Gallo, quo senatus censuisset, sors obvenit.

XXXII. Inter consules magis cavillatio quam magna con-25 tentio de provincia fuit. Cassius sine sorte se Macedoniam

^{1.} etein.* | cons.alterauctus. | 2. nu | merusde · CCC · equites CC Lm. Lm. pe | ditumod CCC · equitespraetereos | quoscn · siciniusduxissetdc · equi| tes*. |
4. · XII · miliumsocioru | peditumdc.* | 7. in | tr · mil · nouatum*. | 8. Macaedonicum. | 10. suffragis. | inis. | 11. arbitriumquae*. | 12. praetorcuius. | quod || senatus*. | 13. adqueibi (utque ibi ed. Bas. 1531.) | 14. recognosceret, corr. Bekker. | 15. legere (legeret ed. Bas.). | etdaret, corr. Bekker (cf. de h. l. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 254). | 17. Sardiniasubueherentur. | 18. qui add. ed. Bas. 1531. | alce || ras, cf. Gitlbauer p. 99. | 19. utquodfrumentum (utque id frumentum ed. Bas. 1531.), corr. Vahlen l. l. p. 251. | 20. M. Caniniusregilius, corr. ed. Bas. 1531. | 21. Sardiniam C. Sulpicius. | 22. iurisdictionem ex iurisdicionem corr*. | C. Iulius (L. Iulius ed. Bas. 1531), L. Villius Sigonius. | 23. sc. lucretio. | 24. euenit ed. Bas. 1531. | 26. sineforte.

occupaturum dicebat, nec posse collegam salvo iureiurando secum sortiri. praetorem eum, ne in provinciam iret, in contione iurasse, 2 se stato loco statisque diebus sacrificia habere, quae absente se recte fieri non possent; quae non magis consule quam praetore 3 absente recte fieri posse, si senatus non, quid velit in consulatu, potius quam, quid in praetura iuraverit P. Licinius, animadvertendum esse censeat; se tamen futurum in senatus potestate. con-4 sulti patres, cui consulatum populus Romanus non negasset, ei ab se provinciam negari, superbum rati, sortiri consules iusserunt. 10 P. Licinio Macedonia, C. Cassio Italia obvenit. legiones inde 5 sortiti sunt: prima et tertia ut in Macedoniam traicerentur, secunda et quarta ut in Italia remanerent.

Dilectum consules multo intentiore, quam alias, cura habe-6 bant. Licinius veteres quoque scribebat milites centurionesque; 15 et multi voluntate nomina dabant, quia locupletes videbant, qui priore Macedonico bello aut adversus Antiochum in Asia stipendia fecerant. cum tribuni militum, qui centuriones scripserunt, primum 7 quemque citarent, tres et viginti centuriones, qui primos pilos

Digitized by Google

^{1.} oppugnaturum, occupaturum Ernesti, Harant p. 241, optaturum Rubenius. | 2. pr. eumenieninpro | uinciam (cf. Gitlbauer p. 94), praetorem eum, ne in provinciam, cf. Novák p. 261, praetorem eum enim, ne in provinciam Vahlen, praetorem enim eum, ne in provinciam Harant p. 242. 2. contionemiuras set*. 3. statuisque*, cf. Gitlbauer p. 86. queabsente*. | 4. possentq.nonmagis | conss.quampr.* | 5. possentsisenatusnon, corr. Madvig Em. L. p. 638 (posse, nisi senatus idem p. 639 et in ed. p. 71; posse.si (vel sed si) senatus non Weissenborn in ed. Weidm. p. 109). | quod Weissenborn. | vellet, velit Madvig, prob. Vahlen l. l. p. 266. | 6. quidinpr.*, quod in praetura Weissenborn. | iurauerint. | 7. censeat, se tamen Weissenborn; cf. de h. l. Fügner Lex. p. 1078. | futurus. | 8. ei add. Pluygers, Cobet. 10. Macedoniacassio. 11. primaetertia. | inmacaedoniam*, (ut) in Macedoniam Harant p. 242. | 12. Italiam. | 13. intentioremquamaliascuram, corr. Kreyssig (cf. Madvig Em. L. p. 639). | 16. Macedoniaco.* | Anthiocum. | 17. ferebant. | cumtr. mil. quicenturiones | sedprimum* (cum tribuni militum centuriones, sed primum ed. Bas. 1531), cum tribuni militum, qui centuriones (scrip) serunt, primum H. I. Müller*, cum tribuni militum centuriones, et primum Ruperti, cum tribuni militum, qui centuriones essent, primum Madvig Em. L. p. 639 (Weissenbornius in ed. Teubn. Rupertium secutus, in Weidm. inter centuriones et sed lacunam ind.) | 18. primoms.

duxerant, citati tribunos plebis appellarunt. duo ex collegio, M. Fulvius Nobilior et M. Claudius Marcellus, ad consules rem reiciesbant: eorum cognitionem esse debere, quibus dilectus quibusque bellum mandatum esset; ceteri cognituros se, de quo appellati essent, aiebant, et si iniuria fieret, auxilium eivibus laturos.

XXXIII. Ad subsellia tribunorum res agebatur; eo M. Popilius consularis, advocatus centurionum, et centuriones et consul 2 venerunt. consule inde postulanti, ut in contione ea res ageretur, populus in contionem advocatus, pro centurionibus M. Popilius, 3 qui biennio ante consul fuerat, ita verba fecit: militares homines 10 et stipendia iusta et corpora et aetate et adsiduis laboribus confecta habere; nihil recusare tamen, quo minus operam rei publicae dent. id tantum deprecari, ne inferiores iis ordines, quam quos, 4 cum militassent, habuissent, adtribuerentur. P. Licinius consul senatus consulta recitari iussit, primum, quo bellum senatus 15 Perseo iussisset, deinde, quo veteres centuriones quam plurimos ad id bellum scribi censuisset, nec ulli, qui non maior annis 5 quinquaginta esset, vacationem militiae esse. deprecatus est deinde, ne novo bello, tam propinquo Italiae, adversus regem potentissimum, 6 aut tribunos militum dilectum habentes inpedirent, aut prohi-20 berent consulem, quem cuique ordinem adsignari e re publica esset, eum adsignare. si quid in ea re dubium esset, ad senatum reicerent.

^{1.} deduxerant (cf. Heraeus Archiv f. l. Lex. IX p. 596), duxerant ed. Bas. 1531 (cf. Gitlbauer p. 83 et Novák české mus. fil. VI, 97). | M. Fuluius nouiliore | m.fuluiusnobilioretm.claudius*. | 2. reiciebant, (rem) (vel(eos)) reiciebant I. F. Gronovius*. | 4. ma" || datum essset*. | 5. staturos. | cf. de h. l. Marquardt r. Staatsverw. p. 357. | 6. subselliatribusres. | 7. aduocatus centuriones, advocatus (centurionum et) centuriones Hertz, advocatus (et) centuriones Weissenborn ed. Teubn. praef. p. XIII, advocatus centurionibus I. F. Gronovius, advocatus centurionum Drakenborch (M. Popilius consularis advocatus inclus. Madvig Em. L. p. 640). | 8. postulantis. | 11. corpore. | 12. habent. | recusarent. | 13. dentintantumdepraecari. | is. | quamquosmi | litassenthabuissetadtribuerunt*. | 14. consul sc. (consul senatus consultum Sigonius). | 15. primumquod, corr. P. Burmannus. | 16. Perscio, Perseo ed. Bas. 1531, cum Perseo Sigonius, Persei Madvig. | deinde quod, corr. P. Burmannus. | centuriones que Unger Philolog. Suppl. III p. 189. | quam plurimum, corr. I. F. Gronovius.* | 18. depraecatus. | deindeinnouo. | 19. potentissimaut. | 20. habentis. | 21. cuiquem. | 22. eumadsigna | reisiquideinea*. | 23. reiecerunt.

XXXIV. Postquam consul, quae voluerat, dixit, Sp. Ligu-1 stinus ex eo numero, qui tribunos plebis appellaverant, a consule et ab tribunis petiit, ut sibi paucis ad populum agere liceret. permissu omnium ita locutus fertur: "Sp. Ligustinus tribus Crustu-2 minae ex Sabinis sum oriundus, Quirites. pater mihi iugerum agri reliquit et parvom tugurium, in quo natus educatusque sum, hodieque ibi habito. cum primum in aetatem veni, pater mihi suxorem fratris sui filiam dedit, quae secum nihil adulit praeter libertatem pudicitiamque, et cum his fecunditatem, quanta vel 10 in diti domo satis esset. sex filii nobis, duae filiae sunt, utraeque 4 iam nuptae. filii quattuor togas viriles habent, duo praetextati sunt. miles sum factus P. Sulpicio C. Aurelio consulibus. in eo 5 exercitu, qui in Macedoniam est transportatus, biennium miles gregarius fui adversus Philippum regem; tertio anno virtutis 15 causa mihi T. Quinctius Flamininus decumum ordinem hastatum adsignavit. devicto Philippo Macedonibusque cum in Italiam re-6 portati ac dimissi essemus, continuo miles voluntarius cum M. Porcio consule in Hispaniam sum profectus. neminem omnium 7 imperatorum, qui vivant, acriorem virtutis spectatorem ac 20 iudicem fuisse sciunt, qui et illum et alios duces longa militia experti sunt. hic me imperator dignum iudicavit, cui primum hastatum prioris centuriae adsignaret. tertio iterum voluntarius 8 miles factus sum in eum exercitum, qui adversus Aetolos et Antiochum regem est missus. a M'. Acilio mihi primus princeps 25 prioris centuriae est adsignatus. expulso rege Antiocho, subactis a Aetolis reportati sumus in Italiam; et deinceps bis, quae annua merebant legiones, stipendia feci. bis deinde in Hispania militavi,

semel Q. Fulvio Flacco, iterum Ti. Sempronio Graccho praetore. 10 a Flacco inter ceteros, quos virtutis causa secum ex provincia ad triumphum deducebat, deductus sum; a Ti. Graceho rogatus 11 in provinciam ii. quater intra paucos annos primum pilum duxi; quater et tricies virtutis causa donatus ab imperatoribus sum; 5 sex civicas coronas accepi. viginti duo stipendia annua in exer-12 citu emerita habeo, et maior annis sum quinquaginta. quodsi mihi nec stipendia omnia emerita essent necdum aetas vacationem daret, tamen, cum quattuor milites pro me vobis dare, P. 13 Licini, possem, aecum erat me dimitti. sed haec pro causa mea 10 dicta accipiatis velim; ipse me, quoad quisquam, qui exercitus scribit, idoneum militem iudicabit, numquam sum excusaturus. 14 quo ordine me dignum iudicent tribuni militum, ipsorum est postestatis; ne quis me virtute in exercitu praestet, dabo operam; et semper ita fecisse me et imperatores mei et, qui una stipendia 15 15 fecerunt, testes sunt. vos quoque aecum est, commilitones, etsi appellatione [vos] usurpatis ius, cum adulescentes nihil adversus magistratuum senatusque auctoritatem usquam feceritis, nunc quoque in potestate consulum ac senatus esse, et omnia honesta loca ducere, quibus rem publicam defensuri sitis."

XXXV. Haec ubi dixit, conlaudatum multis verbis P. Licinius consul ex contione in senatum duxit. ibi quoque ei ex auctoritate senatus gratiae actae, tribunique militares in legione

annuae merebant legiones, stipendia feci). | 1. T. Sempronius, corr. ed. Bas. 1535 (cf. Gitlbauer p. 45). | 2. exprouinciaextriumi | phum,* corr. ed. Bas. 1531. | 3. atitogracco, corr. ed. Bas. 1535. | 4. prouincia. | 5. quaterettries. | 7. emeritabeo. | 8. mihinestipendia. | uocationem. | 9. promeouobis (pro me uno vobis ed. Bas. 1531), pro me vobis Novák p. 261*. | daret. | 10. dimittis. | 11. quodadquisquam. | 12. iudicauitnusquamsuum. | 13. ordinequo (ordine quo ed. Bas. 1531), quo ordine H. I. Müller*. | iudicaent. | ipsorumet. | 15. utsemper, corr. I. F. Gronovius. | fecissemutimperatores, corr. ed. Bas. 1531. | 17. appellationemuosusurpatisius (appellationis vobis usurpatis ius ed. Bas. 1531), appellatione usurpatis ius Weissenborn, appellatione vostrum usurpatis ius Madvig Em. L. p. 640*. | 18. magistratum. | auctoritatem. | isquam, usquam ed. Bas. 1531 (umquam Drakenborch in adn.). | fe || ceritaisnuncquoqueinpotestate | acsenatusqueauctoritatemusqua | feceritisnuncquoqueinpotestate || acsenatus consultumesse* (senatus ac consulum esse ed. Bas. 1531, consulum ac senatus esse H. I. Müller ann. Berol. 1888 p. 102). 21. ubisitisconlaudatum, corr. ed. Bas. 1531.* | uerbisp.conisul, verbis P. Licinius consul Kreyssig (verbis consul ed. Bas. 1531). | 23. graeciae.

prima primum pilum virtutis causa ei adsignarunt. ceteri centuriones remissa appellatione ad dilectum obedienter responderunt.

Quo maturius in provincias magistratus proficiscerentur, 3 Latinae Kalendis Iuniis fuere; eoque sollemni perfecto C. Lu-5 cretius praetor omnibus, quae ad classem opus erant, praemissis Brundisium est profectus. praeter eos exercitus, quos consules 4 comparabant, C. Sulpicio Galbae praetori negotium datum, ut quattuor legiones scriberet urbanas, iusto numero peditum equitumque, iisque quattuor tribunos militum ex senatu legeret, 10 qui pracessent; sociis Latini nominis imperaret quindecim milia 5 peditum, mille et ducentos equites; is exercitus uti paratus esset, quo senatus censuisset. P. Licinio consuli ad exercitum civilem e socialemque petenti addita auxilia, Ligurum duo milia, Cretenses sagittarii - incertus numerus, quantum rogati [auxilia] Creten-15 ses misissent —, Numidae item equites elephantique. in eam 7 rem legati ad Masinissam Carthaginiensesque missi L. Postumius Albinus Q. Terentius Culleo C. Aburius. in Cretam item legatos tres ire placuit, A. Postumium Albinum C. Decimium A. Licinium Nervam.

20 XXXVI. Per idem tempus legati ab rege Perseo venerunt. 1
eos in oppidum intromitti non placuit, cum iam bellum regi
eorum et Macedonibus et senatus decresset et populus iussisset.
in aedem Bellonae in senatum introducti ita verba fecerunt: 2
mirari Persea regem, quid in Macedoniam exercitus transportati
25 essent; si impetrari a senatu posset, ut ii revocentur, regem de 3
iniuriis, si quas sociis factas quererentur, arbitratu senatus satisfacturum esse. Sp. Carvilius, ad eam ipsam rem ex Graecia re-4
missus ab Cn. Sicinio, in senatu erat. is Perrhaebiam expugnatam armis, Thessaliae aliquot urbes captas, cetera, quae aut
30 ageret aut pararet rex, cum argueret, respondere ad ea legati

^{1.} adsignarent. | 2. praemissa (omissa ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig, cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 255. | oboedienter*. | 3. prouinciasmagisproficiscerentur. | 4. Kal. || Iuniae*. | fuerie*. | 5. quead. | 6. praetoreos. | 8. scriberenturuanas. | 9. isque. | 10. socii. | imperarent XV. || peditum.* | 11. isexercitusisuti. | 13. societatemque, cf. Gitlbauer p. 83. | 14. sagittari. | 14. auxilia inclus. I. F. Gronovius.* | 15. Numida. | 17. incretamitterentle || gatosres*. | 18. Decium, corr. Sigonius. | 20. legatoi. | 23. in aede coni. I. F. Gronovius. | 25. impetrarieasenatuesset*. | uti revocentur olim coni. Novák. | 26. arbitratur. | 27. Caluirilius*. | exgraeciam. | 28. senatueratueratisperrebiam. | 29. Tessaliaealiquod. | ceteraqueaut. | 30. parraret. | lres || ponderi*.

5 iussi. postquam haesitabant, negantes sibi ultra quidquam mandatum esse, iussi renuntiare regi, consulem P. Licinium brevi cum exercitu futurum in Macedonia esse: ad eum, si satisfacere in animo esset, mitteret legatos. Romam quod praeterea mitteret, non esse; nemini enim eorum per Italiam ire liciturum. ita dimissis P. Licinio consuli mandatum est, intra undecimum diem iuberet eos Italia excedere, et Sp. Carvilium mitteret, qui, donec navem conscendissent, custodiret. haec Romae acta nondum profectis in provinciam consulibus. Iam Cn. Sicinius, qui, priusquam magistratu abiret, Brundisium ad classem et ad exercitum praemissus erat, traiectis in Epirum quinque milibus peditum, trecentis equitibus, ad Nymphaeum in agro Apolloniati castra habebat. inde tribunos cum duobus milibus militum ad occupanda Dassaretiorum et Illyriorum castella, ipsis accersentibus praesidia, ut tutiores a finitimorum impetu Macedonum essent, misit.

XXXVII. Paucis post diebus Q. Marcius et A. Atilius et P. et Ser. Cornelii Lentuli et L. Decimius, legati in Graeciam missi, Corcyram peditum mille secum advexerunt; ibi inter se et regiones, quas obirent, et milites diviserunt. L. Decimius missus est ad Gentium regem Illyriorum, eumque si aliquem 20 respectum amicitiae secum habere cerneret, temptare, ut etiam ad belli societatem perliceret, iussus. Lentuli in Cephallaniam

^{1.} hesitabant. | 2. Licinius. | 4. mitteroe*. | quopreterea. | 5. esset. | neminem, nemini enim Duker, cf. Novák p. 261. | 6. mandatumettra · XI · , mandatum est, intra XI. Harant p. 242 (mandatum intra XI. ed. Bas. 1531). 8. nabem. | custodirent. | 11. · u · peditum. | 12. Nymfaeuminagro*. | 13. cum · II · milia. | occupandassaratiorum. | 15. tuitiores. | impetum. | 16. Marcibus. | et add. H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 56. | 17. Seruiuscorneli.* 19. obirem. | P. Decimius (Decimius ed. Bas. 1531). | 20. quemsialiquem, (eum) que si aliquem Hartel ephem. Austr. 1866 p. 4 (quem si aliquem Harant p. 242, Hertz, Rühl Jahrb. f. Phil. 1888 p. 333, eum si quem I. Perizonius, si aliquem Madvig Em. L. p. 641). | 21. amicitiaecumhabere*, amicitiae (se)cum habere Hartel l. l., prob. Harant l. l. (amicitiae eum habere ed. Bas. 1531, Madviq, Hertz, amicitiae habere I. Perizonius, amicitiae cum (populo Romano> habere Weissenborn in ed. Teubn., Rühl l. l.). | temptaretutetiam . . . perligeretiussus,* temptare ut etiam . . . perliceret iussus Hartel l. l., temptaret; ut etiam . . . perliceret, iussus Harant l. l., retentare aut etiam . . . perlicere iussus Madvig l. l., prob. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 257, retentaret aut etiam . . perliceret (del. iussus) Hertz, temptaret ut etiam . . . perliceret (del. iussus) Rühl l. l. | 22. Cepallaniam.

missi, ut in Peloponnesum traicerent oramque maris in occidentem versi ante hiemem circumirent. Marcio et Atilio Epi-4 rus, Aetolia, Thessalia circumeundae adsignantur; inde Boeotiam atque Euboeam adspicere iussi, tum in Peloponnesum 5 traicere; ibi congressuros se cum Lentulis constituunt. prius- 5 quam digrederentur a Corcyra, litterae a Perseo adlatae sunt, quibus quaerebat, quae causa Romanis aut in Graeciam traiciendi copias aut urbes occupandi esset. cui rescribi non 6 placuit, sed nuntio ipsius, qui litteras attulerat, dici, praesidii 10 causa ipsarum urbium Romanos facere. Lentuli circumeuntes 7 Peloponnesi oppida, cum sine discrimine omnes civitates adhortarentur, ut, quo animo, qua fide adiuvissent Romanos Philippi primum, deinde Antiochi bello, eodem adversus Persea iuvarent, fremitum in contionibus sentiebant, Achaeis indignantibus, eodem s 15 se loco esse, qui omnia a principiis Macedonici belli praestitissent Romanis, quo Messenii atque Elii, qui et [Macedonis] Philippi bello hostes fuissent Romanis et pro Antiocho postea arma adversus populum Romanum tulissent ac, nuper in Achaicum 9 contributi concilium, velut praemium belli se victoribus Achaeis 20 tradi quererentur.

 $\hat{X}XXVIII$. Marcius et Atilius ad Gitanas, Epiri oppidum, 1 decem milia a mari cum escenderent, concilio Epirotarum habito

^{1.} Peloponnensum. | 3. Aetoliet* (Aetolia et ed. Bas. 1531), Aetolia Madvig. | circu | eundem.* | adsignanteur.* | Boetiamadque. | 4. Peloponnensum. | 5. Lentuli. | 6. litterae (ex littera corr.) | perseo* (a add. ed. Bas. 1531). | 9. sed add. H. I. Müller*. | ipsi coni. Siesbye. | 10. Romanas. | 11. Peloponnensi. | 12. adiuuassent, adiuuissent ed. Lugd. 1553, cf. Gitlbauer p. 113 et Fügner Lex. p. 561. | 13. Anthioci. | 14. fremituminco | tionibusfremebant (fremitum in contionibus audiebant ed. Bas. 1531), fremitum in contionibus sentiebant Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 257, prob. Gillbauer p. 109 et 116, fremitus in contionibus fiebant alt. Vahleni coni., quam prob. Hertz, fremitum in contionibus est olim Madvig. | 14. Acheis. | 16. Romanisetmacedo | nisphilippobellohostesfuissent | messeniadqueaeliproanthioco || postearomaaduersusp.r.tulissent || acnuper (Romanis et Macedonum Philippi bello hostes fuissent, quo Messenii atque Elii, qui pro Antiocho hoste arma aduersus p. R. tulissent; ac nuper ed. Bas. 1531). corr. Madvig Em. L. p. 643 et Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 257 (Macedonis inclus. Madvig, Romanis alt. l. Vahlen add. *). | 19. Acheis. | 20. quae | rerentur*. | 21. M. etatilius. | adgitanae | eripi*, ad Gitanas Epiri ed. Bas. 1531, Aegilipa Epiri coni. Iac. Gronovius. | 22. Xmari. | cur non escendissent? Madvig. (ad Gitanas, Epiri oppidum, a mari cum escenderent, concilio Ep. habito susp. Harant p. 243)

cum magno omnium adsensu auditi sunt; et quadringentos iuventutis eorum in Orestas, ut praesidio essent liberatis ab Mace-² donibus, miserunt. inde in Aetoliam progressi ac paucos ibi morati dies, dum in praetoris mortui locum alius sufficeretur, [et] Lycisco praetore facto, quem Romanorum favere rebus satis 5 conpertum erat, transierunt in Thessaliam. eo legati Acarnanes 3 et Boeotorum exules venerunt. Acarnanes nuntiare iussi, quae Philippi primum, Antiochi deinde bello, decepti pollicitationibus regiis, adversus populum Romanum commisissent, ea corrigendi 4 occasionem illis oblatam, si male meriti clementiam populi Ro-10 mani experti essent, bene merendo liberalitatem experirentur. 5 Boeotis exprobratum, societatem eos cum Perseo iunxisse. cum culpam in Ismeniam, principem alterius partis, conferrent et quasdam civitates dissentientis in causam deductas, appariturum id esse Marcius respondit; singulis enim civitatibus de se ipsis 15 6 consulendi potestatem facturos. Thessalorum Larisae fuit concilium. ibi et Thessalis benigna materia gratias agendi Romanis pro libertatis munere fuit, et legatis, quod et Philippi prius et post 7 Antiochi bello enixe adiuti a gente Thessalorum essent. ea autem mutua commemoratione meritorum accensi animi multitudinis 20 ad omnia decernenda, quae Romani vellent.

Secundum hoc concilium legati a Perseo rege venerunt, privati maxime hospitii fiducia, quod ei paternum cum Marcio erat. ab huius necessitudinis commemoratione orsi petierunt legati, in conloquium veniendi regi potestatem faceret. Marcius et se 25 ita a patre suo accepisse dixit, amicitiam hospitiumque cum

^{1.} equadringentos. | 2. liberatisabsemacedonibus, corr. Drakenborch, prob. Madvig Em. L. p. 643 (liberatis ab se<natu> Macedonibus coni. Weissenborn)*. | 3. paucossibi. | 5. et del. Madvig. | fauore. | datisconpertum. | 6. Tessaliam. | Acarnaniset, Acarnanes et (Acarnanum et ed. Bas. 1531). | 8. Anthioci. | 9. regis, corr. Duker. | 12. Boetis. | exprobramtum. | iunxisseeoscumculpam, corr. Kreyssig (iunxisse. iis cum culpam ed. Bas. 1531). | 13. conferent. | 14. dissentientis, dissentientes ed. Bas. 1531. | deductas <dicerent> coni. Madvig Em. L. p. 643, sed cf. Harant p. 243. | aperiturum. | 16. Tessalorum. | 17. ibitessalis, corr. ed. Bas. 1531. | libertatibus, cf. Gillbauer p. 92. | 19. Antioci | uello*. | agentessalorum. | essentautmutua, corr. Hartel ephem. Austr. 1866 p. 4. | 23. priuatum. | hospiti. | quodetpaternum. | 24. abihuius*. | 26. hospitiumquae.

Philippo fuisse, et minime immemorem necessitudinis eius legationem eam suscepisse. conloquium, si satis commode valeret, 10 non fuisse se dilaturum; nunc, ubi primum posset, ad Peneum flumen, qua transitus ab Homolio Dium esset, praemissis, qui 5 nuntiarent regi, venturos.

XXXIX. Et tum quidem ab Dio Perseus in interiora 1 regni recipit se, levi aura spei obiecta, quod Marcius ipsius causa suscepisse se legationem dixisset; post dies paucos ad constitutum locum venerunt. magnus comitatus fuit regius 2 10 cum amicorum tum satellitum turba stipante. non minore agmine legati venerunt et ab Larisa multis prosequentibus et legationibus civitatium, quae convenerant Larisam et renuntiare domum certa, quae audissent, volebant. inerat cura insita mor-3 talibus videndi congredientes nobilem regem et populi principis 15 terrarum omnium legatos. ut in conspectu steterunt, dirimente 4 amni, paulisper internuntiando cunctatio fuit, utri transgrederentur. aliquid illi regiae maiestati, hi aliquid populi Romani nomini, cum praesertim Perseus petisset conloquium, existumabant deberi. ioco dein Marcius cunctantes movit. "minor" inquit 5 nad maiores et" — quod Philippo ipsi cognomen erat — "filius ad patrem transeat." facile persuasum id regi est. aliud deinde 6 ambigebatur, cum quam multis transiret. rex cum omni comitatu transire aecum censebat; legati vel cum tribus venire iubebant, vel, si tantum agmen traduceret, obsides dare, nihil fraudis fore

^{1.} et add. Weissenborn. | minimummemorem, corr. ed. Bas. 1531. |
3. aut possent aut infr. venturum Ruperti. | 4. abomonodium, ab Omolio (Homolio corr. Drakenborch) Dium ed. Bas. 1531. | 6. abdio (b sup. scr.). | 7. recipit, recepit ed. Par. 1573. | 9. cogitatus. | 10. turbasstipan | te*. | 11. ex legationibus coni. Pluygers. | 12. ciuitatiumq.* | 13. inerant, inerat ed. Bas. 1531, venerant (sic iam Weissenborn in adn.) vel ierant Novák Listy fil. 1883. | 14. uiuendicongredientibus. | 15. ut h. l. add. Madvig (postquam add. ed. Bas. 1531). | dirimene. | 16. fuituti. | 17. hi h. l. add. H. I. Müller, post aliquid ed. Bas. 1531. | 19. loco. | etiam, dein H. I. Müller ann. Berol. 1883 p. 340 (tandem Novák p. 261).* | cunctantibus. | inquid. | 20. maiores (cf. Harant p. 243), maiorem ed. Bas. 1531. | Pilippoipsocongnome*. | phfilius. | 21. fa | lepersuasum. | 22. ambigebatursumquam. | comitiatu. | 23. iuuebant. | 24. daret, corr. I. F. Gronovius prob. Madvigio.

- 7 in conloquio. Hippian et Pantauchum, quos et legatos miserat, principes amicorum, obsides dedit. nec tam in pignus fidei obsides desiderati erant, quam ut appareret sociis, nequaquam ex 8 dignitate pari congredi regem cum legatis. salutatio non tamquam hostium, sed hospitalis ac benigna fuit; positisque sedibus 5 consederunt.
- XL. Cum paulisper silentium fuisset, "expectari nos" inquit Marcius "arbitror, ut respondeamus litteris tuis, quas Corcyram misisti, in quibus quaeris, quid ita legati cum militibus venerimus 2 et praesidia in singulas urbes dimittamus, ad hanc interroga- 10 tionem tuam et non respondere, vereor, ne superbum sit, et vera respondere ne nimis acerbum audienti tibi videatur, sed cum aut verbis castigandus aut armis sit, qui foedus rumpit, sicut bellum adversus te alii quam mihi mandatum malim, ita orationis acerbitatem adversus hospitem, utcumque est, subibo, sicut medici, 15 4 cum salutis causa tristiora remedia adhibent. ex quo regnum adeptus es, unam rem te, quae facienda fuerit, senatus fecisse censet, quod legatos Romam ad renovandum foedus miseris, quod tamen ipsum tibi non fuisse renovandum iudicat potius quam, 5 cum renovatum esset, violandum. Abrupolim, socium atque ami- 20 cum populi Romani, regno expulisti; Arthetauri interfectores, ut caede, ne quid ultra dicam, laetatum appareret, recepisti, qui 6 omnium Illyriorum fidissimum Romanis regulum occiderant; per Thessaliam et Maliensem agrum cum exercitu contra foedus Delphos isti; Byzantiis item contra foedus misisti auxilia; cum 25 Boeotis, sociis nostris, secretam tibi insi societatem, quam non

^{1.} Hippanianetpantacum, Hippian et Pantaucum ed. 1531, corr. Crévier. | 2. dedit | netam*. | 4. salutatis. | 5. ospitalis. 7. expectari nos (cf. Kühnast Liv. Synt. p. 321, Harant p. 244), expectari A. Perizonius, expectare vos Drakenborch in adn., expectari a nobis dubitanter Madvig in adn. ed. | inquid. | 9. misistis. | inquibusq. | risquidsitallegatis*. | 11. superuum. | 12. aceruum. | 14. ali. | aceruitatem. | 15. quaecumque est coni. Crévier. | 16. cum eidem suspectum. | adhibens (sicut medicus in eum salutis...adhibens Harant p. 245, sicut medici salutis.... adhibens Novák p. 261). | 16. aex. | 17. adeptusest. | remteq. | faciendafuerit (fuerit ex furit a 2 m. corr.).* | 18. aens | etquod*. | adrenouandumiudicat, lacunam not. ed. Bas. 1531, explevit Sigonius. | 20. Abrypolim. | adque. | 21. Artetauri, cf. cap. 13, 6. | 22. cede. | quiutomnium. | 23. Romanumii | regulum*, Romanis regulum Novák p. 261 (Romano nomini regulum ed. Bas. 1531)*. | occiderat.* | 25. Byzantis || itemcontrafoedus del phosmisisti. | 26. Boetiissociissocinostris. | ipsoi*.

licebat, iureiurando pepigisti; Thebanos legatos, Euersam et Calli-7 critum, venientes ad nos, quaerere malo, quis interfecerit, quam arguere. in Aetolia bellum intestinum et caedes principum per quos, nisi per tuos, factae videri possunt? Dolopes a te ipso 5 evastati sunt. Eumenes rex, ab Roma cum in regnum rediret, 8 prope ut victuma Delphis in sacrato loco ante aras mactatus, quem insimulet, piget referre; quae hospes Brundisinus occulta 9 facinora indicet, certum habeo et scripta tibi omnia ab Roma esse et legatos renuntiasse tuos. haec ne dicerentur a me, uno 10 modo vitare potuisti, non quaerendo, quam ob causam exercitus in Macedoniam traicerentur, aut praesidia in sociorum urbes mitteremus. quaerenti tibi superbius tacuissemus, quam vera respondimus. equidem pro paterno nostro hospitio faveo orationi 11 tuae et opto, ut aliquid mihi materiae praebeas agendae tuae 15 apud senatum causae."

XLI. Ad ea rex: "bonam causam, si apud iudices aequos 1 ageretur, apud eosdem et accusatores et iudices agam. eorum autem, quae obiecta sunt mihi, partim ea sunt, quibus nescio an 2 gloriari debeam, partim quae fateri non erubescam, partim quae 20 verbo obiecta verbo negare par sit. quid enim, si legibus vestris 3 hodie reus sim, aut index Brundisinus aut Eumenes mihi obiciat, ut accusare potius vere quam conviciari videantur? scilicet 4 nec Eumenes, cum tam multis gravis publice ac privatim sit,

^{1.} legatoseruametcalcicritum, cf. cap. 13, 7. | 2. uenientisanos, corr. Madvig Em. L. p. 644 cl. cap. 13, 7 (venientes a nobis ed. Bas. 1531). 3. inaetobellum. | 4. Dolopers. | 6. sacratoalocoante.* | oras*. | 9. etlegatosrenuntiasseetlegatostuos (et legatos tuos renuntiasse ed. Bas. 1531), et legatos renuntiasse tuos Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 263. | 10. uiderepotuisti, vitare potuisti ed. Bas. 1531. (cf. Gitlbauer p. 75, H. I. Müller ann. Berol. 1884, 105), providere potuisti Harant p. 245. | 11. traicerenturaput praesidia. | 13. post paterno nostro spatium est vacuum ad finem versus 16 fere litt. sine ras.; proximus versus incip. a maiori littera in voce hospitio. | 14. aliquidmihimateriem (aliquam mihi materiam ed. Bas. 1531), aliquid mihi materiae Hertz. | 15. aput. | 16. adealex. | equos. | 17. aput. | agant. | 19. gloriaride | beameaquaefaterierubescam | partimquaeuerbo*, corr. ed. Bas. 1531 (gloriari debeam neque quae fateri erubescam, partim quae verbo Vahlen Index lect. Berol. 1877, p. 4). | 20. uerbonegaresit, verbo negare (par) sit Hartel ephem. Austr. 1866 p. 5, verbo negare (satis) sit Hearnius, prob. Madvig Em. L. p. 645, Vahlen l. l., Novák české mus. fil. VI, 97. | 22. quamconuicianturuideantur (quam conviciari tur<piter> videantur dub. Madvig l. l.). | 23. grauidaepublicae.

alium quam me inimicum habuit; neque ego potiorem quemquam ad ministeria facinorum quam Rammium, quem neque umquam ante 5 videram nec eram postea visurus, invenire potui. et Thebanorum, quos naufragio perisse constat, et Arthetauri caedis mihi reddenda ratio est; in qua tamen nihil ultra obicitur, quam interfectores 5 6 eius in regno exsulasse meo. cuius condicionis iniquitatem ita non sum recusaturus, si vos quoque accipitis, ut, quicumque exules in Italiam aut Romam se contulerunt, his facinorum, propter quae damnati sunt, auctores vos fuisse fateamini. si hoc et vos recusabitis et omnes aliae gentes, ego quoque inter 10 ceteros ero. et hercule, quid adtinet cuiquam exilium patere, si 8 nusquam exuli futurus locus est? ego tamen istos, ut primum in Macedonia esse admonitus a vobis conperi, requisitos abire ex 9 regno iussi et in perpetuum interdixi finibus meis. et haec quidem mihi tamquam causam dicenti reo obiecta sunt; illa 15 tamquam regi, ut quae de foedere, quod mihi est vobiscum, 10 disceptationem habeant. nam si est in foedere ita scriptum, ut ne si bellum quidem quis inferat, tueri me regnumque meum liceat, mihi fatendum est, quod me armis adversus Abrupolim, 11 socium populi Romani, defenderim, foedus violatum esse. sin 20 autem hoc et ex foedere licuit et iure gentium ita comparatum est, ut arma armis propulsentur, quid tandem me facere decuit, cum Abrupolis fines mei regni usque ad Amphipolim pervastasset, multa libera capita, magnam vim mancipiorum, multa milia 12 pecorum abegisset? quiescerem et paterer, donec Pellam et in 25 regiam meam armatus pervenisset? at enim bello quidem

^{1.} aliumm || quam*. | quaemquam*. | 2. Rammum. | 3. Thabanorum. | 4. Arcetauri. | 6. exsolasse*. | 7. sumereaccusaturus. | 8. facinerum. | 10. etomneset || aliaegentis* (et omnes Italiae gentis coni. Hertz.) | 11. sinusqua || exulifuturuslocusestegotami || istout*, si nusquam exuli luturus locus (exuli locus Madvig) est? ego tamen istos, ut ed. Bas. 1531, Madvig, si nusquam exuli locus est exilii? ego tamen istos, ut Vahlen Hermes 1877 p. 104 cl. II 15, 5. | 13. Macedoniam. | 14. regnco*. | 16. regietquae, regi ut quae Hartel p. 28, prob. H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 36, regi [et] quae Madvig Em. L. p. 644, regi et qui H. I. Müller*. | 17. habebant Madvig l. l., sed cf. Hartel l. l. et Harant p. 245, habeam H. I. Müller*. | 19. Abrypolim. | 21. hocestexfoedere. | 22. propulsantur. | 23. Abrypolimfinis. | Amphypolim. | 25. paterem. | 26. reagiam, cf. Gitl-bauer p. 70. | adenim.

iusto sum persecutus, sed vinci non oportuit eum, neque alia, quae victis accidunt, pati; quorum casum cum ego subierim, qui sum armis lacessitus, quid potest queri sibi accidisse, qui causa belli fuit? non sum eodem modo defensurus, Romani, quod Dolopas 13 armis coercuerim; quia, etsi non merito eorum, iure feci meo, cum mei regni, meae dicionis essent, vestro decreto patri adtributi meo. nec, si causa reddenda sit, non vobis nec foederatis, 14 sed iis, qui ne in servos quidem saeva atque iniusta imperia probant, plus aequo et bono saevisse in eos videri possum; quippe 10 Euphranorem, praefectum a me inpositum, ita occiderunt, ut mors poenarum eius levissima fuerit.

XLII. At cum processissem inde ad visendas Larisam et ¹ Antronas et Pteleon, qua in propinquo Delphi sunt, sacrificandi causa, ut multo ante debita vota persolverem, Delphos ¹⁵ escendi. et his, criminis augendi causa, cum exercitu me ² isse adicitur; scilicet, ut, quod nunc vos facere queror, urbes occuparem, arcibus inponerem praesidia. vocate in concilium ³ Graeciae civitates, per quas iter feci, queratur unusquilibet militis mei iniuriam; non recusabo, quin simulato sacrificio aliud petisse ⁴ ²⁰ videar. Aetolis et Byzantiis praesidia misimus, et cum Boeotis amicitiam fecimus. haec, qualiacumque sunt, per legatos meos non solum indicata sed etiam excusata sunt saepe in senatu

^{1.} iustosumpserecuiussed. | nequealiquaeuic | tis.* (neque ea quae victis ed. Bas. 1531). | 2. quisubarmis. | 3. quaeri. | 5. coercuerint*. | iusrefecimeo. | 7. nonnouis | necfoederised*, corr. ed. Bas. 1531 (non vobis nec foederi, sed Harant p. 246). | 8. ne add. ed. Bas. 1531. adque. | 10. Eupanorum. | utmores. | 12. accum, corr. Modius. | 13. Antronas, Antrona ed. Bas. 1531 (sed cf. Strab. IX, 432). | Pycleon, corr. Turnebus (cf. cap. 67, 9). | quainpropi | quodelphissacrificandaicausamultoantedebitauotapersolueremdelphosescendi* (quo in propinguo multo ante debita vota persolverem, Delphos sacrificandi causa ascendi ed. Bas. 1531), qua in propinquo Delphi s(unt), sacrificandi causa, (ut) multo ante debita vota persolverem, Delphos escendi Vahlen Ind. lect. Berol. 1877 et H. I. Müller ann. Berol. 1878 p. 80, (qui p. 72 sunt add.), prob. Harant p. 246, quia in propinquo (eram), sacrificandi causa, (ut) multo ante debita cet. vel quia in propinquo Delphi (erant) cet. (sed om. Delphos ante escendi) Madvig Em. L. p. 645. | 15. messe, me fuisse ed. Bas. 1531, me isse Kreyssig. | 16. quodnumuos. | quaeror. | 17. occupare. | arcibusopponerepraesidia. | 18. quaeratur. | 19. simulatos. | 20. Byzantis. | Boetis.

vestro, ubi aliquos ego disceptatores non tam aequos quam te, 5 Q. Marci, paternum amicum et hospitem, habebam. sed nondum Romam accusator Eumenes venerat, qui calumniando omnia detorquendoque suspecta et invisa efficeret et persuadere vobis conaretur, non posse Graeciam in libertate esse et vestro munere 5 frui, quoad regnum Macedoniae incolume esset, circumagetur hic 6 orbis; erit mox, qui arguat, nequiquam Antiochum ultra iuga Tauri emotum; graviorem multo Asiae, quam Antiochus fuerit. Eumenen esse; conquiescere socios vestros non posse, quoad regia Pergami sit; eam arcem supra capita finitimarum civitatium 10 7 impositam. ego haec, Q. Marci et A. Atili, quae aut a vobis obiecta aut purgata a me sunt, talia esse scio, ut aures, ut animi audientium sint, nec tam referre, quid ego aut qua 8 mente fecerim, quam, quomodo id vos factum accipiatis. conscius mihi sum, nihil me scientem deliquisse, et, si quid fecerim 15 inprudentia lapsus, corrigi me et emendari castigatione hac posse. 9 niĥil certe insanabile, nec, quod bello et armis persequendum esse censeatis, commisi; aut frustra clementiae gravitatisque vestrae fama volgata per gentes est, si talibus de causis, quae vix querella et expostulatione dignae sunt, arma capitis et regi- 20 bus sociis bella infertis."

XLIII. Haec dicenti ei cum adsensum esset, Marcius auctor fuit mittendi Romam legatos; cum experienda omnia ad ultimum nec praetermittendam spem ullam censuisset rex, reliqua consul-

^{1.} tequemarci. | 3. calumniainomniaretorquendoquesuscepta. | 5. libertaste. | 6. quoregnum. | incolumesesset (deinde lacuna 6 litt. in fine vers.)* | hisorbis*. | 7. nequidquam, cf. Georges Wortf. p. 451. | Anthiocumultralegatanremotum (emotum I. F. Gronovius). | 8. grauioremultoasiaequequam (gravioremque multo Asiae quam Hertz)*. | Antiocus. | 9. Eumenenecessecon || quiesceresociosuestrosnonposse* (Eumenem esse, nec conquiescere socios vestros posse ed. Bas. 1531), cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 258. | 10. Pergami (litt. r sup. lin.*). | 11. haecquaem · eta · atili. | 14. accipiathis. | 15. edeliquisse*. | 17. nequod. | 18. grauitatisquae. | 20. quaerellaetpostulationedigna. | 22. etdicentemetcumadsensummarciusauctorfuitmittendiromamlegatiessentcumexperiendaomniaadultimumnecpraetermittendumspe || ullamcensuissentreliqua* (haec dicenti tum adsensus Marcius auctor fuit mittendi Romam legati, cum experienda . . . . . . censuisset; reliqua ed. Bas. 1531), haec dicenti ei cum adsensum esset, Marcius auctor fuit mittendi Romam legatos; cum experienda . . . . . censuisset(rex), reliqua Harant p. 246* (praetermittendam iam Gruter corr. et omnes rec. ed. recep.),

tatio erat, quonam modo tutum iter legatis esset. ad id cum 2 necessaria petitio indutiarum videretur, cuperetque Marcius neque aliud conloquio petisset, gravate eam magnam gratiam petenti concessit. nihil enim satis paratum ad bellum in praesentia habe-3 bant Romani, non exercitum, non ducem; cum Perseus, ni spes vana pacis occaecasset consilia, omnia praeparata atque instructa haberet, et suo maxime tempore atque alieno hostibus incipere bellum posset.

Ab hoc conloquio, fide indutiarum interposita, legati Ro-4 mani in Boeotiam profecti sunt. ibi iam motus coeperat esse 5 discedentibus a societate communis concilii Boeotorum quibus-dam populis, ex quo renuntiatum erat, respondisse legatos, appariturum, quibus populis proprie societatem cum rege iungi displicuisset. primi a Chaeronea legati, deinde a Thebis in ipso 6 itinere occurrerunt, adfirmantes non interfuisse se, quo societas ea decreta esset, concilio; quos legati, nullo in praesentia responso dato, Chalcidem se sequi iusserunt. Thebis magna conten-7

haec dicentem et cum adsensu Marcius (audivit et) auctor fuit mittendi Romam legatos, cum experienda . . . . . . censuisset. reliqua Hertz, et dicentem cum adsensu Marcius (audire visus est et, cum finem fecisset dicendi, auctor fuit mittendi Romam (legatos · amici quoque regis secreto interrogati, mittendine> legati essent, cum experienda . . . . . . censuissent, reliqua Madvig. | 1. cum h. l. add. ed. Bas. 1531, post indutiarum Madvig*. | 3. grauataeetiammagna** (gravate et in magnam ed. Bas. 1531), gravate eam magnam Hartel ephem. Austr. 1866 p. 5 (gravate et tamquam dubitanter Madvig in adn. ed.). | petentis, petenti Hartel l. l.* | 4. paratum (p supr. scr.*). | presentia. | 5. nosexercitum. | 6. occecasset. | consilia seclus. Drakenborch in adn. | adque. | 7. haberet add. ed. Bas. 1531. | adque. | hostium susp. I. F. Gronovius. | 9. adhoc. | 10. Boetiam. | conparati sunt, profecti sunt Douiatius, H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 36, compara-\(\text{turi quae ibi opus essent profec}\)ti sunt \(\nueleft) el \)compara\(\left(\text{ndi causa profec}\)ti sunt Hartel p. 29, comparati eunt dubitanter Harant p. 247, conversi sunt I. F. Gronovius, comitati sunt Heusinger, comparaverunt (sc. iter) Ernesti gloss. L. s. v., comparant iter Cobet Mnemos. 1882, 115*. | 11. descendentibus || insocietatem* (descrentibus societatem dubitanter Madvig in adn. ed., (non) descendentibus in societatem Harant p. 247.). | consili (prob. Harant). | Boetorum. | 13. propulis*. | propriesocietate*. | 14. Ceronia. | deindeathenis. | 15. itineri. | 16. hquislega | | ti*, quos legati I. F. Gronovius. | responso*. | 17. Calchidem.

tio orta erat ex alio certamine. comitiis praetoriis Boeotorum vieta pars iniuriam persequens coacta multitudine decrevit, ne 8 Boeotarchae urbibus reciperentur. exules Thespias universi concesserunt; inde — recepti enim sine cunctatione erant — Thebas, iam mutatis animis, revocati decretum faciunt, ut duodecim, qui 5 privati coetum et concilium habuissent, exilio multarentur. novus deinde praetor — Ismenias is erat, vir nobilis ac potens — capitalis poenae absentes eos decreto damnat. Chalcidem fugerant; inde ad Romanos Larisam profecti causam cum Perseo societatis in Ismeniam contulerant; ex ea contentione ortum certamen. 10 utriusque [tamen] partis legati ad Romanos venerunt, et exules accusatoresque Ismeniae et Ismenias ipse.

XLIV. Chalcidem ut ventum est, aliarum civitatium principes, id quod maxume gratum erat Romanis, suo quique proprie decreto regiam societatem aspernati Romanis se adiungebant; ¹⁶ Ismenias gentem Boeotorum in fidem Romanorum permitti aecum ² censebat. inde certamine orto, nisi in tribunal legatorum perfugisset, haud multum afuit, quin ab exulibus fautoribusque ³ eorum interficeretur. Thebae quoque ipsae, quod Boeotiae caput est, in magno motu erant, aliis ad regem trahentibus civitatem, ²⁰ ⁴ aliis ad Romanos; et turba Coronaeorum Haliartiorumque convenerat ad defendendum decretum regiae societatis. sed constantia

^{1.} comitiapraetorisboetarum. | 2. persequenseoacta. | decretumthebissinebello (in ras.)* || etarceurbibus (decretum fecit Thebis, Boeotarchae urbibus ed. Bas. 1531), decrevit, ne Boeotarchae urbibus Gillbauer p. 110. | 3. Tespias. | 4. Tebas. | 6. privatis. | 8. absentis. | Calchidem. | 9. causam (initae) cum coni. Crévier, causam (iunctae) cum Harant p. 247, sed cf. G. Heraeus quaest. crit. Liv. p. 57. | 10. Hismeniam. | ea add. Madvig Em. L. p. 646. 11. tamen ex litt. praeced. (certamen) repetitum inclusi ("tamen quo pertineat, nescio" iam Madvig adn.).* | 12. Iismeniae. | 13. Calcidem. | alarum. | 14. suoquoquepropriodecreto (suo quique proprio decreto ed. Bas. 1531), suo quique proprie decreto Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 258 (suo quisque proprio decreto Weissenborn, suo quique decreto Kreyssig, suam quoque proprio decreto Harant p. 248). | 15. propriamsocietatem (prob. Kreyssig et Harant), regiam societatem Weissenborn, Vahlen, Gitlbauer p. 65 (Persei societatem ed. Bas. 1531). | aspernata. | sediungebant. | 16. Boetorum. | 18. eabexulibus*. | 19. ipse. | Boetiae. | 20. inmagnotuerant, corr. Kreyssig (in magno tumultu erant ed. Bas. 1531). | aliiadregem. | 21. alis. | Aliatiorumque (Aliartiorumq. ed. Bas. 1531), corr. Vascosanus. | (eo) convenerat coni. Kreyssig. | 22. addefendum, cf. Gitlbauer l. l. et quae adiunzi phil. Abh. III p. X. | constantiae.

principum docentium cladibus Philippi Antiochique, quanta esset vis et fortuna imperii Romani, victa tandem multitudo et, ut tolleretur regia societas, decrevit, et eos, qui auctores paciscendae amicitiae fuerant, ad satisfaciendum legatis Chalcidem misit, fideique legatorum commendari civitatem iussit. Thebanos Marcius et Atilius laeti audierunt auctoresque et his et separatim singulis fuerunt ad renovandam amicitiam mittendi Romam legatos. ante omnia exules restitui iusserunt et auctores regiae societatis decreto suo damnarunt. ita, quod maxume volebant, discusso Boeotico concilio in Peloponnesum proficiscuntur Ser. Cornelio Chalcidem accersito. Argis praebitum est iis concilium; ubi nihil aliud a gente Achaeorum petierunt, quam ut mille milites darent. id praesidium ad Chalcidem tuendam, dum Romanus exercitus in Graeciam traiceretur, missum est. Marcius et Atilius peractis, s quae agenda in Graecia erant, principio hiemis Romam redierunt.

XLV. Inde legatio sub idem tempus in Asiam circumque insulas missa. tres erant legati, Ti. Claudius Sp. Postumius M. Iunius. ii circumeuntes hortabantur socios ad suscipiendum adversus Persea pro Romanis bellum; et, quo quaeque opulentior civitas erat, eo accuratius agebant, quia minores secuturae maiorum auetoritatem erant. Rhodii maximi ad omnia momenti habebantur, quia non fovere tantum, sed adiuvare etiam viribus suis bellum poterant, quadraginta navibus auetore Hegesilocho

^{1.} Anthiocique. | 2. imperi. | uictaeade | multitudo*, corr. Madvig Em. L. p. 647. | 4. legatos coni. Rühl Iahrb. f. Phil. 1888 p. 334, sed cf. H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 56. | Calcidem. | 6. leti. | ethisseparatim, et his (et) separatim I. F. Gronovius, his et (universis et> separatim Novák p. 261. | 9. Boeticoncilioponnensu* (in add. Madvig). | 10. Serg. Corneliocalchidemarcersito. | 11. Argi (Aegii coni. Harant p. 157). | estii. | ubiresaliud, ubi nihil aliud ed. Bas. 1531 (Hertz, Madvig, Weissenborn verentur, ne in cod. inter res et aliud plura interciderint). | 12. Aceorum. | 13. Calcidem. | 16. Asiamcircum, Asiam circum(que) H. I. Müller ann. Berol. 1888 p. 104 (Asiam (et) circum Duker, Asiam (ac) circum Weissenborn). | 17. T. Claudius, corr. Sigonius. | P. Postumius, corr. Drakenborch. | 18. adueruspersearomanis, corr. ed. Bas. 1531. | 20. ciuitates. | agebantmquamino || res* (agebant, (ut) in quo minores coni. Harant p. 248)*. 21. maximum. | monimenti. | 22. fauere, fovere Kreyssig, favore Hartel p. 22. | adiuuarentuiribussuis, adiuvare etiam viribus suis ed. Bas. 1531, adiuvare viribus suis Hertz, viribus suis adiuvare Hartel l. l. | 23. Hegesiloco corr. Ursinus.

4 praeparatis; qui cum in summo magistratu esset — prytanin ipsi vocant —, multis orationibus pervicerat [Rhodios], ut omissa, quam saepe vanam experti essent, regum fovendorum spe Romanam societatem, unam tum in terris vel viribus vel fide stabilem, retinerent. bellum imminere cum Perseo; desideraturos Romanos seundem navalem apparatum, quem nuper Antiochi, quem Philippi ante bello vidissent. trepidaturos tum repente in paranda classe, cum mittenda esset, nisi reficere naves, nisi instruere navalibus sociis coepissent. id eo magis enixe faciundum esse, ut crimina delata ab Eumene fide rerum refellerent. his incitati quadraginta navium classem instructam ornatamque legatis Romanis advenientibus, ut non expectatam adhortationem esse appareret, ostenderunt. et haec legatio magnum ad conciliandos animos civitatium Asiae momentum fuit. Decimius unus sine ullo effectu, captarum etiam pecuniarum ab regibus Illyriorum suspicione infamis, Ro-15 mam rediit.

XLVI. Perseus, cum ab conloquio Romanorum in Macedoniam recepisset sese, legatos Romam de incohatis cum Marcio condicionibus pacis misit; et Byzantium et Rhodum litteras** legatis ferendas dedit. in litteris eadem sententia ad omnes erat, 20

^{1.} magistratum. | 2. multiorationibus (multis rationibus ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig. | peruiceratrodios, pervicerat H. I. Müller ann. Berol. 1890 p. 185 et 1891 p. 180, pervicerat, Rhodii Drakenborch in adn., perduxerat Rhodios Madvig Em. L. p. 648, perpulerat Rhodios Weissenborn, pervicerat (ad) Rhodios Harant p. 248 (pervicerat Rhodios def. G. Heraeus vindiciae Liv. 1889).* | 3. saepeunaexperti. | 4. societationemunatum. | stabiles. | 5. imminerentumperseo. | 6. Authioci. | 7. in add. H. 1. Müller cl. XXXXIV, 38, 11*. | 8. essenisireuicere. | 9. coepissenteoagirenixaefaciundumestseut, corr. ed. Bas. 1531. | 11. ortanamque. | lega || tisaromanis*. | 12. adornationem. | 14. fort. momentum fecit vel habuit Madvig. | 15. regibussillyriorum*. | 16. redit. | 17. adconloquio (a conloquio ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig (cf. Fügner Lex. p. 12). | 18. deincohortiscum* (cf. Gitlbauer p. 76). | 19. Byzantiumetrhodumetlegatiferendas (Byzantium et Rhodum litteras legatis ferendas ed. Bas. 1531), Byzantium et Rhodum (et litteras scripsit) et legatis ferendas Weissenborn in adn., Byzantium et Rhodum et (in alias civitates litteras de eadem re dimisit; Rhodum etiam> legatis ferendas suppl. Madvig Em. L. p. 648 (aliquid h. l. mancum esse iam viderat Crévier cl. Polyb. XXVII, 4). | 20. omnis.

conlocutum se cum Romanorum legatis; quae audisset quaeque dixisset, ita disposita, ut superior fuisse in disceptatione videri posset. apud Rhodios legati adiecerunt, confidere pacem futuram; s auctoribus enim Marcio atque Atilio missos Romam legatos. si pergerent Romani contra foedus movere bellum, tum omni gratia, omni ope enitendum fore Rhodiis, ut reconcilient pacem; si nihil deprecando proficiant, id agendum, ne omnium rerum ius ac potestas ad unum populum perveniat. cum ceterorum id interesse, tum praecipue Rhodiorum, quo plus inter alias civitates dignitate ¹⁰ atque opibus excellant; quae serva atque obnoxia fore, si nullus alio sit quam ad Romanos respectus. magis et litterae et verba s legatorum benigne sunt audita, quam momentum ad mutandos animos habuerunt; potentior esse partis melioris auctoritas coeperat. responsum ex decreto est, optare pacem Rhodios; si bellum 6

15 esset, ne quid ab Rhodiis speraret aut peteret rex, quod veterem amicitiam, multis magnisque meritis pace belloque partam, diiungeret sibi ac Romanis. ab Rhodo redeuntes Boeotiae quoque civitates, [et] Thebas et Coroneam et Haliartum, adierunt, quibus expressum invitis existimabatur, ut relicta regia societate Romanis adiungerentur. Thebani nihil moti sunt, quamquam et damnatis principibus et restitutis exulibus succensebant Romanis. Coronaei et Haliartii, favore quodam insito in reges, legatos in ⁹ Macedoniam miserunt praesidium petentes, quo se adversus inpotentem superbiam Thebanorum tueri possint. cui legationi re- ¹⁰ sponsum ab rege est, praesidium se propter indutias cum Romanis factas mittere non posse; tamen ita suadere ab Thebanorum

^{1.} audissentq. || quae dixisset.* | 2. exposita coni. I. F. Gronovius. | 3. aput | assederunt (addiderunt ed. Bas. 1531, cf. G. Heraeus quaest. crit. L. p. 104), adiecerunt Novák p. 261 (asseveraverunt dub. Hertz). | 4. adque. | missosromanossi, missos Romam legatos; si ed. Bas. 1531 (legatos missos Romam; si Weissenborn in praef. ed. Teubn. p. XIII). | 6. opepenitendum. | Rhodis. | 7. deprecantdo (cf. Gitlbauer p. 80). | 9. praecipuae. | quiplus, corr. Crévier. | 10. adque. | queseruaadque. | obnoxiaforesnullus. | 13. potentiorissepartis. | 15. separaretaut. | quidueterem. | 16. parta* | 17. sibiabromanis, corr. Madvig Em. L. p. 648. | Boetiae. | 18. ciuitatesetthebas, corr. Madvig l. l. | Coroneammetaliaro || mamadierunt.* | 19. inuitiis. | 20. adiungeretur. | suntetquamquamnihilet (sunt; quamquam nonnihil et ed. Bas. 1531, sunt quamquam et Novák ephem. Austr. 1892 p. 205, prob. H. I. Müller ann. Berol. 1893 p. 33*. | 22. Haliarte. | 25. adrege. | 26. suadere, ita ed. Bas. 1531. | adtebanorum*.

iniuriis, qua possent, ut se vindicarent, ne Romanis praeberent causam in se saeviendi.

XLVII. Marcius et Atilius Romam cum venissent, legationem in Capitolio ita renuntiarunt, ut nulla re magis gloria-2 rentur quam decepto per indutias et spem pacis rege. adeo enim 5 apparatibus belli fuisse instructum, ipsis nulla parata re, ut omnia opportuna loca praeoccupari ante ab eo potuerint, quam exerci-3 tus in Graeciam traiceretur, spatio autem indutiarum sumpto aecum bellum futurum: illum niĥilo paratiorem, Romanos omnibus instructiores rebus coepturos bellum. Boeotorum quoque se con- 10 cilium arte distraxisse, ne coniungi amplius ullo consensu Ma-4 cedonibus possent. haec ut summa ratione acta magna pars senatus adprobabat; veteres et moris antiqui memores negabant, 5 se in ea legatione Romanas agnoscere artes, non per insidias et nocturna proelia, nec simulatam fugam inprovisosque ad incau-15 tum hostem reditus, nec ut astu magis quam vera virtute gloriarentur, bella maiores gessisse: indicere prius quam gerere solitos bella, denuntiare etiam interdum pugnam et locum finire, in quo 6 dimicaturi essent. eadem fide indicatum Pyrrho regi medicum vitae eius insidiantem; eadem Faliscis vinctum traditum prodi-20 7 torem liberorum [regis]; haec Romana esse, non versutiarum Pu-

^{1.} Romaniscpraeberent*. | (cf. de hoc cap. P. Viereck, Sermo graecus, quo S. P. Q. Rom. Magistratusque usi sunt, Gotting. 1888 p. 13). 1 5. quemdecepto. abecenim. | 8. sumptohaecumuenturumillum (sumpto venturum illum ed. Bas. 1531), sumpto aecum (bellum) futurum; illum Fügner Lex. p. 704, sumpto aecum(certamen) futurum; illum Weissenborn in adn. ed. Weidm. p. 136, sumpto secus eventurum; illum Hartel ephem. Austr. 1866 p. 6, sumpto (ad) aecum(rem) venturam; illum Seuffert. sumpto (in) aecum venturos; illum Madvig Em. L. p. 649, sumpto (in) aecum venturum (sc. exercitum); illum Wesenberg (cf. de h. l., Hartel l. l. et H. I. Müller ann. Berol. 1891 p. 180)*. | 10. Boetorum. | 11. distraxissentneconiugi (distraxisse, ut ne coniungi coni. Harant p. 249). | 13. adprobat. | etmores. 14. arces. | 15. nocturnas. | nesimulatam. | inprobieosque. | 17. bellamagisquammaiores.* | indiceprius. | cerere. | 18. denuntiareetiaminterdumfinireinquo (denuntiare etiam; interdum locum finire, in quo ed. Bas. 1531), denuntiare etiam interdum(pugnam et locum) finire, in quo Kreyssiq, Madvig cl. Polyb. XIII, 3, denuntiare (pro)elia interdum, (locum) finire, in quo Hertz, denuntiare etiam interdum fines, in tra quos Novák Listy fil. 1882 (alia vid. ap. Walch Em. L. p. 9 et Hertz adn. crit. p. XXVIIII). 19. Pyrromegimedicum. | 21. libererorumregishaecromana (cf. Gitlbauer p. 84), liberorum; haec Romana Gruter, prob. H. I. Müller ann. Berol. 1891

nicarum neque calliditatis Graecae, apud quos fallere hostem quam vi superare gloriosius fuerit. interdum in praesens tempus plus 8 profici dolo quam virtute; sed eius demum animum in perpetuum vinci, cui confessio expressa sit, se neque arte neque casu, sed, 5 collatis comminus viribus, iusto ac pio esse bello superatum. haec 9 seniores, quibus nova [ac] minus placebat sapientia; vicit tamen ea pars senatus, cui potior utilis quam honesti cura erat, ut conprobaretur prior legatio Marci, et eodem rursus in Graeciam cum* quinqueremibus remitteretur iubereturque cetera, uti e re 10 publica maxime visum esset, agere. A. quoque Atilium miserunt 10 ad occupandam Larisam in Thessalia timentes, ne, si indutiarum dies exisset, Perseus, praesidio eo misso, caput Thessaliae in potestate haberet. duo milia peditum Atilius ab Cn. Sicinio accer-11 sere ad eam rem agendam iussus. et P. Lentulo, qui ex Achaia 12 redierat, trecenti milites Italici generis dati, ut Thebis daret operam, ut in potestate Boeotia esset.

XLVIII. His praeparatis, quamquam ad bellum consilia 1 erant destinata, senatum tamen praeberi legatis placuit. eadem 2 fere, quae in conloquio ab rege dicta erant, relata ab legatis. 20 insidiarum Eumeni factarum crimen et maxima cura et minime tamen probabiliter — manifesta enim res erat — defensum; cetera deprecatio erat. sed non eis animis audiebantur, qui aut 3 doceri aut flecti possent. denuntiatum, extemplo moenibus urbis Romae, Italia intra tricesimum diem excederent. P. Licinio deinde 4

p. 180, cf. Novák české mus. fil. V, 433; liberorum; religionis haec Romanae Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 258, liberorum; vere haec Romana Weissenborn, liberorum; legis haec Romanae Kreyssig.* | Publicaru (Gittbauer p. 80). | 1. Graeciaeaputfal || lereqhostem*, corr. ed. Bas. 1531.* | 2.

bauer p. 80). | 1. Graeciaeaputfal || lereqhostem*, corr. ed. Bas. 1531.* | 2. pilus*. | 4. nequepartenequecasus. | 5. essebellum, esse bello ed. Bas. 1531 (bello esse ed. Bas. 1535). | 6. nouaacnimisplacebat (nova haec minus placebat ed. Bas. 1531), nova minus placebat Novák české mus. fil. V, 433, nova ea minus placebat Bekker, nova ac nimis < . . . minus> placebat Hertz. | tanenea. | 7. potioriutilius*. | 8. . M.*, Marcii ed. Bas. 1531. | et idem rursus coni. A. Perizonius, sed cf. XXXVII, 19, 8. | 9. cumquiqueremibus, excidisse numerum Duker vidit. | 12. Perseus add. ed. Bas. 1531. | 13. II. duopeditum. | Atilliusabcos sicinio*, corr. ed. Bas. 1531. | accensdere*, accipere ed. Bas. 1531, accersere Kreyssig, cf. Fügner Lex. p. 257. | 15. cccemilites. | 16. Boetiaeesset. | 19. que*. | 21. manisestenim.* | 22. depraecatio. | quiaaut*. | 24. Romaeitaintra, cf. Gitlbauer p. 65.

consuli, cui Macedonia provincia obvenerat, denuntiatum, ut 5 exercitui diem primam quamque diceret ad conveniendum. C. Lucretius praetor, cui classis provincia erat, cum quadraginta quinqueremibus ab urbe profectus; nam ex refectis navibus alias 6 in alium usum retineri ad urbem placuit. praemissus a praetore 5 est frater M. Lucretius cum quinquereme una, iussusque ab sociis ex foedere acceptis navibus ad Cephallaniam classi occurrere. 7 ab Reginis triremi una sumpta, ab Locris duabus, ab Thurinis quattuor, praeter oram Italiae supervectus Calabriae extremum 8 promunturium [in] Ionio mari Dyrrhachium traicit. ibi decem 10 ipsorum Dyrrhachinorum, duodecim Issaeorum, quinquaginta quattuor Genti regis lembos nanctus, simulans se credere eos in usum Romanorum conparatos esse, omnibus abductis, die tertio 9 Corcyram, inde protinus in Cephallaniam traicit. C. Lucretius praetor ab Neapoli profectus, superato freto, die quinto in Ce-15 10 phallaniam transmisit. ibi stetit classis, simul opperiens, ut terrestres copiae traicerentur, simul ut onerariae ex agmine suo per altum dissipatae consequerentur.

XLIX. Per hos forte dies P. Licinius consul, votis in Capitolio nuncupatis, paludatus ab urbe profectus est. semper quidem 20 ea res cum magna dignitate ac maiestate agitur; ssd praecipue con-

^{3.} cumx Luremibus. | 4. namrexrefectis. | 6. M. add. I. F. Gronovius. | cumquinqueremesiunaius | susquae*. | 7. Cepaliam (Cephalleniam ed. Bas. 1531), Cephallaniam Hertz. | 8. sumpta add. Weissenborn praef. ed. Teubn. p. XIV ("probabile est illo modo interpungendum esse et participium excidisse" Madvig in adn. ed. p. 91, qui in textu et Em. L. p. 649 nullo verbo addito interpunx. occurrere, ab Reginis triremi una, ab cet.-de voce exactis omissa iam cogitaverat Drakenborch). | aburitibus (cf. Forbiger in Pauly Realenc. VI, 27.57; Mommsen Gesch. d. röm. MW. p. 323), ab Thurinis A. Schäfer Ichrb. f. Phil. 1876 p. 368 (ab Thuriis Cluver, ab Uriatibus I. F. Gronovius).* 9. oramsiuperuectusitali | aecalabriae*, oram Italiae supervectus Calabriae ed. Bas. 1531, Madvig Em. L. p. 649 (oram supervectus Calabriae Weissenborn). | 10. in inclus. Madvig l. l. | Dyrracium. | 11. Dyrracinorum. | Isseorum. | 13. conparatus. | adductis*. | 14. Cepaliam. | 15. pr · neab | neapoli.* | quintopercepallaniam (num quinto per \(\text{mare Ionium in} \) Cephallaniam? Madvig in adn. ed.) | 16. utterresutterrestriscopiae. | 17. onerariaeetagmine. | 21. quaeriturpraecipuaeconuertit (geritur; praecipue convertit ed. Bas. 1531, Hertz), geritur; praecipue (tamen) convertit ed. Lugd. 1553, Weissenborn in ed. Weidm., Madvig ("potest etiam fuisse: (sed) praecipue idem in adn."), agitur; (tum vero) praecipue convertit Novák Listy

vertit oculos animosque, cum ad magnum nobilemque aut virtute aut fortuna hostem euntem consulem prosecuntur. con-3 trahit enim non officii modo cura, sed etiam studium spectaculi, ut videant ducem suum, cuius imperio consilioque summam rem publicam tuendam permiserunt. subit deinde cogitatio animos, 4 qui belli casus, quam incertus fortunae eventus communisque Mars belli sit; adversa secundaque, quae inscitia et temeritate 5 ducum clades saepe acciderint, quae contra bona prudentia et virtus attulerit. quem scire mortalium utrius mentis, utrius for-6 tunae consulem ad bellum mittant? triumphantemne mox cum exercitu victore scandentem in Capitolium ad eosdem deos, a quibus proficiscatur, visuri, an hostibus eam praebituri laetitiam sint? Persei autem regi, adversus quem ibatur, famam et bello 7 clara Macedonum gens et Philippus pater, inter multa prospere gesta Romano etiam nobilitatus bello, praebebat; tum ipsius Persei numquam, ex quo regnum accepisset, desitum belli expectatione celebrari nomen. cum his cogitationibus omnium ordinum homines proficiscentem consulem prosecuti sunt. duo consulares tribuni militum cum eo missi, C. Claudius, Q. Mucius, et tes inlustres iuvenes, P. Lentulus et duo Manli Acidini: alter M. Manli, alter L. Manli filius erat. cum iis consul Brundisium ad exercitum profectus atque inde cum omnibus copiis transvectus ad Nymphaeum in Apolloniatium agro posuit castra.

L. Paucos ante dies Perseus, postquam legati ab Roma ¹ regressi praeciderant spem pacis, consilium habuit. ibi aliquamdiu diversis sententiis certatum est. erant, quibus vel stipendium ² pendendum, si iniungeretur, vel agri parte cedendum, si multarent, quidquid denique aliud pacis causa patiendum esset, non

^{1882 (}cf. Vahlen Ind. Berol. 1889)*. | 1. autfuirtute*. | 2. conss.* | 3. offici. | curam. | 5. animi (animum ed. Bas. 1531), animos Madvig in adn.* | 7. aduersasecundaquaeque, corr. Madvig. | 8. cladis. | quecontra*. | 11. uictoremstantemincapitolium (victore scandentem Capitolium ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig. | 13. Persi ed. Bas. 1531 (Perseo ed. Lugd. 1553). | regis. | fama. | 14. clarammacedonum. | 17. cogitationum. | 20. manliacili*. | 21. M·praenomen corruptum videtur. | 1·man || filius*. | 22. profectus susp. Madvig, venit vel abiit Drakenborch*. | adque. | 23. nym || pheuminapollinio·magro*, corr. Kreyssig (Nymphaeum in Apolloniati agro ed. Bas. 1531, Madvig). | 24. abromapraegressipraecide || rintspepaucis*. | 25. aliquamdiuersis, corr. Sigonius. | 26. erat. | 27. pendendum add. ed. Bas. 1531. | 28. deniqueadaliudpauciscausa.

recusandum videretur, nec committendum, ut in aleam tanti casus 3 se regnumque daret. si possessio haud ambigua regni maneret, multa diem tempusque adferre posse, quibus non amissa modo reciperare, sed timendus ultro iis esse, quos nunc timeret, posset. 4 ceterum multo maior pars ferocioris sententiae erat. quidquid 5 cessisset, cum eo simul regno protinus cedendum esse, adfirma-5 bant. neque enim Romanos pecunia aut agro egere, sed hoc scire, cum omnia humana, tum maxima quaeque et regna et 6 imperia sub casibus multis esse. Carthaginiensium opes fregisse sese, et cervicibus eorum praepotentem finitimum regem inpo- 10 suisse; Antiochum progeniemque eius ultra iuga Tauri emotum; 7 unum esse Macedoniae regnum, et regione propincum, et quod, sicubi populo Romano sua fortuna labet, antiquos animos regibus 8 suis videatur posse facere. dum integrae res sint, statuere apud animum suum Persea debere, utrum singula concedendo nudatus 15 ad extremum opibus extorrisque regno Samothraciam aliamve quam insulam petere ab Romanis, ubi privatus superstes regno 9 suo in contemptu atque inopia consenescat, malit, an armatus vindex fortunae dignitatisque suae, aut, ut viro forti dignum sit, patiatur, quodcumque casus belli tulerit, aut victor liberet orbem 20 10 terrarum ab imperio Romano. non esse admirabilius Romanos Graecia pelli, quam Hannibalem Italia pulsum esse. neque hercule videre, qui conveniat, fratri adfectanti per iniuriam regnum 11 summa vi restitisse, alienigenis bene parto eo cedere. postremo

^{1.} utinaliatanti. | 2. sipossessiautambigua. | 4. ultroisset | quos*. | 7. agrosegeres | sed*. | 8. humma | na*. | maxime.* | 9. sub(iecta) casibus coni. Weissenborn in ed. Teubn. p. XIV, sed cf. Madvig Em. L. p. 650. 10. sese del. Crévier. | ceruibus, cf. Gillbauer p. 66. | 11. Antiocum. | iuga | turi*. | ermotum* (remotum ed. Bas. 1531), corr. I. F. Gronorius. | 12. Macaedoniae. | regionem. | propincum et \(\text{praeclarum bello} \), quod coni. Hartel ephem. Austr. 1866 p. 7. | etquodquiasictibi, et quod, sicubi ed. Bas. 1531, cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 251 (et quod opibus, sicubi susp. Madvig Em. L. p. 650; et quod sua vi [vel facile], sicubi Weissenborn, et quod quidem, sicubi Harant p. 250). | 14. uidebatur. | res sint statuere add. Drakenborch, Kreyssig ex usu Liv. (cf. Fügner Lex. p. 1128). | aput. | 15. animumsum. | 16. Samotraciam. | 17. privatus del. Cobet Mnem. 1881. | supertes. | 18. contentuadque. | consenescatmilitariaarmatus, corr. ed. Bas. 1531. | 19. dignitatisquae. | autuiro (ita ut viro ed. Bas. 1531), aut (ut) viro Kreyssig, ut viro Bekker. | 20. liberartorbemter | rum, cf. Gitlbauer p. 66. | 24. restituisse.

ita de bello et pace quaeri, ut inter omnes conveniat, nec turpius quicquam esse quam sine certamine cessisse regno nec praeclarius quicquam quam pro dignitate ac maiestate omnem fortunam expertum esse.

LI. Pellae, in vetere regia Macedonum, hoc consilium erat. 1 "geramus ergo" inquit, "dis bene iuvantibus, quando ita videtur, bellum"; litterisque circa praefectos dimissis, Citium — Macedoniae oppidum est — copias omnes contrahit. ipse centum 2 hostiis sacrificio regaliter Minervae, quam vocant Alcidemon, 10 facto cum purpuratorum et satellitum manu profectus Citium est. eo iam omnes Macedonum et externorum auxiliorum convenerant copiae. castra ante urbem ponit, omnesque armatos in campo s instruxit; summa omnium quadraginta tria milia armata fuere; quorum pars ferme dimidia phalangitae erant; Hippias Beroeaeus 4 15 praeerat. delecta deinde et viribus et robore aetatis ex omni cetratorum numero duo milia erant: agema hanc ipsi legionem vocabant; praefectos habebat Leonnatum et Thrasippum Eulyestas. 5 ceterorum cetratorum, trium ferme milium hominum, dux erat Antiphilus Edessaeus. Paeones et ex Parorea et Parastrymonia 20 - sunt autem ea loca subjecta Thraciae - et Agrianes, admixtis etiam Threcibus incolis, trium milium ferme et ipsi expleverant numerum, armaverat contraxeratque eos Didas 6

^{1.} de add. Madvig Em. L. p. 650. 3. quam add. ed. Bas. 1531. admaiestate. | 5. Pelle. | erat, \(\sqrt{vic} \) erat coni. Hartel p. 30. | 6. inquid. | 7. utterrisquae*. | Titium. | 8. omniscontraipsacentumhostis, corr. ed. Bas. 1531. | 9. uocantalcidemconfacto (vocant Alcidem, confecto ed. Bas. 1531), corr. Turnebus, Kreyssig, cf. Wentzel ap. Pauly-Wissowa R · E · I, 1539. 10. manus. | 11. Macedeonum. | (et) externorum Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 249 (externorum que) ed. Bas. 1531). | 12. poniomnisarmatosque. | 13. struxit, instruxit I. F. Gronovius. | tria add. I. F. Gronovius. | de interpunctione cf. Harant p. 250. | 14. Bereus, corr. Sigonius. | 15. deindeut. | 16. cetratiorum*. | duoeranthagemahanc (duo erant agemata; hanc ed. Bas. 1531), duo(milia) erant; agema hanc Kreyssig. | 17. Trasippum. | Eulyestas, Elymiotas coni. Turnebus, Lyncestas I. F. Gronovius, prob. Madvig in adn. | 18. millium. | 19. Anthipilusaedissaeus. | exparona, (ex Paroria ed. Bas. 1531), ex Parorea Sigonius. | Parstrymonia (def. Cobet Mnem. 1882 p. 115), corr. Madvig Em. L. p. 650. | 20. Tra | ciaeetacriones*. | 21. Trecibus. | accolis coni. Weissenborn in ed. Teubn. p. XIV. | millium. | 22. expleuerunt, expleverant Madvig l. l. | arma | uerantcontraxeratque* (Gitlbauer h. l. p. 83 errat), corr. ed. Bas. 1531.

Paeon, qui adulescentem Demetrium occiderat. et armatorum duo milia Gallorum erant; praefectus Asclepiodotos ab Heraclea ex Sintis; tria milia Threcum liberorum suum ducem habebant. Cretensium par paene numerus suos duces sequebatur, Susum Phalasarneum et Syllum Gnosium. et Leonides Lacedaemonius quingentis ex Graecia, mixto generi hominum, praeerat. regii is generis ferebatur, exul, damnatus frequenti concilio Achaeorum, litteris ad Persea deprensis. Aetolorum et Boeotorum, qui non explebant plus quam quingentorum omnes numerum, Lyco Achaeus praefectus erat. ex his mixtis tot populorum, tot gentium auxiliis 10 duodecim milia armatorum ferme efficiebantur. equitum ex tota Macedonia contraxerat tria milia. venerat eodem Cotys, Seuthis filius, rex gentis Odrysarum, cum mille delectis equitibus, pari 11 ferme peditum numero. ita summa totius exercitus triginta novem milia peditum erant, quattuor equitum. satis constabat, secundum 15 eum exercitum, quem magnus Alexander in Asiam traiecit, numquam ullius Macedonum regis copias tantas fuisse.

LII. Sextus et vicesimus annus agebatur, ex quo petenti Philippo data pax erat; per id omne tempus quieta Macedonia et progeniem ediderat, cuius magna pars matura militiae esset, 20 et levibus bellis Thracum accolarum, quae exercerent magis quam fatigarent, sub adsidua tamen militia fuerat. et diu meditatum Philippo primo, deinde et Persei Romanum bellum, omnia ut instructa parataque essent, effecerat. mota parumper acies, non iusto decursu tamen, ne stetisse tantum in armis 'erentur; 25 armatosque, sicut erant, ad contionem vocavit. ipse constitit in tribunali, circa se habens filios duos, quorum maior Philippus

^{1.} Pheon. | 2. praefectusasclepiodotoabheracleaexintris (praefecto Asclepiodoto; ab Heraclea ex Sintiis ed. Bas. 1531), praefectus Asclepiodotos ab Heraclea ex Sintiis. Hartel ephem. Austr. 1866 p. 8 (praefecto Asclepiodoto ab Heraclea ex Sintiis. Madvig Em. L. p. 651). | 4. parmenenumerus. | suoss. | 5. Lacaedemonius. | exgraeciammissogenere. | 6. regisgenerisferebat. | 7. Acheorum. | 8. depressis. | Aetolumetboetorum. | 9. quami*. | Aceus. | 12. tria add. ed. Bas. 1531. | Coteseuthis* (Cotys Seuthae ed. Bas. 1531), Cothys Seuthis Hertz. | 13. pariferme recte cod. (non partiferme. cf. Gitlbauer p. 76)*. | 14. ita om. ed. Bas. 1531. | XXXVIIII peditum | 15. IIII equitum. | 20. cuiusmacedoniamagna.* | 21. tracum. | que. | 23. Persied. Bas. 1531. | bellumu*. | 24. effecerant. | motam. | 27. duoscuius || uelquorumparsphilippus*, duos quorum maior Philippus ed. Bas. 1531, duos

natura frater, adoptione filius, minor, quem Alexandrum vocabant, naturalis erat. cohortatus est milites ad bellum; iniurias populi 6 Romani in patrem seque commemoravit: illum omnibus indigni-7 tatibus conpulsum ad rebellandum, inter apparatum belli fato 5 oppressum; ad se simul legatos, simul milites ad occupandas Graeciae urbes missos. fallaci deinde conloquio per speciem 8 reconciliandae pacis extractam hiemem, ut tempus ad conparandum haberent; consulem nunc venire cum duabus legionibus Romanis, quae singulae sena milia peditum, trecenos equites 10 habeant, et pari ferme numero sociorum peditum equitumque. eo 9 ut accedant regum auxilia, Eumenis et Masinissae, non plus triginta septem milia peditum, duo equitum futura. auditis hostium 10 copiis, respicerent suum ipsi exercitum, quantum numero, quantum genere militum praestarent tironibus raptim ad id bellum 15 conscriptis ipsi, a pueris eruditi artibus militiae, tot subacti atque durati bellis. auxilia Romanis Lydos et Phrygas et Numidas esse, 11 sibi Thracas Gallosque, ferocissimas gentium. arma illos habere ea, quae sibi quisque paraverit pauper miles, Macedonas prompta ex regio apparatu, per tot annos patris sui cura et inpensa facta. 20 commeatum illis cum procul, tum omnibus sub casibus maritimis 12 fore; se et pecuniam et frumentum, praeter reditus metallorum, in decem annos seposuisse. omnia, quae deorum indulgentia, 13 quae regia cura praeparanda fuerint, plena cumulataque habere Macedonas; animos habendos esse, quos habuerint maiores eorum, 14

iuvenes, Michaum maior Philippus M. Müller Gött. gel. Anz. 1883, 751 (duos, cuius paris Philippus Madvig Em. L. p. 652, Hertz; duos: maior, cuius fuit equorum pars, Philippus Harant p. 250)*. | 2. iniuriam, corr. Crévier. 3. inpatremseomnem orauit*, in patrem seq. commemoravit ed. Bas. 1531, in patrem seque memoravit Harant l. l. | omnibusdignitationi | bus*. | 6. deindeinconloquio, deinde ab conloquio coni. Harant l. l. | 8. haberetcoss.nunc. | 9. Romanisque*. | singulae sena milia peditum add. I. F. Gronovius, prob. H. I. Miller* cl. cap. 31, 2. | tricenos*, corr. Sigonius. | 10. habebant. | eoeutaccedant*. | 12. triginta add. H. I. Müller* (viginti susp. Madviq in adn.). | 14. praestarentdeiti | ronibus*. | 16. belliauxilia. | Phygos. | 17. Tracas. | ar | matplioshabereeaquesibi*, arma illos habere ea, quae sibi ed. Bas. 1531. | 18. Macedona. | 20. commeatu. | proculi*. | 21. preter. | 22. omniamquae*. | 23. fuerant, corr. Duker. | 24. animumhoshabendumessequem, animos habendos esse, quos Vahlen Hermes 1882 p. 610 (animum eis [vel ideo] habendum esse, quem susp. Weissenborn, cf. G. Heraeus quaest. crit. L. v. 72).

qui, Europa omni domita, transgressi in Asiam incognitum famae aperuerint armis orbem terrarum, nec ante vincere desierint, quam ¹⁵ Rubro mari inclusis, quod vincerent, defuerit. at hercule nunc non de ultimis Indiae oris, sed de ipsius Macedoniae possessione certamen fortunam indixisse. cum patre suo gerentes bellum ⁵ Romanos speciosum Graeciae liberandae praetulisse titulum: ¹⁶ nunc propalam Macedoniam in servitutem petere, ne rex vicinus imperio sit Romano, ne gens bello nobilis arma habeat. haec enim tradenda superbis dominis esse cum rege regnoque, si absistere bello et facere imperata velint.

LIII. Cum per omnem orationem satis frequenti adsensu succlamatum esset, tum vero ea vociferatio simul indignantium minitantiumque, partim iubentium bonum animum habere regem, exorta est, ut finem dicendi faceret, tantum iussis ad iter parari; iam enim dici movere castra ab Nymphaeo Romanos. contione is dimissa, ad audiendas legationes civitatium Macedoniae se constulit. venerant autem ad pecunias, pro facultatibus quaeque suis, et frumentum pollicendum ad bellum. omnibus gratiae actae, remissum omnibus; satis regios apparatus ad ea dictum sufficere. vehicula tantum imperata, ut tormenta telorumque missilium in-20 gentem vim praeparatam bellicumque aliud instrumentum veherent

Profectus inde toto exercitu, Eordaeam petens, ad Begorritim, quem vocant, lacum positis castris, postero die in Elimeam ad Haliacmona fluvium processit. deinde saltu angusto superatis

^{1.} initaliamincognitum. | fama coni. Sigonius. | 2. aperuerunt. | terrarumnegante*. | 3. inclusa. | defuerint. | ad. | 4. non add. ed. Bas. 1531. | Indicae, corr. Vascosanus. | 5. fortuna. | gerentis. | 6. liberandaetulisse, liberandae praetulisse I. F. Gronovius. | 7. peterentrexuicinius*. | 8. bellonobisarma, cf. Gitlbauer p. 66. | haecintradenda. | 9. regnoquae. | si add. ed. Bas. 1531. | 12. tum vero (ad haec extrema) ea vociferatio coni. Madvig Em. L. p. 652. | 14. facere. | aditerparere, ad iter parare ed. Bas. 1531, ad iter parari Sigonius; Madvig, iter parare Cobet Mnem. 1882 p. 116. | 15. Nympheo. | contione add. ed. Bas. 1531. | 16. legatisones, cf. Gitlbauer p. 70. | 19. satisregionibusapparatus. | 20. imperataaut. | telorumquae*. | 21. bellicum || quaealium*. | 22. exercitu || sordeam* (Eordeam ed. Bas. 1531), corr. Drakenborch. | 23. locum. | Helymeamadhalicammona*.

montibus, quos Cambunios vocant, descendit ad Tripolim: Azorum, Pythoum, Dolichen. incolentes haec tria oppida paulisper cunc-7 tati, quia obsides Larisaeis dederant, victi tamen praesenti metu in deditionem concesserunt. benigne his appellatis, haud dubius, 8 5 Perrhaebos quoque idem facturos,** urbem, nihil cunctatis, qui incolebant, primo adventu recipit. Cyretias oppugnare coactus, 9 primo [etiam] die acri concursu ad portas armatorum est repulsus; postero die omnibus copiis adortus in deditionem omnes ante noctem accepit.

LIV. Mylae, proximum oppidum, ita munitum, ut inexsuperabilis munimenti spes incolas ferociores faceret, non portas
claudere regi satis habuerunt, sed probris quoque in ipsum Macedonasque procacibus iaculati sunt. quae res cum infestiorem hostem 2
ad oppugnandum fecisset, ipsos desperatione veniae ad tuendos
15 sese acrius accendit. itaque per triduum ingentibus utrimque 3
animis et oppugnata est urbs et defensa. multitudo Macedonum
ad subeundum in vicem proelium haud difficulter suppetebat;
oppidanos, diem, noctem eosdem tuentes moenia, non vulnera
modo, sed etiam vigiliae et continens labor conficiebat. quarto 4

^{1.} motibus. | descenditadtripolimuo || cantadzorispytolumetdoscenincolentis* (descendit ad - Tripolim vocant - Azorum, Pythoum et Dolichen incolentes ed. Bas. 1531); Hartelium secutus sum ephem. Austr. 1866 p. 8; descendit ad Tripolim, ut vocant Azorum, Pythoum et Dolichen incolentes Harant p. 251 (descendit ad Azorum, Pythoum et [et om. Madvig, Hertz] Dolichen; Tripolim vocant incolentes Weissenborn, Madvig, Hertz). | 2. oppicpaulispercunctata*. 3. uicta. 5. Perrebos. | facturos add. ed. Bas. 1531. | postea nomen urbis excidisse, vidit Crévier (Eritium Weissenborn cl. XXXVI, 13, 4; Mallocam Harant cl. XXXXII, 67, 7). | 6. num recepit? Madvig. | oppugnare conatus coni. Sigonius. | 7. etiam valde suspectum inclusi (ortum ex altera parte voc. Cyretias repetita)*; item dub. H. I. Müller*. | agriconcursu. | estconrepulsus. | 8. copiisadhortatus, cf. Gitlbauer p. 84. | 11. munimenti species coni. Harant p. 251. | facere. | 12. claudere | gi*. | aut probra... procacia aut ioculati (iocati Muret) I. F. Gronovius (sed cf. Liv. XXVI, 51, 4 et Quint. IX, 2, 79). | 14. tuendosesseacrius. | 16. etoppugnataestdefensa (et oppugnatae sunt et defensae ed. Bas. 1531), et oppugnata est (urbs et) defensa Madviq, et oppugnata est (et) desensa Weissenborn in ed. Teubn., Hertz. | 17. difficultersedebat, (difficulter succedebat ed. Bas. 1531), difficulter suppetebat Madvig Em. L. p. 652, difficulter sufficiebat alt. Madv. coni., Weissenborn. I 18. tuentis.

die cum et scalae undique ad muros erigerentur et porta vi maiore oppugnaretur, oppidani depulsa vi muris ad portam tuendam 5 concurrunt eruptionemque repentinam in hostes faciunt; quae cum irae magis inconsultae quam verae fiduciae virium esset, pauci et fessi ab integris pulsi terga dederunt fugientesque per pa-5 6 tentem portam hostes acceperunt. ita capta urbs ac direpta est; libera quoque corpora, quae caedibus superfuerunt, venum data. diruto magna ex parte et incenso oppido profectus ad Phalan-7 nam castra promovit, inde postero die Gyrtonem pervenit. quo cum T. Minucium Rufum et Hippiam, Thessalorum praetorem, 10 cum praesidio intrasse accepisset, ne temptata quidem oppugnatione praetergressus, Elatiam et Gonnum, perculsis inopinato 8 adventu oppidanis, recepit. utraque oppida in faucibus sunt, qua Tempe adeuntur, magis Gonnus. itaque et firmiore id praesidio tutum equitum peditumque, ad hoc fossa triplici ac vallo muni-15 9 tum reliquit. ipse ad Sycurium progressus opperiri ibi hostium adventum statuit; simul et frumentari passim exercitum iubet in 10 subiecto hostium agro. namque Sycurium est sub radicibus Ossae montis. is, qua in meridiem vergit, subjectos habet Thessaliae 11 campos, ab tergo Macedoniam atque Magnesiam. ad has oppor-20

^{1.} cumetcumscalae, cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 263, cum et scalae ed. Bas. 1531, cum etiam scalae Harant Rev. d. phil. 1877, 261. | uii. | 2. depulmorisad (depulsi muris ad ed. Bas. 1531), depulsa (vi) muris ad Madv. Em. L. p. 653, de muris ad Novák p. 208 (depulso(impetu> muris ad alt. Madv. coni., depulso (periculo a) muris ad susp. Weissenborn). | 3. hostis. | "Videndum, ne Livius scripserit: quae cum ira magis inconsulta quam vera fiducia virium esset" Madrig. | 4. paucieffusiab, corr. ed. Bas. 1531. | 5. dederunt add. ed. Bas. 1531. | fugientemque. | pertpatentem*. | 7. sublperfuereunt, cf. Gitlbauer p. 80 (fort. superfuere G. Heraeus quaest. crit. L. p. 79). | 8. Philinnam. | 9. castramouit, castra promovit Hartel ephem. Austr. 1866 p. 8 (Madvig: "scribendum castra posuit aut delendum profectus"). | diecypto | nem*. | 10. Rufiumetlippium*. | 11. intrase. | nepugnataquidem. | 12. Uelatiasetconnum, corr. Sigonius. | 13. quaetempestateadeunt (quae Tempe adeunt ed. Bas. 1531), qua Tempe adeuntur I. F. Gronovius (quae Tempe tuta reddunt coni. Koch, sed cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 259). | 14. magisconustaqueet*. | 15. opequitum*. | 16. reliquid. | Succurium, Sycurium ed. Bas. 1531, (cf. Vahlen l. l.). | 18. Succurium. | Ossaemortis. | 19. is add. Madvig. | Tessaliae. | 20. adque. adhos.

tunitates accedit summa salubritas et copia, pluribus circumiectis fontibus, perennium aquarum.

LV. Consul Romanus, per eosdem dies Thessaliam cum 1 exercitu petens, iter expeditum primo per Epirum habuit; deinde, 2 postquam in Athamaniam est transgressus, asperi ac prope invii soli, cum ingenti difficultate parvis itineribus aegre Gomphos pervenit; cui si, vexatis hominibus equisque, tironem exercitum duscenti, acie instructa et loco suo et tempore obstitisset rex, ne Romani quidem abnuunt, magna sua cum clade fuisse pugnaturos. postquam Gomphos sine certamine ventum est, praeter 2 gaudium periculosi saltus superati, contemptus quoque hostium, adeo ignorantium opportunitates suas, accessit. sacrificio rite persfecto consul et frumento dato militibus paucos ad requiem iumentorum hominumque moratus dies, cum audiret vagari Macementorum hominumque moratus dies, cum audiret vagari Mace-15 donas effusos per Thessaliam vastarique sociorum agros, satis iam refectum militem ad Larisam ducit. inde cum tria milia 6 ferme abesset, ad Tripolim — Scaeam vocant —, super Peneum amnem posuit castra. per idem tempus Eumenes ad Chalcidem 7 navibus accessit cum Attalo atque Athenaeo fratribus, Philetaero 20 fratre relicto Pergami ad tutelam regni. Chalcide cum Attalo et quattuor milibus peditum, mille equitum ad consulem venit; Chal-s cide relicta duo milia peditum, quibus Athenaeus praepositus. et alia eodem auxilia Romanis ex omnibus undique Graeciae populis convenerunt, quorum pleraque — adeo parva erant — 25 in oblivionem adducta. Apolloniatae trecentos equites, centum 9 pedites miserunt. Aetolorum alae unius instar erat, quantum ab

^{3.} Tessaliam. | 5. Achamaniam. | asperis. | inuisolis. | 6. difficultatem. | Compos.* | 7. cuisi*. | hominibusetquisque. | 8. locasua. | 9. cladeuissepugnaturos. | 10. Conpos. | 11. peri || culososaltus*. | contentus. | hostiumadegoignorantium. | 13. frumē || to*. | 15. effusoperthessalia. | 17. adesse || aitripoli (abesset a Tripoli ed. Bas. 1531), abesset, ad Tripolim 1. F. Gronovius, Madvig Em. L. p. 653.* | Sceam. | Paeneum. | 18. Calcidem. | 19. Adtaloadqueatheneo. | Philatero. | 20. tutelam ex tulem corr.*. | Calchidecum (inde cum ed. Bas. 1531, cum Weissenborn in ed. Teubn.) | 21. Calchide. | 22. Atheneuspraetorpraepositusaliaeteodem. | 24. pleraquae. | adeoparuerunt. | 25. Apolloniata. | 26. Aetolorummaleuniusinstarquantumadtotagente || equitemeratuenerant* (Aetolorumque alae unius instar, quantum in tota gente equitum erat, venerant ed. Bas. 1531), Aetolorum alae unius instar erat, quantum ab tota gente equitum venerat H. I. Müller*, Aetolorum alae unius instar, quantum ab tota gente equitum venerat Weissenborn.

- 10 tota gente equitum venerat, et Thessalorum, quorum omnis equitatus speratus erat, non plus quam trecenti erant equites in castris Romanis. Achaei iuventutis suae, Cretico maxime armatu, ad mille quingentos dederunt.
- LVI. Sub idem tempus et C. Lucretius praetor, qui navibus 5 praeerat ad Cephallaniam, M.Lucretio fratre cum classe super Maleam Chalcidem iusso petere, ipse triremem conscendit, sinum Corinthium 2 petens ad praeoccupandas in Boeotia res. tardior ei navigatio s propter infirmitatem corporis fuit. M. Lucretius, Chalcidem adveniens, cum a P. Lentulo Haliartum oppugnari audisset, nuntium, 10
  4 praetoris verbis qui abscedere eum inde iuberet, misit. Boeotorum iuventute, quae pars cum Romanis stabat, eam rem adgressus legatus a moenibus abscessit. haec soluta obsidio locum alteri ⁵ novae obsidioni dedit; namque extemplo M. Lucretius cum exercitu navali, decem milibus armatorum, ad hoc duobus milibus 15 regiorum, qui sub Athenaeo erant, Haliartum circumsedit; paran-6 tibusque iam oppugnare supervenit a Creusa praetor. ad idem fere tempus et ab sociis naves Chalcidem convenerunt, duae Punicae quinqueremes, duae ab Heraclea ex Ponto triremes, quattuor Chalcedone, totidem Samo, tum quinque Rhodiae qua-20 7 driremes, has praetor, quia nusquam erat maritumum bellum,

Madvig, Hertz; Aetolorum alae unius instar, quantum ab tota gente equitum erat, venerant Harant p. 251. | 1. ettessalorumomnisequitatuspartuseratnonplusquamcccerantadqueincastrisromanos (et Thessalorum omnis equitatus separatus erat: non plus quam CCC erant equites in castris Romanis ed. Bas. 1531), et Thessalorum, (quorum) omnis equitatus speratus erat, non plus quam trecenti erant equites in castris Romanis Drakenborch in adn., Madvig, Hertz, Weissenborn in ed. Weidm. (et Thessalorum omnis equitatus sparsus erat; non plus quam trecenti erant adhuc in castris Romanis Harant). | 3. maximeadrmatu*. | 4. admille · a · dederunt*. | 6. Cephallaniam sic h. l. cod. | Maleumcalcidem. | 7. peteret. | Corintium. | 8. prooccupandas. | Boetia. | tardioreminauigatio. | 9. Calcidem. | 10. oaudisse. | 11. abscendereminde. | Boetorumiuuentutem. | 12. earem. | 13. obsidiocuiuslocum, obsidio ocius locum Harant p. 252, sed cf. Hartel p. 30, Novák p. 208. | 14. exemplo. | 16. Atheneo. | Aliarum*. | 17. oiamoppugn | are*. | idemfaceretempus. | 18. Calchidem. | 19. duoab. | 20. Calcedonetotidemamotumquinque. 21. phas (om. ed. Bas. 1531), has Kreyssig.

remisit sociis. et Q. Marcius Chalcidem navibus venit, Alope capta, Larisa, quae Cremaste dicitur, oppugnata.

Cum hic status in Boeotia esset, Perseus, cum ad Sycurium, sicut ante dictum est, stativa haberet, frumento undique circa sex agris convecto, ad vastandum Pheraeorum agrum misit, ratus sad iuvandas sociorum urbes longius a castris abstractos deprehendi Romanos posse. quos cum eo tumultu nihil motos animadvertisset, praedae quod erat praeterquam hominum — pecora autem maxume omnis generis fuere — divisit ad epulandum militibus.

LVII. Sub idem deinde tempus consilium et consul et rex 1 habuerunt, unde bellum ordirentur. regiis creverant animi va-2 statione concessa sibi ab hoste Pheraei agri; itaque eundum inde ad castra nec dandum ultra spatium cunctandi censebant. et 3 15 Romani sentiebant, cunctationem suam infamem apud socios esse, maxume indigne ferentes, non latam Pheraeis opem. con-4 sultantibus, quid agerent — aderant autem Eumenes et Attalus in consilio — trepidus nuntius adfert, hostem magno agmine adesse. consilio dimisso signum extemplo datur, ut arma capiant. 5 20 interim placet, ex regiis auxiliis centum equites et parem numerum iaculatorum peditum exire. Perseus hora ferme diei quarta, cum paulo 6

^{1.} Calcidem. | uenithalopeticacapta, corr. ed. Bas. et I. F. Gronocius (Alope), cf. Gitlbauer p. 84 (Madvig in adn. susp. venit Alope Phthiotica capta). | 2. Darisadquecremaste. | 3. cumstatusinhisinboetia. | Succurium. | aduastandumphereorum, ad vastandum agrum Pheraeorum Paris. 1573, ad vastandum Pheraeorum agrum Weissenborn, Madvig. | 6. reprehendi. | 7. Madvig inter animadvertisset et praedam quaedam excidisse putavit in hanc fere sententiam: suos in castra revocavit. | 8. praedamquidem, praedae quod erat I. F. Gronovius, praedamque susp. Madviq, praedam omnem Harant p. 252. | 9. F. Rühl Jahrb. f. Phil. 1888 p. 334 contra Madvigium ante divisit nonnulla excidisse susp., Weissenborn post militibus. | dimisit. adaepulandum, del. H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 57. | 12. bellumdirimerentur. | regiscreuerunt, corr. Madvig Em. L.p. 655 (creverant iam Crévier). 13. Pereiagri. 14. etromanicensebant, et Romani sentiebant Madvig l. l., prob. Gitlbauer p. 115. | 15. cunctationemcunc | suam. | aput (u ex o corr.). | 16. ma | xumerei* (maximopere ed. Bas. 1531, Gitlbauer p. 110), maxume Madvig l. l.*. | ferentis. | latumphereis. | 18. trepidatus. | 19. exemplo. | armaplaceatinterimplacet. | 21. hora add. Sigonius. | quartoacum | plaulo*, cf. Gitlbauer p. 88.

plus mille passus abesset a castris Romanis, consistere signa peditum iussit; praegressus ipse cum equitibus ac levi 7 armatura; et Cotys cum eo ducesque aliorum auxiliorum praecesserunt. minus quingentos passus ab castris aberant, cum in conspectu fuere hostium equites; duae alae erant magna ex 5 parte Gallorum — Cassignatus praeerat — et levis armaturae 8 centum fere et quinquaginta Mysi ac Cretenses. constitit rex, incertus, quantum esset hostium. duas inde ex agmine turmas Threcum, duas Macedonum cum binis Cretensium cohortibus et 9 Threcum misit. proelium, cum pares numero essent neque ab 10 hac aut illa parte nova auxilia subvenirent, incerta victoria 10 finitum est. Eumenis ferme triginta interfecti, inter quos Cassignatus dux Gallorum cecidit. et tunc quidem Perseus ad Sycurium copias reduxit; postero die circa eandem horam in eundem locum rex copias admovit, plaustris cum aqua sequentibus; nam duodecim milium passuum via omnis sine aqua et plurimi pulveris erat; adfectosque siti, si pridie primo iam conspectu dimicassent, 11 pugnaturos fuisse apparebat. cum Romani quieti essent, stationibus etiam intra vallum reductis, regii quoque in castra redeunt. hoc per aliquot dies fecerunt, sperantes fore, ut Romani equites 20 abeuntium novissimum agmen adgrederentur; inde certamine orto, cum longius a castris eos elicuissent, facile, ubiubi essent, se, qui equitatu et levi armatura plus possent, conversuros aciem.

LVIII. Postquam inceptum non succedebat, castra propius 25 2 hostem movit rex et a quinque milibus passuum communiit. inde

^{1.} iconsistere*. | 3. processerunt Madvig in adn. | 5. aleae. |
6. Cassisignatus. | 7. Missiautcretenses, Mysi ac Cretenses Duker. |
constituitrex. | 8. quantaessetduosesseduosinde (quantum esset hostium; duas
inde ed. Bas. 1531), quanta esset vis hostium; duas inde Madvig Em. L.
p. 656, quanta esset hostium multitudo; duas inde Madvig olim, Hertz. |
9. Trecum. | Cretensibusincohortibus. | 10. Trecum. | proeliumessetcumpares. | 11. incertamuictoriam. | 12. interquossignatus. | 13. Sycirium.
| 15. adpmouit. | plaustrisquacumsequentibus. | 16. via add. ed. Bas.
1531*. | omni*. | 17. adfectusq. | siprimoinconspectu, si⟨pridie⟩ primo iam
conspectu Hartel ephem. Austr. 1866 p. 8. | 18. quiessent, quieti essent
Hartel l. l. | stationib' || ietiam*. | 19. regi. | 20. aliquod. | fo || re*. | Romaniquiesabeuntium. | 23. plusposseconuerosaciem. | 25. inceptu coni. I. F.
Gronovius. | proprius. | 26. passū || communi*, passuum communiit ed. Bas.,
passuum communivit Novák.

luce prima in eodem, quo solebat, loco peditum acie instructa, equitatum omnem levemque armaturam ad castra hostium ducit. visus et plurium et propior solito pulvis trepidationem in castris 3 Romanis feeit. et primo vix creditum nuntianti est, quia priori-bus continuis diebus numquam ante horam quartam hostis appa-ruerat; tum solis ortus erat. deinde ut plurium clamore et cursu 4 a portis dubitatio exempta est, tumultus ingens oboritur. tribuni praefectique et centuriones in praetorium, miles ad sua quisque tentoria discurrit. minus quingentos passus a vallo instruxerat 5 10 Perseus suos circa tumulum, quem Callinicum vocant. laevo cornu Cotys rex praeerat cum omnibus suae gentis; equitum e ordines levis armatura interposita distinguebat. in dextro cornu 7 Macedones erant equites, intermixti turmis eorum Cretenses; huic armaturae Midon Beroeaeus, equitibus et summae partis 8 15 eius Meno Antigonensis praeerat. proximi cornibus constiterant regii equites, et, mixtum genus, delecta plurium gentium auxilia; Patrocles Antigonensis his et Paeoniae praefectus Didas erant praepositi. medius omnium rex erat; circa eum agema quod vocant, equitumque sacrae alae. ante se statuit funditores iacu-10 20 latoresque: quadringentorum manus utraque numerum explebat; Ionem Thessalonicensem et Artemona Dolopem iis praefecit. sic 11 regii constiterant. consul, intra vallum peditum acie instructa, et ipse equitatum omnem cum levi armatura emisit; pro vallo in- 12 structi sunt. dextro cornu praepositus C. Licinius Crassus, con- 25 sulis frater, cum omni Italico equitatu, velitibus intermixtis; sinistro M. Valerius Laevinus sociorum ex Graecis populis equites

^{2.} tequitatum*. | 3. plurimum, plurium ed. Bas. 1531, plurimus Kreyssig. | proprior. | 4. nuntiatum. | 5. dieb. | 7. aporcis. | 9. discurrio. | 10. quam. | Callicinum, Callinicum Madvig Em. L. p. 656. | leuo. | 11. rexpraeferat. | 14. levi armaturae coni. Madvig l. l. | Midon (Medon coni. Ursinus). | Uereeius, corr. Sigonius. | 15. cornicibus. | 16. regi. | 17. hicet, his et Sigonius, I. F. Gronovius. | Poeoniae. | 19. equitumsacraequeale, equitumque sacrae alae ed. Bas. 1531, sacraeque equitum alae Weissenborn in ed. Teubn., cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 258. | antesetstatuit*, | iaculatoresqueequitum | quaeequitum quadringentorum. | 20. explebat, expleverat ed. Bas. 1531, Madvig. | 21. rationemtessalonicensemetcertimanoptolopemum, Ionem Thessalonicensem et Artemona Dolopem Madvig, quem in re incerta secutus sum (Ionem Thessalonicensem et Timanora Dolopem ed. Bas. 1531). | 22. regi. | consules. | 23. misit, emisit Gruter. | 24. conss. | 25. omnitalicoequitatuutuelitis. | 26. sinixtro. | Leuinus.

- 13 habebat et eiusdem gentis levem armaturam; mediam autem aciem cum delectis equitibus extraordinariis tenebat Q. Mueius. ducenti equites Galli ante signa horum instructi et de auxiliis
   14 Eumenis Cyrtiorum gentis trecenti. Thessali quadringenti equites parvo intervallo super laevum cornu locati. Eumenes rex Atta-5 lusque cum omni manu sua ab tergo inter postremam aciem ac vallum steterunt.
- LIX. In hunc modum maxime instructae acies, par ferme utrimque numerus equitum ac levis armaturae, concurrunt, a funditoribus iaculatoribusque, qui praecesserant, proelio orto. 10 primi omnium Thraces, haud secus quam diu claustris retentae ferae, ita concitati cum ingenti clamore in dextrum cornu, Italicos equites, incurrerunt, ut usu belli et ingenio inpavida gens turbare-3 tur ** gladiis hastas petere pedites ** nunc succidere crura equis, nunc ilia suffodere. Perseus, in mediam invectus aciem, Graecos 15 primo impetu avertit; quibus fusis cum gravis ab tergo instaret hostis, Thessalorum equitatus, qui a laevo cornu brevi spatio diiunctus in subsidiis fuerat extra concursum, primo spectator 5 certaminis, deinde inclinata re maxumo usui fuit. cedentes enim sensim integris ordinibus, postquam se Eumenis auxiliis adiun-20 xerunt, et cum eo tutum inter ordines suos receptum sociis fuga dissipatis dabant et, cum minus conferti hostes instarent, progredi etiam ausi multos fugientes persequentium obvios exceperunt. 6 nec regii, sparsi iam ipsi passim sequendo, cum ordinatis et

certo incedentibus gradu manus conserere audebant, cum victor 7 equestri proelio rex, parvo momento si adiuvisset debellaturus esse videretur, opportune adhortans ei supervenit phalanx, quam sua sponte, ne audaci coepto deessent, Hippias et Leonnatus 5 raptim adduxerant, postquam prospere pugnasse equitem acceperunt. fluctuanti regi inter spem metumque tantae rei conandae 8 Cretensis Euander, quo ministro Delphis ad insidias Eumenis regis usus erat, postquam agmen peditum venientium sub signis vidit, [ad regem] accurrit et monere institit, ne elatus felicitate 9 10 summam rerum temere in non necessariam aleam daret; si contentus bene re gesta quiesset eo die, vel pacis honestae condicionem habiturum, vel plurimos belli socios, qui fortunam sequerentur, si bellare mallet. in hoc consilium pronior erat animus 11 regis. itaque conlaudato Euandro signa referri peditumque agmen 15 redire in castra iubet, equitibus receptui canere.

LX. Cecidere eo die ab Romanis ducenti equites, duo milia 1 haud minus peditum; capti sescenti ferme. ex regiis autem viginti equites, quadraginta pedites interfecti. postquam rediere 2 in castra victores, omnes quidem laeti, ante alios Thracum in-20 solens laetitia eminebat; cum cantu enim rumpiis fixa capita

^{1.} in $\parallel$ cendentibus (cf. Gitlbauer p. 76), cedentibus Madvig Em. L. p. 657. 2. siadiuuissetdebellatumesseetopportuneadhortantisuperuenitpalanx (si adiuvisset, debellatum esset, opportune adhortanti supervenit phalanx ed. Bas. 1531), si adiuvisset debellatur(us) esse (vider)et(ur), opportune adhortans ei supervenit phalanx Hartel l. l., si adiuvissent, debellatum esse clamaret, opportune adhortanti supervenit phalanx Madvig, Hertz (si adiuvisset debellaturus esset [sic etiam I. F. Gronovius], opportune adhuc stanti supervenit phalanx Crévier; Vahleni, qui de lacuna cogitat, opinionem vid. ephem. Austr. 1866 p. 307). | 4. de | esset*. | 5. adduxerat. | 6. fluctuantiregi (fluctuante rege ed. Bas. 1531 et seq. sed cf. Hartelium l. l.). | metumqueactantae. | 7. Eumeniregis, Eumenis regis ed. Bas. 1531, Eumeni regi Madvig Em. L. p. 657. | 8. ususususerat. | agmenimpeditum, corr. I. Perizonius. | 9. ad regem inclus. Hartel l. l., cf. etiam Harant p. 253. | 11. honestaetcondicionem. | 12. plurimus. | sequere | tur. | 13. prunior. | 15. caneretre. | 16. II haut. | 17. captiacfermeccequites (capti ferme cc equites ed. Bas. 1531), capti Do ferme Madvig Em. L. p. 657 (capti sescenti ferme equites Kreyssig). | exregis. | 19. lati. | 20. laetitiaminabat. | enimsuperfixacapita, enim rumpiis fixa capita Harant p. 253, cf. XXXI, 39, 11 (enim \(\text{rumpiis} \) superfixa capita iam Drakenborch in adn.), enim superfixa(hastis) capita I. F. Gronovius, Madvig, Hertz, Weissenborn (enim superfixa(contis) capita Ernesti gloss. Liv. p. 645).

s hostium portantes redierunt. apud Romanos non maestitia tantum ex male gesta re, sed pavor etiam erat, ne extemplo castra hostis adgrederetur. Eumenes consuli suadere, ut trans Peneum transferret castra, ut pro munimento amnem haberet, dum per-4 culsi milites animos colligerent, consul moveri flagitio timoris 5 fatendi; victus tamen ratione, silentio noctis transductis copiis, 5 castra in ulteriore ripa communivit. rex postero die ad lacessendos proelio hostes progressus, postquam trans amnem in tuto posita castra animadvertit, fatebatur quidem peccatum, quod pridie non institisset victis, sed aliquanto maiorem culpam esse, 10 6 quod nocte foret cessatum; nam, ut neminem alium suorum moveret, levi armatura inmissa, trepidantium in transitu fluminis 7 hostium deleri magna ex parte copias potuisse. Romanis quidem praesens pavor demptus erat, in tuto castra habentibus; dam-8 num inter cetera praecipue famae movebat. et in consilio apud 15 consulem pro se quisque in Aetolos conferebant causam: ab iis 9 fugae terrorisque principium ortum; secutos pavorem Aetolorum et ceteros socios Graecorum populorum, quinque principes Aetolorum, qui primi terga vertentes conspecti dicebantur, Romam 10 missi. Thessali pro contione laudati, ducesque eorum etiam vir- 20 tutis causa donati.

LXI. Ad regem spolia caesorum hostium referebantur. [dona] ex his aliis arma insignia, aliis equos, quibusdam captivos dono dabat. scuta erant supra mille quingenta; loricae thoracesque mille amplius summam explebant; galearum gladiorumque 25

^{1.} aput. | maestia. | 3. Eumenessuadere, Eumenes (consuli) suadere susp. Weissenborn, prob. Madvig in adn. | Paeneum. | 4. manemhaberet. | 6. rationes. | 7. communiri (communit ed. Bas. 1531), communivit Madvig, Novák české mus. fil. 433, communire Kreyssig, Hartel p. 30 (num communiri (sussit)? Hertz). | rex || expostero. | 9. eastra. | 10. 5 primae litterae vocis pridie, quae primae sunt folii 72 versi, evanidae. | instituisset. | 12. fluminum. | 14. fauor. | intoto, cf. Gitlbauer p. 76. | datnum. | 15. praecipuaefame. | aputconsules. | 16. causa. | abis. | 17. secutus. | 19. Romam missi add. Kreyssig cl. Polyb. XXVII, 13, 15; Appian, Maced. 10. | 23. dona inclus. Drakenborch in adn., prob. Madvig, H. I. Müller*, omnia; ex his Harant p. 253, (donat ex his. . . . equos; quibusdam Kreyssig). | armainsiciliaaliquis, cf. Gitlbauer p. 68. | 24. domodabant (dono dabat ed. Bas. 1531), dono inclus. Vahlen, qui supr. dona tuetur, ephem. Austr. 1861 p. 259. | supra. \omega a. | 25. \omega amplius. | gladioq.

et missilium omnis generis maior aliquanto numerus. haec, per s se ampla lautaque, multiplicata verbis regis, quae ad contionem vocato exercitu habuit. "praeiudicatum eventum belli habetis. 4 meliorem partem hostium, equitatum Romanum, quo invictos se 5 esse gloriabantur, fudistis, equites enim illis principes iuventutis, 5 equites seminarium senatus; inde lectos in patres consules, inde imperatores creant: horum spolia paulo ante divisimus inter vos. 6 nec minorem de legionibus peditum victoriam habetis, quae nocturna fuga vobis subtractae, naufragorum trepidatione passim 10 natantium flumen conpleverunt. sed facilius nobis sequentibus 7 victos Peneum superare erit, quam illis trepidantibus fuit; transgressique extemplo castra oppugnabimus, quae hodie cepissemus, 8 ni fugissent; aut si acie decernere volent, eundem pugnae pedestris eventum expectate, qui equitum in certamine fuit." et 9 15 qui vicerant, alacres, spolia caesorum hostium umeris gerentes, decora sua audivere, ex eo, quod acciderat, spem futuri praecipientes, et pedites, aliena gloria accensi, praecipue qui Mace- 10 donum phalangis erant, sibi quoque et navandae regi operae et similem gloriam ex hoste pariendi occasionem optabant. con- 11 2c tione dimissa, postero die profectus inde ad Mopselum posuit castra. tumulus hic ante Tempe eminet et Larisa medius abest Gonnum eunti.

^{1.} perseampletaquaemultiplicata (per se ampla, pleraque multiplicata ed. Bas. 1531), per se ampla lautaque, multiplicata Vahlen l. l., per se ampla laetaque, multiplicata Weissenborn, Harant p. 254, per se ampla praeclaraque, multiplicata Madvig (num per se ampla pretiosaque, multiplicata? Hertz). | 2. que. | 5. esselocriabantur. | 6. feminarium. | inpatrum (in patrum \(\)numerum \(\) ed. Bas. 1531), in patres Madvig Em. L. p. 658. | indepimp.creant. | 7. pauloanthie. | 8. neminorem. | 9. nocturnam. | trepidationem ((in) trepidatione Harant p. 254). | 11. Paeneum. | ctransgressiqueexemplocastramoppugnauimus. | 14. incertamine, fort. certaminis Madvig. | fuerit, fuit Ruperti, Madvig l. l. | 15. umerisgerentes . . . | ora*, humeris gerentes decora I. F. Gronovius.* | 16. audiuereetexquoeoacciderat. | futuripraeponentes, cf. Gitlbauer p. 76. | 17. praecipuaequemacedonum. | 18. nauandaerei. | 19. occasione. | optabant. contione add. ed. Bas. 1531. | 20. Mopsium coni. Sigonius cl. Strab. IX, 5, 22 p. 443, cf. Bursian geogr. Gr. I, 62. | 21. tumulushycantetempeste || esteminetlarisaemediusabestonum (LXII, 1) nonabscendentes (tumulus hic inter Tempe et Larissam medius est. Romani non abscedentes ed. Bas. 1531), tumulus hic ante Tempe eminet et Larisa medius abest Gonnum (eunti). Romani non abscedentes Madrig in ed. - -

LXII. Romani, non abscedentes ab ripa Penei, transtulerunt 2 in locum tutiorem castra. eo Misagenes Numida venit cum mille equitibus, pari peditum numero, ad hoc elephantis duobus et 3 viginti. per eos dies consilium habenti regi de summa rerum. cum iam consedisset ferocia ab re bene gesta, ausi sunt quidam 5 amicorum consilium dare, ut secunda fortuna in condicionem honestae pacis uteretur potius, quam spe vana erectus in casum 4 inrevocabilem se daret. modum inponere secundis rebus nec nimis credere serenitati praesentis fortunae, prudentis hominis 5 et merito felicis esse. mitteret ad consulem, qui foedus in eas-10 dem leges renovarent, quibus Philippus pater eius pacem ab T. 6 Quinctio victore accepisset. neque finiri bellum magnificentius quam ab tam memorabili pugna posse; neque spem firmiorem pacis perpetuae dari, quam quae perculsos adverso proelio Romanos molliores 7 factura sit ad paciscendum. quodsi Romani tum quoque insita 15 pertinacia aequa aspernarentur, deos hominesque et moderationis 8 Persei et illorum pervicacis superbiae futuros testes. numquam ab talibus consiliis abhorrebat regis animus, itaque, plurium ad-9 sensu ut conprobata est sententia, legati ad consulem missi; ad-10 hibito frequenti consilio auditi sunt. pacem petiere, vectigal, quan-20 tum Philippus pactus esset, daturum Persea Romanis pollicentes; 11 urbibus, agris locisque, quibus Philippus cessisset, cessurum quam primum. haec legati. summotis his, cum consultarent, Romana

Cetera de h. l. vix emendando cf. ap. Hertz. adn. crit. p. XXXIII et Madvig Em. L. p. 658. | 1. adripapaenei. | 4. regisdesumma. | rerum add. Crévier (belli Drakenborch, Madvig*). | 6. secundae. | incondicione, corr. 1. F. Gronovius. | 7. euectus, erectus Hartel p. 31. | 8. i | poneret. | necminus*. | 9. serenitatepraesentisfor | tunaepraesentishonminis, cf. Gitlbauer p. 115. | 10. eti. | essetmittere. | 11. fratereius*. | bpace || btquinctio*. | 12. nequesinerebellum, neque finiri bellum ed. Bas. 1531, neque (de)sinere bellum Kreyssig, Hertz; sed cf. Novák Listy fil. 1885. | quamaptamemorabili. | 13. posse add. Crévier. | neque add. ed. Bas. 1531, cf. Madvig Em. L. p. 659. 14. que. | 15. Romana. | 18. adsensumconprobataestsententialegati (adsensu comprobata est sententia; legati ed. Bas. 1531); adsensu ut conprobata est sententia, legati Harant p. 254, adsensu conprobata sententia, legati Madvig Em. L. p. 659. | 19. conss. | voces adhibito frequenti consilio in cod. bis scriptae. | 20. petere, corr. I. Perizonius. | 21. pollicentibus. | 22. quibusc. | cessissetcaes | arumprimum (cessisset, cessurum primum ed. Bas. 1531), cessisset, cessurum (quam) primum I. Perizonius, cessisset, cessurum et ipsum I. F. Gronovius, Madvig, Weissenborn.

constantia vicit in consilio. ita tum mos erat, in adversis rebus voltum secundae fortunae gerere, moderari animo in secundis. responderi placuit, ita pacem dari, si de summa rerum liberum 12 senatui permittat rex de se deque universa Macedonia statuendi 5 ius. haec cum renuntiassent legati, miraculo ignaris Romani 13 moris pertinacia esse, et plerique vetare amplius mentionem pacis facere; ultro mox quaesituros, quod oblatum fastidiant. Perseus hanc ipsam superbiam — quippe ex fiducia virium esse 14 — timere, et summam pecuniae augens, si pretio pacem emere 10 posset, non destitit animum consulis temptare. postquam nihil 15 ex eo, quod primo responderat, mutabat, desperata pace ad Sycurium, unde profectus erat, rediit, belli casum de integro temptaturus.

LXIII. Fama equestris pugnae vulgata per Graeciam nu-1 davit voluntates hominum. non enim solum qui partis Macedonum erant, sed plerique ingentibus Romanorum obligati beneficiis, quidam vim superbiamque experti *Persei*, laeti eam famam acce-2 pere, non ob aliam causam quam pravo studio, quo etiam in certaminibus ludicris vulgus utitur, deteriori atque infirmiori so favendo.

Eodem tempore in Boeotia summa vi Haliartum Lucretius s praetor oppugnabat; et quamquam nec habebant externa auxilia obsessi praeter Coronaeorum iuniores, qui prima obsidione moenia intraverant, neque sperabant, tamen ipsi animis magis quam 25 viribus resistebant. nam et eruptiones in opera crebro faciebant, 4

^{1.} constantiauiditinconsidio. | inaduersusuoltum (in adversis vultum ed. Bas. 1531), in advers(is reb)us voltum Fügner, cf. ann. Berol. 1892, p. 14. | 2. cerere. | moderarianimos, moderarianimo Madvig Em. L. p. 659 (cf. Fügner Lex. p. 1117), "num moderari animis?" Hertz*. | 3. summa ex rumma corr. | 4. permittit. | 5. haecum. | ignarismorisprinaciamorisesse (ignaris moris pertinacia Romanorum esse ed. Bas. 1531), ignaris (Romani) moris pertinacia esse Madvig Em. p. 660. | 6. uetari. | 7. quaesiturus. | 9. praetio. | 10. animumcontemptare. | 11. responderantmutabant. | paceassurium, cf. Gitlbauer p. 66. | 12. redit. | 17. superbiamqueexpertilaeti, superbiamque experti (Persei) laeti Weissenborn, Hertz (superbiamque (Macedonum) experti laeti I. F. Gronovius, superbiamque (regiam) experti laeti Madvig. | 18. nonabaliam. | 19. adqueinfirmiore. | 21. inboetiam. | Aliarum lucretius. | 22. oppugnarat, corr. Duker. | externiauxili. | 23. Coronita || norum*, corr. ed. Bas. 1531. | 25. crebaro*.

et arietem admotum nunc saxis ingentibus, nunc libramento plumbi gravatum ad terram urguebant, et si qua declinare nequiverant ictum, pro diruto muro novum tumultuario opere, raptim 5 ex ipsa ruinae strage congestis saxis, extruebant. cum operibus lentior oppugnatio esset, scalas per manipulos dividi praetor 5 iussit, ut corona undique moenia adgressurus, eo magis suffecturam ad id multitudinem ratus, quod, qua parte palus urbem 6 cingit, nec adtinebat oppugnari nec poterat ipse ab ea parte, qua duae turres quodque inter eas muri fuerat, corruerat, duo milia militum delectorum admovit, ut eodem tempore, quo ipse 10 transcendere ruinas conaretur, concursu adversus se oppidanorum facto, scalis vacua defensoribus moenia capi parte aliqua possent. 7 haud segniter oppidani vim eius arcere parant. nam super stratum ruinis locum fascibus aridis sarmentorum iniectis, stantes cum ardentibus facibus, accensuros eam se saepem minabantur, ut, 15 incendio intersaepti ab hoste, spatium ad obiciendum interiorem 8 murum haberent. quod inceptum eorum fors inpediit; nam tantus repente effusus est imber, ut nec accendi facile pateretur et ex-9 tingueret accensa, itaque et transitus per distracta fumantia virgulta patuit, et in unius loci praesidium omnibus versis, moenia 20 10 quoque pluribus simul partibus scalis capiuntur. in primo tumultu captae urbis seniores inpubesque, quos casus obvios obtulit, passim caesi; armati in arcem confugerunt; et postero die, cum 11 spei nihil superesset, deditione facta sub corona venierunt. fue-

^{1.} nunclibramentoplumbi (libramento plumbi ed. Bas. 1531), nunc (saxis ingentibus, nunc) libramento plumbi Kreyssig (muro, libramento plumbi Harant p. 254, nunc (laqueis excipiebant, nunc) libramento plumbi Vallen Phil. 19, 156). | 2. declinarentquiauguerant (declinarent, qui agebant ed. Bas. 1531), declinare nequiverant Vahlen l. l. | 3. dirutoimuro*. | operae*. | 4. operibuslentioesset (operibus oppugnatio lentior esset ed. Bas. 1531), operibus lentior (oppugnatio) esset Vahlen l. l. | 6. ut del. Drakenborch, def. Vahlen Ind. lect. Berol. 1890 cl. XXXV, 50, 11, et coni. Hartel p. 31. | 9. duaeuttresquoqueinter. | murifueratduo (muri prorutum fuerat, duo ed. Bas. 1531), muri fuerat (erat in ed.) corruerat, duo Madvig Em. L. p. 660. | 10. ut add. ed. Bas. 1531. | 12. factio. | 13. oppidanitueius. | 14. iniectais. | 15. fascibus. | eamsesaepe (ea se saepe ed. Bas. 1531), eam se saepem Madvig l. l. | minabanturi. | 17. inpedit. | 18. repenteestinfususest. | accendendi. | 20. omnibusuerbis, corr. ed. Bas. 1531. | 21. icapiuntur. | 22. obuiusoptulit. | 23. passimcaissiarmati, cf. Gitlbauer p. 80.

runt autem duo milia ferme et quingenti. ornamenta urbis, statuae et tabulae pictae, et quidquid pretiosae praedae fuit, ad naves delatum; urbs diruta a fundamentis. inde Thebas ductus 12 exercitus; quibus sine certamine receptis, urbem tradidit exulis 5 bus et qui Romanorum partis erant; adversae factionis hominum fautorumque regis ac Macedonum familias sub corona vendidit. his gestis in Boeotia ad mare ac naves rediit.

LXIV. Cum haec in Boeotia gererentur, Perseus ad Sy-1 curium stativa dierum aliquot habuit. ubi cum audisset, raptim 2 10 Romanos circa ex agris demessum frumentum convehere, deinde ante sua quemque tentoria spicas falcibus desecantem, quo purius frumentum tereret, ingentes acervos per tota castra stramentorum fecisse, ratus incendio opportuna esse, faces taedamque et malle-s olos stuppae inlitos pice parari iubet; atque ita media nocte 15 profectus, ut prima luce adgressus falleret. nequiquam primae 4 stationes oppressae: tumultu ac terrore suo ceteros excitaverunt, signumque datum est arma extemplo capiendi; simulque in vallo, ad portas miles instructus erat. at inconsultae taedio oppugna- 5 tionis castrorum Perseus [et] extemplo circumegit aciem et prima 20 impedimenta ire, deinde peditum signa ferri iussit; ipse cum equitatu et levi armatura substitit ad agmen cogendum, ratus id quod accidit, insecuturos ad extrema ab tergo carpenda hostes. 6 breve certamen levis armaturae maxime cum procursatoribus fuit; equites peditesque sine tumultu in castra redierunt.

^{1.} statuaetabulaeetpictae. | 2. praetiose. | 3. urbis. | inttebanosductus. 4. recepti. | 5. Romanosrum. | aduersa. | 7. inboetiam. | nauesdredit. | 8. inhoetia. | Perseusassyrium, cf. Gitlbauer p. 66. | 9. aliquod. | audissent. | 11. spicias. | fasicibus (fascibus ed. Bas. 1531), falcibus I. F. Gronovius, cf. G. Heraeus quaest. crit. Liv. p. 82. | 11. desecantes Harant p. 255. | 12. terereet, tererent Harant. | ingentis. | totacastramentorumfecisse. | 13. essefastaedamque. | malleolus. | 14. adque. | 15. profectus (est) Madvig. | fallere. | nequicquam, de interpunctione cf. Harant p. 255. 17. fort. in vallo et ad portas Madvig Em. L. p. 661. | 18. et inconsteoppugnationiscastrorum, at (Hartel) inconsultae (sic Kreyssiq, Vahlen, Gitlbauer p. 66) (taedio) oppugnationis castrorum scripsi* (omissa spe oppugnationis castrorum Madvig in adn. ed., at in conspe(ctu hostium omissa) spe oppugnationis castrorum Hartel ephem. Austr. 1866 p. 10, destitit conatu oppugnationis castrorum Harant p. 255, ita in\(\tau\)ito\(\cap\) consilio oppugnationis castrorum Novák Listy fil. 1883, et inpotens iustae oppugnationis castrorum olim Koch). | 19. et inclus. Madvig, Hartel. | acie. | 22. hostis.

Demessis circa segetibus Romani ad Crannona, intactum agrum, castra movent. ibi cum securi et propter longinquitatem et viae inopis aquarum difficultatem, quae inter Sycurium et Crannona est, stativa haberent, repente prima luce in imminentibus tumulis equitatus regius cum levi armatura visus ingentem tumultum fecit. pridie per meridiem profecti ab Sycurio erant; peditum agmen sub lucem reliquerant in proxuma planitie. stetit paulisper Perseus in tumulis, elici posse ratus ad equestre certamen Romanos; qui postquam nihil movebant, equitem mittit, qui pedites referre ad Sycurium signa iuberet; ipse mox insecutus. Romani equites, modico intervallo sequentes, sicubi sparsos ac dissipatos invadere possent, postquam confertos abire, signa atque ordines servantes viderunt, et ipsi in castra redeunt.

LXV. Inde, offensus longinquitate itineris, rex ad Mopselum castra movit; et Romani, demessis Crannonis segetibus, in Pha- 15 2 lannaeum agrum transeunt. ibi cum ex transfuga cognosset rex, sine ullo armato praesidio passim vagantes per agros Romanos metere, cum mille equitibus, duobus milibus Thracum et Cretensium profectus, cum, quantum adcelerare poterat, effuso agmine isset, in- 3 proviso adgressus est Romanos. iuncta vehicula, pleraque onusta, 20 4 mille admodum capiuntur, sescenti ferme homines. praedam custodien- 5 dam ducendamque in castra trecentis Cretensium dedit; ipse, revocato ab effusa caede equite et reliquis peditum, ducit ad proximum praesidium, ratus haud magno certamine opprimi 6 posse. L. Pompeius tribunus militum praeerat, qui perculsos mi- 25 lites repentino hostium adventu in propinquum tumulum recepit, loci se praesidio, quia numero et viribus impar erat, defensurus.

^{1.} Grannonam (Crannonium ed. Bas. 1531), cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 259. | 2. castramouentibusibicumibicumsecuri (cf. Vahlen l. l., Gitlbauer p. 63 et 97). | propter cumlongintate (propter castrorum longinquitatem ed. Bas. 1531), propter longinquitatem Vahlen l. l. | 3. Sicuriumeteranniana. | 4. in add. ed. Bas. 1531. | 6. Sycirio. | 7. luce. | reliquerat. | planitiae. | 8. Perseus add. Held progr. Suidnic. 1849 p. 15. | 9. Romanosquattuorpostquam, Romanos; qui postquam ed. Bas. 1531, Romanos; hi postquam Weissenborn (Romanos; quattuor\choras\choras\chopstas postquam Harant p. 256). | equites. | 10. Sycirium. | insecuti. | 13. adque. | 14. itineri. | 15. Grannonis. | Palanneum, corr. Sigonius. | 17. uagantis. | 18. mille add. ed. Bas. 1531. | Tracum. | 19. vel adcelerari vel poterant Duker. | issent, isset Döring. | 20. pleraquehonesta, corr. ed. Bas. 1531 (cf. Gitlbauer p. 76.) | 21. ca | piuntur \chop ac \chop ferme*. | 24. autmagno. | 25. posset. | 26. propinquam. | 27. uiribusimperatdefensurus.

ibi cum in orbem milites coegisset, ut densatis scutis ab ictu 7 sagittarum et iaculorum sese tuerentur, Perseus, circumdato armatis tumulo, alios ascensum undique temptare iubet et comminus proelium conserere, alios eminus tela ingerere, ingens Ro-8 5 manos terror circumstabat; nam neque conferti propellere eos, qui in tumulum conitebantur, poterant et, ubi ordines procursando solvissent, patebant iaculis sagittisque. maxime cestrosphendonis vulnerabantur. hoc illo bello novum genus teli inventum est. bipalme spiculum hastili semicubitali infixum erat, crassi-10 tudine digiti; huic abiegnae breves pinnae tres, velut sagittis 10 solent, circumdabantur; funda media duo scutalia inparia habebat; cum maiori nisu libratum funditor habena rotaret, excussum velut glans emicabat. cum et hoc et alio omni genere telorum 11 pars vulnerata militum esset nec facile iam arma fessi sustinerent, 15 instare rex, ut dederent se, fidem dare, praemia interdum polliceri. nec cuiusquam ad deditionem flectebatur animus, cum ex insperato iam obstinatis mori spes adfulsit. nam cum ex frumen-12 tatoribus refugientes quidam in castra nuntiassent consuli, circumsideri praesidium, motus periculo tot civium — nam octingenti 20 ferme, et omnes Romani erant — cum equitatu ac levi arma-tura — accesserant nova auxilia, Numidae pedites equitesque et elephanti — castris egreditur, et tribunis militum imperat, ut legionum signa sequantur. ipse, velitibus ad firmanda levium 13

^{1.} densatis || secutisabiectussagittarum (densatis scutis ab iactu sagittarum ed. Bas. 1531), corr. Duker (ab ictibus Gitlbauer p. 113). | 2. circumdatio. | 3. alio. | 4. aliosseminus. | ingererereliges (ingerere; anceps ed. Bas. 1531), ingerere; ingens Kreyssig. | Romanus. | 5. confertiproptereos (conferti pugnare propter eos ed. Bas. 1531), conferti propellere eos Madvig Em. L. p. 661, Gitlbauer p. 66, conferti prope petere eos Hartel ephem. Austr. 1866 p. 11. | 6. intumulum conabantur (ascendere in tumulum conabantur ed. Bas. 1531), in tumulum conitebantur Weissenborn. | 7. putabantiaculis. | sagittisve ed. Bas. 1531. | cestrospendonis. | 8. bellum. | 9. bipalmale.* | astilisemicuitali.* | 10. diciti.* | huicablegebraeuepinnae (huic ad libramen pinnae ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig e Polyb. XXVII, 9. 11. circumfundabanturfunda, cf. Gitlbauer p. 115. | duocumaliainparihabebat (duo funalia inparia habebat ed. Bas. 1531), corr. I. A. Ernesti, cf. Glossar. Liv. p. 595 (- duo scutalia inparia habebat - Harant p. 256). | 12. maiorissinulibratum, maiori nisu libratum Kreyssiq, cf. Gitlbauer p. 73 (maioris sinu ligatum Harant l. l.) | funditur. | 14. armi. | 15. praemi. | 17. opstinatiti. | 19. accc.fer | me*. | 23. aid.*

14 armorum auxilia adiectis, ad tumulum praecedit. consulis latera tegunt Eumenes, Attalus et Misagenes, regulus Numidarum.

LXVI. Cum in conspectu prima signa suorum circumsessis fuerunt, Romanis quidem ab ultuma desperatione recreatus est 2 animus. Perseus, cui primum omnium fuerat, ut, contentus for-5 tuito successu, captis aliquot frumentatoribus occisisque, non s tereret tempus in obsidione praesidii, secundum, ea quoque temptata utcumque, cum sciret nihil roboris secum esse, dum liceret intacto, abire, et ipse hostium adventum, elatus successu, mansit, 4 et, qui phalangem arcesserent, propere misit; quae et serius, 10 quam res postulabat, et raptim acta, turbata cursu adversus instructos et praeparatos erat adventura, consul anteveniens ex-5 templo proelium conseruit. primo resistere Macedones; deinde, ut nulla re pares erant, amissis trecentis peditibus, viginti quattuor primoribus equitum ex ala, quam sacram vocant, inter quos 15 6 Antimachus etiam praefectus alae cecidit, abire conantur. ceterum iter prope ipso proelio tumultuosius fuit. phalanx, abs trepido nuntio accita, cum raptim duceretur, primo in angustiis capti-7 vorum agmini oblata vehiculisque frumento onustis haesit. ingens ibi vexatio partis utriusque fuit, nullo expectante, ut utcumque 20 explicaretur agmen, sed armatis deicientibus per praeceps inpedimenta — neque enim aliter via aperiri poterat —, iumentis, 8 cum stimularentur, in turba saevientibus. vix ab incondito agmine captivorum expedierant sese, cum regio agmini perculsisque

^{1.} praecedentis. | 2. fort. Attalusque Madvig. | Mysagenes. | 3 cuminspectu prima* | 4. abultu, ab ultima ed. Bas. 1531. | 6. capitisaliquod.* | 7. terere. | 8. utcumquesecumsciret. | 9. aduentu. | 10. phalange. | quaet quae et Madvig Em. L. p. 662. | 11. raptimaptaturturbaticursus (raptim acta, turbati cursu ed. Bas. 1531), raptim acta, turbata cursu Madvig l. l. | post instructos litt. alicuius initium (|) del. | 12. erantaduentura (erant adventuri ed. Bas. 1531), erat adventura Madvig l. l. | antueniensexemplo. | 15. primoribuspeditumexaliaquam. | 16. aleae. | 17. phalans. | 19. uehiculisquae. | onustiiscaesisingens (onustis; iis caesis ingens ed. Bas. 1531), corr. Heusinger. | 20. ibi ex bi corr. | expectanteutrumque (expectante utcumque ed. Bas. 1531) expectante, (ut) utcumque Kreyssig, expectante, (dum) utcumque I. F. Gronovius. | 21. deitinentib. praeceps (detrudentibus per praeceps ed. Bas. 1531), deicientibus per praeceps Kreyssig (cf. Wultsch de praep. per usu Liv. p. 22), fort. deicientibus in praeceps G. Heraeus. | 22. aliterauiaperiri. | iumentisnequeenimcumstimularentur. | 24. cumaregioagmine.

equitibus occurrunt. ibi vero clamor iubentium referre signa ruinae tum quoque prope similem trepidationem fecit, ut, si hostes, intrare angustias ausi, longius insecuti essent, magna clades accipi potuerit. consul, recepto ex tumulo praesidio, contentus modico successu in castra copias reduxit. sunt, qui eo die magno proelio pugnatum auctores sint; octo milia hostium caesa, in his Sopatrum et Antipatrum, regios duces; vivos captos circiter duo milia octingentos, signa militaria capta viginti septem. nec incruentam victoriam fuisse; supra quattuor milia et trecentos de exercitu consulis cecidisse; signa sinistrae alae quinque amissa.

LXVII. Hic dies et Romanis refecit animos et Persea per-1 culit, ut, dies paucos ad Mopselum moratus, sepulturae maxume militum amissorum cura, praesidio satis valido ad Gonnum re-licto, in Macedoniam reciperet copias. Timotheum quendam ex 2 regiis praefectis cum modica manu relinquit ad Philam, iussum Magnetas ex propinquo temptare. cum Pellam venisset, exercitu 3 in hiberna dimisso, ipse cum Cotye Thessalonicam est profectus. eo fama adfertur, Atlesbim, regulum Thracum, et Corragum, 4 Eumenis praefectum, in Cotyis fines impetum fecisse et regionem, 20 Marenen quam vocant, cepisse. itaque dimittendum Cotyn ad 5 sua tuenda ratus, magnis proficiscentem donis prosequitur. ducenta talenta, semestre stipendium, equitatui numerat, cum primo annuum dare constituisset.

Consul, postquam profectum Persea audivit, ad Gonnum 6 25 castra movet, si potiri oppido posset. ante ipsa Tempe in faucibus situm Macedoniae claustra tutissima praebet et in Thessaliam opportunum Macedonibus decursum. cum et loco et prae-7

^{1.} ruinaequoqueprope, ruinae (tum) quoque prope Harant p. 257, ruinae propeBekker. | 2.si add. ed.Bas.1531. | introre(introire ed.Bas.1531), intrareMadvig Em. L. p. 662. | 3. auxilongius. | 4. modicoconcessu. | 6. auctoressunt*, corr. Sigonius. | qui VIII · hostium*. | 7. \infty \infty acce**. | 10. sinistraaleae. | 11. vel perpulit vel ita perculit coni. Drakenborch, cf. H. I. Müller ann. Berol. 1890 p. 223. | 13. amissorumcuruam. | Connum. | 14. Moteumquendam. | 15. regis. | relinquid. | iussu. | 16. etpropinquo (et propinquo ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig. | 17. Tessalonicam. | 18. Autlembim*. | Tra || cum*. | et add. ed. Bas. 1535. | Corrachum (Corracum ed. Bas. 1531), Corragum ed. Bas. 1535, cf. Gillbauer p. 45 et XXXVIII, 13, 3. | 19. Eumenispr.* | fecissetregionem. | 20.Ma || renem*. | 22. numera. | 23. anumdare. | 24. conpostquam*. | Connum. | 25. sipotiori. | ipsamtempe. | 26. Macaedoniae. | Tessaliam.

sidio valido inexpugnabilis urbs esset, abstitit incepto. in Perrhaebiam flexis itineribus, Malloea primo impetu capta ac direpta, 8 Tripoli aliaque Perrhaebia recepta, Larisam rediit. inde Eumene atque Attalo domum remissis, Misageni Numidisque hiberna in proxumis Thessaliae urbibus distribuit, et partem exercitus ita 5 per totam Thessaliam divisit, ut et hiberna commoda omnes 9 haberent et praesidio urbibus essent. Q. Mucium legatum cum duobus milibus ad obtinendam Ambraciam misit. Graecarum civitatium socios omnes praeter Achaeos dimisit. cum exercitus parte profectus in Achaiam Phthiotim, Pteleum desertum fuga 10 oppidanorum diruit a fundamentis, Antronas voluntate incolen-10 tium recepit. ad Larisam deinde exercitum admovit. urbs deserta erat; in arcem omnis multitudo concesserat; eam oppugnare 11 adgreditur. primi omnium Macedones, regium praesidium, metu excesserant; a quibus relicti oppidani in deditionem extemplo 15 veniunt. dubitantem inde, utrum Demetrias prius adgredienda 12 foret, an in Boeotia aspiciendae res, Thebani, vexantibus eos Coronaeis, in Boeotiam arcessebant. ad horum preces quia hibernis antior regio quam Magnesia erat, in Boeotiam duxit.

 $\mathsf{Digitized}\,\mathsf{by}\,Google$

^{1.} inexpugnabilisresesset, inexpugnabilis urbs esset I. F. Gronovius, Madvig, inexpugnabilis arx esset Weissenborn, Hertz. | in Perrebiamflexit. | 3. aliquaeperrebia. | redit. | Eumenenadque. | 4. Romamremissis, domum remissis ed. Bas. 1531. | Misachinnumidis | que hiberna* (Misagenem Numidasque in hiberna ed. Bas. 1531), Misageni Numidisque hiberna Madvig Em. L. p. 662. | 5. Tessalis, Thessaliae Gruter, Madvig l. l., Harant p. 258. | 6. Tessaliam. | hibernamcommodam. | 7. habent. 8. optinendam. 9. sociis. Acheosdimisitos cum. | 10. Pthiotimetheleum. | 11. diriuit, cf. Gitlbauer p. 87.* | Antronas (Antrona ed. Bas. 1531), cf. cap. 42, 1. | uoluntatemcolentium (voluntate colentium ed. Bas. 1531), corr. Madvig Em. L. l. | 15. excesserat, excesserant ed. Bas. 1531, excesserunt Madvig l. l. | relicti ex rlicti corr.* | 16. dubitariinde, dubitantem inde Vahlen ephem. Austr. 1861, p. 260, dubitare (vel dubitavit) inde Duker, dubitat inde susp. Hertz in adn. | 17. imboetiam*. | res. Thebani edd., res, Thebani Vahlen. | Tebaniuexantibuseiuscoronaeis, Thebani vexantibus eos Coronaeis ed. Bas. 1531, fort. Thebani vexantibus Coronaeis Vahlen. | 18. Boetiam. | ethorumpraecesquia, ad horum preces quia ed. Bas. 1531, Harant p. 258 (qui comma post preces delevit), Fügner Lex. p. 482, et (ob) horum preces (et) quia Madrig Em. L. p. 663, ad horum preces(et) quia Novák Listy fil. 1885. | 19. Magnesiae. | Boetiam. | Titi Liui Aburbecondita | Lib. XLII. Exp. Inc. | Lib. XLIII. Feliciter.*

T. LIVI AB URBE CONDITA LIBRI.

EDIDIT

ANTONIUS ZINGERLE.

PARS VII. FASC. III.

LIBER XXXXIII.

EDITIO MAIOR.

VINDOBONAE LIPSIAE
SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY. SUMPTUS FECIT G. FREYTAG.

MDCCCCII.

Preis geh. 60 h.

Preis geh. 50 Pf.

Typis expresserunt fratres Stiepel, Reichenbergenses.

L. S.

Quia in hac parte non solum loci adhue dubii denuo accurate examinati, sed omnes eodicis Vind. litterarum apices a Iosepho, filio meo, ad amussim exscripti sunt, asteriscum, quem dicunt, in hac adnotatione eritica iis tantum vocibus adiunxi, in quibus corrigendis H. I. Müller Berolinensis v. d. suas emendationes mecum benigne communicavit aut de quibus ipse in actis C. R. Acad. Vindob. (CXLV, 7) pluribus verbis hoc anno disserui. 1) Nonnulla praeterea in commentariis, qui 'Wiener Studien' inscribuntur, etiam de hoc libro addita invenies. 2) Ceterum vix est quod moneam, omnia alia, quae de siglis in huius decadis apparatu adhibitis in prioribus fasciculis exposui, etiam nunc valere.

Dabam Oeniponte Kal. Iun. MDCCCCII.

A. Z.

³) p. 26 adnotationi ad cap. XX, 3 addas: fortasse tum [maxime] captivos.*

¹⁾ p. 23 adnotationi crit. ad cap. XVIII, 9 adiungas, *Madvigi* coniecturam *vident* (cf. ed. Madv. p. 139) a me receptam atque in illa dissertatione mea inlustratam nuperrime etiam a R. *Novakio* v. d. propositam ac commendatam esse (České mus. fil. VIII, p. 26).

- 11,1 censuerant ||, ant in fleinerer Schrift etwas über bie anderen Zeilenenben hinausragenb.
- 1,12 m. fuluius, der Punkt mit der letten hasta des m fast verschmolzen.
- 3,4 sicher fieri, nicht fore; das Ganze in Rasur.
- 3,5 gulussamaisinis | sae, i getilgt.
- 3,6 etmonuit (i nicht burch Punkt getilgt) etpatres (et nicht radirt, sondern Läsur des Pergamentes, wie früher die Buchstaben onuit und einzelne Worte im folgenden, die auf Berklebung mit einem anderen Blatte zurückgeht.)
- 7,11 nihilneque (ber Punkt ober e in blasser Tinte) dicerepensisineq || (nach q kein Punkt!).
- 8,1 wol audiuitt (r getilgt, nicht i, ba die hasta unten ge=
  frümmt ist).
- 8,4 cosrefer | re, os scheint Korrektur zu sein, da Spur früherer Schrift sichtbar ist; aber nicht in Rasur.
- 9,6 in po | sitaq. 1 (erste hasta eines vorgeschriebenen R getilgt) m. recius.
- 13,2 sicher antimus, der Schreiber setzte noch einmal zu all ticus an.
- 13,4 scheint trisnoctis mit hellerer Tinte aus trisnoctss forrigiert zu sein.
- 14,6 quachicensores, sicher e getilgt.
- 14,7 Der kleine Strich zwischen ite'quia in hellerer Tinte und fein gewöhnlicher Rurzungsftrich.
- 15,5 Der Bunkt über dem ersten e von fecerunt nicht von Tinte, sondern wohl ein Fliegenerkrement, unmittelbar darüber noch einer.
- 17,7 prae'sidia, ber übergeschriebene Strich mit anderer Tinte.
- 18,3 perlicie | posse, sicher e (nicht e) getilgt.
- 21,3 inpartino in Rasur; möglich, daß os stand.
- 23,4 inpoj (erste hasta von p) alatos.

TITI LIVI

AB URBE CONDITA

LIBER XLIII.

I. Eadem aestate, qua in Thessalia haec gesta sunt, lega-1 tus in Illyricum a consule missus opulenta duo oppida oppugnavit. Ceremiam vi atque armis coegit in deditionem; omniaque 2 iis sua concessit, ut opinione elementiae eos, qui Carnuntem, 5 munitam urbem, incolebant, adliceret. postquam nec, ut dederent 3 se, conpellere neque capere obsidendo poterat, ne duabus oppugnationibus nequiquam fatigatus miles esset, quam prius intactam urbem reliquerat, diripuit.

Alter consul C. Cassius nec in Gallia, quam sortitus erat, 4
10 memorabile quicquam gessit et per Illyricum ducere legiones in
Macedoniam vano incepto est conatus. ingressum hoc iter consulem senatus ex Aquileiensium legatis cognovit, qui querentes
coloniam suam novam et infirmam necdum satis munitam inter
infestas nationes Histrorum et Illyriorum esse, cum peterent, ut 6
16 senatus curae haberet, quomodo ea colonia muniretur, interrogati,
vellentne eam rem C. Cassio consuli mandari, responderunt Cassium Aquileiam indicto exercitu profectum per Illyricum in Macedoniam esse. ea res primo incredibilis visa, et pro se quisque
credere Carnis forsitan aut Histris bellum inlatum. tum Aquile20 ienses: nihil se ultra scire nec audere adfirmare, quam triginta

^{1.} aetate. | haec gesta sunt add. Kreysig. | 2. legati nomen intercidit, nec, ut Sigonius putavit, Q. Mucius is esse potuit, qui ad obtinendam Ambraciam missus erat (cf. XXXXII, 67, 9.) | cons. omissus. | oppugnajuiceremi | amui, oppugnavit. Ceremiam vi Madvig Em. L. p. 663, oppugnavit. Creunium vi G. F. Unger, oppugnavit. eorum unum vi Weissenborn in ed. Teubn. | 3. adque. | omniaquaeis. | 4. concessitinopi || nione. | quecarnun || temcapmunitam. | 6. conplere. | opsidendo. | 8. reliq. || rat. | 9. cons. | 10. perinlyricum. | ligiones. | 11. madoniam. | 12. quiq. || rerentes. | 14. systrorum. | 16. cons. | 17. inlyricum. | macedoniamse || ea. | 20. nec audisse adfirmare coni. Gitlbauer p. 113.

dierum frumentum militi datum et duces, qui ex Italia itinera in Macedoniam nossent, conquisitos abductosque. enimvero senatus indignari tantum consulem ausum, ut suam provinciam relinqueret, in alienam transiret, exercitum novo periculosoque itinere inter exteras gentes duceret, viam tot nationibus in Italiam 5 aperiret. decernunt frequentes, ut C. Sulpicius praetor tris ex senatu nominet legatos, qui eo die proficiscantur ex urbe et, quantum adcelerare possint, Cassium consulem, ubicumque sit, 11 persequantur; nuntient, ne bellum cum ulla gente moveat, nisi 12 cum qua senatus gerendum censuerit. legati hi profecti M. Cornelius Cethegus, M. Fulvius, P. Marcius Rex. metus de consule atque exercitu distulit eo tempore muniendae Aquileiae curam.

II. Hispaniae deinde utriusque legati aliquot populorum in 2 senatum introducti. ii de magistratuum Romanorum avaritia superbiaque conquesti, nixi genibus ab senatu petierunt, ne se 15 3 socios foedius spoliari vexarique quam hostes paterentur. cum et alia indigna quererentur, manifestum autem esset pecunias captas, L. Canuleio praetori, qui Hispaniam sortitus erat, negotium datum est, ut in singulos, a quibus Hispani pecunias repeterent, quinos recuperatores ex ordine senatorio daret patro-20 4 nosque, quos vellent, sumendi potestatem faceret. vocatis in curiam legatis recitatum est senatus consultum, iussique nominare 5 patronos. quattuor nominaverunt, M. Porcium Catonem, P. Cornelium Cn. F. Scipionem, L. Aemilium L. F. Paulum, C. Sulpicium Gallum. cum M. Titinio primum, qui praetor A. Manlio 25 M. Iunio consulibus in citeriore Hispania fuerat, recuperatores

^{1.} quam. XXX. dieru (litt. e lineola recta perfossa) 4. periculoso, periculoso (que) Hertz in adn. crit. p. XXXV, Madvig (<et>periculoso v. d. ad marg. ed. Cur.) | 5. interceterasge || tes. | ducere, corr. I. F. Gronovius. | 6. aperire, corr. I. F. Gronovius. | pr. tris. | 8. pos || sent, corr. Madvig Em. L. p. 664. | 9. necbel || lum. | nisicü || quae. | 10. censuerant (censuerat ed. Bas. 1531), corr. I. Perizonius. | hii (ii ed. Bas. 1531). | 11. cete || gus. | m. fuluiuspmex. | metu. | 12. adque. | 13. aliquod. | insenatu, corr. Sigonius. | 14. idemmagistratuum. | 15. superbiaque || quaeconquesti. | 16. quamhos || tiis | patiantur, paterentur H. I. Müller* | 17. indignaq. || rerentur. | 18. cannuleiopr. | 20. recuperarent, recuperatores ed. Bas. 1531. | 22. recitatü || est. šc. | nominarer | 23. patro || nos. | 24. cn. f. scipiol. aemilium F. (hasta anterior litt. p lineola transversa deleta)m. paulü. corr. Pighius. | 25. quipr. a.manlio. | 26. m. iunio || consule.

egerunt. bis ampliatus, tertio absolutus est reus. dissensio inter 7 duarum provinciarum legatos est orta; citerioris Hispaniae populi M. Catonem et P. Scipionem, ulterioris L. Paulum et Gallum Sulpicium patronos sumpserunt, ad recuperatores adducti a 8 5 citerioribus populis P. Furius Philus, ab ulterioribus M. Matienus; ille Sp. Postumio Q. Mucio consulibus triennio ante, hic biennio 9 prius L. Postumio M. Popilio consulibus praetor fuerat. gravissimis criminibus accusati ambo ampliatique; cum dicenda de 10 integro causa esset, excusati exilii causa solum vertisse. Furius 10 Praeneste, Matienus Tibur exulatum abierunt. fama erat prohiberi a patronis nobiles ac potentes conpellare; auxitque eam 11 suspicionem Canuleius praetor, quod omissa ea re dilectum habere instituit, dein repente in provinciam abiit, ne plures ab Hispanis vexarentur. ita, praeteritis silentio oblitteratis, in futurum tamen 12 15 consultum ab senatu Hispanis, quod impetrarunt, ne frumenti aestimationem magistratus Romanus haberet, neve cogeret vicensumas vendere Hispanos, quanti ipse vellet, et ne praefecti in oppida sua ad pecunias cogendas imponerentur.

III. Et alia novi generis hominum ex Hispania legatio 1 20 venit. ex militibus Romanis et ex Hispanis mulieribus, cum quibus conubium non esset, natos se memorantes, supra quattuor 2 milia hominum, orabant, ut sibi oppidum, in quo habitarent, daretur. senatus decrevit, uti nomina sua apud L. Canuleium 3

^{1.} sumserunt, egerunt Novák České mus. fil. VI, 43 (sumpserunt Vahlen, sed del. cum ante voces M. Titinio ephem. Austr. 1861 p. 260; quam coniecturam inpugnavit Madvig Em. L. p. 664.) | uis. | 2. estora. | populiqm.catonē. | 3. P. add. H. I. Müller*. | 4. sū || serunt. | reciperatores. | 5. p. furius. | 6. sp. | consulib || hincuiennioprius. | 7. c. popilio, corr. ed. Bas. 1531. | conss. pr. fuerat. | 9. excusatioexi || lii. | 11. nobilis. | auxiadque, auxitque ed. Bas. 1531 (cf. Novák České mus. VI p. 43, H. I. Müller*), atque auxit Hartel p. 32, adauxitque H. I. Müller olim ann. Berol. 1889 p. 37. | 12. canuleiuspr. | 13. abitine || replures (abiit, ne rei plures coni. Novák Listy fil. 1883, sed cf. quae dixi*.) | 14. infuturumconsultamentum, corr. Kreyssig, cf. Hartel p. 32 (in futurum consultum tamen altera Kr. coni., Hertz.) | 17. hispa || nonisqantiipseuellent, corr. ed Bas. 1531 (Hispanos, nisi quanti ipsi vellent Madvig in ed., sed cf. Weissenborn — H. I. Müller in adn. et G. Heraeus quaest. crit. Liv. p. 72). | 18. cogē || das. | 21. memorā || tes. | 22. hominū || exhispaniaorabant. | 23. aput.

profiterentur eorumque, si quos manumisissent; eos Carteiam ad Oceanum deduci placere; qui Carteiensium domi manere vellent, potestatem fieri, uti numero colonorum essent, agro adsignato.

Latinam eam coloniam esse libertinorumque appellari.

Eodem tempore ex Africa et Gulussa regulus, Masinissae ⁵ filius, legatus patris, et Carthaginienses venerunt. Gulussa prior ⁶ in senatum introductus et, quae missa erant ad bellum Macedonicum a patre suo, exposuit, et, si qua praeterea vellent imperare, praestaturum merito populi Romani est pollicitus et monuit patres conscriptos, ut a fraude Carthaginiensium caverent: ¹⁰ ⁷ classis eos magnae parandae consilium cepisse, specie pro Romanis et adversus Macedonas; ubi ea parata instructaque esset, ipsorum fore potestatis, quem hostem aut socium habeant. hanc inica ***

IV.* tis tantum extitit * pavorem ingressi castra, ostentantes 15 capita, fecerunt, ut, si admotus extemplo exercitus foret, capi 2 castra potuerint. tum quoque fuga ingens facta est; et erant, qui legatos mittendos ad pacem precibus petendam censerent; 3 civitatesque conplures eo nuntio audito in deditionem venerunt. quibus purgantibus sese culpamque in duorum amentiam conferentibus, qui se ultro ad poenam ipsi obtulissent, cum veniam 4 dedisset praetor, profectus extemplo ad alias civitates, omnibus imperata facientibus, quieto exercitu pacatum agrum, qui paulo

^{1.} proficerentur. | eorum || quesiquosmanumissenteos, eorumque, si quos manumisissent; eos Madvig Em. L. p. 664 (eorumque si quos manumississet, eos ed. Bas. 1531). | 3. potestatemfieri (atemfieri in ras). | ut in numero coni. Dobree. | colonorum esset. | 4. eamcoloniamfuisse. corr. I. F. 1 11111 11 11111 Gronovius; cf. de h. l. Mommsen Staatsr. III p. XIII adn. 1. | 5. gulussamaisinis || saeregulusfilius (Gulussa, Masinissae regis filius ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig. | 6. cartaginienses. | 7. etmissag.erantad, corr. ed. Bas. 1531 (et (de iis), quae missa erant ad coni, Madvig Em. L. p. 665). * | 8. explosuit. | imperare N. | 9. meritopr. | etmonuitet patresconscrip | ti. | 11. para || dae. | coepisseispecie. | 12. macedonia || subcaparata. | 14. in v. iniec desin. fol. 82v codicis; deinde 4 quaterniones interciderunt. | 15. tistantumextititpauoringressi, tantum pavorem ingressi ed. Bas. 1531, tantum exinde pavorem ingressi susp. Kreyssig, tantum ex fiducia pavorem ingressi M. Müller. | 16. capitacastra. | 17. fugadingens. | 18. praecibus. | 20. quib | purgantibus. | 21. optulissent. | 23. quepaulo.

ante ingenti tumultu arserat, peragravit. haec lenitas praetoris, 5 qua sine sanguine ferocissimam gentem domuerat, eo gratior plebi patribusque fuit, quo crudelius avariusque in Graecia bellatum et ab consule Licinio et ab Lucretio praetore erat. Lucre-5 tium tribuni plebis absentem contionibus adsiduis lacerabant, cum rei publicae causa abesse excusaretur; sed tum adeo vicina etiam inexplorata erant, ut is eo tempore in agro suo Antiati esset aquamque ex manubiis Antium ex flumine Loracinae duceret. id opus centum triginta milibus aeris locasse dicitur; tabulis 7 10 quoque pictis ex praeda fanum Aesculapi exornavit. invidiam 8 infamiamque ab Lucretio averterunt in Hortensium, successorem eius, Abderitae legati, flentes ante curiam querentesque oppidum suum ab Hortensio expugnatum ac direptum esse: causam ex-9 cidii fuisse urbi, quod, cum centum milia denarium et tritici 15 quinquaginta milia modium imperaret, spatium petierint, quo de ea re et ad Hostilium consulem et Romam mitterent legatos. vixdum ad consulem se pervenisse, et audisse oppidum expu-10 gnatum, principes securi percussos, sub corona ceteros venisse. indigna ea senatui visa, decreveruntque eadem de Abderitis, quae 11 20 de Coronaeis decreverant priore anno, eademque pro contione edicere Q. Maenium praetorem iusserunt. et legati duo, C. Sem-12 pronius Blaesus Sex. Iulius Caesar, ad restituendos in libertatem Abderitas missi, iisdem mandatum, ut et Hostilio consuli et 13 Hortensio praetori nuntiarent, senatum Abderitis iniustum bellum 1. ingë | ti. | 2. sinesan || guinem. | 3. a.uari || usque. | 5. adsi || duis-

inlatum, conquirique omnes, qui in servitute sint, et restitui in libertatem accum censere.

V. Eodem tempore de C. Cassio, qui consul priore anno fuerat, tum tribunus militum in Macedonia cum A. Hostilio erat, querellae ad senatum delatae sunt, et legati regis Gallorum Cin- 5 2 cibili venerunt. frater eius verba in senatu fecit, questus, Alpinorum populorum agros, sociorum suorum, depopulatum C. Cassium esse et inde multa milia hominum in servitutem abripuisse. 3 sub idem tempus Carnorum Histrorumque et Iapydum legati venerunt: duces sibi ab consule Cassio primum imperatos, qui 10 4 in Macedoniam ducenti exercitum iter monstrarent; pacatum ab se tamquam ad aliud bellum gerendum abisse. inde ex medio regressum itinere hostiliter peragrasse fines suos; caedes passim rapinasque et incendia facta; nec se ad id locorum scire, propter 5 quam causam consuli pro hostibus fuerint. et regulo Gallorum 15 absenti et his populis responsum est, senatum ea, quae facta querantur, neque scisse futura, neque, si sint facta, probare, sed indicta causa damnari absentem consularem virum iniurium esse. 6 cum is rei publicae causa absit; ubi ex Macedonia redisset C. Cassius, tum, si coram eum arguere vellent, cognita re sena- 20 7 tum daturum operam, uti satisfiat. nec responderi tantum iis gentibus, sed legatos mitti, duos ad regulum trans Alpes, tres circa eos populos placuit, qui indicarent, quae patrum sententia s esset. munera mitti legatis ex binis milibus aeris censuerunt;

^{1.} conquaeriquae. | 3. quicons. | 4. fuerateum || tribunismilitibusin. 5. quaerellae. | cincibilitenue | runt, Cincibili venerunt ed. Bas. 1531, Cincibili detulerunt Harant p. 260, sed cf. Gitlbauer p. 73. | Cincibili venerunt fratres eius (duo. maior) verba Hartel ephem. Austr. 1866 p. 11. 6. insenatū || . | quaestus. | 7. populorū || agros. | depopulo || rumc.cassius. | 9. subidtempus, corr. Kreyssiq. | histrorumquepydum, corr. Drakenborch. | 11. pacamtum. | 12. adaliudidbellum. | exmediocregressumhosti || literitinereperagrasse. 13. suosducespassim (suos; passim ed. Bas 1531 f. recte), suos; caedes passim Kreyssig*. | 15. gallorū | absenti. | 16. senatuea. | 17. quaerantur. | 19. reip. | 20. c. cassiustu | si. | 21. tantū | iis. | 22. alpis. | 23. circa ceteros populos susp. Vahlen. | quiindicarentq. || patrum. | 24. esse. | ce || sueruntduofratresregulishaec (censuerunt; duobus fratribus regulis haec ed. Bas. 1531), censuerunt; fratri reguli haec Madrig Em. L. p. 666 adn. ("fieri potest, ut Livius scripserit: fratri reguli, numeri nomen duo ex sequentibus huc tractum sit. Ita mox eorum universe ad legatos referetur removebiturque subita duorum pro uno fratre mentio"), censuerunt; duobus fratribus reguli

fratri reguli baec praecipua, torques duo ex quinque pondo auri facti et vasa argentea quinque ex viginti pondo et duo equi phalerati cum agasonibus et equestria arma et sagula; et comitibus eorum vestimenta, liberis servisque. haec missa; illa pe- tentibus data, ut denorum equorum iis commercium esset educendique ex Italia potestas fieret. legati cum Gallis missi trans la Alpes C. Laelius, M. Aemilius Lepidus, ad ceteros populos C. Sicinius, P. Cornelius Blasio, T. Memmius.

VI. Multarum simul Graeciae Asiaeque civitatium legati ¹ Romam convenerunt. primi Athenienses introducti; ii se, quod ² navium habuerint militumque, P. Licinio consuli et C. Lucretio praetori misisse exposuerunt; quibus eos non usos frumenti sibi ³ centum milia imperasse; quod, quamquam sterilem terram ararent, ipsosque etiam agrestes peregrino frumento alerent, tamen, ne ¹⁵ deessent officio, confecisse; et alia, quae imperarentur, praestare paratos esse. Milesii nihil, quod praestitissent, memorantes, si ⁴ quid imperare ad bellum senatus vellet, praestare se paratos esse polliciti sunt. Alabandenses templum Urbis Romae se ⁵ fecisse commemoravere ludosque anniversarios ei divae instituisse; et coronam auream quinquaginta pondo, quam in Capitolio ponerent donum Iovi optimo maximo, attulisse, et scuta equestria trecenta; ea, cui iussissent, tradituros. donum ut in ⁷ Capitolio ponere et sacrificare liceret, petebant. hoc et Lampsaceni, octoginta pondo coronam adferentes, petebant, comme-⁸

haec Madrig in ed., Hartel ephem. Austr. 1866 p. 11, censuerunt; \(\) \(\) \(\) \(\) duo \(\) \(\) fratres reguli; \(\) \(\) \(\) \(\) haec \(\) Harant \(p \). \(260. \) \(\) \(\) \(\) phalaerati. \(\) \(\) armatautsagula, arma et sagula \(Madrig, \) arma ac sagula \(ed. \) \(Bas. 1531. \) \(\) 5. \(cf. \) \(de. h. l. \) \(Mommsen \) Staatsr. \(III, 1183. \) \(\) 7. \(\) alpis. \(\)

morantes, discessisse se a Perseo, postquam Romanus exercitus in Macedoniam venisset, cum sub dicione Persei et ante Philippi 9 fuissent. pro eo et quod imperatoribus Romanis omnia praestitissent, id se tantum orare, ut in amicitiam populi Romani reci-10 perentur, et, si pax cum Perseo fieret, exciperentur, ne in regiam 5 potestatem reciderent. ceteris legatis comiter responsum; Lampsacenos in sociorum formulam referre Q. Maenius praetor iussus. munera omnibus in singulos binum milium aeris data. Alabandenses scuta reportare ad A. Hostilium consulem in Macedoniam iussi.

Et ex Africa legati simul Carthaginiensium et Masinissae venerunt: legati Carthaginiensium tritici deciens centum milia et hordei quingenta indicantes se ad mare devecta habere, ut, quo 12 senatus censuisset, deportarent; id munus officiumque suum scire minus esse quam pro meritis populi Romani et voluntate sua; 15 sed saepe alias, bonis in rebus utriusque populi, se gratorum 13 fideliumque socium muneribus functos esse. item Masinissae legati tritici eandem summam polliciti et mille et ducentos equites, duodecim elephantos; et si quid aliud opus esset, uti inperaret 14 senatus: aeque propenso animo et ea et, quae ipse ultro polli- 20 citus sit, praestaturum esse. gratiae et Carthaginiensibus et regi actae, rogatique, ut ea, quae pollicerentur, ad Hostilium consulem in Macedoniam deportarent. legatis in singulos binum milium aeris munera missa.

VII. Cretensium legatis commemorantibus se, quantum sibi 25 imperatum a P. Licinio consule esset sagittariorum, in Mace-

10

^{1.} discessisseeaperseo. | romanoexerci || tu. | 4. inamici || tiampr. romani. | 6. potestatemrecipere || tur, potestatem reciderent I. F. Gronovius (potestatem redigerentur Lamb. Bos, potestatem restituerentur Douiatius). | committere || possumlamsacenos. | 7. praetoriussu. | 8. millium. | labandenses. | 9. hostiulium. | 11. simulcarthaginiensium tritici, lacunam Creverius explevit, sed legati ante Carthaginiensium tritici add. H. I. Müller*. 13. hordeiquinqua || ginta, corr. Sigonius cl. XXXVI, 4, 5. | 14. officiumq. || 15. promeritispr. | 16. populisegrecatorum. | (bonis in rebus \suis \) dubiisque populi (Romani) se gratorum olim coni. Novák Listy fil. 1883). | 17. fideliumq. || sociumque. | 18. etcc equites XII elepantos. | 19. opusesse. | 20. animoetquae, animo(et ea) (vel(ea)) et quae H. I. Müller, animo ac quae ed. Bas. 1531*. | ipsoultro. | 22. rogatiquae || uteaquaeuteaquaepolliceren || tur. | 23. deportaret. | 26. a.publiolicinioco | sule.

doniam misisse, cum interrogati non infitiarentur, apud Persea 2 maiorem numerum sagittariorum suorum quam apud Romanos militare, responsum est, si Cretenses bene ac naviter destinarent 3 potiorem populi Romani quam regis Persei amicitiam habere, 5 senatum quoque Romanum iis tamquam certis sociis responsum 4 daturum esse. interea nuntiarent suis, placere senatui, dare operam Cretenses, ut, quos milites intra praesidia regis Persei haberent, eos primo quoque tempore domum revocarent.

Cretensibus cum hoc responso dimissis Chalcidenses vocati, ⁵ quorum legatio ipso introitu movit, quod Micythion, princeps eorum, pedibus captus lectica est introlatus; ultimae necessitatis ⁶ extemplo visa res, in qua ita adfecto excusatio valetudinis aut ne ipsi quidem petenda visa foret aut data petenti non esset. cum sibi nihil vivi relicum praeterquam linguam ad deplorandas ⁷ ¹⁵ patriae suae calamitates praefatus esset, exposuit civitatis primum suae benefacta et vetera et ea, quae Persei bello praestitissent ducibus exercitibusque Romanis; tum quae primo C. Lucretius ⁸ in populares suos praetor Romanus superbe, avare, crudeliter fecisset; deinde quae tum cum maxime L. Hortensius faceret. ²⁰ quem ad modum omnia sibi, etiam iis, quae patiantur, tristiora, ⁹ patienda esse ducant potius, quam fide decedatur, sic, quod ad Lucretium Hortensiumque attineret, scire tutius fuisse claudere portas quam in urbem eos accipere. qui exclusissent eos, Ema- ¹⁰ thiam, Amphipolim, Maroneam, Aenum incolumes esse. apud se

^{1.} inma || cedoniasemisisseticuminfitiati || noninterrogarenturaputper || sea, corr. ed. Bas. 1531. | 2. suorum add. Harant p. 261. | quamaput. | 4. potiorempr. | 5. senatumquoq. || romanumistamquamcertisso || cis. | 9. calcidenses. | 10. introituobitquod, introitu movit (vel <omnes> movit), quod H. I. Müller (de verbo movere absolute ap. Liv. posito cf. Weissenborn — H. I. Müller ad V, 55, 1), introitu, ob id quod ed. Bas. 1531, Hertz, Madvig*. | micion, Micythion Bekker cl. XXXV, 38, 1, Gitlbauer p. 67. | pri || ceps. | 11. est introlatus, <omnes convertit>. Duker, Hertz, est introlatus, Madvig. | 12. uisares, uisa est Madvig ex coni. Drakenborch. | adfecta. | 14. relicuum. | linguas (num linguam esse? Madvig in adn. ed.)* | 17. tumqueprimo. | 18. pr. romanus. | superauerecrudeliterfecisse. | 19. quetum. | maxime. l. | 20. etiamis. | 21. quamsinedecedā || tursic, quam fide decedatur, sic Weissenborn, quam fide decedant, sic Kreyssig (quam se dedant Persi. ed. Bas. 1531). | 22. hortensiumquae. | 23. quā || in. | quae exclusissent eos coni. Sigonius, qui exclusissent [eos] v.d. ad marg. Cur. | 24. ma || ronam. | aput.

templa omnibus ornamentis spoliata conpilataque; spolia sacrilegis C. Lucretium navibus Antium devexisse; libera corpora in servitutem abrepta; fortunas sociorum populi Romani direptas 11 esse et cotidie diripi. nam ex instituto C. Lucreti Hortensium quoque in tectis hieme pariter atque aestate navales socios habere, 5 et domos suas plenas turba nautica esse; versari inter se, coniuges liberosque suos, quibus nihil neque dicere pensi sit neque facere.

vIII. accersere in senatum Lucretium placuit, ut disceptaret coram purgaretque sese. ceterum multo plura praesens audivit, quam in absentem iacta erant; et graviores potentioresque accessere accusatores duo tribuni plebis, M'. Iuventius Thalna et Cn. Aufidius. ii non in senatu modo eum lacerarunt, sed in contionem etiam pertracto multis obiectis probris diem dixerunt. senatus iussu Chalcidensibus Q. Maenius praetor respondit, quae bene meritos sese et ante et in eo bello, quod geratur, de populo senamo dicant, ea et scire vera eos referre senatum et perinde ac debeant grata esse. quae facta a C. Lucretio fierique ab L. Hortensio praetoribus Romanis querantur, ea neque facta neque fieri voluntate senatus quem non posse existimare, qui sciat bellum Persei et ante Philippo, patri eius, intulisse populum Romanum pro libertate Graeciae, non ut ea a magistratibus socii atque amici paterentur? litteras se ad L. Hortensium prae-

^{1.} ornamentis || conpilataspoliataquesacrilegiis, ornamentis spoliata conpilataque; (spolia) sacrilegis scripsi*, ornamentis spoliata; conpilataque sacrilegiis Weissenborn, ornamentis conpilata; spoliaque sacrilegii I. F. Gronovius, Madviq, ornamentis conpilata spoliataque; (spolia) sacrilegi eius Hertz, ornamentis conpilata spoliataque; (rapinas) sacrilegis Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 261 (sacrilegis prob. etiam Git/bauer p. 114). | 2. liberacorporaliberatain, libera corpora in ed. Bas. 1531, libera corpora lacerata in Gitlbauer p. 115, libera corpora verberata in Harant p. 261.* | 3. so || ciorumpr. | 4. cotidie | die. | 5. adque. | naualis. | 6. se del. Freinsheim. | 7. nihilnequedicerepensisineq | facerem, corr. Sigonius. | 9. ceterũ | multopluraqpraesens || audiuitt. | 11. duotr. pl. m. || iuuentiustalna, corr. Sigonius. | 12. insenatum. | 13. senatu. | 14. cal || cidensibusquemaenus. | quebene. | 15. de || pr. | 17. gratiaesse. | factac. lucretio || fieriqueablucretiohortensiopre || toribus, corr. ed. Bas. 1531. | 18. quaerantur. | 19. fieuoluntates || senatus. | 20. Persi ed. Bas. 1531, I. F. Gronocius, Perseo D. Heinsius. | patriaeius. | 21. amagistratibusut || sociatqueamici (a magistratibus sociis atque amicis ed. Bas. 1531) a magistratibus socii atque amici I. F. Gronovius, Hertz, a magistratibus suis socii atque amici Duker, Madvig Em. L. p. 666*. | 22. l. hortensiumpr.

torem daturos esse, quae Chalcidenses querantur acta, ea senatui non placere; si qui in servitutem liberi venissent, ut eos conquirendos primo quoque tempore restituendosque in libertatem, curaret; sociorum navalium neminem, praeter magistros, in bospitia deduci aequum censere. haec Hortensio iussu senatus seripta. munera binum milium aeris legatis missa, et vehicula Micythioni publice locata, quae eum Brundisium commode perveherent. C. Lucretium, ubi dies, quae dicta erat, venit, tribuni ad populum accusarunt, multamque deciens centum milium aeris dixerunt. comitiis habitis omnes quinque et triginta tribus eum condemnarunt.

IX. In Liguribus eo anno nihil memorabile gestum. nam i nec hostes moverunt arma, neque consul in agrum eorum legiones induxit; et, satis explorata pace eius anni, milites duarum 2 legionum Romanarum intra dies sexaginta, quam in provinciam venit, dimisit. sociorum nominis Latini exercitu mature in hiberna 3 Lunam et Pisas deducto ipse cum equitibus Galliae provinciae pleraque oppida adiit.

Nusquam alibi quam in Macedonia bellum erat. suspectum 4
20 tamen Gentium, Illyriorum regem, habebant. itaque et octo naves 5
ornatas a Brundisio senatus censuit mittendas ad C. Furium
legatum Issam, qui cum praesidio duarum Issensium navium
insulae praeerat; duo milia militum in eas naves sunt inposita, 6
quae M. Raecius praetor ex senatus consulto in ea parte Italiae,
25 quae obiecta Illyrico est, conscripsit; et consul Hostilius Ap.
Claudium in Illyricum cum quattuor milibus peditum misit,

^{1.} calchidensesquaeran || tur. | 2. uteosconprimoquoque tempo || re, corr. ed. Bas. 1531 (cf. cap. 4, 13), ut eos primo quoque tempore conquirendos Kreyssig. | 6. millium. | 7. micioni (cf. cap. 7, 5.) | publicae. | quae (i supra scriptum del.) | 10. et · XXX. trıb' || cumcondemnarunt. | 12. inligurib'. | anno add. ed. Bas. 1531. | nã || nec. | 13. neq. || consuliumagrum. | 15. dies LX · | 18. ad || id. | 20. tã || et, tamen Hartel p. 33, prob. H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 37, tamen et ed. Bas. 1531. | inlyriorum. | habebat. | nauis. | 21. abrundisiossenatus. | itaque X et octo naves coni. Weissenborn. | 23. praeerantmiserunt, praeerat ed. Bas. 1531, praeerat, ** miserunt Weissenborn in ed. Teubn. | dua milia. | inpo || sitaq. | m. reciuspr. exsc., corr. Kreyssig (inposita, quae Q. Maenius praetor ex senatusconsulto ed. Bas. 1531.) | 25. queobiectainlyricoest. | appium. | 26. ininlyricumquat || tuormilibus, corr. ed. Bas. 1531.

- 7 nt accolas Illyrici tutaretur. qui non contentus iis, quas adduxerat, copiis auxilia ab sociis conrogando ad octo milia hominum ex vario genere armavit, peragrataque omni ea regione ad Lychnidum Dassaretiorum consedit.
- Yersei, erat. decem milia civium habebat et modicum custodiae causa Cretensium praesidium. inde nuntii ad Claudium occulti veniebant, si propius copias admovisset, paratos fore, qui proderent urbem. et operae pretium esse: non se amicosque tantum, sed etiam milites praeda expleturum. spes cupiditati admota ita occaecavit animum, ut nec ex iis, qui venerant, quemquam retineret, nec obsides, pignus futuros, afore fraudem agendae rei, posceret, nec mitteret exploratum, nec fidem acciperet. die tantum statuta profectus a Lychnido, duodecim milia ab urbe, ad quam tendebat, posuit castra. quarta inde vigilia signa movit mille ferme ad praesidium castrorum relictis. inconpositi, longo agmine effusi, infrequentes, cum nocturnus error dissiparet, ad urbem pervenerunt. crevit neclegentia, postquam neminem

^{1.} inlyricitutarentur, corr. I. Perizonius. | (Harant p. 261 h. l. ita legendum ac distinguendum esse putat: senatus censuit mittendas ad C. Furium legatum — Issam, qua cum praesidio . . . insulae praeerat, missae sunt: duo milia militum . . . . conscripsit: - et consul, Sed cf. Hartelium p. 33.) | co | tentusis. | 2. ad u | | milia. | 3. uariogenere, (ex) vario genere Madvig Em. L. p. 667, varii generis Duker. omniaea. | 4. lycidinum, Lycnidum ed. Bas. 1531, corr. Sigonius. | 5. uscanaoppi || dumfiniumpleriqueperseii (prior hasta litterae p rep.) erat, Uscana oppidum finium plerumque Persei erat (fuerat Madvig) ed. Bas. 1531, Madviq (de interpunctione, quam adhibui, cf. H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 38), Uscana; oppidum finium plerique Persei ferunt (Madrig apices perseiferat in cod. extare opinatus erat) Hartel p. 34, [Uscana] oppidum finitimum Illyrico Perseus firmaverat idem olim ephem. Austr. 1866 p. 12, Uscana oppidum finitimum imperio Persei erat Weissenborn, Uscana oppidum finium imperiique Persei erat (aberat Novák) Harant p. 262, Novák Listy fil. 1883*. | 6. X. milia. | 7. nuntiis. | 8. foret. | 9. praetium. | nõ || se. | 10. praedam. | specupi || ditatis. | 11. occecauitanimu || necutisqui. | uenerunt, venerant I. F. Gronovius ed. 1665. | 12. opsides. | aforoetfraudem (furto et fraude ed. Bas. 1531, afore furtum et fraudem coni. Weissenborn), corr. Bekker, de erroris origine cf. G. Heraeus Quaest. crit. Liv. p. 81. | in agenda re aut ab agenda re susp. Madvig in adn. ed. | 14. alygdino. | 17. dissiparetur. | 18. neclegentia, neglegentia ed. Bas. 1531 (cf. Georges Wortf. p. 449,

armatum in muris viderunt. ceterum, ubi primum sub ictu teli fuerunt, duabus simul portis erumpitur; et ad clamorem erumpentium ingens strepitus e muris ortus ululantium mulierum cum crepitu undique aeris, et incondita multitudo turba inmixta servili variis vocibus personabat. hic tam multiplex undique obiectus terror effecit, ne sustinere primam procellam eruptionis Romani possent. itaque fugientes plures quam pugnantes interempti sunt; vix duo milia hominum cum ipso legato in castra perfugerunt. quo longius iter in castra erat, eo plures fessos consectandi hostibus copia fuit. ne moratus quidem in castris Appius, ut suos dissipatos fuga colligeret, quae res palatis per agros saluti fuisset, ad Lychnidum protinus reliquias cladis reduxit.

XI. Haec et alia haud prospere in Macedonia gesta ex ¹ Sex. Digitio tribuno militum, qui sacrificii causa Romam venerat, ¹⁵ sunt audita. propter quae veriti patres, ne qua maior ignominia ² acciperetur, legatos in Macedoniam M. Fulvium Flaccum et M. Caninium Rebilum miserunt, qui conperta, quae agerentur, referrent; et ut A. Atilius consul comitia consulibus rogandis ita ³ ediceret, uti mense Ianuario confici possent, et ut primo quoque ²⁰ tempore in urbem rediret. interim M. Raecio praetori mandatum, ⁴ ut edicto senatores omnes ex tota Italia, nisi qui rei publicae causa abessent, Romam revocaret: qui Romae essent, ne quis ⁵ ultra mille passuum ab Roma abesset. ea, uti senatus censuit, sunt facta. comitia consularia ante diem quintum Kal. Febru-⁶

Stolz hist. Gr. p. 261.) | 1. armatumi | muris. | iectu, iactu ed. Bas. 1531, ictu Drakenborch. | 3. strepitusqueenuris. | 4. seruilii. | 6. efecit. | 7. qua | pugnantes. | 9. eos || pluris. | consectando. | 10. quide || in. | utuosdissipatos. | 11. colliceret. | 12. ad lycidum. | 13. exdigi || tiosextop miliaquisacrificiiscau || sa, corr. ed. Bas. 1531. | 14. uenerunt. | 15. neque || maior (ne quae maior ed. Bas. 1531), corr. A. Perizonius. | 16. m. furium, corr. ed. Bas. 1535 (cf. Gitlbauer p. 46.) | et. m. caninium rebellummise || runtquaecum conperta, corr. ed. Bas. 1531. | 18. a. atiliusco || sul (A. Hostilius consul ed. Bas. 1531. | 19. edicere. | ianuariocomitiapossent, Ianuario confici possent Madvig l.l., prob. Mommsen Staatsr. III p. 1179, Ianuario comitia | haberi | possent ed. Bas. 1531, Ianuario comitia essent Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 261, Ianuario committi possent Seuffert*. | quoqueprimo. | 20. interi || m. reciopr. | 21. qui || reip. | 22. reuo || carent. | 24. consulariaad. u. kal. sep. || fuere, corr. Sigonius (a. d.) et Pighius (Kal. Feb.)

arias fuere. creati consules sunt Q. Marcius Philippus iterum et 7 Cn. Servilius Caepio. post diem tertium praetores sunt facti C. Decimius, M. Claudius Marcellus, C. Sulpicius Gallus, C. Mars cius Figulus, Ser. Cornelius Lentulus, P. Fonteius Capito. designatis praetoribus praeter duas urbanas quattuor provinciae sunt 5 decretae: Hispania et Sardinia et Sicilia et classis. legati ex 9 Macedonia exacto admodum mense Februario redierunt. hi, quas res ea aestate prospere gessisset rex Perseus, referebant, quantusque timor socios populi Romani cepisset tot urbibus in pote-10 statem regis redactis. exercitum consulis infrequentem commea-10 tibus vulgo datis per ambitionem esse; culpam eius rei consulem 11 in tribunos militum, contra illos in consulem conferre. ignominiam Claudi temeritate acceptam elevare eos patres accusaverunt, quia perpaucos Italici generis et magna ex parte tumultuario ¹² dilectu conscriptos ibi milites amissos referebant. consules desig- ¹⁵ nati ubi primum magistratum inissent, de Macedonia referre ad senatum iussi; destinataeque provinciae iis sunt Italia et Macedonia.

Hoe anno intercalatum est: tertio die post Terminalia kalendae intercalariae fuere. inter sacerdotes eo anno mortuus est 20

^{1.} cons. | 2. q. seruilius || cepio, corr. Sigonius. | pr. sunt || facti. | 3. · m · claudius. | · m · sulpicius, corr. Sigonius. | 4. serg. cor. lentulus, corr. ed. Bas. 1535 (cf. Gitlbauer p. 46.) | 5. urbanas! (prior hasta litt. p del.) | quattuor. | 9. soci | ospr. | 10. co | sulis. | commeatib' | uulgo. | 11. ambitiorem. | cul | | pameiusreiconsulemintribunos | | militumcontraillosinconsule | | intribunosmilitumcontraillosi~ || consulemconferri. | 13. acceptameleua || reeospatresacceperunt, acceptam elevare eos patres accusaverunt (accusarunt Gitlbauer postea p. 114) Hartel ephem. Austr. 1866 p. 13, acceptam elevare post aput patres occeperunt H. I. Müller Symbol. II., p. 18, acceptam elevari eo patres acceperunt Madeig Em. L. p. 668 (cf. Fügner Lex. L. p. 282), acceptam elevare eos patres censuerunt Hertz, acceptam elevare eos patres (laeti) acceperunt Weissenborn. | 14. quiperpaucos (prob. Gitlbauer l. l.), quia perpaucos Hartel acad. 1888 p. 35, quod perpaucos Madvig, Hartel. ephem. l. l., quippe perpaucos Weissenborn, Hertz, quippe paucos H. I. Müller (verba patres acceperunt qui expungenda videbantur Freinshemio, I. F. Gronovio, cf. Drakenborchium ad h. l.) | 14. magnatumultuario, corr. ed. Bas. 1531. | 15. referebant delendum vid. I. F. Gronovio. | 17. destinate | q. prouinciaeissunt. | 20. intercalaria, intercalariae Weissenborn (intercalares ed. Bas. 1531.) | cf. de h. l. Mommsen Chronol. p. 20. | in || sacerdotes, inter sacerdotes coni. L. Th. Gronovius, | intraeum -

L. Flamininus ** pontifices duo decesserunt, L. Furius Philus et C. Livius Salinator. in locum Furii T. Manlium Torquatum, in Livi M. Servilium pontifices legerunt.

XII. Principio insequentis anni cum consules novi Q. Mar-1 6 cius et Cn. Servilius de provinciis rettulissent, primo quoque tempore aut conparare eos inter se Italiam et Macedoniam aut sortiri placuit; priusquam id sors cerneret, in incertum, ne quid 2 gratia momenti faceret, in utramque provinciam, quod res desi-deraret supplementi decerni. — decernunt in Macedoniam pedi-3 10 tum Romanorum sex milia, sociorum nominis Latini milia, equites Romanos ducentos quinquaginta, socios trecentos; — veteres milites dimitti, ita ut in singulas Romanas legi-4 ones ne plus sena milia peditum, treceni equites essent. alteri 5 consuli nullus certus finitus numerus civium Romanorum, quem 15 in supplementum legeret, id modo finitum, ut duas legiones scriberet, quae quina milia peditum et ducenos haberent, equites trecenos. Latinorum maior quam collegae decretus numerus, 6 peditum decem milia et sescenti equites, quattuor praeterea legiones scribi iussae, quae, si quo opus esset, educerentur. tri-7 20 bunos iis, non permissum ut, consules facerent: populus creavit. sociis nominis Latini sexdecim milia peditum et mille equites 8 imperati. hunc exercitum parari tantum placuit, ut exiret, si quo res posceret. Macedonia maxime curam praebebat. in classem sille socii navales cives Romani libertini ordinis, ex Italia quin-

annum suspectum Madvigio Em. L. p. 668, tres eo anno idem olim coni., eo anno scripsi*. | mortuusest, mortui ed. Bas. 1531, mortui sunt Hertz. | 1. l. flaminius, corr. Sigonius (qui scripsit Flaminius\augur\), post quae verba haec fere Madvigio excidisse videntur: \(\) in cuius locum cooptatus est (praen.?) Flamininus\(\).) | et \(\cdot \cdot \) \(\text{i uniussalinator}, corr. ed. Bas. 1531. | 2. \(\text{i \cdot manlium.} \) | 3. \(\text{m} \cdot \text{serullium.} | 4. \cos\(\text{cos}\(\text{s.} \) nouii. q. marciuset. q. ser || uilius. | 6. \conpa || re. | autmacedoniam. | 7. priusqua\(\) || idsorscernens. | 8. prouinciamaquod. | 9. decernunt \(add. H. I. M\text{uller} \) (decreverunt \(add. Madvig Em. L. p. 669.) | 10. \(\text{lati} \) || ni \(\text{ui} \) \(\text{millia.} | 11. \) romanos \(\cdot \) \(\text{CCL} \) | | socios \(\cdot \) \(\text{CCC} \cdot \) | 13. \(\text{CCC} \cdot \) equites. | alterico\(\text{ui} \) \(\text{nulli.} | 14. \) queinsupplementum. | 16. et ducentenos. | 17. \(\text{pedit}\text{u} \) | | latinorum, \(\corr \) | 17. \(\text{CCOcorius.} \) | 18. \(\text{X} \cdot \) \(\text{mi} \) | | liaet \(\cdot \) ac equites. | 19. \(\text{iussaequesi.} \) | \(\text{tribunosis, tribunos his } I. F. Gronovius, tribunos \) \(\text{millia.} | 22. \(\text{imperiti.} \) | exiretusi. | 23. \(\curp \) curaprae || - \(\text{bebatinclassemcuraillesociina} \) | ualesciuesr. \(\text{libertini.} \)

genti scribi iussi; totidem ut ex Sicilia scriberentur; et cui ea provincia evenisset, mandatum, ut eos in Macedoniam, ubicum10 que classis esset, deportandos curaret. in Hispaniam tria milia peditum Romanorum in supplementum, trecenti equites decreti. finitus ibi quoque in legiones militum numerus, peditum quina 5
11 milia duceni et treceni equites. et sociis imperare praetor, cui Hispania obvenisset, iussus quattuor milia peditum et trecentos equites.

XIII. Non sum nescius ab eadem neclegentia, quia nihil deos portendere vulgo nunc credant, neque nuntiari admodum 10 ulla prodigia in publicum neque in annales referri. ceterum et mihi, vetustas res scribenti, nescio quo pacto anticus fit animus, et quaedam religio tenet, quae illi prudentissimi viri publice suscipienda censuerint, ea pro indignis habere, quae in meos 3 annales referam. Anagnia duo prodigia eo anno sunt nuntiata, 15 facem in caelo conspectam, et bovem feminam locutam; eam publice ali. Menturnis quoque per eos dies caeli ardentis species 4 adfulserat. Reate imbri lapidavit. Cumis in arce Apollo triduum ac tres noctes lacrimavit. in urbe Romana duo aeditui nuntiarunt, alter in aede Fortunae anguem iubatum a conpluribus visum esse, alter in aede Primigeniae Fortunae, quae in colle est, duo diversa prodigia, palmam in area enatam, et sanguine interdiu pluvisse. duo non suscepta prodigia sunt, alterum, quod in privato loco factum esset, — palmam enatam in inpluvio suo

^{1.} quingenti loci indole a Dukero perspecta add. Kreyssig. | iussit. | scriberetur. | 2. in Macedoniam (aut) ubicumque coni. Duker. | 3. cladisesset. | 4. insu || plementum. | CCC equites. | 6. milia || treceniet · XXX equites, corr. Drakenborch. | im || peraret. | 7. obue || nisset. iussus · IIII · milia. | et CCC. equites. | 9. nonesum. | neclegiaentia. | qua, quia Madvig Em. L. p. 669*. | 10. credunt coni. I. F. Gronovius. | 11. nulla, ulla corr. I. F. Gronovius. | inpublicumquein. | 12. rescribenti. | a~ || ticus. | antimus. | 13. quaedamregio. | publicaesuscipiendo. | 14. dignis, <in>dignis corr. Crévier. | 16. publicaesil, <eam> publice ali Hullemanus, Madvig, Em. L.p. 670, Fügner Lex. L. p. 947, <ac> publice ali olim Weissenborn. | 17. mentum || is (Minturnis ed. Bas. 1531). | speciem. | 18. effulserat coni. I. F. Gronovius. | 19. trisnocti (i ex corr.) s. | editaui. | 20. angue || iuuatum. | 21. alternaedeprimigenae, corr. I. F. Gronovius (cf. Preller-Iordan Mythol. Rom. II, 183, Wissowa p. 209.) | quaeincolleestduodiuersapro || digiaquaeincollecmpalmamin || aerenatam, corr. ed. Bas. 1531. | 24. in add. I. F. Gronovius.

T. Marcius Figulus nuntiabat —, alterum, quod in loco peregrino: Fregellis in domo L. Atrei hasta, quam filio militi emerat, interdiu plus duas horas arsisse, ita ut nihil eius ambureret ignis, dicebatur. publicorum prodigiorum causa libri a decemviris aditi: 7 quadraginta maioribus hostiis quibus diis consules sacrificarent ediderunt, et uti supplicatio fieret, cunctique magistratus circa 8 omnia pulvinaria victumis maioribus sacrificarent, populusque coronatus esset. omnia, uti decemviri praeierunt, facta.

XIV. Censoribus deinde creandis comitia edicta sunt. petie
10 runt censuram principes civitatis, C. Valerius Laevinus, L. Postumius Albinus, P. Mucius Scaevola, M. Iunius Brutus, C. Claudius
Pulcher, Ti. Sempronius Gracchus. hos duos censores creavit 2
populus Romanus. cum dilectus habendi maior quam alias propter
Macedonicum bellum cura esset, consules plebem apud senatum

15 accusabant, quod [et] iuniores non responderent. adversus quos

C. Sulpicius et M. Claudius praetores plebis causam egerunt:
non consulibus, sed ambitiosis consulibus dilectum difficilem esse;
neminem invitum militem ab iis fieri. id ut ita esse scirent et

patres conscripti, praetores se, quibus vis imperii minor et auc
20 toritas esset, dilectum, si ita senatui videretur, perfecturos esse.
id praetoribus magna patrum approbatione, non sine suggilla
5

^{1.} nu || tiatbat. | 2. luciatrei. | aemerat. | 3. duasoras. | 4. fort. ab decemviris H. I. Müller*. | aditi XL. (libris decemviri aditis quadraginta I. F. Gronovius.) | 5. hostibus, corr. ed. Bas. 1531. | diis, dis Weissenborn. | 6. etutdideruntutisu || plicatio, ediderunt et uti supplicatio I. F. Gronovius (et addiderunt, uti supplicatio ed. Bas. 1531.) | 8. uti X uiri praeierun't (sic), praeceperunt Duker (potius praeceperant Madvig in adn. ed.), praedixerunt Kreyssig. | 9. censorib'. | edictas | uN. | 10. leuinus. | 1. postu | mius, Sp. Postumius Hertz. | 11. · p · mucius. | · c · || iunius, corr. Sigonius. | 12. pulcer. | · t · sempronius, hic et postea § 6 corr. ed. Bas. 1535 (cf. Gitlbauer p. 46.) | ce~|| sorescreauitpr. | 13. dilectushabe | dimaiorquamaliasproptermace | donicibellicuramesse, corr. ed. Bas. 1531 (dilectus habendus maior quam alias propter Macedonici belli curam esset Harant p. 262.) | 14. aput. | 15. et inclus. I. F. Gronovius, cf. Madvig Em. L. p. 670. | 16. et. m. clau || diuspr. (et M. Claudius tribuni ed. Bas. 1531.) | 18. abisfie | ri. | idutitautesse, id ut ita esse Kreyssig, cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 262 (id ita ut esse ed. Bas. 1531.) | etpatres || c., et patres conscripti ed. Bas. 1531, patres conscripti Madvig, sed cf. Vahlen l. l. | 19. praetoresetquibusuis, praetores se, quibus vis Harant p. 263, praetores, quibus et vis ed. Bas. 1531. | 21. approbatione add. Kreyssig, consensione Sigonius, voluntate Madvig.

tione consulum mandatum est. censores, ut eam rem adiuvarent, ita in contione edixerunt: legem censui censendo dicturos esse, ut praeter commune omnium civium ius iurandum haec adiurarent: 6 ntu minor annis sex et quadraginta es tuque ex edicto C. Claudi Ti. Semproni censorum ad dilectum prodisti et, quotienscumque 5 dilectus erit, quamdiu hi censores magistratum habebunt, si miles 7 factus non eris, in dilectum prodibis?" item, quia fama erat, multos ex Macedonicis legionibus incertis commeatibus per ambitionem imperatorum ab exercitu abesse, edixerunt de militibus P. Aelio C. Popilio consulibus postve eos consules in Macedo-10 8 niam scriptis, ut, qui eorum in Italia essent, intra dies triginta, censi prius apud sese, in provinciam redirent; qui in patris aut 9 avi potestate essent, eorum nomina ad se ederentur. missorum quoque causas sese cognituros esse; et quorum ante emerita stipendia gratiosa missio sibi visa esset, eos milites fieri iussuros. 15 10 hoc edicto litterisque censorum per fora et conciliabula dimissis tanta multitudo iuniorum Romam convenit, ut gravis urbi turba insolita esset.

XV. Praeter dilectum eorum, quos in supplementum mitti oportebat, quattuor a C. Sulpicio praetore scriptae legiones sunt, 20 intraque undecim dies dilectus est perfectus. consules deinde sortiti provincias sunt. nam praetores propter iurisdictionem 3 maturius sortiti erant. urbana C. Sulpicio, peregrina C. Decimio

^{2.} incontionemeduxerunt. | censuice | sendo. | 3. co | mune. | adiurarent, adigerent coni. G. F. Unger. | 4. sexet · XL · estusque. | 5. t. semproni, v. § 1. | proditiet, prodisti et Madvig Em. L. p. 670, prodibis et Duker, Weissenborn in ed. Teubn., Hertz (prodito: et ed. Bas. 1531.) | 6. quachicensoresma || gistratum, quamdiu hi censores magistratum Weissenborn, quoad hi censores magistratum Harant p. 263, H. I. Müller, cum (quum Ursinus) hi censores magistratum Ursinus, Madvig (quem hic censores magistratum ed. Bas. 1531, quem his censoribus magistratus I. F. Gronovius, Hertz*.) | 7. indilectu, in dilectum Sigonius, Kreyssig, Madvig l. l.* | prouidebis || ite'quia. | 9. imperatoris susp. Drakenborch, Weissenborn. | dixerunt. | 10. C. Popilio add. ed. Bas. 1531. | coss. | eoscoss. (h. l. sic!) | 11 ut qui || eorumquiin. | dies · XXX · cons. prius. | 12. aput. | 13. nomine || adsederentur. | 15. uisaesseeteos. | iussouros. | 16. fora (o in ras?) | 19. prae || terdilectu. | 20. quattuora · c · sulpiciopr. | legiones. || sunt (fort. legiones [sunt], cf. XXV, 3, 7*.) | 22. provincias [sunt] Fügner, cf. H. I. Müller ann. Berol. 1896 p. 14.

obtigerat; Hispaniam M. Claudius Marcellus, Siciliam Ser. Cornelius Lentulus, Sardiniam P. Fonteius Capito, classem C. Marcius Figulus erat sortitus. consulum Cn. Servilio Italia, Q. Marcio Macedonia obvenit; Latinisque actis Marcius extemplo est profectus. Caepione deinde referente ad senatum, quas ex novis legionibus duas legiones secum in Galliam duceret, decrevere patres, ut C. Sulpicius M. Claudius praetores ex iis, quas scripsissent, legionibus, quas videretur, consuli darent. indigne patiens praetorum arbitrio consulem subiectum, dimisso senatu ad tribunal praetorum stans postulavit, ex senatus consulto destinarent sibi duas legiones. praetores consulis in eligendo arbitrium fecerunt.

Senatum deinde censores legerunt: M. Aemilius Lepidus 6 princeps ab tertiis iam censoribus lectus. septem ex senatu eiecti 16 sunt. in censu accipiendo populi milites ex Macedonico exercitu, 7 qui quam multi abessent ab signis census docuit, in provinciam redire cogebant; causas de stipendiis missorum cognoscebant, 8 et cuius nondum iusta missio visa esset, ita iusiurandum exigebant "ex tui animi sententia, tu ex edicto C. Claudi Ti. Semproni censorum in provinciam Macedoniam redibis, quod sine dolo malo facere poteris?"

XVI. In equitibus recensendis tristis admodum eorum atque u aspera censura fuit: multis equos ademerunt. in ea re cum equestrem ordinem offendissent, flammam invidiae adiecere edicto, quo edixerunt, ne quis eorum, qui Q. Fulvio A. Postumio censoribus publica vectigalia aut ultro tributa conduxissent, ad

^{1.} ser. g. cornelius. | 3. consulumqueseruilioitalia || c. marcio (i del.) - macedoniaobuenit. | 5. cepione. | adsenatu. | 6. i~ || galliam. | 7. pr. exhis. | 8. quasuiderentur. | 9. patiente, patiens I. F. Gronovius (patiens se Heusinger.) | co~ || sulemsubdectumdemissosenon || ad. | 10. exsc. | 11. consulinelegando (consuli in eligendo ed. Bas. 1531), corr. I. F. Gronovius. | 12. fecerunt. | 14. lectuseptemensenatuelec || tisunt. (vulg. e senatu, ex senatu H. I. Müller*.) | 15. incensum. | 16. quicquammulti. | 17. redire add. Kreyssig | stipendis, ded stipendiis Hartel p. 36, Harant p. 263, [stipendiis] vel dut emeritis stipendiis H. I. Müller (stipendiis demeritis) I. F. Gronovius, stipendiis and emeritis condum emeritis crevier). | 18. iusiurandu || adigebant, iusiurandum exigebant H. I. Müller ann. Berol. 1895 p. 61 et*. | 19. .t. semproni, corr. ed. Bas. 1535 (cf. Gitlbauer p. 46). | 20. ce || soriaminprouinciam | 22. eoru || adque. | 24. fla || mam. | 25. quique || fuluio. | 26. conduxisse

hastam suam accederet, sociusve aut adfinis eius conductionis 3 esset. saepe id querendo veteres publicani cum impetrare nequissent ab senatu, ut modum potestati censoriae inponerent. tandem tribunum plebis P. Rutilium, ex rei privatae contentione 4 iratum censoribus, patronum causae nancti sunt. clientem eius 5 libertinum parietem in Sacra via adversus aedes publicas demo-5 liri iusserant, quod publico inaedificatus esset. appellati a privato tribuni. cum praeter Rutilium nemo intercederet, censores ad pignera capienda miserunt, multamque pro contione privato 6 dixerunt. hinc contentione orta cum veteres publicani se ad 10 tribunum contulissent, rogatio repente sub unius tribuni nomine 7 promulgatur, quae publica vectigalia aut ultro tributa C. Claudius et Ti. Sempronius locassent, ea rata locatio ne esset: ab integro locarentur, et ut omnibus redimendi et conducendi pro-8 miscue ius esset. diem ad [eius] rogationem concilio tribunus 15 plebis dixit. qui postquam venit, ut censores ad dissuadendum, processerunt, Graccho dicente silentium fuit; cum Claudio obstreperetur, audientiam facere praeconem iussit. eo facto avocatam a sé contionem tribunus questus et in ordinem se coactum 10 ex Capitolio, ubi erat concilium, abiit. postero die ingentes 20 tumultus ciere. Ti. Gracchi primum bona consecravit, quod in multa pignoribusque eius, qui tribunum appellasset, intercessioni 11 non parendo, se in ordinem coegisset; C. Claudio diem dixit, quod contionem ab se avocasset; et utrique censori perduellionem se iudicare pronuntiavit, diemque comitiis a C. Sulpicio praetore 25

^{2.} quaeren || do. | nequisset. | 4. tã || demtř. pl. utilium, corr. Sigonius (tandem tr. pl. Rutilium ed. Bas. 1531). | contentionem. | 5. clië || tem, clientem \(\) eius \rangle I. F. Gronovius, cf. Madvigium in adn. ed*. | 8. praeterutilium. |
10. hic || contentione. | 12. promulgatus. | aut add. Walch Em. L. p. 172. |
13. t. sempronius, corr. ed. Bas. 1535. | adintegro, corr. Kreyssig (de integro ed. Bas. 1531). | 15. di || emadeiusrogationem, diem ad rogationem Vahlen ephem. Austr., Hertz (eius ex litt. final. verborum promiscue ius repetitum), diem ad eius \(\) leius \(\) rogationem Madvig, diem ad legis rogationem Kreyssig, diem eius rogationis Koch (diem ad eam rogationem [sc. perferendam] Duker). | tr. || pl. dixitq. postuenit, corr. ed. Bas. 1531. | 17. dicendo. | cum add. ed. Bas. 1531. | 18. auocato. | 19. quaestus. | 20. abit. | (postremo die ingentes tumultus ciens coni. I. F. Gronovius.) | ingentis. |
21. tib. gracci. | 22. quitribuniquitribununmappel || lassent, corr. ed. Bas. 1531. | 24. auocassent. | utrimque.

urbano petiit. non recusantibus censoribus, quominus primo 12 quoque tempore iudicium de se populus faceret, in ante diem octavum et septimum Kal. Octobres comitiis perduellionis dicta dies. censores extemplo in atrium Libertatis escenderunt et ibi 18 5 obsignatis tabellis publicis clausoque tabulario et dimissis servis publicis negarunt, se prius quidquam publici negotii gesturos, quam iudicium populi de se factum esset. prior Claudius causam 14 dixit; et cum ex duodecim centuriis equitum octo censorem condemnassent multaeque aliae primae classis, extemplo principes 10 civitatis in conspectu populi anulis aureis positis vestem mutarunt, ut supplices plebem circumirent. maxime tamen sententiam 15 vertisse dicitur Ti. Gracchus, quod, cum clamor undique plebis esset, periculum Graccho non esse, conceptis verbis iuravit, si collega damnatus esset, non expectato de se iudicio comitem 15 exilii eius futurum. adeo tamen ad extremum spei venit reus, 16 ut octo centuriae ad damnationem defuerint. absoluto Claudio tribunus plebis negavit se Gracchum morari.

XVII. Eo anno postulantibus Aquileiensium legatis, ut ¹ numerum colonorum augerent, mille et quingentae familiae ex ²⁰ senatus consulto scriptae triumvirique, qui eas deducerent, missi sunt T. Annius Luscus, P. Decius Subulo, M. Cornelius Cethegus. eodem anno C. Popilius et Cn. Octavius legati, qui in Graeciam ² missi erant, senatus consultum Thebis primum recitatum per omnes Peloponnesi urbes circumtulerunt, ne quis ullam rem in

^{1.} pr. || urbanopetit. | ce || soribusquiiminus, tacite corr. I. F. Gronovius in ed. 1665 (cf. Madvig Em. L. p. 671). | 2. inantedie · UIII· et · UII· kal. - oct. co || mitis. | 4. libertates || cenderunt, corr. Kreyssig (Libertatis ascenderunt ed. Bas. 1531). | etibisignatis, et ibi <ob>signatis Hertz in adn., Novák, prob. H. I. Müller ann. Betol. 1895 p. 44, et obsignatis Madvig Em. L. p. 671. | 5. fortasse tabulis Madvig in adn. | 7. factum || esse. | 8. ex · XII· centuriisequitum · UIII· condsoremcondemnassent, cf. de h. l. Mommsen Staatsr. III p. 259 et 292. | 10. ueste || mutaruntutsuplices. | 12. tib. graccus. | 14. comitem. | 15. ueniretreus. | 17. tr. pl. | segracchomo || rari. | 18. utnumerumcolo || norumaugeret, corr. I. Perizonius (ut numerus colonorum augeretur I. F. Gronovius, Hertz in adn., Madvig). | 19. \infty et'a. familiae-ex || \frac{\text{sc.}}{2}. | 21. post missi sunt spatium vac. 9 litterarum in fine versus, nulla rasura. | t. anniuslucustp. deciussubolo. | 23. missierantc. \frac{\text{sc.}}{2}. | 24. pe || loponnensesuiurbes.

bellum magistratibus Romanis conferret, praeterquam quod senas tus censuisset. hoc fiduciam in posterum quoque praebuerat, levatos se oneribus que inpensisque, quibus, alia aliis inperantibus, 4 exhauriebantur. Achaico concilio Aegi iis dato benigne locuti auditique, egregia spe futuri status fidissima gente relicta, in 5 5 Aetoliam traiecerunt. ibi nondum quidem seditio erat, sed omnia 6 suspecta criminumque inter ipsos plena; ob quae obsidibus postulatis neque exitu rei inposito in Acarnaniam inde profecti legati 7 sunt. Thyri concilium legatis Acarnanes dederunt. ibi quoque inter factiones erat certamen: quidam principum postulare, ut 10 praesidia in urbes suas inducerentur adversus amentiam eorum, 8 qui ad Macedonas Acarnanicam gentem trahebant; pars recusare, ne, quod bello captis ex hostibus mos esset, id pacatae et soe ciae civitates ignominiae acciperent. iusta deprecatio haec visa. Larisam ad Hostilium proconsulem — ab eo enim missi erant 15 10 — legati redierunt. Octavium retinuit secum, Popilium cum mille ferme militibus in hiberna Ambraciam misit.

XVIII. Perseus principio hiemis egredi Macedoniae finibus non ausus, ne qua in regnum vacuum inrumperent Romani, sub tempus brumae, cum inexsuperabiles ab Thessalia montes nivis altitudo facit, occasionem esse ratus frangendi finitimorum spes animosque, ne quid averso se in Romanum bellum periculi ab

^{1.} praeterquamquid. | cf. de h. l. Mommsen Staatsr. III p. 1165. | 3. one || neribusque, oneribusque ed. Bas. 1531, oneribus Madvig. | 4. acaicoconsilio. |. argisagitato, corr. Madvig post Ursin. (Aegii ex Polyb. XXVIII, 3) et Weissenborn. (iis dato). | 5. auditique ex aditique littera u supra adscripta. | statuis. | 7. criminumqueinteripsosplena || queinteripsosplenaobquae. | 9. typri, Tyrrei ed. Bas. 1535, Thyrii Sigonius coll. Polyb. XXVIII, 5. | le || gatas. | 10. interfectiones. | 11. in praesidia supra adscriptum i inter ae et s. | 12. admacedonicamgentem, ad Macedonas Acarnanicam gentem Weissenborn, ad Macedonas gentem I. F. Gronovius. | parrecusare. | 13. captis || ethostibus, captis ex hostibus Hartel ephem. Austr. 1866, 13, captos et hostes I. F. Gronocius, captis hostibus (inponi) Madvig Em. L. p. 672, captos ab hostibus Seyffert ann. phil. 1863, 838. | et || siciae. | 14. depraecatio. | ui || sahlarisaad. | 16. octauiam. | popilium hoc quoque loco cod. | 18. finibusne || aususne. | 20. cumexsuperabilisabtessalia, corr. ed. Bas. 1531. | in niuis prius i supra adscriptum. | 21. essepera tus. | 22. quid || inaduersose. | periculiabisset (periculi subesset ed. Bas. 1531, periculi adesset Kreyssig), corr. Forchhammer, cf. Madvig Em. L. p. 672.

iis esset, cum a Threcia pacem Cotys, ab Epiro Cephalus repentina defectione ab Romanis praestarent, Dardanos recens domuisset bellum, solum infestum esse Macedoniae latus, quod ab s Illyrico pateret, cernens, neque ipsis quietis Illyriis et aditum 5 praebentibus Romano, si domuisset proximos Illyriorum, Gentium quoque regem iam diu dubium in societatem perlici posse, cum 4 decem milibus peditum, quorum pars phalangitae erant, et duobus milibus levium armorum et quingentis equitibus profectus Stuberram venit, inde frumento conplurium dierum sumpto iussoque 6 10 apparatu oppugnandarum urbium sequi, tertio die ad Uscanam — Penestianae terrae ea maxima urbs est — posuit castra, prius tamen, quam vim admoveret missis, qui temptarent nunc prae-6 fectorum praesidii, nunc oppidanorum animos. erat autem ibi cum iuventute Illyriorum Romanum praesidium. postquam nihil 7 15 pacati referebant, oppugnare est adortus et corona eam capere conatus est. cum sine intermissione interdiu noctuque alii aliis succedentes, pars scalas muris, pars ignem portis inferrent, sustinebant tamen eam tempestatem propugnatores urbis, quia spes s erat neque hiemis vim diutius pati Macedonas in aperto posse, 20 nec ab Romano bello tantum regi laxamenti fore, ut posset morari. ceterum postquam vineas agi turresque excitari vident, victa pertinacia est. nam praeterquam quod adversus vim pares

^{1.} atrecia. | abiepirocepalus. | 2. domuissetsedbel || lumisolum (domuisset bello, solum ed. Bas. 1531), domuisset bellum, id solum Madrig (sed cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 262)*. | 3. adinlyrico. | 4. quietisinly || rii. | 5. roma || nis, Romano I. F. Gronovius, Crévier. | inlyriorum. | 6. ia | diu. | 6. perlicic || posse. | cum $\cdot X \cdot$ milibus. | 8. armatorum, armorum I. F.Gronovius. | styberram (Stuberam ed. Bas. 1531). | 9. frume | to. | sumptu. | 10. usca || na, corr. Sigonius. | 11. paenestianae. | max || ime, corr. Sigonius. | posuitcausaprius. | 12. ta || menquodamuim. | missi coni. I. Perizonius, missi sunt Drakenborch. | temptarentsinunc. | 13. praesidi. | animoseerat. | 14. romanum praesidium. postquam ed. Bas. 1531. | 15. adhortus. | videndum ne in verbis oppugnare est adortus exciderit urbem Madvig Em. L. p. 672. | etcoroneamcapereconatumest. | 16. cumsineinterestmissio || ne. | aliaaaliis. | 17. parsscalasmurisignem || portis, pars scalas muris, (pars) ignem portis Kreyssig (scalas muris, pars ignem portis I. F. Gronovius). inferent. | 18. tame | eam. | 19. hiemps. | 21. turresqueaexcitari. | uidentur, viderunt ed. Bas. 1531, vident Madvig.* | 22. parens.

non erant, ne frumenti quidem aut ullius alterius rei copia intus erat, ut in necopinata obsidione. itaque cum spei nihil ad resistendum esset, C. Carvilius Spoletinus et C. Afranius a praesidio Romano missi, qui a Perseo peterent primo, ut armatos suaque secum ferentis abire sineret, dein, si id minus impetrarent, vitae 5 tantum libertatisque fidem acciperent. promissum id benignius est ab rege quam praestitum; exire enim sua secum efferentibus iussis primum arma, dein libertatem ademit. his urbe egressis et Illyriorum cohors — quingenti erant — et Uscanenses se urbemque dediderunt.

XIX. Perseus, praesidio Uscanae inposito, multitudinem omnem deditorum, quae prope numero exercitum aequabat, Stuberram abducit. ibi Romanis — quattuor milia autem hominum erant — praeter principes in custodiam civitatum divisis, Uscanensibus Illyriisque venditis, in Penestiam exercitum reducit 15 ad Oaeneum oppidum in potestatem redigendum, et alioqui opportune situm, et transitus ea est in Labeates, ubi Gentius regnabat. praetereunti frequens castellum, Draudacum nomine, peritorum quidam regionis eius, nihil Oaeneo capto opus esse, ait, nisi in potestate et Draudacum sit; opportunius etiam ad omnia positum esse. admoto exercitu omnes extemplo dediderunt sese. ad quam spe celeriorem deditionem erectus, postquam animadvertit, quantus agminis sui terror esset, undecim alia castella

^{2.} utnecinopinata. | spe. | 3. es || se. | · c · caruiliuspoletinus. | 4. romani. | 7. pres || titum. | 8. primumarma || ademit, primum arma, (dein libertatem> ademit Hartel p. 37 cl. \$ 10, primum arma, (dein omnia alia) ademit H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 38 (quaedam h. l. excidisse observaverant Crévier, Drakenborch*). | hisenimurbe. | 9. et escanienses (et Uscanienses ed. Bas. 1531), corr. Sigonius. | 10. dedeiderunt. | 11. multitudine || omnem. | 13. stube | ram. | duo milia vel mille coni. Drakenborch ("quattuor milium numerus nimis magnus non iniuria visus est viris doctis" Madvig). | 14. ciuita || tem, civitatium ed. Bas. 1531, per civitates coni. Harant p. 263. | 15. illyris || que. | inpeneinpesiam. | redducit. | 16. adeoeneum, ad Oaeneum ed. Bas. 1531, ad Oeneum Douiatius. | inpoteistatem. | etalioquaeopportunae (de interpunctione cf. Madeig Em. in Cic. libros de leg. et Acad. p. 150). | 17. et \(\)quod> transitus ea est coni. Duker, et transitu [ea est] A. Perizonius. | inlabeantes. | ubigenteibus. | 18. praetereuti. | 19. oaeneon. | 21. omne. | 22. quamspecelerioremdeditiore | erectus, qua spe celeriore deditione erectus ed. Bas. 1531, (ad) quam spe celeriorem deditionem erectus Harant p. 264*.

eodem metu in potestatem redigit. ad perpauca vi opus fuit, e cetera voluntate dedita; et in his recepti mille et quingenti dispositi per praesidia milites Romani. magno usui Carvilius Spoletinus erat în conloquiis, dicendo, nihil in ipsos saevitum. deinde 7 o Oaeneum perventum est, quod sine iusta oppugnatione capi non poterat. et maiore aliquanto, quam cetera, iuventute et validum oppidum moenibus erat, et hinc amnis, Artatus nomine, hinc s mons praealtus et aditu difficilis cingebat. haec spem ad resistendum oppidanis dabant. Perseus circumvallato oppido aggerem 9 10 a parte superiore ducere instituit, cuius altitudine muros superaret. quod opus dum perficitur, crebris interim proeliis, quibus 10 per excursiones et moenia sua oppidani tutabantur et opera hostium inpediebant, magna eorum multitudo variis casibus absumpta est, et qui supererant, labore diurno nocturnoque et vol-16 neribus inutiles erant. ubi primum agger iniunctus muro est, et 11 cohors regia, quos Nicatoras appellant, transcendit, et scalis multis simul partibus inpetus in urbem est factus. puberes omnes 12 interfecti sunt; coniuges liberosque eorum in custodiam dedit; praedae alia militum cessere. Stuberram inde victor revertens 18 20 ad Gentium legatos Pleuratum Illyrium, exulantem apud se, et Adaeum Macedonem a Beroea mittit; iis mandat, ut exponerent 14 aestatis eius hiemisque acta sua adversus Romanos Dardanosque; adicerent recentia in Illyrico hibernae expeditionis opera; hortarentur Gentium ad amicitiam secum et cum Macedonibus jungendam.

^{1.} me || tum. | 2. ∞ et. a dispositi. | 4. aeideoaeneum, ad Oaeneum ed. Bas. 1531, deinde Oaeneum II. I. Müller in adn. ed. Weidm. (inde ad Oaeneum Duker, exinde ad Oaeneum Novák, esse. inde Oaeneum Harant p. 264). | 5. nonmpoterat. | 8. moseprae || altus. | et auditu. | 10. altitu || dinem. | 12. tutabun || tur. | 13. hostiumitinpediebant || magne. | ca || sib'. | 14. erstetqui. | et add. ed. Bas. 1531. | 15. erat. | murosest. | 16. appellantt || transcendit. | 18. incus || diam. | 19. stuberam. | re || uertensaugentium. | 20. exultantem. | aput || se. | etaputeummacedonem, et Adaeum Macedonem Valesius e Polyb. XXVIII, 8. | 21. abeuro || ea. | ismandat. | 22. hiemisquaesuaeac || tasuaaduersusromanosuardanos || queactasuaaduersusadicerent, corr. ed. Bas. 1531 (cf. adn. in ed. Weissenborniana p. 48; Madrig Em. L. p. 672 del. hiemisque; Novák Listy fil. 1882 coni. hiemisque supe<ri>rioris>, Harant p. 264 locum ita scribendum esse censet: hiemisque ante actae sua adversus Romanos Dardanosque acta, adicerent*) | 24. ge~ || tium. | inamicitiam, ad amicitiam Crévier, Madrig Em. L. p. 673, Novák p. 210.

XX. Hi transgressi iugum Scordi montis, per Illyrici solitudines, quas de industria populando Macedones fecerant, ne transitus faciles Dardanis in Illyricum aut Macedoniam essent, Scodram labore ingenti tandem pervenerunt. Lissi rex Gentius erat. eo acciti legati, qui mandata exponentes benigne auditi sunt; responsum sine effectu tulerunt, voluntatem sibi non deesse ad bellandum cum Romanis; ceterum ad conandum id, quod velit, pecuniam maxime deesse. haec Stuberram rettulere regi, tum maxime captivos ex Illyrico vendenti. extemplo iidem legati, addito Glaucia ex numero custodum corporis, remittuntur sine mentione pecuniae, qua una barbarus inops inpelli ad bellum Romanum poterat. Ancyram inde populatus Perseus in Penestas rursum exercitum reducit, firmatisque Uscanae et circa eam per omnia castella, quae receperat, praesidiis in Macedoniam sese recipit.

XXI. L. Coelius, legatus Romanus, praeerat Illyrico; qui moveri non ausus, cum in iis locis rex esset, post profectionem demum eius conatus in Penestis Uscanam recipere, a praesidio, quod ibi Macedonum erat, cum multis volneribus repulsus Lychnidum copias reduxit. inde post dies paucos M. Trebellium 20

^{1.} hii. | sollicitudines. | 2. quasperin || dustria, quas de industria ed. Bas. 1531, fort. ex industria G. Heraeus quaest. crit. Liv p. 65 (sed cf. Novák p. 211), quas nuper de industria Madvig l. l. | 3. transibtus. | essentiscoram. | 5. eoaccitilegatiman || dataexponentesbenigneauditisunt || quiresponsum, qui cum Madvigio in pr. ed. Em. L. p. 557 ante mandata transposui. (auditi sunt quidem; responsum Madvig postea in textu ed. et Em. L2. p. 673, auditi sunt; (at)qui responsum Hertz, sed cf. Fügner Lex. L. p. 1353. auditi sunt; cum(redirent), responsum Novák Listy fil. 1883*.) | 6. uoluntate. | 8. pecunia" | maxime. | 9. idem. 10. additaclaucia. | 11. qua || undabarbarosinopsinpelliadbel | lumnonpoterat, qua una barbarus inops inpelli ad bellum (bellandum dub. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 264, an bellum Romanum?*) poterat ed. Bas. 1531, Madvig, Hertz, Vahlen, Novák ephem. Austr. 1890 p. 967, H. I. Müller ann. Berol. 1891 p. 180; qua non data barbarus inops inpelli ad bellum non poterat Weissenborn, Harant p. 265, Gitlbauer p. 116. | 12. "nomen Ancyrae, quod regionis videtur, suspectum" Mudvig (cf. iam Dukeri observationem). | 13. redducit. | firmatisquae. | etciscaeamqperomnia. | 14. praesidii. | 16. i~ || lyrico. | 17. inislocisrexnonesset. | 19, repulsis, repulsus ed. Bas. 1531. | lycidű || copias, Lycnidum copias ed. Bas. 1531, corr. Sigonius (cf. cap. 10, 8). | 20. trebelliaum.

Fregellanum cum satis valida manu in Penestas misit ad obsides ab iis urbibus, quae in amicitia cum fide permanserant, accipiendos; procedere etiam in Parthinos — ii quoque obsides a dare pepigerant — iussit. ab utraque gente sine tumultu exigit. 5 Penestarum equites Apolloniam, Parthinorum Dyrrachium, tum Epidamni magis celebre nomen Graecis erat — missi. Ap. 4 Claudius acceptam in Illyrico ignominiam corrigere cupiens Phanotam, Epiri castellum, adortus oppugnare est. auxilia Chaonum Thesprotorumque praeter Romanum exercitum, ad sex 10 milia hominum, secum adduxit; neque operae pretium fecit Cleua, 5 qui relictus a Perseo erat, cum valido praesidio defendente. et Perseus, Elimeam profectus et circa eam exercitu lustrato, ad Stratum, vocantibus Epirotis, ducit. Stratus validissima tum urbs & Aetoliae erat; sita est super Ambracium sinum, prope amnem 15 Inachum. cum decem milibus peditum eo profectus est et equitibus trecentis, quos pauciores propter angustias viarum et asperitatem duxit. tertio die cum pervenisset ad Citium montem, 7 vix transgressus propter altitudinem nivis locum quoque castris aegre invenit. profectus inde, magis quia manere non poterat, s 20 quam quod tolerabilis aut via aut tempestas esset, cum ingenti vexatione, praecipue iumentorum, altero die ad templum Iovis, Nicaeum quem vocant, posuit castra. ad Aratthum inde flumen,

^{1.} in add. ed. Bas. 1531. | paeneistas. | 2. abhis, corr. Kreyssig. | que. | inami || tiam. | 3. partin || 0 (o in ras.) iisquoque. | 4. exigi, exigit Weissenborn, exegit vel exacti I. F. Gronovius. | 5. penestorumequites, Penestarum obsides ed. Bas. 1531 ("puto equites pro obsidibus fuisse" Madvig). | partyinorumdyrracium. | 6. celebreomen. | ap. claudius. | 8. phalanom, Phanotem ed. Bas. 1531, Phanotam Drakenborch, Phanoten Crévier. | adortusoppuguariestau || xilia, adortus oppugnare et auxilia ed. Bas. 1531, corr. Madvig Em. L¹. p. 215. | 9. thoanumtesprotorumque, Athamanum Thesprotorumque ed. Bas. 1531, corr. Madvig Em. L. p. 673. | ad || u1. hominum. | 10. neq. || operepraetium. | creua, corr. ed. Bas. 1531. | 12. aelimeam (in Elimeam ed. Bas. 1531). | eametexercitumlustrato. | 13. vocantibus Aetolis Crévier. | ualidissimumurbsaetolierat, corr. ed. Bas. 1531. | 14. fort. supra Duker. | ambraciamsineprope. | amnemacaum, (amnem Acheloum ed. Bas. 1531), amnem Inachum Kreyssig cl. cap. 22, 2 (cod. mendum ex scriptura amnéinacaum ortum videtur). | 17. certodie. | 18. trans || gressis. | altitudine. | 20. quam add. ed. Bas. 1531. | autuiauttempestasesse N. | 22. niceumquemuocant (quem Nicaeum vocant ed. Bas. 1531). | adarratum (ad Arachthum ed. Bas. 1531),

itinere ingenti emenso, retentus altitudine amnis mansit. quo spatio temporis ponte perfecto, traductis copiis diei progressus iter obvium Archidamum, principem Aetolorum, per quem ei Stratus tradebatur, habuit.

XXII. Eo die ad finem agri Aetolici castra posita; inde s 2 altero die ad Stratum perventum; ubi prope Inachum amnem castris positis, cum expectaret effusos omnibus portis Aetolos in fidem suam venturos, clausas portas atque ipsa ea nocte, qua venerat, receptum Romanum praesidium cum C. Popilio legato 3 invenit. principes, qui praesentis Archidami auctoritate conpulsi 10 regem arcessierant, obviam egresso Archidamo segniores facti locum adversae factioni dederant ad Popilium cum mille pedi-4 tibus ab Ambracia accersendum, in tempore et Dinarchus, praefectus equitum gentis Aetolorum, cum sescentis peditibus et equitibus centum venit. satis constabat, eum tamquam ad Persea 15 tendentem Stratum venisse, mutato deinde cum fortuna animo 6 Romanis se, adversus quos venerat, iunxisse. nec Popilius securior, quam debebat esse, inter tam mobilia ingenia erat. claves portarum custodiamque murorum suae extemplo potestatis fecit; 7 Dinarchum Aetolosque cum iuventute Stratiorum in arcem per 20 8 praesidii speciem amovit. Perseus ab imminentibus superiori parti urbis tumulis temptatis conloquiis, cum obstinatos atque etiam telis procul arcentis videret, quinque milia passuum ab 9 urbe trans Petitarum amnem posuit castra. ibi consilio advocato cum Archidamus Epirotarumque transfugae retinerent, Mace- 25

ad Arathum Hertz (cf. Hirschfeld ap. Fauly-Wissowa R. E. II, 370). | 1. iti||
neri. | inter voces amnis et mansit vel diem vel biduum excidisse suspicatus
est I. Perizonius (vel diem unum vel triduum Kreyssig; an dies '|||'?*) |
3. iteroobui || umarcidamum. | perquemaestratusdtradeba || tur (fort. traderetur Ruperti). | 5. adfinemagrico || lis (ad finem agri Aetoli ed. Bas. 1531),
corr. Madvig Em. L. p. 674. | 6. Inachū, Acheloum ed. Bas. 1531. | 7. positis h. l. add. ed. Bas. 1531. | omnibuspositis, corr. ed. Bas. 1531. | 8. uenturas. | adqueipse. | 9. popiliolegatio. | 10. arcidamiauctori || teconpulsis. |
11. arcidamo. | 13. adambracia. | dinachus. p̃fc. equi || tum. | 14.cum. ac.pe || ditibus. | etequitibus t satisconsul || tabat, corr. ed. Bas. 1531*. |
16. cumfortunadammo. | 17. puopilius. | 19. suaextemplo. | 20. dina || crum. |
21. admouit. | 22. conloquis. | opstinatosadque. | 23. argentis. | quinq. ||
miliapassum. | 25. arcidamus. | fort. Aetolorumque transfugae Crévier.

donum principes non pugnandum cum infesto tempore anni censerent, nullis praeparatis commeatibus, cum inopiam prius obsi- 10 dentes quam obsessi sensuri essent, maxime quod hostium haud procul inde hiberna erant, deterritus in Aperantiam castra movit. 5 Aperanti eum propter Archidami magnam in ea gente gratiam 11 auctoritatemque consensu omnium acceperunt; is ipse cum octingentorum militum praesidio his est praepositus.

XXIII. Rex cum non minore vexatione iumentorum hominumque, quam venerat, in Macedoniam rediit; Appium tamen ab obsidione Phanotes fama ducentis ad Stratum Persei summovit. Cleuas cum praesidio inpigrorum iuvenum insecutus sub radicibus prope inviis montium ad mille hominum ex agmine inpedito occidit, ad ducentos cepit. Appius, superatis angustiis, in campo, quem Meleona vocant, stativa dierum paucorum habuit. interim Cleuas adsumpto Philostrato, qui Epirotarum quingentos habebat, in agrum Antigonensem transcendit. Macedones ad depopulationem profecti; Philostratus cum cohorte sua in insidiis loco obscuro consedit. in palatos populatores cum erupissent ab Antigonea armati, fugientes eos persequentes effusius in vallem insessam ab hostibus praecipitant. inde mille occisis, centum ferme captis, et ubique prospere gesta re prope stativa Appi

^{1.} macedonicum. | no~ || pugnandum. | 3. quamobsessucen || suriessent.| autprocul. | 4. territus, deterritus coni. Weissenborn*. | 5. aperantiaecum, Aperantii eum ed. Bas. 1531. | achidami. | 6. cumoctingento || rummillium. | 7. iis est Madvig. | 8. cum, cum(non) Drakenborch, non Freinshemius, I. F. Gronovius. | 9. re || dit. | tamenabsidionefano || tes. | 12. inuiismouen || tium. | 13. coepit. | angustiis || quemincampomeleona (in campo, quem Eleona ed. Bas. 1531). | 15. glebasabsumpto. | epirotarumgente (Epirotarum gentem ed. Bas. 1531), Epirotarum (quin) gentos Madrig Em. L. p. 674 (quingentos ex) Epirotarum gente Hertz, (delectos ex) Epirotarum gente Weissenborn in adn. (Epirotarum transfugas Crévier, Epirotarum gentis (cohortem) Koch). 16. antigonensemha || bebattranscendit. | 17. aprofectipi || lostratus. | inin || sidisdeloco. | 18. in || poialatos. | erupissetabantigatonemarmamfugien || tes. | 20. praecipi || tantibusidemoccisis (praecipitant; ibi ad mille occisis ed. Bas. 1531), praecipitant; inde mille occisis Weissenborn in ed. Teubn., Hertz, praecipitant; ibi mille occisis Weissenborn in ed. Weidm., praecipitantur; ad mille occisis Novák České mus. fil V, 435 (sed cf. H. I. Müller ann. Berol. 1901 p. 25), praecipitant, ubi ad mille occisi sunt Harant p. 265. centumfer || mecapti (centum ferme capti. Harant l. l.), centum ferme captis ed. Bas. 1531. | 21. etubique (ubique ed. Bas. 1531), Ei utrique Harant l. l. |

itinere ingenti emenso, retentus altitudine amnis mansit. quo spatio temporis ponte perfecto, traductis copiis diei progressus iter obvium Archidamum, principem Aetolorum, per quem ei Stratus tradebatur, habuit.

XXII. Eo die ad finem agri Aetolici castra posita; inde s 2 altero die ad Stratum perventum; ubi prope Inachum amnem castris positis, cum expectaret effusos omnibus portis Aetolos in fidem suam venturos, clausas portas atque ipsa ea nocte, qua venerat, receptum Romanum praesidium cum C. Popilio legato 3 invenit. principes, qui praesentis Archidami auctoritate conpulsi 10 regem arcessierant, obviam egresso Archidamo segniores facti locum adversae factioni dederant ad Popilium cum mille pedi-4 tibus ab Ambracia accersendum. in tempore et Dinarchus, praefectus equitum gentis Aetolorum, cum sescentis peditibus et 5 equitibus centum venit. satis constabat, eum tamquam ad Persea 15 tendentem Stratum venisse, mutato deinde cum fortuna animo 6 Romanis se, adversus quos venerat, iunxisse. nec Popilius securior, quam debebat esse, inter tam mobilia ingenia erat. claves portarum custodiamque murorum suae extemplo potestatis fecit; 7 Dinarchum Aetolosque cum iuventute Stratiorum in arcem per 20 8 praesidii speciem amovit. Perseus ab imminentibus superiori parti urbis tumulis temptatis conloquiis, cum obstinatos atque etiam telis procul arcentis videret, quinque milia passuum ab 9 urbe trans Petitarum amnem posuit castra. ibi consilio advocato cum Archidamus Epirotarumque transfugae retinerent, Mace- 25

ad Aratthum Hertz (cf. Hirschfeld ap. Fauly-Wissowa R. E. II, 370). | 1. iti||
neri. | inter voces amnis et mansit vel diem vel biduum excidisse suspicatus
est I. Perizonius (vel diem unum vel triduum Kreyssig; an dies '|||'?*) |
3. iteroobui || umarcidamum. | perquemaestratusdtradeba || tur (fort. traderetur Ruperti). | 5. adfinemagrico || lis (ad finem agri Aetoli ed. Bas. 1531. | 7. positis h. l. add. ed. Bas. 1531. | omnibuspositis, corr. ed. Bas. 1531. | 8. uenturas. | adqueipse. | 9. popiliolegatio. | 10. arcidamiauctori || teconpulsis. |
11. arcidamo. | 13. adambracia. | dinachus. pfc. equi || tum. | 14.cum. ac.pe || ditibus. | etequitibus · t· satisconsul || tabat, corr. ed. Bas. 1531*. |
16. cumfortunadanimo. | 17. puopilius. | 19. suaextemplo. | 20. dina || crum. |
21. admouit. | 22. conloquis. | opstinatosadque. | 23. argentis. | quinq. ||
miliapassum. | 25. arcidamus. | fort. Aetolorumque transfugae Crévier.

donum principes non pugnandum cum infesto tempore anni censerent, nullis praeparatis commeatibus, cum inopiam prius obsi- 10 dentes quam obsessi sensuri essent, maxime quod hostium haud procul inde hiberna erant, deterritus in Aperantiam castra movit. 5 Aperanti eum propter Archidami magnam in ea gente gratiam 11 auctoritatemque consensu omnium acceperunt; is ipse cum octingentorum militum praesidio his est praepositus.

XXIII. Rex cum non minore vexatione iumentorum hominumque, quam venerat, in Macedoniam rediit; Appium tamen ab obsidione Phanotes fama ducentis ad Stratum Persei summovit. Cleuas cum praesidio inpigrorum iuvenum insecutus sub radicibus prope inviis montium ad mille hominum ex agmine inpedito occidit, ad ducentos cepit. Appius, superatis angustiis, in campo, quem Meleona vocant, stativa dierum paucorum habuit. interim Cleuas adsumpto Philostrato, qui Epirotarum quingentos habebat, in agrum Antigonensem transcendit. Macedones ad depopulationem profecti; Philostratus cum cohorte sua in insidiis loco obscuro consedit. in palatos populatores cum erupissent ab Antigonea armati, fugientes eos persequentes effusius in vallem insessam ab hostibus praecipitant. inde mille occisis, centum ferme captis, et ubique prospere gesta re prope stativa Appi

^{1.} macedonicum. | no~ || pugnandum. | 3. quamobsessucen || suriessent.| autprocul. | 4. territus, deterritus coni. Weissenborn*. | 5. aperantiaecum, Aperantii eum ed. Bas. 1531. | achidami. | 6. cumoctingento || rummillium. | 7. iis est Madvig. | 8. cum, cum(non) Drakenborch, non Freinshemius, I. F. Gronovius. | 9. re | dit. | tamenabsidionefano | tes. | 12. inuismouen | tium. | 13. coepit. | angustiis || quemincampomeleona (in campo, quem Eleona ed. Bas. 1531). | 15. glebasabsumpto. | epirotarumgente (Epirotarum gentem ed. Bas. 1531), Epirotarum (quin) gentos Madrig Em. L. p. 674 (quingentos ex) Epirotarum gente Hertz, (delectos ex) Epirotarum gente Weissenborn in adn. (Epirotarum transfugas Crévier, Epirotarum gentis (cohortem) Koch). 16. antigonensemha || bebattranscendit. | 17. aprofectipi || lostratus. | inin || sidisdeloco. | 18. in || poialatos. | erupissetabantigatonemarmamfugien || tes. | 20. praecipi || tantibusidemoccisis (praecipitant; ibi ad mille occisis ed. Bas. 1531), praecipitant; inde mille occisis Weissenborn in ed. Teubn., Hertz, praecipitant; ibi mille occisis Weissenborn in ed. Weidm., praecipitantur; ad mille occisis Novák České mus. fil V, 435 (sed cf. H. I. Müller ann. Berol. 1901 p. 25), praecipitant, ubi ad mille occisi sunt Harant p. 265. centumfer || mecapti (centum ferme capti. Harant l. l.), centum ferme captis ed. Bas. 1531. | 21. etubique (ubique ed. Bas. 1531), Ei utrique Harant l. l. |

castra movent, ne qua vis sociis suis ab Romano exercitu inferri possit. Appius nequiquam in his locis terens tempus, dimissis Chaonum Thesprotorumque et si qui alii Epirotae erant praesidiis, cum Italicis militibus in Illyricum regressus, per Parthinorum socias urbes in hiberna militibus divisis, ipse Romam sacrificii causa rediit. Perseus ex Penestarum gente mille pedites, ducentos equites revocatos Cassandream, praesidio ut essent, misit. ab Gentio cadem adferentes redierunt. nec deinde alios atque alios mittendo temptare eum destitit, cum appareret, quantum in eo praesidii esset, nec tamen impetrare ab animo posset, ut inpensam in rem maximi ad omnia momenti faceret.

^{1.} inferre. | 3. chaonumqueetsiquialii, Chaonum (Thesprotorum) que et si qui alii Madvig Em. L. p. 673 (cf. cap. 21, 4 et Novák České mus. fil. VI, 98). | praesidis. | 4. perparteniorum (per Partinorum ed. Bas. 1531), corr. Sigonius. | 5. militibus dimissis, militibus divisis A. Perizonius. | 6. redit. | 7. · cc · equites. | cassã || dream, Cassandriam ed. Bas. 1531. | 8. adgentio. | adserentes. | 9. adque. | mittendos. | eamdestitit. | 11. inre || maximi.

Titi Liui || Aburbecondita || Lib. XLIII || Explicit || Lib. XLLIIII || Feliciter (ima parte litterarum huius vocis desecta).

T. LIVI

AB URBE CONDITA

LIBRI.

EDIDIT

ANTONIUS ZINGERLE.

PARS VII. FASC. IIII.

LIBER XXXXIIII.

EDITIO MAIOR.

VINDOBONAE SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY LIPSIAE

SUMPTUS FECIT G. FREYTAG

MDCCCCIIII.

Preis, geheftet, 1 K 80 h = 1 M. 50 Pf.

Typis expressit Rudolphus M. Rohrer, Brunnae.

L. S.

Asteriscus, quem dicunt, in huius partis adnotatione critica semper fere iis locis additus est, de quibus nuper in actis C. R. Academiae Vindobonensis accuratius disputavi (v. Vol. CXLVIII, 3); bis nomini Ahrens adiunctus indicat coniecturas, quas v. d. Aquisgranensis per litteras sponte mecum communicavit. Ubicumque Wesenlergium dissertationis titulo non addito laudatum inveneris, de iis coniecturis quaeso cogites, quas v. cl. commentariis, qui 'Tidskrift for philologi og paedagogik' inscribuntur, inseruit (v. Vol. IX. et X.). Ceterum omnia alia, quae de siglis in huius decadis apparatu adhibitis in primo fasciculo dixi, etiam nunc valent. Denique paulo uberiorem nonnullarum codicis partium descriptionem, quas Iosephi filii curis debemus, huic quoque praefatiunculae subiunctam haud ingratam fore opinor.

Dabam Oeniponte Id. Sept. MDCCCCIIII.

Antonius Zingerle.

- 1, 10 sensurumi exitu, tiber dem Abkürzungsstrich noch ein Punkt (dies könnte vielleicht für Murets Weglassung von in noch in Betracht kommen).
- 3, 2 IIII. armatorum, Zeilenbeginn, kein Punkt zuvor; tiber der 3. hasta der Zahl noch ein eigener kleiner schiefer Strich (Acut).
  - 4, 7 ne queregedi, genau so!
- 5, 2 traducendieos, über i ein Punkt, aber kein Tilgungsstrich.
- 5, 9 circumspiciendi, zwischen n und d Punkt; von e zu n ein kleiner unregelmäßiger Strich, der auch nur vom Abgleiten der Feder herrühren kann.
- 6, 5 unumpertemp.in thessaliam, über u Punkt, h in leichter Läsur des Pergamentes.
- 6, 8 interstru pes, ru in kleiner Schrift schon außerhalb des vorgerissenen Randes.
- 6, 16 utuelmurus, unter e Punkt, in der unteren Krümmung des Buchstabens feiner Strich. Doch kaum Tilgung, da der Punkt sonst darüber steht. Ein solcher Punkt auch unter s im folgenden despexisset (§. 17).
- 7, 6 indedîei, über dem ersten i des diei verblaßt, aber noch deutlich, namentlich bei Durchsicht durch das Blatt, erkennbar ein Punkt, durch den ein Strich geht (der Schreiber dachte wohl an dei!).
- 7, 6 regillressus, die Schrift weicht einer kleinen Läsur im Pergament aus.
- 8, 6 etintraporo rupta, ober tr in intra ein schiefer Strich, wie ein durchstrichener Abkürzungsstrich.
  - 10, 12 omnisoraeiquam (im Cod. der Buchstabe auch

durchstrichen), nicht getilgtes i, sondern 1. hasta von vorgeschriebenem p (wegen des folg. prae).

- 11, 2 to ronaico, hier das c einem g ähnlich, veranlaßt durch Ausgleiten der Feder über einen der beim Auszirkeln der Zeilen entstandenen feinen Durchstiche des Pergaments.
  - 11, 4 toro nalcum, sicher l, nicht i oder e.
  - 11, 5 nusq $\bar{u}$ am, ober u kleiner Strich, wohl nur zufällig.
  - 11, 6 urbis. nach s Punkt.
- 13, 2 siitaest; kein Tilgungspunkt oder Strich; das zweite i kolbenartig verdickt.
  - 13, 3 adporta* s hoch gestellt.
- 13, 11 quiainmacedonia; der Punkt über dem ersten a sehr verblaßt.
- 14, 10 vgl. zum hs. Zustand dieser vielbehandelten Stelle auch die näheren Erläuterungen in meiner Abhandlung zum 44. Buche S. 9.
- 17, 7 utiaminide, nicht i getilgt, sondern 1. hasta von p oder r.
- 17, 10 euenitpr.resion.; sicher nicht t getilgt, sondern wohl 1. hasta von p; der Schreiber hatte vielleicht resp., welches in den vorangehenden Kapiteln so abgektirzt ist, zuerst in der Feder.
- 18, 6 bietet der Cod. die Form nouemdiale, was gegeutber bisherigen Zweifeln auch noch ausdrücklich hier bemerkt sei.
- 19, 5 possesacrificio $\|$ riteperfecto, 1. hasta von p getilgt, also hier schon Ansatz zu perfecto.
- 19, 8 requi
iob||ses, 1. hasta von r mit dem Tilgungspunkt versehen.
- 21, 4 succederelplacuit, der auch durch Strich gelöschte Buchstabe ist sicher l (vorgeschrieben aus placuit).
- 22, 15 consulis contentions futuros; i vor o ist nicht getilgt; die getilgte 2. hasta ist wohl die erste eines n; es ist also einfach auf das folgende contentione (st. contione) abgeirrt; bei

- der 1. hasta von n korrigierte sich der Schreiber, übersah aber, das i nach t zu tilgen.
- 23, 7 cumamniequitatu, das o ist klein, mit verschiedener, sehr heller Tinte übergeschrieben.
- 24, 1 bietet die Hs. wirklich etadeumenenetad anthiocum was zur Beseitigung jedes Zweifels hier noch ausdrücklich bemerkt werden mag.
- 26, 1 posset fecie re; nach c eine hasta mit Strich und Punkt getilgt; unsicher, ob i oder 1. hasta vom folgenden r.
- 26, 8 ergibt sich bei erneuter Prüfung folgendes: ursprünglich stand anticuanum, u vor a wurde durch einen Punkt über der 2. hasta getilgt, der mit der hasta zusammengeflossen ist, dann durch Eintragung einer Rundung u zu o korrigiert: also anticoanum korrigiert aus anticuanum; Tilgung des auf o folgenden a wurde vom Schreiber vergessen.
- 27, 12 contraxisseeumėnecessitatis ratus; sicher e, nicht c getilgt (der Schreiber irrte anfänglich auf eumene ab).
- $29,\ 7$ animinoniac
polyarato, wohl 1. hasta von vorgeschriebenem p getilgt.
- 30, 1 bezüglich des leeren Raumes nach uenerant ist zu bemerken, daß auf dem entsprechenden Raume der vorangehenden Zeile 8, auf dem der folgenden 6 Buchstaben stehen.
- $30,\ 10$ circagenuussuum, das zweite u steht in fleckiger Stelle, doch ist über der 1. hasta ein Tilgungspunkt einigermaßen noch zu erkennen.
- 31, 6 pros||pere (nicht prspere!), os am Zeilenende in Ligatur. (Ligaturen am Zeilenende hat der Codex öfter; so z. B. cap. 3, 7 os in pros||pectu; 4, 11 us in transgressus||; 9, 3 unt in ceperunt||; 10, 7 ur in igitur||; 10, 8 us in eius||; 11, 8 nt in cepissent|| usw.).
- 31, 9 adprae||torescmitteret; sicher ist der getilgte Buchstabe nicht e; er kommt am nächsten einem c, oder könnte

noch wahrscheinlicher auf ein nicht ganz geschlossenes, d. h. während des Schreibens getilgtes o weisen.

- 32, 3 pleuratoque, nicht pleuratioque mit getilgtem i!
- 33, 7 proximoque||cuiusque; tiber us 2 Punkte in roter Tinte, also von anderer Hand. (Rote Tintenspuren zeigen sich auch sonst auf dieser Seite, aber hier sind sie doch kaum zufällig).
- 35, 5 age dosicastris; i vor castris nicht getilgt, wenigstens nicht in der gewöhnlichen Weise durch fetten Punkt über der hasta; ein ganz feiner Stichpunkt rechts von der hasta wohl nur zufällig. (Das vorgeschriebene und nicht getilgte i kann leicht ein e verdrängt haben, wodurch Harants e castris noch wahrscheinlicher wird).
- 36, 11 hadgrediatiurnecobla tam; die nach t getilgte hasta ist wohl 1. hasta von vorgeschriebenem n.
- 37, 1 expostremaactae; über ex kleiner Strich; der Fehler actae sicher.
  - 37, 6 nequisinproporten to; in nicht tibergeschrieben!
  - 37, 8 editaluna hora; kein übergeschriebenes e nach luna!
- 37, 9 ulaulatusque; die 2. hasta des auf das getilgte a folgenden u, ferner lat verscheuert, aber in den Federspuren sicher.
- 39, 8 aboitergoadoria $\parallel$ tur; die nach o auch getilgte hasta ist wohl die 1. eines r; der Schreiber setzte hier mit Abirrung auf das folgende offenbar an zu aboriantur und besserte noch rechtzeitig.
- 39, 9 etipsimihiplacet; es ist die aus placet vorgeschriebene 1. hasta von p getilgt.
- 40, 8 cumperaltquamfermege nustenusaltam; es ist sicher nicht *li* getilgt, sondern *lt*; also Abirrung auf das folgende altam!
  - 41, 6 disieceruntphalange||; so, nicht etwa phalange-||!
- 41, 7 co $\parallel$ fu satrue; zwischen u und s, fast über s ein Punkt.

- 42, 5 progressisun $\parallel$; das n am Schlusse wie ein gewöhnliches; die Ligatur N ist hier nicht vorhanden.
- 42, 7 etfuga $\overline{u}$ m hominum; vor u kein Punkt; darüber feiner, aber sicherer Strich.
- 43, 4 quipiellaepraeerant; 1. hasta eines aus praeerant vorgeschriebenen r getilgt!
- 45, 6 incog||nita; nita stark verscheuert, aber sicher; ebenso das vorhergehende nondu~||miserant.
- 46, 8 seditumnihil; nicht i, sondern 1. hasta von vorgeschriebenem n getilgt.

T. LIVI

AB URBE CONDITA

LIBER XLIV.

I. Principio veris, quod hiemem eam, qua haec gesta sunt, 1 insecutum est, ab Roma profectus Q. Marcius Philippus consul cum quinque milibus militum, quos in supplementum legionum secum traiecturus erat, Brundisium pervenit. M. Popilius con- 2 5 sularis et alii pari nobilitate adulescentes tribuni militum in Macedonicas legiones consulem secuti sunt. per eos dies et 3 C. Marcius Figulus praetor, cui classis provincia evenerat, Brundisium venit; et simul ex Italia profecti Corcyram altero die. tertio Actium, Acarnaniae portum, tenuerunt. inde consul ad 4 10 Ambraciam egressus itinere terrestri petit Thessaliam; praetor superato Leucata Corinthium sinum invectus et Creusae relictis navibus terra et ipse per mediam Boeotiam — diei unius expedito iter est — Chalcidem ad classem contendit, castra eo 5 tempore A. Hostilius in Thessalia circa Palaepharsalum habebat 15 sicut nulla re bellica memorabili gesta, ita ad iniunctam militarem disciplinam ab effusa licentia formato milite et sociis cum fide cultis et ab omni genere iniuriae defensis, audito succes- 6 soris adventu cum arma viros equos cum cura inspexisset,

^{2.} profectusquomarcius. | 3. militum Madvigio in adn. ed. praeeunte h. l. add. H. I. Müller ann. Berol. 1882 p. 305. | quodinsupplementum, quos in supplementum H. I. Müller l. l., quot in supplementum Drakenborch, quod supplementum I. F. Gronovius, Madvig. | 4. traiectus. | m. popilius. | 5. etalia. | tr. mil. | 6. et. c. marcius. | 7. pr. | 10. egresusti || nereterrestris. | tessaliam. | pr. | 11. relic || tus navib'. | 12. boetiamdies. 13. calchidem. | 14. phaleparsalum. | 15. sicutmultare. | itaadiunctam, ita ad (in)iunctam scripsi*, ita ad cunctam ed. Bas. 1531, ita ad unicam I. F. Gronovius, ita ad iustam Kreyssig, ita ad intentam Novák olim Listy fil. 1883, ita ad [iunctam] idem postea p. 214. | 18. inexisset, corr. Manutius, cf. Gitlbauer p. 67. |

7 ornato exercitu obviam venienti consuli processit. et primus
 8 eorum congressus ex dignitate ipsorum ac Romani nominis, et in rebus deinde gerendis — proconsul enim ad exercitum mansit
 9 — summa concordia. paucis post diebus consul contionem apud
 10 milites habuit. orsus a parricidio Persei perpetrato in fratrem, 5 cogitato in parentem, adiecit post scelere partum regnum veneficia, caedes, latrocinio nefando petitum Eumenen, iniurias in populum Romanum, direptiones sociarum urbium contra foedus; ea omnia quam diis quoque invisa essent, sensurum in exitu
 11 rerum suarum: favere enim pietati fideique deos, per quae 10 populus Romanus ad tantum fastigii venerit. vires deinde populi Romani, iam terrarum orbem conplectentis, cum viribus Mace 12 doniae, exercitus cum exercitibus conparavit: quanto maiores Philippi Antiochique opes non maioribus copiis fractas esse?

II. Huius generis adhortatione accensis militum animis consultare de summa gerendi belli coepit. eo et C. Marcius praetor a Chalcide classe accepta venit. placuit non ultra morando in Thessalia tempus terere, sed movere extemplo castra atque inde pergere in Macedoniam, et praetorem dare operam, ut eodem tempore classis quoque invehatur hostium litoribus. praetore dimisso consul menstruum frumentum iusso milite secum ferre profectus decumo post die, quam exercitum acceperat, castra movit; et unius diei progressus iter convocatis itinerum ducibus

^{1.} primu. | 2. exdignitatem. | 3. gerendisprocons. | lacunam iam in ed. Bas. 1531 indicatam explevi Hartelium (p. 37) et H. I. Müllerum (adn. ed. p. 57) secutus. (summa concordia fuit Wesenberg p. 317) | 4. aput. | 5. abit, habet Hartel l. l. | or susadparricidium, corr. ed. Bas. 1531. | 6. beneficiacedes. | 7. in pr. | 9. [in] exitu Muretus. | 10. perque. | 11. pr. iam | 13. exercitibus. | 14. pilippiantiocique. | 15. consultareinsumma. | 16. eo et. c. marciuspr. | 17. calcide. | intessaliam. | 18. adqueindeperegreindein, atque inde pergere in Kreyssig, Hertz, Novák, prob. H. I. Müller ann. Berol. 1895 p. 44 (atque pergere inde in ed. Bas. 1531, Madvig). | 19. darecram. | 20. hostilium. | 21. frumentum add. Madvig Em. L. p. 674. | militescumferre. | 22. profectus inclus. Madvig l. l., defend. Vahlen Ind. lect. Berol. 1890, perfecta re coni. Seyffert, profecto Hartel p. 39, frumentum olim dubitanter H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 39 (cf. postea ibid. 1890 p. 189; 216), protinus temptaveram ephem. Austr. 1889 p. 129. |

cum exponere in consilio iussisset, qua quisque ducturus esset, summotis iis, quam potissimum viam peteret, rettulit ad consilium. aliis per Pythoum placebat via, aliis per Cambunios 6 montes, qua priore anno duxerat Hostilius consul, aliis praeter 5 Ascuridem paludem, restabat aliquantum viae communis; itaque 7 in id tempus, quo prope divortium itinerum castra posituri erant, deliberatio eius rei differtur. in Perrhaebiam inde ducit, et inter 8 Azorum et Dolichen stativa habuit ad consulendum rursus, quam potissimum capesseret viam, per eosdem dies Perseus, cum ad- 9 10 propinguare hostem sciret, quod iter petiturus esset, ignarus, omnis saltus insidere praesidiis statuit. in iugum Cambuniorum 10 montium -- Volustana ipsi vocant -- decem milia levis armaturae [iuvenum] cum duce Asclepiodoto mittit; ad castellum, 11 quod super Ascuridem paludem erat — Lapathus vocatur 15 locus —, Hippias tenere saltum cum duodecim milium Macedonum praesidio iussus. ipse cum reliquis copiis primo circa 12 Dium stativa habuit; deinde adeo inops consilii, ut obtorpuisse videretur, cum equitibus expeditis litore nunc Heracleum, nunc Philam percurrebat, eodem inde cursu Dium repetens.

III. Interim consuli sententia stetit eo saltu ducere, ubi ¹ propter Ottolobum dux regius castra habebat. praemitti tamen ²

^{1.} exponerent, corr. I. F. Gronovius (cf. Madvig Em. L.p. 675). | inconcilio, corr. I. F. Gronovius. | 2, viam h. l. add. Novák české mus. fil. V p. 435 (post quam add. Sigonius) | 3. pytoum (Pythium Sigonius). | alispergă||bunneos.| 4. hostibusconsulariispresteraspiriden, corr. ed. Bas. 1531. | 5. itasquinid. 6. quodprope. | 7. dileiberatio. | differatur. | perrebiam, corr. ed. Bas. 1535. 8. gazorumetdolycensstatiua. | 9. capesserat. | procosdem. | 12. X. milia. | 13. iuuenum ex glossemate ortum putat H. I. Müllerus in adn. ed. p. 59, cf. quae adiunxi* (pravum esse iam Creverius senserat, alienigenum vel plurium gentium coni. Madvig Em. L. p. 675, (mixtorum) iuvenum Heusinger, insessum Harant p. 266, varium genus M. Müller Ind. Gott. 1883 p. 763 cl. XXXXII, 58, 8). | 14. accuridempaluerat, corr. ed. Bas. 1531. | 15. tenerae. | 16. ipseeumreliquiis. | 17. deindeadeoutobtorpouisseinobs consilii, deinde adeo inops consilii, ut obtorpuisse Hartel p. 40 (deinde a Dio, ne obtorpuisse inons consilii Gitlbauer p. 117, Madvig Em. L.² p. 675; deinde, credo, ne obtorpuisse inops consilii Madvig Em. L.1 p. 559 et in ed. p. 148). | 18. viderecircumequitibus. | heracleam, corr. I. F. Gronovius. | 19. pilam. | diurepentes. | 20. sententiasstetit. | 21. octtolobum, Otto-

quattuor milia armatorum ad loca opportuna praeoccupanda placuit, quibus praepositi sunt M. Claudius, Q. Marcius consulis 3 filius, confestim et universae copiae sequebantur, ceterum adeo ardua et aspera et confragosa fuit via, ut praemissi expediti biduo quindecim milium passuum aegre itinere confecto castra 5 4 posuerint. Dierum, quem cepere, locum appellant, inde postero die septem milia progressi, tumulo haud procul hostium castris capto, nuntium ad consulem remittunt, perventum ad hostem esse; loco se tuto et ad omnia opportuno consedisse; [ut] quan-5 tum extendere iter posset, consequeretur, sollicito consuli et 10 propter itineris difficultatem, quod ingressus erat, et eorum vicem, quos paucos inter media praesidia hostium praemiserat, 6 nuntius ad Ascuridem paludem occurrit, addita igitur et ipsi fiducia est, coniunctisque copiis castra tumulo, qui tenebatur, 7 qua aptissimum ad loci naturam erat, sunt adelinata. non hostium 15 modo castra, quae paulo plus mille passuum aberant, sed omnis regio ad Dium et Philam oraque maris late patente ex tam alto 8 iugo prospectu oculis subicitur. quae res accendit militi animos, postquam summam belli ac regias omnis copias terramque hosti-

lobum Bursian (Octolopum ed. Bas. 1531, Octolophum Sigonius, Wesenberg p. 317, Ortholophum Kreyssig). | duxi musregiscastrapraemitti, dux regius castra(habebat). praemitti Hartel p. 41* (diximus regis castra (Philippi fuisse). praemitti Sigonius at v. Duk. ap. Drakenborchium). | 1. IIII. armatorum. | 2. quiprae positi, quibus praepositi Wesenberg p. 318, Novák české mus. fil. V p. 290 ex usu Liv., quis p. ed. Bas. 1531. | (et) Q. Marcius Wesenberg, | 3. ardeo. | 4. via h. l. add. H. I. Müller ann. Berol. 1892 p. 21, cf. etiam Hertz praef. ed. p. XXXI (ante fuit ed. Bas. 1531). | 5. passumegre. | 6. po sucrintfucrimquedierumque, posucrint. Dierum, quem Novák p. 215 (fuerimque ex dittographia ortum), posuerint munierintque. Dierum, quem olim Weissenborn, cf. Hartelium p. 41, posuerint quieverintque. Dierum, quem Madvig, posuerint requieverintque. Dierum, quem Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 6, Acad. Berol. 1891 (49) p. 1013 (posuerint: turrim Eudieru, quem ed. Bas. 1531). | appellantur. | 7. VII. progressi. | 8. consulemaremittunt. | 9. ut inclus. H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 39, at susp. Hartel p. 42, ille Fügner. | 12. hostiumpraesiderat, corr. ed. Bas. 1531, cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 6. | 13. ascyridem. | 14. coniunc||tiisque. | tebatur. | 16. quepaulo. | 17. addiemetpilam. | oraquae. | petente. | 18. subigitur. | 19. postquamin summam. | belliaegregias. |

lem tam e propinquo conspexerunt. itaque cum alacres, protinus 9 duceret ad castra hostium, consulem hortarentur, dies unus fessis labore viae ad quietem datus est. tertio die, parte copiarum ad 10 praesidium castrorum relicta, consul ad hostem ducit.

IV. Hippias nuper ad tuendum saltum ab rege missus 1 erat; qui, ex quo castra Romana in tumulo conspexit, praeparatis ad certamen animis suorum venienti agmini consulis obvius fuit. et Romani expediti ad pugnam exierant, et hostes levis arma- 2 tura erat, promptissimum genus ad lacessendum certamen. con-10 gressi igitur extemplo tela coniecerunt; multa utrimque volnera 3 temerario incursu et accepta et inlata; pauci utriusque partis ceciderunt. inritatis in posterum diem animis maioribus copiis 4 atque infestius concursum est; decrevissentque de summa belli, si loci satis ad explicandam aciem fuisset; sed iugum montis 15 in angustum dorsum cuneatum vix ternis ordinibus armatorum in fronte patuit. itaque paucis pugnantibus cetera multitudo, 5 praecipue qui gravium armorum erant, spectatores pugnae stabant; levis armatura etiam per anfractus iugi procurrere et ab 6 lateribus cum levi armatura conserere per iniqua atque aequa 20 loca pugnam poterat. pluribus ea die volneratis quam interfectis proelium nocte diremptum est.

Tertio die egere consilio Romanus imperator; nam neque 7 manere in iugo inopi neque regredi sine flagitio atque etiam periculo, si cedenti ex superioribus locis instaret hostis, poterat;

^{3.} laboreuitae. | 7. agmainiconsulobuius. | 8. de interpunctione cf. Madvig Em. L. p. 676. | 10. utrimq. | uolnerai. | 11. utriusquae. | 13. adque. | infesiutius. | concursum abellisinloci, concursum est; decrevissentque de summ a belli, si loci Vahlen Acad. Berol. 1891 (cf. ephem. Austr. 1861 p. 7), concursum abcutrisque esset illic, si loci Hartel p. 43, concursuri abeunt (abiere in ed.), si loci Madvig Em. L. p. 676 (concursum ab illis, si loci ed. Bas. 1531, concurrissent, si loci I. F. Gronovius). | 14. sed add. Vahlen, Seyffert. | 17. praecipuae. | erat. | 18. ancfractus. | procurreret. | 19. adque. | 20. pugnā patereadpluribus, pugnam poterat; pluribus Madvig Em. L. p. 677 (pugnam petere: ac pluribus ed. Bas. 1531). | 23. inopia. | in regredi alterum r eadem manu supra scriptum. | adque. | 24. periculosecedenti, corr. Muretus. | locisstare, corr. idem (periculo; sed cedenti... locis instare ed. Bas. 1531, periculo, si descendenti... locis instaret Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 8). |

8 nec aliud restabat quam audacter commissum pertinaci audacia, 9 quae prudens interdum in exitu est, corrigere. ventum quidem erat eo, ut, si hostem similem antiquis Macedonum regibus habuisset consul, magna clades accipi potuerit. sed cum ad Dium per litora cum equitibus vagaretur rex et ab duodecim 5 milibus prope clamorem et strepitum pugnantium audiret, nec auxit copias integros fessis summittendo, neque ipse, quod plu-10 rimum intererat, certamini adfuit, cum Romanus imperator, maior sexaginta annis et praegravis corpore, omnia militaria munera 11 ipse inpigre obiret. egregie ad ultimum in audaciter commisso 10 perseveravit et Popilio relicto in custodia iugi, per invia transgressurus, praemissis, qui repurgarent iter, Attalum et Misagenem cum suae gentis utrumque auxiliaribus praesidio esse saltum 12 aperientibus iubet; ipse equites impedimentaque prae se habens cum legionibus agmen cogit. 15

V. Inenarrabilis labor descendentibus cum ruina iumentorum sarcinarumque. progressis vixdum quattuor milia passuum nihil optabilius esse quam redire, qua venerant, si possent. hostilem prope tumultum agmini elephanti praebebant, qui, ubi ad invia venerant, deiectis rectoribus cum horrendo stridore pavorem 20 ingentem, equis maxime, incutiebant, donec traducendi eos ratio inita est. per proclive sumpto fastigio longi duo validi asseres ex inferiore parte in terra defigebantur, distantes inter se paulo plus, quam quanta beluae latitudo est; in eos transverso incum-

^{1.} aliudstabat, corr. ed. Bas. 1535. | 4. habuissset. | accipei. | addiuperlittera. | 5. ab \(\times \) \(\

bente tigno asses tricenos longi pedes, ut pons esset, iniungebantur humusque insuper iniciebatur. modico deinde infra intervallo similis alter pons, dein tertius et plures ex ordine, qua rupes abscisae erant, fiebant. solido procedebat elephantus in 6 5 pontem; cuius priusquam in extremum procederet, succisis asseribus conlapsus pons usque ad alterius initium pontis prolabi eum leniter cogebat. alii elephanti pedibus insistentes, alii cluni- 7 bus subsidentes prolabebantur. ubi planities altera pontis excepisset eos, rursus simili ruina inferioris pontis deferebantur, 10 donec ad aequiorem vallem perventum est, paulo plus septem 8 milia eo die Romani processerunt; minimum pedibus itineris confectum, plerumque provolventes se simul cum armis aliisque oneribus cum omni genere vexationis processerunt, adeo ut ne dux quidem et auctor itineris infitiaretur, parva manu deleri 15 omnem exercitum potuisse, nocte ad modicam planitiem per- 9 venerunt; nec, quam infestus is locus esset, saeptus undique, circumspiciendi spatium fuit vix tandem ex insperato stabilem ad insistendum nanctis locum, postero quoque die in tam cava 10 valle opperiri Popilium ac relictas cum eo copias necesse fuit: 20 quos et ipsos, cum ab nulla parte hostis terruisset, locorum asperitas hostiliter vexavit. tertio die conjunctis copiis eunt per 11 saltum, quem incolae Callipeucen appellant, quarto inde die per 12

incumbentes tigno Kreyssig, Hertz. | 1. astricenos, as<ses> tricenos Madvig Em. L. p. 677 (cf. Fügner Lex. Liv. p. 1349), ad tricenos ed. Bas. 1531, Kreyssig, Hertz. | iniunge||batur. | 3. alterpostdein. | 4. solitdo. | praece||debat, corr. I. F. Gronovius. | elephans, corr. Kreyssig ex usu Liv. (elephas ed. Bas. 1531) | 5. inextremumcederet, corr. ed. Bas. 1531. | 6. ad add. Kreyssig. | 7. elepā||ti. | 8. prohibebantur. | pontis h. l. inclus. Madvig, sed cf. H. I. Mülleri adn. in ed. p. 67. | excesspisset. | 9. pon||tisdeferebantur. tum spatium vacuum est 15 litterarum. | 10. aequioremluallem. | VII· die, septem milia die ed. Bas. 1531 (<eo> die I. F. Gronovius, <pri>primo> die dubitanter Hartel p. 44, <illo> die Kreyssig). | 11. pediţbusiti||neribus. | 12. sjesimul. | alis||que. | 13. ut add. ed. Bas. 1531. | 14. itineribs. | 16. nequā||infectus, nec quam infestus Madvig Em. L. p. 678 (neq; an infestus ed. Bas. 1531). | saeptis Bekker. | 17. uixitandemexspirato (de interpunctione cf. Madvigium l. l.). | 19. balle. | 21. euN. | 22. callipeā||quae, Callipeucen ed. Bas. 1531, Callipeucaea susp. Hertz in adn. ed. p. XXXXII. | tertioinde, corr. Sigonius.

aeque invia, sed adsuetudine peritius et meliore cum spe, quod nec hostis usquam apparebat et mari adpropinquabant, degressi in campos inter Heracleum et Libethrum posuerunt castra [pedi13 tum], quorum pars maior tumulos tenebat. ibi pedes tendebat.

vallo campi quoque partem, ubi eques tenderet, amplectebantur. 5

VI. Lavanti regi dicitur nuntiatum hostis adesse. quo nuntio cum pavidus exiluisset e solio, victum se sine proelio

clamitans proripuit; et subinde per alia atque alia pavida consilia et imperia trepidans duos ex amicis, Pellam alterum ut, quae ad Phacum pecunia deposita erat, in mare proiceret, Thessalonicam alterum, ut navalia incenderet, misit; Asclepiodotum et Hippiam, quique cum iis erant, ex praesidiis revocat, omnisque

aditus aperit bello. ipse ab Dio auratis statuis omnibus raptis,
ne praeda hosti essent, incolas eius loci demigrare Pydnam cogit, et, quae temeritas consulis videri potuisset, quod eo processisset, unde invito hoste regredi nequiret, eam non inconsultam

^{1.} ae quaeinuias. | 2. umquam, usquam Sigonius, cf. H. I. Müller ann. Berol. 1882 p. 325. | digressi. | 3. haracetum, Heracleum I. F. Gronovius. | libetthyrū, corr. ed. Bas. 1535, cf. Gitlbauer p. 46. | castrapeditumquoru parsmaiortumulostenebatibiual pecampi, castra [peditum], quorum pars major tumulos tenebat; ibi \(\text{pedes tendebat} \); vallo campi H. I. Müller ann. Berol. 1892 p. 25, castra: quorum pars maior tumulos tenebat: ibi (castra peditum; in) valle campi Vahlen Acad. Berol. 1891, castra [peditum], quorum pars maior tumulos tenebat; <al>ibi vallo campi (aut imo vallo campi) Madvig Em. L. p. 679, castra: peditum (castra), quorum pars maior tumulos tenebat, (al)ibi vallo campi Ahrens,* castra; peditum [quorum] pars maior tumulos tenebat; ibi vallo campi Hertz (castra peditum: quorum pars maior tumulos tenebat. ii vallem, campi ed. Bas. 1531). | 5. parteubi. | amplectebatur. | 6. labanti. | 8. (se) proripuit Kreyssig. | peraliaquaepauida. per alia atque (alia) pavida ed. Bas. 1531, cf. Madvig Em. L. p. 679 (per alia \alia\que pavida Kreyssig). | 9. alterumusqueadpathumpecunia depositaeratexpraesidiis (alterum Asclepiodotum, ubi pecunia deposita erat, ex praesidiis ed. Bas. 1531), locum correxi et lacunam iam a Creverio agnitam explevi Madvigium (Em. L. p. 680) et H. I. Müllerum (adn. ed. p. 69) secutus. | 13. rapiti, raptis Kreyssig, raptim ed. Bas. 1531. | 14. praedae susp. Wesenberg. | inclasse iustocidemigrasse, incolas eius loci demigrare Kreyssig (in classem congestis ocius demigrare ed. Bas. 1531), cf. Diod. XXX, 11, 2. | 16. no consultam, corr. Sigonius. |

audaciam fecit. duos enim saltus, per quos inde evadere possent, 5 habebant Romani, unum per Tempe in Thessaliam, alterum in Macedoniam praeter Dium; quae utraque regiis tenebantur praesidiis. itaque si intrepidus rex primam speciem adpropinquantis 6 terroris sustinuisset, neque receptus Romanis per Tempe in Thessaliam neque commeatibus pervehendis ea patuisset iter. sunt Tempe saltus, etiamsi non bello fiat infestus, transitu difficilis. nam praeter angustias per quinque milia, qua exiguum 8 iumento onusto iter est, rupes utrimque ita abscisae sunt, ut 10 despici vix sine vertigine quadam simul oculorum animique possit. terret et sonitus et altitudo per mediam vallem fluentis Penei amnis. hic locus tam suapte natura infestus per quattuor 9 distantia loca praesidiis regiis fuit insessus. unum in primo 10 aditu ad Gonnum erat, alterum in Condylo, castello inexpugna15 bili, tertium circa Lapathunta, quem Characa appellant, quartum viae ipsi, qua et media et angustissima vallis est, inpositum, 11

^{2.} temp.in||thessaliam. | 3. que. | regis, corr. I. F. Gronovius. | 4. itquesiduaintre pidus X. dies, itaque si [du] intrepidus rex H. I. Müller ann. Berol. 1892 p. 25 (cf. quae adiunxi*), itaque si <ad> Dium intrepidus ipse rex (vel rex ipse) Hartel ephem. Austr. 1866 p. 14, itaque si dux intrepidus ex eis idem p. 45, itaque si [duo] intrepidus [X dies] Novák české mus. fil. VIII p. 448 (itaque si dux intrepidus (paucos) [X] dies idem olim Listy fil. 1888 p. 89), itaque si paucos intrepidus rex dies Madrig in adn. ed. p. 153, itaque si dux intrepidus paucos dies Wesenberg, itaque si sua intrepidus (cus)todiens (fort. defendens H. I. Müller ann. Berol. 1904 p. 13) Vahlen Acad. Berol. 1891, itaque si rex intrepide Dium defendens Koch (itaque si dux intrepidus decem dies ed. Bas. 1531). | species. | adpropi|quantis. | 5. romanuspartemintessali|amnequercommeatuibus, corr. ed. Bas. 1531. | 6. eo, ea Madvig Em. L. p. 682. | 7. suntenimp.sal||tus, sunt Tempe saltus Gitlbauer p. 132, est enim ipse saltus Madvig in adn. ed. p. 153, sed cf. Wesenberg p. 318, est enim per Tempe saltus Harant p. 267 (sunt enim Tempe saltus ed. Bas. 1531). 8. quaex exiguum, qua perexiguum susp. Harant p. 267. | 9. onustointerstru pes (onusto iter et rupes coni. Madvig Em. L. p. 682 virgula post possit posita). | 11. posset. | sinitus. | 12. amamnis. | 13. regis, corr. I. F. Gronovius. | unus. | 14. connumerataalterum. | condylon, in Condylo Drakenborch, Madvig Em. L. p. 682 (ad Condylon I. F. Gronovius). | 15. lapathynta, | caraca. | 16. uallesest | positum. |

12 quam vel decem armatis tueri facile est. intercluso per Tempe simul aditu commeatibus, simul reditu ipsis, montes, per quos 13 descenderant, repetendi erant. quod, ut furto fefellerant, ita propalam, tenentibus superiora cacumina hostibus, non poterant; 14 et experta difficultas spem omnem incidisset. supererat nihil 5 aliud in temere commisso quam in Macedoniam ad Dium per medios evadere hostis; quod, nisi di mentem regi ademissent, 15 et ipsum ingentis difficultatis erat. nam cum Olympi radices montis paulo plus quam mille passuum ad mare relinquant spatii, cuius dimidium loci occupat ostium late restagnans 10 Baphyri amnis, partem planitiae aut Iovis templum aut oppidum 16 tenet, relicum perexiguum fossa modica valloque claudi poterat, et saxorum ad manum silvestrisque materiae tantum erat, ut 17 vel murus obici turresque excitari potuerint. quorum nihil cum dispexisset caecata mens subito terrore, nudatis omnibus prae- 15 sidiis patefactisque bello aditibus ad Pydnam refugit.

VII. Consul plurimum et praesidii et spei cernens in stultitia et segnitia hostis, remisso nuntio ad Sp. Lucretium Larisam, ut castella relicta ab hoste circa Tempe occuparet.

^{1.} pertemp. | 2. cummeatibus. | ip simontes, corr. Madvig Em. L. l. l. | 3. repentedi. | propalamatenentibus, propalam ac tenentibus coni. Harant. p. 267. | 6. macedoniam. | 7. dimouen | temregiam demissent, corr. ed. Bas. 1531, | 8. et add. Büttner. | Olympi montis radices Kreyssig. 9. passum. | 10. spalitium, spatii I. F. Gronovius. * | hostium. | 11. baplyria amnis, corr. ed. Bas. 1535 (cf. Gitlbauer p. 46). | planitiae, cf. Georges Wortf. p. 532. | 12. teneo. | poteratthessalorumad, corr. ed. Bas. 1535 (cf. Gitlbauer l. l.) | 13. siluestrisquaemariae. | utuel. | 14. poterat. | 15. despexisset. | mensubi to, mens(regis) subito Wesenberg. | 16. patefactisquaebellofactis (patefactisque bello ed. Bas. 1531), patefactisque bello (aditibus > Novák ephem. Austr. 1892 p. 204 (p. b./cunctis aditibus > Vahlen, (portis) vel (claustris) Madvig Em. L. p. 683, (faucibus) olim Novák diss. phil. Prag. 1884, (saltibus) Drechsler ephem. Austr. 1890 p. 196*). ad dypylam. | refugit, rex fugit Ruperti. | 17. etpraesidiiperspeciecernens, et praesidii et spei cernens ed. Bas. 1531, esse praesidii perspiciens Madvig in adn. ed. p. 154, esse praesidii perspicue cernens Harant, sed cf. quae dixi *. | 18. hostiis. | ad sp. lucretiussarisam, corr. ed. Bas. 1531. | 19. temp. |occuparet.

praemisso Popilio ad explorandos transitus circa Dium, postquam patere omnia in omnis partes animadvertit, secundis castris 2 pervenit ad Dium metarique sub ipso templo, ne quid sacro in loco violaretur, iussit. ipse urbem ingressus, sicut non magnam, 3 5 ita exornatam publicis locis et multitudine statuarum munitamque egregie, vix satis credere, in tantis rebus sine causa relictis non aliquem subesse dolum, unum diem ad exploranda circa 4 omnia moratus castra movet; satisque credens in Pieria frumenti copiam fore, eo die ad amnem nomine Mityn processit. postero 5 10 die progressus Agassas urbem, tradentibus sese ipsis, recepit; et, ut reliquorum Macedonum animos sibi conciliaret, obsidibus contentus sine praesidio relinquere se iis urbem inmunesque ac suis legibus victuros est pollicitus. progressus inde diei iter ad 6 Ascordum flumen posuit castra; et quantum procederet longius 15 a Thessalia, eo maiorem rerum omnium inopiam sentiens, regressus ad Dium est dubitatione omnibus exempta, quid intercluso ab Thessalia patiendum fuisset, cui procul inde abscedere tutum non esset. Perseus coactis in unum omnibus copiis ducibusque 8 increpare praefectos praesidiorum, ante omnes Asclepiodotum 20 atque Hippiam; ab his dicere claustra Macedoniae tradita Ro- 9 manis esse; cuius culpae reus nemo iustius quam ipse fuisset. consuli postquam ex alto conspecta classis spem fecit, cum 10 commeatu naves venire — ingens enim caritas annonae ac prope inopia erat —, ab invectis iam portum audit, onerarias
naves Magnesiae relictas esse. incerto inde, quidnam agendum 11
foret — adeo sine ulla ope hostis, quae adgravaret, cum ipsa
difficultate rerum pugnandum erat —, peropportune litterae a 12

^{3.} sacruminlocum. | 4. magna. | 5. exornată | publicis. | multitudines. | 6. egregiae. | 7. aliquam. | 8. mo|| uetur. | credensimperia, corr. Kreyssig (credens paratam ed. Bas. 1531). | 9. copiamferre | ada||nem. | 10. acassam (Agassam ed. Bas. 1531), corr. I. F. Gronovius cl. XXXXV, 27, 1, de prob. situ cf. Hirschfeld up. Pauly-Wissowa R. E. I, 737. | 11. opsidibus. | 12. sibipraesidiorelinqueres||eisurbem, cf. Wesenberg p. 319. | 13. dieiitem. | 14. quanto coni. Wesenberg. | 16. dubitatio | nibusomnibus. | 17. tuttum. | 18. perseusperactis, Perseus coactis Weissenborn (Perseus contractis ed. Bas. 1531, Madvig).* | 20. adquehip|| pia. | diceret. | macedo||nia. | 24. oniera||rias. | 26. fort. opera hostis Madvig Em. L. p. 683, Wesenberg p. 319.

Sp. Lucretio adlatae sunt, castella se, quae super Tempe essent et circa Philan, tenere omnia, frumentique in iis et aliarum in usum rerum copiam invenisse.

VIII. His magno opere laetus consul ab Dio ad Philan ducit, simul ut praesidium eius firmaret, simul ut militi frumen- 5 2 tum, cuius tarda subvectio erat, divideret. ea profectio famam haudquaquam secundam habuit. nam alii metu recessisse eum ab hoste ferebant, quia manenti in Pieria proelio dimicandum 3 foret, alii ignarum, belli quae in dies fortuna novaret, ut opperientibus sese rebus, emisisse de manibus ea, quae mox repeti 10 4 non possent. simul enim cessit possessione Dii, excitavit hostem, ut tunc tandem sentiret recuperanda esse, quae prius culpa 5 amissa forent, audita enim profectione consulis regressus Dium, quae disiecta ac vastata ab Romanis erant, reficit, pinnas moenium decussas reponit, ab omni parte muros firmat; deinde 15 quinque milia passuum ab urbe citra ripam Elpei amuis castra ponit, amnem ipsum transitu perdifficilem pro munimento habi-6 turus, fluit ex valle Olympi montis, aestate exiguus, hibernis idem incitatus pluviis et supra rupes ingentis gurgites facit, et infra, prorutam in mare evolvendo terram, praealtas voragines, 20 7 cavatoque medio alveo, ripas utrimque praecipitis. hoc flumine

^{1.} castellasiquae. | es||seetcircapilan. | 2. aliarum(necessariarum) coni. Koch. | 4. cos. | 6. subuectuio. | 7. haudquam quam. | 8. manentiimperia, corr. Kreyssig (manenti imperatori ed. Bas. 1531). | 9. aliignarum. | belli, quae(que) I. Perizonius, prob. Madvig in adn. ed. p. 155 (belli, quod idem Em. L. p. 683), sed cf. Wesenberg p. 319. | utopperie tibus, ut qui offerentibus ed. Bas. 1531, ultro offerentibus Kreyssig. | 10. reb. omisissede, emisisse de Kreyssig (omisisset e ed. Bas. 1531, emisisset e Duker). | repenti. | 12. (sua) culpa coni. Weissenborn, Wesenberg, (ipsius) culpa Kreyssiq, Hertz. | 13. foret. | profectionem. | 15. decussa. | 16. passum. | ripamenipia nis, ripam Elpei amnis Madvig Em. L. p. 684 (ripam Enipei amnis ed. Bas. 1531). | 18. olimpi. | exiguum. | 19. incitatus. | rupem coni. I. F. Gronovius. | in gentisgurgitibus, corr. I. F. Gronovins. | 20. intraporo||rupta, corr. idem. | 21. praecipi||tiis (praecipites ed. Bas. 1531). | hocfluminehospesetseptum literhostis, hoc flumine saeptum (obsaeptum Weissenborn) iter hostis Novák p. 216*, hoc flumine opposito (obiecto Harant p. 268) saeptum iter hostis Novák olim Listy fil. 1882 p. 73, hoc flumine (et) sospitem se et saeptum iter hostis Gitlbauer p. 117 (hoc flumine

saeptum iter hostis credens extrahere relicum tempus aestatis in animo habebat.

Inter haec consul a Phila Popilium cum duobus milibus 8 armatorum Heracleum mittit. abest a Phila quinque milia ferme 9 5 passuum, media regione inter Dium Tempeque, in rupe amni inminente positum.

IX. Popilius, priusquam armatos muris admoveret, misit, 1 qui magistratibus principibusque suaderent, fidem elementiamque Romanorum quam vim experiri mallent. nihil ea consilia move- 2 10 runt, quia ignes ad Elpeum ex regiis castris apparebant. tum terra marique — et classis adpulsa ab litore stabat — simul armis, simul operibus machinisque oppugnari coepti. iuvenes 3 etiam quidam Romani ludicro circensi ad usum belli verso partem humillimam muri ceperunt. mos erat tum, nondum hac 4 15 effusione inducta bestiis omnium gentium circum conplendi, varia spectaculorum conquirere genera; nam semel quadrigis, semel desultore misso vix unius horae tempus utrumque curriculum conplebat. inter cetera sexageni ferme iuvenes, interdum 5 plures apparatioribus ludis, armati inducebantur. horum inductio 20 ex parte simulacrum decurrentis exercitus erat, ex parte elegantioris [exercitus] quam militaris artis, propiorque gladiatorium armorum usum. cum alios decursu edidissent motus, quadrato 6

Perseus septum iter hostis ed. Bas. 1531). | 1. extrahereare||licuumtempuseaaestatis, corr. Madvig Em. L. p. 684, extrahere reliquum tempus eius aestatis ed. Bas. 1531, extra Heracleum tendere stativis Gitlbauer p. 122). |
4. heraclea, corr. I. F. Gronovius. | apila. | u. milia | 5. interdiutemp.que. |
inrupemani||mi. | 8. principib.||que. | 10. elipeum, corr. Madvig Em. L. p. 684
(Enipeum ed. Bas. 1531). | ex||regis. | appareibant. | 11. adpulsaab. |
14. haec. | 15. bestis. | omnium generum coni. Ursinus. | 16. conquirerenera. | nae||semel, corr. On. Panvinius, et semel I. F. Gronovius, ac semel I. Perizonius (nec, semel ed. Bas. 1531). | quadrigi. | 17. desultorē. |
utri||que. | 18. conplebit, coplebat ed. Bas. 1531. | 19. apparitoribuslu||di
(apparitoribus ludi ed. Bas. 1531, corr. Muretus. | i||ductioinparte, corr. Drakenborch, num instructio ex parte?* | 20. ele||gantiorisexercitus, elegantioris exercitii ed. Bas. 1531, elegantioris [exercitus] Kreyssig. | 21. propriorque. | 22. decur||sos (decursus ed. Bas. 1531), decursu Douiatius, decoros Bauer.* |

agmine facto, scutis super capita densatis, stantibus primis, secundis summissioribus, tertiis magis et quartis, postremis etiam genu nixis, fastigatam, sicut tecta aedificiorum sunt, testudinem 7 faciebant, hinc quinquaginta ferme pedum spatio distantes duo armati procurrebant comminatique inter se, ab ima in summam 5 testudinem per densata scuta cum evasissent, nunc velut propugnantes per oras extremae testudinis, nunc in media inter se 8 concurrentes, haud secus quam stabili solo persultabant. huic testudo similis humillimae parti muri admota, cum armati superstantes subissent, propugnatoribus muri fastigio altitudinis aequa- 10 bantur; depulsisque iis in urbem duorum signorum milites 9 transcenderunt. id tantum dissimile fuit, quod et in fronte extremi et ex lateribus soli non habebant super capita elata scuta, ne nudarent corpora, sed praetenta pugnantium more. ita nec ipsos tela ex muro missa subeuntis laeserunt, et testu- 15 dini iniecta imbris in modum lubrico fastigio innoxia ad imum 10 labebantur. et consul capto iam Heracleo castra eo promovit, tamquam Dium atque inde summoto rege in Pieriam etiam 11 progressurus. sed hiberna iam praeparans vias commeatibus subvehendis ex Thessalia muniri iubet, et eligi horreis oppor- 20 tuna loca, tectaque aedificari, ubi deversari portantes commeatus possent.

^{1.} scuti. | 2. secumdis. | tertis. | 3. genungenunixis. | 4. distantis. | 5. procurre, cf. Madvig Em. L. p. 596. | comminatique. | 7. perhoras. | 8. quam (in) stabili susp. Wesenberg p. 320. | 9. simillimeparti, similis humillimae parti Madvig Em. L. p. 684 (simillima humillimae parti antea Kreyssig), simillima ei parti Harant. p. 268. | muripermo||ta. | super stantes Madvig l. l., sed cf. H. I. Müllerum in adn. ed. Weissenborn. p. 79. | 10. sub-ips||sent. | 11. depul||sisquaeinisiquaeinisique inde iis in Harant l. l. | 13. extrema, corr. Lipsius. | 14. praetecta, corr. Lat. Latinius (cf. Gitlbauer p. 77). | 15. testudine. | 16. inbris. | 17. capta||iamheraclea, corr. I. F. Gronovius. | castraeopervictam||quam, castra eo promovit, tamquam ed. Bas. 1531, Gitlbauer p. 67, castra eo protulit, tamquam Weissenborn ((ut) captum Heracleum (comperit), castra eo promovit susp. Novák Listy fil. 1883. — de vocula iam delenda etiam Weissenborn cogitaverat). | 18. adque. | imperiam. | 19. progressus, corr. ed. Bas. 1531. | hibernamiam. | 20. sub. eundis. | tes||salia. | elegi. | opportunalecetectaque. |

X. Perseus tandem a pavore eo, quo attonitus fuerat, 1 recepto animo malle imperiis suis non obtemperatum esse, cum trepidans gazam in mare deici Pellae, Thessalonicae navalia iusserat incendi. Andronicus Thessalonicam missus traxerat tem- 2 5 pus, id ipsum, quod accidit, providens et paenitentiae relinquens locum, incautior Nicias Pellae proiciendo pecuniae partem, quae 3 fuerat ad Phacum; sed in re emendabili visus lapsus esse, quod per urinatores omnis ferme extracta est. tantusque pudor regi 4 pavoris eius fuit, ut urinatores clam interfici iusserit, deinde 10 Andronicum quoque et Nician, ne quis tam dementis imperii conscius existeret, inter haec C. Marcius cum classe ab Heracleo 5 Thessalonicam profectus et agrum pluribus locis, expositis per litora armatis, late vastavit, et procurrentes ab urbe secundis aliquot proeliis trepidos intra moenia conpulit. iamque ipsi urbi 6 15 terribilis erat, cum, dispositis omnis generis tormentis, non vagi modo circa muros, temere adpropinguantes, sed etiam qui in navibus erant, saxis tormento emicantibus percutiebantur, revo- 7 catis igitur in naves militibus omissaque Thessalonicae oppugnatione Aeniam inde petunt. quindecim milia passuum ea urbs

^{1.} a add. Sigonius ex usu Liv., cf. Fügner Lex. Liv. p. 44 et H. I. Müller ad h. l. (e add. Drakenborch, Madvig). | quod. | 2. moallet, malle Sigonius, mallet ed. Bas. 1531, Madvig. | cu. | 3. gaiam. | tessalonicae. 4. tessalo||nicum. | 5. ipsud. | providens et add. Novák české mus. fil. VIII p. 449. | 5. penitentiae, paenitendi coni. Wopkensius, cf. H. I. Müller ann. Berol. 1904 p. 13. | 6. proiciendaepecuniaepar temquod fuerat natum sed, proiciendo pecuniae partem, quae fuerat/ad>Phacum; sed Madvig Em. L. p. 680, proiciendae pecuniae partem quidem fuderat in altum; sed M. Müller Gött. Anz. 1883 p. 763, proiciendae pecuniae partem quod iecerat in altum, sed Harant p. 269 (proiciendo pecuniae partem, quod fuerat nactus; sed ed. Bas. 1531). | 7. inrem emendabilem, in re emendabili Drakenborch, Madrig l. l., in errorem emendabilem I. F. Gronovius, Harant l. l. | visus (est) coni. Madrig, sed cf. Wesenberg p. 320. | 8. omnes fermestrac||tusest, omnis ferme extracta est Harant l. l., H. I. Müller in adn., Boot. Mnem. 1889. | 11. extaret Novák Listy fil. 1885. | hac. heraclea, corr. I. F. Gronovius. | 12. tes salonicam. | 14. aliquod. | namque. | 17. (ex) tormento Wesenberg. | percutiebantur, cf. Walch Em. L. p. 184 (percuterentur coni. Creverius). | 18. tes salonicae. | 19. XV. milia. | ear||bisabest. |

8 abest, adversus Pydnam posita, fertilis agro. pervastatis finibus eius legentes oram Antigoneam perveniunt. ibi egressi in terram primo et vastarunt agros passim et aliquantum praedae contule9 runt ad naves. dein palatos eos adorti Macedones, mixti pedites equitesque, fugientes effuse ad mare persecuti quingentos ferme 5
10 occiderunt et non minus ceperunt. nec aliud quam ultima necessitas, cum recipere se tuto ad naves prohiberentur, animos militum Romanorum simul desperatione alia salutis simul indigni11 tate inritavit. redintegrata in litore pugna est; adiuvere, qui in navibus erant. ibi Macedonum ducenti ferme caesi, par numerus 10 captus. Ab Antigonea classis profecta ad agrum Pallenesem escensionem ad populandum fecit. finium is ager Cassandrensium erat, longe fertilissimus omnis orae, quam praetervecti fuerant. ibi Eumenes rex, viginti tectis navibus ab Elaea profectus, obvius fuit et quinque missae a Prusia rege tectae naves.

15

XI. Hac virium accessione animus crevit praetori, ut 2 Cassandream oppugnaret. condita est a Cassandro rege in ipsis faucibus, quae Pallenensem agrum ceterae Macedoniae iungunt, 3 hinc Toronaico, hinc Macedonico saepta mari. eminet namque in altum lingua, in qua sita est, nec minus quam elatus magnitudine Atho mons excurrit, obversa in regionem Magnesiae duobus inparibus promunturiis, quorum maiori Posideum est nomen, 4 minori Canastraeum. divisis partibus oppugnare adorti. Romanus ad Clitas, quas vocant, munimenta, cervis etiam obiectis, ut

^{1.} pynam. | fer|tilisagros, fertilis agro cl. XXVIII, 37, 8 Fügner Lex. L. p. 736, cf. H. I. Müller ann. Berol. 1892 p. 14, fertili agro ed. Bas. 1531. | 2. teram. | 3. praede. | 4. deind. | 5. effusae. | persecuti a. ferme. | 8. alia inclus. H. I. Müller in adn. ed., Novák Listy fil. 1885, def. Hartel p. 46, Fügner Lex. L. p. 939 (alius coni. Wesenberg p. 320). 9. re||integrata. | pugnaestatiuae||quiin, pugna est; adiuvere et (et del. Kreyssig, adiuverunt susp. Novák) qui in ed. Bas. 1531. | 11. antigone. | 12. excensio||nem. | 13. fertissimus. | oraequam. | 14. éibi. | XX. | adelea. | 15. missiapris||sae. | 16. accensione. | praeto||rii. | 18. que. | iungit. | 19. saeptā||meminent, corr. ed. Bas. 1531. | 20. inaltusmagnitudine, elatus magnitudine Hartel p. 47, inclutus magnitudine Kreyssig (in altum magnitudine ed. Bas. 1531). | 22. poseum supra (inter s et e) eadem manu adscriptis litteris id. | 23. minisnoricanastreum. | diversis coni. Kreyssig. | 24. cerbis. |

viam intercluderet, a Macedonico ad Toronaicum mare perducit. ab altera parte euripus est; inde Eumenes oppugnabat. Romanis 5 in fossa conplenda, quam nuper obiecerat Perseus, plurimum erat laboris, ibi quaerenti praetori, quia nusquam cumuli appare-5 bant, quo regesta e fossa terra foret, monstrati sunt fornices: non ad eandem crassitudinem, qua veterem murum, sed simplici laterum ordine structos esse. consilium igitur cepit transfosso 6 pariete iter in urbem patefacere. fallere autem ita se posse, si, muros a parte alia scalis adortus, tumultu iniecto in custodiam 10 eius loci propugnatores urbis avertisset. erant in praesidio 7 Cassandreae praeter non contemnendam iuventutem oppidanorum octingenti Agrianes et duo milia Penestarum Illyriorum, a Pleurato inde missi, bellicosum utrumque genus. his tuentibus 8 muros, cum subire Romani summa vi niterentur, momento 15 temporis parietes fornicum perfossi urbem patefecerunt, quod si, qui inrumperent, ibi armati fuissent, extemplo cepissent. hoc 9 ubi perfectum esse opus militibus nuntiatum est, clamorem alacres gaudio repente tollunt, alii parte alia in urbem inrupturi.

XII. Hostis primum admiratio cepit, quidnam sibi repen1 tinus clamor vellet. postquam patere urbem accepere praefecti 2
1 praesidii Pytho et Philippus, pro eo, qui occupasset adgredi,
2 opus factum esse rati, cum valida manu Agrianum Illyriorum-

^{1.} in||tereluderet. | macedoniaad. | toro||nalcum. | 2. adaltera. | 4. quaerentis. | nusquam. | 6. quam veterem Madvig Em. L. p. 685, sed cf. H. I. Müllerum in adn. ed. Weissenborn. | 7. structosseconsilium. | coepit. | 8. itemin. | fauereautem. | 10. urbis.||auertissent. | inpraesidiocas||praeter. | 11. contemptnendam. | 12. accc. agri||anes. | 13. eodem missi coni. I. F. Gronovius, deinde missi Creverius, intromissi Walch Em. L. p. 263, sed cf. H. I. Müllerum in adn. ed. Weissenborn. | 14. romano su||ma | 16. quiinrupere||inarmatifuissent, qui inrumperent, ibi armati fuissent Hartel p. 47 (armati
| ibi | fuissent H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 40), qui inrumperent, armati fuissent I. Perizonius (qui irrupere, armati fuissent ed. Bas. 1531). | 17. militib. | 18. aliis....inrupturum, alii....inrupturi I. F. Gronovius, <ut>| alii....inrupturi Madvig Em. L. p. 685, aliis...inruptum iri Harant p. 269, aliique....inruptum <ur>| currunt | Novák Listy fil. 1883 (aliis....irrupturis ed. Bas. 1531). | 19. quidam. | 20. postquamapa||tere. | 21. phyto. | proco, pro eo Freinsheim (Proco ed. Bas. 1531). | 22. ualidoa. |

3 que erumpunt Romanosque, qui alii aliunde coibant convocabanturque, ut signa in urbem inferrent, inconpositos atque inordinatos fugant persecunturque ad fossam, in quam conpulsos ruina cumulant. sescenti ferme ibi interfecti, omnesque prope, 4 qui inter murum fossamque deprensi erant, volnerantur. ita suo 5 ipse conatu perculsus praetor segnior ad alia factus consilia erat. et ne Eumeni quidem, simul a mari simul a terra adgre-5 dienti, quidquam satis procedebat. placuit igitur utrique, custodiis firmatis, ne quod praesidium ex Macedonia intromitti posset, quoniam vis aperta non processisset, operibus moenia oppugnare. 10 6 haec parantibus iis decem regii lembi ab Thessalonica cum delectis Gallorum auxiliaribus missi, cum in salo stantes hostium naves conspexissent, ipsi obscura nocte, simplici ordine, quam 7 poterant proxime litus tenentes, intrarunt urbem. huius novi praesidii fama absistere oppugnatione simul Romanos regemque 15 coegit. circumvecti promunturium ad Toronen classem appules runt. eam quoque oppugnare adorti, ubi valida defendi manu animadverterunt, inrito incepto Demetriadem petunt. ibi cum adpropinguantes repleta moenia armatis vidissent, praetervecti ad Iolcon classem appulerunt, inde agro vastato Demetriadem 20 quoque adgressuri.

XIII. Inter haec et consul, ne segnis sederet tantum in agro hostium, M. Popilium cum quinque milibus militum ad Meliboeam urbem oppugnandam mittit. sita est in radicibus Ossae montis, qua parte in Thessaliam vergit, opportune inminens 25 super Demetriadem. primus adventus hostium perculit incolas 3 loci; collectis deinde ab necopinato pavore animis discurrunt

^{1.} etrumpunt. | alialiunde. | 2. inurbě|adferrent, corr. ed. Bas. 1535. | adque. | 3. fugampersecunturad|quefossam. | inqua. | 4. ac. ferme. | 6. pr. | 7. terraingrediě||ti, corr. ed. Bas. 1531. | 9. firmauit. | intromisti. | 10. màoe||nia. | 11. parantibushis||X., corr. Wesenberg. | tessalonica. | 14. intrarumnt. | 16. circumuenti. | pro||munturium, promunturia Wesenberg. | actoronem. | 17. adpugnare||adorti. | 22. iterhaec. | 23. agrohos., agro hostium Fügner (cf. H. I. Müller ann. Berol. 1892 p. 14), Heraeus, Novák p. 220, agro hostico ed. Bas. 1531, agro hostili Hertz. | cum. u. milibus. | 24. moelibeam. | siita. | 25. tessaliam. | opportunae. | eminens coni. Wesenberg p. 321. | 27. ab add. Novák p. 222 ex usu Liv., ex ed. Vascos. |

armati ad portas ac moenia, qua suspecti aditus erant; spemque extemplo inciderunt, capi primo impetu posse. obsidio igitur 4 parabatur, et opera ad oppugnationem fieri coepta. Perseus cum audisset simul Meliboeam a consulis exercitu oppugnari, simul 5 classem Iolci stare, ut inde Demetriadem adgrederetur, Euphranorem quendam ex ducibus cum delectis duobus milibus Meliboeam mittit. eidem imperatum, ut, si a Meliboea summovisset 5 Romanos, Demetriadem prius occulto itinere intraret, quam ab Iolco ad urbem castra moverent Romani, et ab oppugnatoribus 6 10 Meliboeae, cum in superioribus locis repente apparuisset, cum trepidatione multa relicta opera sunt ignisque iniectus. ita a Meliboea abscessum est. Euphranor soluta unius urbis obsidione 7 Demetriadem extemplo ducit. nocte moenia intrat tantamque fiduciam incolentibus fecit, ut non moenia modo, sed agros etiam 15 confiderent se a populationibus tueri posse; et eruptiones in vagos populatores non sine volneribus hostium factae sunt. circumvecti tamen moenia sunt praetor et rex, situm urbis 8 contemplantes, si qua parte temptare aut opere aut vi possent. fama fuit per Cydantem Cretensem et Antimachum, qui Deme- 9 20 triadi praeerat, tractatas inter Eumenen et Persea condiciones amicitiae, ab Demetriade certe abscessum est. Eumenes ad 10 consulem navigat; gratulatusque, quod prospere Macedoniam intrasset, Pergamum in regnum abit. Marcius Figulus praetor 11 parte classis in hiberna Sciathum missa cum reliquis navibus

^{1.} quam. | 2. primoimoimpetu. | obsidion. | 3. opera|oppugnationem, corr. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 263 (opera oppugnationum ed. Bas. 1531). | 4. moeliboeā|. | 5. locistare. | inde, ut inde ed. Bas. 1531, unde Forchhammer. | eupramorem. | 6. quē||dam. | exducibusexdelectisēduo||busmilitibusobeammittitidem, corr. ed. Bas. 1531. | 7. moeliboea. | 9. iolgo.| 10. moe||liboealocumin. | 11. ignisque add. ed. Bas. 1531. | abmoeliboea. | 12. euphanor. | 13. noctemueniamodo (nec tū moenia modo ed. Bas. 1531)-sedēaġ||grosetiamconfiderunt, corr. et lacunam, quam ex parte Weissenbornius notaverat, explevit Forchhammer ap. Madvig. Em. L. p. 685. | 15. eteruditio||nibusinuagos, corr. ed. Bas. 1531. | 16. notisi||ne. | 17. circumuectisitamen. | pr. etrexė. | situmurbėis. | 18. posse. | 19. cy||tantem supra t scripto d. | demetridi. | 20. persae. | 22. gratulatusquod, gratulatusque, quod coni. Drakenborch * | 24. sciatum.

Oreum Euboeae petit, eam urbem aptissimam ratus, unde exercitibus, qui in Macedonia quique in Thessalia erant, mitti commeatus possent. de Eumene rege longe diversa tradunt. si Valerio Antiati credas, nec classe adiutum ab eo praetorem esse, cum saepe eum litteris accersisset, tradit, nec cum gratia ab consule profectum in Asiam, indignatum, quod, ut iisdem castris tenderet, permissum non fuerit; ne ut equites quidem Gallos, quos secum adduxerat, relinqueret, impetrari ab eo potuisse. Attalum fratrem eius et remansisse apud consulem, et sinceram eius fidem aequali tenore egregiamque operam in eo bello fuisse.

XIV. Dum bellum in Macedonia geritur, legati Transalpini ab regulo Gallorum — Balanos ipsius traditur nomen; gentis ex qua fuerit, non traditur — Romam venerunt pollicentes ad ² Macedonicum bellum auxilia. gratiae ab senatu actae munera. ¹⁵ que missa, torquis aureus duo pondo et paterae aureae quattuor 3 pondo, equus phaleratus armaque equestria. secundum Gallos Pamphylii legati coronam auream ex viginti milibus Philippeorum factam in curiam intulerunt, petentibusque iis, ut id donum in cella Iovis optimi maximi ponere et sacrificare in Capitolio 20 4 liceret, permissum; benigneque amicitiam renovare volentibus legatis responsum et binum milium aeris singulis missum munus. 5 tum ab rege Prusia et paulo post ab Rhodiis de eadem re longe aliter disserentes legati auditi sunt. utraque legatio de pace 6 reconcilianda cum rege Perseo egit. Prusiae preces magis quam 25 postulatio fuere, profitentis et ad id tempus se cum Romanis 7 stetisse et, quoad bellum foret, staturum; ceterum cum ad se a

^{1.} oreumboetiae, Oreum Euboeae I. F. Gronovius. | urbē||urbem. |
2. quiain. | tessalia. | 3. diversa <alii> tradunt Madvig Em. L. p. 686. |
4. an||tiaci. | 6. isdem. | 7. tendeset. | 8. adduxeretreliquerat. | 9. aput. |
10. aegregiamque. | 11. bel||losuisse. | 15. muneraquae. | 17. pon||docuiphaleratus, pondo, equus phaleratus ed. Bas. 1531. | 18. pampyli (Pamphyli ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig. | XX mili||bus philippiorum. | 20. incellatiompetereet, cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 6. | 21. renouarenouantibus, corr. ed. Bas. 1531. | 23. rodis. | deeademlonge, de eadem re longe ed. Bas. 1531, de re eadem longe Hertz. | 24. suntoraquaelegatio. | 25. prysiae. | praeces. | 26. postulata coni. I. F. Gronovius. | 27. stetisset||quodad. | statuturum.

Perseo legati venissent de finiendo cum Romanis bello, eis pollicitum deprecatorem apud senatum futurum; petere, si possent inducere in animum, ut finiant iras, se quoque in gratia reconciliatae pacis ponerent. haec regii legati. Rhodii superbe commemos ratis meritis suis erga populum Romanum et paene victoriae, utique de Antiocho rege, maiore parte ad se vindicata, adiecerunt, cum pax inter Macedonas Romanosque esset, sibi amicitiam cum rege Perseo coeptam; eam se invitos, nullo eius in se merito, quoniam ita Romanis visum sit in societatem se belli trahere, interrupisse. tertium se annum multa eius incommoda belli sentire mari intercluso; inopem insulam esse, nec, nisi

^{1.} finiendi. | etis, eis Novák ephem. Austr. 1892 p. 204 (prob. H. I. Müller ann. Berol. 1893 p. 33), ei se Forchhammer ap. Madvig. Em. L. p. 686, se iis I. F. Gronovius, esse iis Heusinger (et iis ed. Bas. 1531). 2. depraetorem. | aput. | 3. finirent susp. Wesenberg. | ira||se, corr. Forchhammer l. l. (iram, se ed. Bas. 1531).* | 4. pa||cispossent, corr. I. F. Gronovius (cf. Vahlen l. l. p. 6; pacis posse uti ed. Bas. 1531). | rodi. | commoratis, corr. ed. Bas. 1531. | 5. meritis h. l. add. Weissenborn, meritis suis Madvig, beneficiis post populum Romanum (pr. cod.) add. ed. Bas. 1531. | 6. anthioco. | ase, ad se Sigonius. | 7. sibimaceamiciti|am. | 11. sentiremariin||teriminclusoinopiaminsulam||inopemmisso . . . . ritimisiuuetur||colendiitaquecommeatibuscum | id (ab inopem incipit imus versus paginae prioris fol. 115; a colendi incipit altera pagina), sentire mari intercluso; inopem insulam esse <nec, nisi ma>ritimis iuvetur commeatibus, colendam. itaque cum id Novák p. 222 (cf. etiam Listy fil. 1885*), sentire mari intercluso; incultam insulam inopem esse, (nisi ma)ritimis iuvetur contributisque (iuvetur convectis undique H. I. Müller in adn. ed.) commeatibus. cum id Gitlbauer p. 58 et 93, sentire mari intercluso; inopem insulam esse, (nisi ma)ritimis iuvetur colendi (agri steril)ita(s) commeatibus. cum id Hartel p. 48, sentire mari intercluso; inopem insulam esse suam; (mar)itimis vivere incolentes commeatibus, itaque cum id Madvig in adn. ed., sentire, mari intercluso inopem insulam, nisi maritimis iuvetur commeatibus, colentes. itaque cum id idem Em. L. p. 687 adn., sentire; mari interim intercluso omnium insulam inopem fuisse, quae maritimis viveret compendiis atque commeatibus. cum id Harant p. 270, alias coniecturas, quae codicis apicibus accuratius examinatis nullius iam momenti sunt, vid. ap. Hertzium p. XXXXIIII (sentire; mari intercluso inopia

maritimis iuvetur commeatibus, colendam. itaque cum id ultra 11 pati non possent, legatos alios ad Persea in Macedoniam misisse, qui ei denuntiarent, Rhodiis placere, pacem eum conponere cum 12 Romanis; se Romam eadem nuntiatum missos. per quos stetisset, quo minus belli finis fieret, adversus eos quid sibi faciendum 13 esset, Rhodios consideraturos esse. ne nunc quidem haec sine indignatione legi audirive posse certum habeo; inde existimari potest, qui habitus animorum audientibus ea patribus fuerit.

XV. Claudius nihil responsum auctor est, tantum senatus consultum recitatum, quo Caras et Lycios liberos esse iuberet 10 populus Romanus litterasque extemplo ad utramque gentem 2 [sciret indicatum] mitti; qua audita re principem legationis, cuius 3 magniloquentiam vix curia paulo ante ceperat, corruisse. alii responsum esse tradunt, populum Romanum et principio eius belli haud vanis auctoribus conpertum habuisse, Rhodios cum 15 Perseo rege adversus rem publicam suam occulta consilia inisse, 4 et, si id ante dubium fuisset, legatorum paulo ante verba ad certum redegisse, et plerumque ipsam se fraudem, etiamsi initio 5 cautior fuerit, detegere. Rhodios nunc in orbe terrarum arbitria belli pacisque agere; Rhodiorum nutu arma sumpturos posituros-20 que Romanos esse. iam non deos foederum testis, sed Rhodios

insulam premi, amissis maritimis vectigalibus atque commeatibus. cum id ed. Bas. 1531). | 2. parti. | 3. rodis. | 4. romani||seromam. | denuntiatum coni. Cobet. | quostetisset. | 5. quissibi. | 6. rodios. | ne add. ed. Bas. 1531. | 7. audirėiue. | 8. quiahabitus. | 11. gentemsciretindi catummitti (cod. apices ab Hertzio neque in adn. crit. IV, 1 p. XXXXIIII neque in corrigendis IV, 2 p. VI adcurate enotati sunt), gentem mitti Hartel p. 7, gentem, (ut) sciret iudicatum (an iudicium?*), mitti Madvig Em. L. p. 687, gentem senatus consultum (s. c.) indicatum mitti Vahlen, gentem, ut sciret id decretum, mitti Koch, gentem, et qui iret vindicatum, mitti Harant p. 270 (gentem scirent indicatum mitti ed. Bas. 1531. | 13. magniloquentia uixcuriam. | 14. pr. i et. | 16. aduer susremp. | in issetidante, corr. ed. Bas. 1531 (inisse et si id adhuc coni. I. F. Gronovius). | 17. legato rumoccultaconsiliainissetpaullo. | 18. redigisse. | initiorcautior. | 19. rhodiosnuntioinorbe, corr. I. Perizonius (Rhodios nunc toto in orbe Koch, Hertz*). | 20. ageredeorumnutu, corr. Crévier (agere; eorum nutu I. Perizonius*). | 21. rodios.

habituros. itane tandem? ni pareatur iis exercitusque de Macedonia deportentur, visuros esse, quid sibi faciendum sit? quid Rhodii visuri sint, ipsos scire. populum certe Romanum devicto 7 Perseo, quod prope diem sperent fore, visurum, ut pro meritis 5 cuiusque in eo bello civitatis gratiam dignam referat. munus 8 tamen legatis in singulos binum milium aeris missum est, quod ii non acceperunt.

XVI. Litterae dein recitatae Q. Marcii consulis sunt, 1 quemadmodum saltu superato in Macedoniam transisset: ibi et 2 ex aliis locis commeatus prospectos in hiemem habere et ab Epirotis viginti milia modium tritici, decem hordei sumpsisse, ut pro eo frumento pecunia Romae legatis eorum curaretur. vestimenta militibus ab Roma mittenda esse; equis ducentis ferme opus esse, maxime Numidicis, nec sibi in his locis ullam copiam esse. Senatus consultum, ut ea omnia ex litteris consulis fierent, factum est. C. Sulpicius praetor sex milia togarum, triginta tunicarum, equos ducentos deportanda in Macedoniam praebendaque arbitratu consulis locavit, et legatis Epirotarum pecuniam pro frumento solvit, et Onesimum, Pythonis filium, nobilem Macedonem, in senatum introduxit. is pacis semper auctor regi fuerat monueratque, sicut pater eius Philippus institutum usque ad ultimum vitae diem servarat cotidie, bis in die, foederis icti

^{1.} itanetandemispa reaturisexercitusque, corr. Crévier (itane tandem iis pareatur, exercitusque ed. Bas. 1531). | 2. quodrodi. | 6. tamenlongatis. | millium. | 7. acceperunt de lit||terae. | 8. deindecitatesquemarcicon||sulisunt, corr. ed. Bas. 1531 et Hartel p. 13 (dein recitatae). | 9. transisse. | 10. commeatusremp. prospectos, commeatus prospectos Kreyssig, cf. Novák ephem. Austr. 1892 p. 204, commeatus a praetore prospectos Sigonius, commeatus se prospectos Vahlen, commeatus emp\(tos aut\) prospectos dubitanter H. I. Müller in adn. ed. p. 93. | 11. XX modium. | X. hor dei | 13. abromam. | esseet.quis.cc. | 14. numidinecsilinhis, Numidicis, nec sibi in his Novák české mus. fil. IX p. 87 (Numidis nec sibi in his ed. Bas. 1531). | 15. sc. etea. | 16. pr. UItocarum. | 17. equosetdeportanda, equos CC deportanda (portanda Madvig) Forchhammer ap. Madvig. Em. L. p. 687 (et equos deportanda ed. Bas. 1531). | praebendaquae. | 18. pecuniamque. | 19. solui. | pytons. | 21. institutu queusque. | 22. seruabat, corr. Drakenborch. | vel cotidie vel in die delendum esse susp. Duker, sed cf. Wesenberg p. 322 et H. I. Mülleri adn. in ed. p. 94, |

cum Romanis perlegendi, ut eum morem, si non semper, crebro 6 tamen usurparet, postquam deterrere eum a bello nequiit, primo subtrahere sese per alias atque alias causas, ne interesset iis. quae non probabat, coepit; postremo, cum suspectum se esse cerneret et proditionis interdum crimine insimulari, ad Romanos 5 7 transfugit et magno usui consuli fuit. ea introductus in curiam cum memorasset, senatus in formulam sociorum eum referri iussit, locum, lautia praeberi, agri Tarentini, qui publicus populi Romani esset, ducenta iugera dari, et aedes Tarenti emi. uti 8 ea curaret, C. Decimio praetori mandatum. censores censum 10 idibus Decembribus severius quam ante habuerunt: multis equi adempti, inter quos P. Rutilio, qui tribunus plebis eos violenter 9 accusarat: tribu quoque is motus et aerarius factus, ad opera publica facienda cum eis dimidium ex vectigalibus eius anni 10 attributum ex senatus consulto a quaestoribus esset, Ti Sempro- 15 nius ex ea pecunia, quae ipsi attributa erat, aedes P. Africani pone Veteres ad Vortumni signum lanienasque et tabernas conjunctas in publicum emit, basilicamque faciendam curavit. quae postea Sempronia appellata est.

XVII. Iam in exitu annus erat, et propter Macedonici 20 maxime belli curam in sermonibus homines habebant, quos in 2 annum consules ad finiendum tandem id bellum crearent. itaque senatus consultum factum est, ut Cn. Servilius primo quoque

^{2.} decerpere. | nequidprimopsubtra|here. | 3. adque. | causas add. ed. Bas. 1531. | isquae. | 5. proditionibus. | 6. transfugitmagno, transfugit <et>magno Drakenborch (transfugit magnoque ed. Bas. 1535). | 7. memorasse. | referre (cf. de h. l. Mommsen Staatsr. III p. 1119). | 8. lautiam, corr. ed. Bas. 1535 (cf. Gitlbauer p. 46). | agriintra|rentinqui. | 10. decio pr., corr. ed. Bas. 1531. | mandatu|recensumidibus, mandatum. censores censum id. ed. Bas. 1531, mandatum. censum idibus Weissenborn-H. I. Müller, mandatum. <*** equitum> recensum idibus lacuna notata Madvig Em. L. p. 687. | 11. decembrib. | quanm. | 12. pr. utilio. | tr. pl. | 13. accusarettri|busquoquehis. | etoperarius, et aerarius Ursinus, qui l. recte distinxit*. | 15. post quaestori|busesset spatium vacuum 20 fere litterarum est usque ad finem versus. | t., Ti. ed. Bas. 1535. | 17. uortumnisisignum. | laneasque, corr. Turnebus. | 18. basilicamfaciê|damque. | curatuit. | 20. macedonicae. | 22.ta|menid. |

tempore ad comitia habenda veniret. senatus consultum Sulpicius a praetor ad consulem misit, litterasque receptas a consule post paucos dies recitavit, quibus in ante diem ** comitia edixit: se ante eum diem in urbem venturum. et consul maturavit et 5 comitia eo die, qui dictus erat, sunt perfecta. consules creati 4 L. Aemilius Paulus iterum, quarto decumo anno postquam primo consul fuerat, et C. Licinius Crassus. praetores postero 5 die facti Cn. Baebius Tamphilus, L. Anicius Gallus, Cn. Octavius, P. Fonteius Balbus, M. Aebatius Helva, C. Papirius Carbo. 10 omnia ut maturius agerentur, belli Macedonici stimulabat cura. 6 itaque designatos extemplo sortiri placuit provincias, ut, cum, 7 utri Macedonia consuli cuique praetori classis evenisset, sciretur, ii iam inde cogitarent pararentque, quae bello usui forent, senatumque consulerent, si qua de re consulto opus esset. Latinas, 8 15 ubi magistratum inissent, quod per religiones posset, primo quoque tempore fieri placere, ne quid consulem, cui eundum in Macedoniam esset, teneret. his decretis, consulibus Italia et 9 Macedonia, praetoribus praeter duas iurisdictiones in urbe classis et Hispania et Sicilia et Sardinia provinciae nominatae sunt. 20 consulum Aemilio Macedonia, Licinio Italia evenit. praetores 10 Cn. Baebius urbanam, L. Anicius peregrinam et si quo senatus

^{1.} habe | dahueniret. | 2. loc. lacunosum esse ind. ed. Bas. 1531, in lacuna explenda Vahlenum secutus sum, cf. ephem. Austr. 1861 p. 263 (ad consulem <mist litterasque consulis> post paucos dies recitavit, quibus <in> ante diem <** comitia edicebat promittebatque, se ad eum diem> in urbem venturum Madvig in adn. ed. p. 167). | 5. dietus, edictus Luterbacher. | cō||sules. | 6. septumodecumo, corr. Sigonius. | 7. primum coni. Wesenberg. | gras||sus. | praetor. | 8. cn.pā||pilius, corr. Sigonius. (Cn. Baebius Pamphilus ed. Bas. 1531). | 9. helua||t. papirius. | 11. placuitprouideante||umutri, placuit provincias, ut, cum, utri Madvig Em. L. p. 688 (placuit provincias, ut, utri ed. Bas. 1531). | 12. uenisset, corr. ed. Bas. 1554. | scitretur. | 13. utiaminide, ii iam inde Madvig l. l. (ut iam inde ed. Bas. 1531). | cogitarentur pararent||quaequebello. | 14. de add. Weissenborn (in add. Kreyssig). | 16. nequeconsulem, corr. Forchhammer ap. Madvig l. l. | 17. teneret cod. et Forchhammer (neque consulem . . . . . teneri ed. Bas. 1531). | 19. siciliaetsardietsardinia. | 20. macedoniam. | pr. resicn. |

censuisset, Cn. Octavius classem, P. Fonteius Hispaniam, M. Aebutius Siciliam, C. Papirius Sardiniam est sortitus.

XVIII. Extemplo apparuit omnibus, non segniter id bellum L. Aemilium gesturum, praeterquam quod alias agilis vir erat, etiam quod dies noctesque intentus ea sola, quae ad id bellum 5 2 pertinerent, animo agitabat. iam omnium primum a senatu petiit, ut legatos in Macedoniam mitterent ad exercitus visendos classemque et conperta referenda, quid aut terrestribus aut 3 navalibus copiis opus esset; praeterea ut explorarent copias regias, quantum possent, qua provincia nostra, qua hostium 10 foret; utrum intra saltus castra Romani haberent, an iam omnes 4 angustiae exsuperatae, et in aequa loca pervenissent; qui fideles nobis socii, qui dubii suspensaeque ex fortuna fidei, qui certi hostes viderentur; quanti praeparati commeatus, et unde terrestri itinere, unde navibus supportarentur; quid ea aestate terra 15 5 marique rerum gestum esset: ex his bene cognitis certa in futurum consilia capi posse, senatus Cn. Servilio consuli nego-6 tium dedit, ut tris in Macedoniam, quos L. Aemilio videretur, legaret. Iegati biduo post profecti Cn. Domitius Ahenobarbus, A. Licinius Nerva, L. Baebius.

Bis in exitu anni eius lapidatum esse nuntiatum est, semel in Romano agro, semel in Veienti. bis novemdiale sacrum

^{1.} M. Aebutius (Ebutius) Siciliam (Sicilia) add. ed. Bas. 1531. 3. japparuit. | 4. quodaliisuir, quod alias agilbis vir scripsi*, quod alius vir ed. Bas. 1531, quod alias vir Hertz, Gitlbauer p. 106, quod agilis vir Koch, quod talis vir Forchhammer et Madvig Em. L. p. 688, quod militaris vir H. A. Koch, quod probatus vir Seuffert. | 5. eteamquod. | 6. tamomnium. | petit, corr. Duker. | 9. opusest, corr. Sigonius. | 10. quaquaprouincia, qua provincia Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 263, quaque provincia ed. Bas. 1531*. | 11. fore. | romana. | 12. angustiaeexsuperatae||et, angustiae exsuperatae(essent) et Madvig Em. L. p. 689, angustias exsuperassent et olim coni. Weissenborn. | 13. nobiissociis. | dubi. | 15. subportarentur. | 16. gestarum, gestum I. F. Gronovius, cf. Gitlbauer p. 84. | coerta. | 17. posseseratus, posse. senatus Bekker, posse ratus. senatus ed. Bas. 1531. 18. deditutrisin, dedit ut tris in Harant p. 260, dedit ut is in ed. Bas. 1531. | 19. henobarb. | 20. albaebius. | 21. ibisineexitu, corr. ed. Bas. 1531. nuntiatumesse, nuntiatum est, (semel) Madvig Em. L. p. 689 (nuntiatum est ed. Bas. 1531). | 22. simulinbeientibus, semel in Veienti; bis Madvig

factum est. sacerdotes eo anno mortui sunt P. Quinctilius Varus 7 flamen Martialis et M. Claudius Marcellus decemvir; in cuius locum Cn. Octavius est suffectus. et iam magnificentia crescente 8 notatum est, ludis circensibus P. Corneli Scipionis Nasicae et 5 P. Lentuli aedilium curulium sexaginta tres Africanas et quadraginta ursos et elephantos lusisse.

XIX. L. Aemilio Paulo C. Licinio consulibus, idibus 1
Martiis, principio insequentis anni, cum in expectatione patres
fuissent, maxime quidnam consul de Macedonia, cuius ea pro10 vincia esset, referret, nihil se habere Paulus, quod referret,
nondum cum legati redissent, dixit. ceterum Brundisi legatos 2
iam esse, bis ex cursu Dyrrachium reiectos. cognitis mox, 3
quae nosci prius in rem esset, relaturum; id fore intra perpaucos dies. et ne quid profectionem suam teneret, pridie idus
15 Apriles Latinis esse constitutam diem. sacrificio rite perfecto
et se et Cn. Octavium, simul senatus censuisset, exituros esse.
C. Licinio collegae suo fore curae se absente, ut, si qua parari 5
mittique ad id bellum opus sit, parentur mittanturque. interea
legationes exterarum nationum audiri posse. primi Alexandrini 6
20 legati ab Ptolemaeo et Cleopatra regibus vocati sunt. sordidati, 7

l. l., semel in Veientibus Ald., simul in Veienti; bis Iac. Gronovius (simul in Veientibus ed. Bas. 1531). | nouemdiale sacrū. | 1. post mor tui sunt. (sic) in medio versu spatium vacuum 7 fere litterarum. | 2. eta.m.clau||dius.| xuiriin. | 3. effectusetiam, e/st su/ffectus, et iam Novák české mus. fil. V p. 292, suffectus est. iam Madvig (suffectus. et iam ed. Bas. 1531). | 4. nasicaeaet. | 5. aediliscurulis, corr. ed. Bas. 1535, cf. Gitlbauer p. 46. | 6. elephantorum numerum excidisse censet Pighius. | 7. c. liciniocn. idib. martis. | 8. expectationem. | 10. referret nonduminlegati, referret, nondum cum legati Vahlen Ind. lect. Berol. 1890 (cf. eundem ephem. Austr. 1861 p. 17), referret, nondum in de cum legati H. I. Müller ann. Berol. 1890 p. 189, referret, cum nondum in de legati Kreyssig, Madvig (referret, cum nondum legati ed. Bas. 1531). | 12. essent. | dyrraciumeiectos, corr. Ald. | 13. esse. | infra. | 14. id. april. | 15. perfectoessetcn., corr. Harant p. 271 (perfecto se et Cn. ed. Bas. 1531). | 17. liicinio. | cura. | 18. mittiue, mittique H. I. Müller ephem. Berol. 1888 p. 668. | mittenturg., mittanturve Hartel p. 49. | 19. possesacrificio | prite perfecto primi, corr. Crévier. | 20. ptolemeopatraregibus, corr. ed. Bas. 1531.

barba et capillo promisso, cum ramis oleae ingressi curiam s procubuerunt, et oratio quam habitus fuit miserabilior. Antiochus Syriae rex, qui obses Romae fuerat, per honestam speciem maioris Ptolemaei reducendi in regnum, bellum cum minore fratre eius, qui tum Alexandriam tenebat, gerens, et ad Pelusium 5 9 navali proelio vicerat et tumultuario opere ponte per Nilum facto transgressus cum exercitu obsidione ipsam Alexandream terrebat, nec procul abesse, quin poteretur regno opulentissimo, videbatur. 10 ea legati querentes orabant senatum, ut opem regno regibusque 11 amicis imperio Romano ferrent. ea merita populi Romani in 10 Antiochum, eam apud omnes reges gentesque auctoritatem esse. ut, si legatos misissent, qui ei nuntiarent, non placere senatui sociis regibus bellum fieri, extemplo abscessurus a moenibus 12 Alexandreae abducturusque exercitum in Syriam esset, quod si cunctentur facere, brevi extorres regno Ptolemaeum et Cleo- 15 patram Romam venturos, cum pudore quodam populi Romani, quod nullam opem in ultimo discrimine fortunarum tulissent. 13 moti patres precibus Alexandrinorum extemplo C. Popilium Laenatem et C. Decimium et C. Hostilium legatos ad finiendum 14 inter reges bellum miserunt. prius Antiochum, dein Ptolemaeum 20 adire iussi et nuntiare, ni absistatur bello, per utrum stetisset. eum non pro amico nec pro socio habituros esse.

XX. His intra triduum simul cum legatis Alexandrinis profectis legati ex Macedonia Quinquatribus ultimis adeo expectati venerunt, ut, nisi vesper esset, extemplo senatum vocaturi 25 consules fuerint. postero die senatus fuit legatique auditi sunt.

^{1.} in||gresėsi. | 2. anthiocus. | 3. requiiob||ses. | 4. redducendi. | 5. apelusium. | 6. proeliofuerat, proelio vicerat scripsi*, proelio\victor\rangle fuerat ed. Bas. 1531, proelio\superior\rangle fuerat Weissenborn | tumultuariopa||raeponte. | 7. transgres||sumcumoexercitumexobsidionē. | 9. quaerentes. | 10. imperio \langle ro.\rangle scripsi*, inpigre Novák. | ferunt. | 11. anthiocum. | aput. | 12. enuntiarent, ei nuntiarent Harant p. 271, denuntiarent ed. Bas. 1531. | 14. essent. | 15. regnumptolemeum. | 17. nullamspemin. | 18. praecibus. | popiliumlegatum, corr. ed. Bas. 1531. | 20. interleges. | anthiocum. | ptolemeum. | 21. nuntiarentabsistatur, corr. ed. Bas. 1531. | 24. profectus. | macedionia. | 25. ut||uinisiuespereset, ut nisi vesper esset Kreyssig, uti nisi vesper esset ed. Bas. 1531. |

ii nuntiant, maiore periculo quam emolumento exercitum per invios saltus in Macedoniam inductum. Pieriam, quo processisset, 3 regem tenere; castra castris prope ita conlata esse, ut flumine Elpeo interiecto arceantur. neque regem pugnandi potestatem 5 facere, nec nostris vim ad cogendum esse, hiemem etiam insuper 4 rebus gerendis intervenisse, in otio militem ali, nec plus quam sex dierum frumentum habere. Macedonum dici triginta milia armatorum esse. si Ap. Claudio circa Lychnidum satis validus 5 exercitus foret, potuisse ibi ancipiti bello distineri regem: nunc 10 et Appium, et quod cum eo praesidii sit, in summo periculo esse, nisi propere aut iustus exercitus eo mittatur, aut illi inde deducantur, ad classem se ex castris profectos sociorum nava- 6 lium partem morbo audisse absumptam, partem, maxime qui ex Sicilia fuerint, domos suas abisse, et homines navibus deesse; 15 qui sint, neque stipendium accepisse neque vestimenta habere. Eumenen classemque eius, tamquam vento adlatas naves. sine 7 causa et venisse et abisse; nec animum eius regis constaré satis visum. sicut omnia de Eumene dubia, ita Attali egregie constantem fidem nuntiabant.

XXI. Legatis auditis tunc de bello referre sese L. Aemilius 1

^{1.} nuntiati. | 2. inducit. | 4. epeia, Elpeo Madvig Em. L. p. 684 (Enipeo ed. Bas. 1531). | 5. inhiememetiaminspelrebus, hiemem etiam insuper rebus Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 8 (cf. Hartel p. 49), inde hiemem etiam spe celerius rebus olim Weissenborn, hiemem etiam inspe-<ra> rebus dubitanter Novák p. 263, vi hiemem etiam insueta rebus</ra> Harant 271 (hiemem etiam asperam rebus ed. Bas. 1531). | 6. notiomilitialii, in otio militem ali ed. Bas. 1531, (vix) in otio militem ali Madvig, no(n sine nego>tio militem ali Hartel p. 49, noxia militi alia Harant p. 271. | quam |-Ulfrumentum, quam sex/dierum> frumentum Sigonius, quam sex / mensium> frumentum Kreyssiq, num quam viginti/dierum> frumentum (cf. XXXXIII, 1, 8 et de erroris origine *). | 7. XXX. milia. | 8. lycanidum. | 9. exercitui. | potuissetinancipiti, potuisse ibi ancipiti Hartel p. 47, potuisse eum ancipiti Harant p. 271 (potuisse ancipiti ed. Bas. 1531). | bello, b spscr. ex rello corr. | destinere, distineri I. F. Gronovius, Hartel, distinere ed. Bas. 1531, Harant. | 10. quod add. ed. Bas. 1531. | 11. indeducantur. | 12. in se littera s supra addita. | profectus. | 13. audissetadsumptum. | 14. suos. | hominesdna uibus. | 16. adlata. | aues coni. Rob. Titius. | 18. ita add. I. F. Gronovius. | aegregiae. | 20. audaitis. | tum de Wesenberg. |

2 dixit. senatus decrevit, ut in octo legiones parem numerum tribunorum consules et populus crearent; creari autem neminem 3 eo anno placere, nisi qui honorem gessisset, tum ex omnibus tribunis militum uti L. Aemilius in duas legiones in Macedoniam, quos eorum velit, eligat, et ut sollemni Latinarum per- 5 fecto L. Aemilius consul, Cn. Octavius praetor, cui classis 4 obtigisset, in provinciam proficiscantur. additus est his tertius L. Anicius praetor, cuius inter peregrinos iurisdictio erat; eum in provinciam Illyricum circa Lychnidum Ap. Claudio succedere 5 placuit. dilectus cura C. Licinio consuli inposita. is septem 10 milia civium Romanorum et equites ducentos scribere iussus, 6 et sociis nominis Latini septem milia peditum imperare, quadrin-7 gentos equites, et Cn. Servilio Galliam obtinenti provinciam 8 litteras mittere, ut sescentos equites conscriberet. hunc exercitum ad collegam primo quoque tempore mittere in Macedo- 15 niam iussus; neque in ea provincia plus quam duas legiones esse; eas repleri, ut sena milia peditum, trecenos haberent 9 equites; ceteros pedites equitesque in praesidiis disponi. qui eorum idonei ad militandum non essent, dimitti. decem prae-10 terea milia peditum imperata sociis et octingenti equites. id 20 praesidii additum Anicio praeter duas legiones, quas portare in Macedoniam est iussus, quina milia peditum et ducenos habentes, trecenos equites, et in classem quinque milia navalium 11 socium sunt scripta. Licinius consul duabus legionibus obtinere provinciam iussus; eo addere sociorum decem milia peditum et 25 sescentos equites.

^{1.} utiocto, corr. ed. Bas. 1535. | 2. populos. | crearet, crearet ed. Bas. 1535, cf. Gitlbauer p. 46. | 4. tr. mil. | 8. aniciustr. cuius, corr. ed. Bas. 1531. | 9. lycidinum. | succederel. | 10. inpositiscen|tummilia, corr. ed. Bas. 1531 (sed de numero dubitat Madvig in adn. ed. p. 171). | 12. latinis. | impetrare. | ccce.equiet|cn. | 13. optinenti. | 14. utsac.|equitesconscriberent. | 16. iussus h. l. del. Hartel ephem. Austr. 1866 p. 2. | 18. ceteros|peditesque, ceteros pedites <equites >que Vahlen ex usu Liv. (cf. H. I. Müller ann. Berol. 1890 p. 189), ceteros equites peditesque ed. Bas. 1531. | 19. àidonei. | 20. impetrata. | et accc. | 21. praesidi. | 22. immacedoniam, in Illyricum Crévier, in provinciam Weissenborn, an in provinciam Illyricum?* | et ducenosequi|habentes. | 23. .u.milia. | 24. optinere. | 25. <et> eo Wesenberg. | X. imi|lia. | etac. equites. |

XXII. Senatus consultis perfectis L. Aemilius consul e 1 curia in contionem processit orationemque talem habuit: animadvertisse videor, Quirites, maiorem mihi sortito Macedoniam pro- 2 vinciam gratulationem factam, quam cum aut consul sum creatus. 5 aut quo die magistratum inii, neque id ob aliam causam, quam 3 quia bello in Macedonia, quod diu trahitur, existimastis dignum maiestate populi Romani exitum per me inponi posse. deos quoque huic favisse sorti spero, eosdemque in rebus gerendis adfuturos esse. haec partim ominari, partim sperare possum; 4 10 illud adfirmare pro certo audeo, me omni ope adnisurum esse, ne frustra vos hanc spem de me conceperitis, quae ad bellum 5 opus sunt et senatus decrevit, et, quoniam extemplo proficisci placet neque ego in mora sum, C. Licinius collega, vir egregius, aeque enixe parabit ac si ipse id bellum gesturus esset. vos 6 15 quae scripsero senatui ac vobis, iis modo credite et cavete rumores credulitate vestra alatis, quorum auctor nemo extabit. nam nunc 7 quidem, quod vulgo fieri, hoc praecipue bello, animadverti, nemo tam famae contemptor est, cuius non debilitari animus

^{1. .}sc. | 2. habuit add, ed. Bas. 1531. | 3. maioremmihisortito||maioremsortitomacedoniam. | 4. autconpulsusconsulatus, aut consul sum creatus Pluygers (cf. quae exposui Stud. Vindob. 1902 p. 279), aut consul sum consalutatus Madrig Em. L. 689 (sed idem in adn. ed. p. 172: non certum consalutatus), aut consul essem consalutatus ed. Bas. 1531. | 5. inissent, inii Madvig l. l. (vel inii esse), inii ipsum Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 264 (inissem ed. Bas. 1531). | ne|queòidob. | 6. macedoniam. | traditur. | 8. fauissesortis pereosdemque, corr. ed. Bas. 1531. | 9. opinari, ominari Crévier. I 10. procertohabeoaudeome, pro certo audeo me Madrig Em. L. p. 690, cf. G. Heraeus Quaest. crit. Liv. p. 66 (pro certo habeo audeoque me ed. Bas. 1531). | 11. ne add. ed. Bas. 1531. | 12. proffiscisci. | 13. inmora sum. | aegregius. | 14. enixae. | 15. autuobis morescrudelitatisuestrae ad latis, ac (I. Perizon.) vobis, iis modo credite et cavete ru mores credulitate vestra alatis Novák Listy fil. 1883, cf. H. I. Müller ann. Berol. 1883 p. 343, aut vobis, (ea vera esse credatis, rogo, neve ru) mores credulitate vestra alatis Madvig Em. L. p. 690, aut vobis, (iis credite, non ru) moribus credulitati vestrae adlatis Harant p. 272, aut vobis, <a href="https://doi.org/10.2007/j.j.gov/">habete pro certis. ru>mores credulitate vestra ne alatis Weissenborn (aut vobis, credite.ru)mores credulitate vestra ne alatis ed. Bas. 1531). | 16. quorumauctornemoexta bit. | 18. coltemptor. | cuiuscuiunondelitalri. |

s possit, in omnibus circulis atque etiam, si dis placet, in conviviis sunt, qui exercitus in Macedoniam ducant, ubi castra locanda sint sciant, quae loca praesidiis occupanda, quando aut quo saltu intranda Macedonia, ubi horrea ponenda, qua terra, mari subvehantur commeatus, quando cum hoste manus conserendae, 5 9 quando quiesse sit melius, nec, quid faciendum sit, modo statuunt, sed, quidquid aliter, quam ipsi censuere, factum est. 10 consulem veluti dicta die accusant. haec magna impedimenta res gerentibus sunt: neque enim omnes tam firmi et constantis animi contra adversum rumorem esse possunt, quam Q. Fabius 10 fuit, qui suum imperium minui per vanitatem populi maluit, quam 11 secunda fama male rem publicam gerere. non sum is, qui non existumem admonendos duces esse: immo eum, qui de sua unius sententia omnia gerat, superbum iudico magis quam 12 sapientem. quid ergo est? primum a prudentibus et proprie 15 rei militaris peritis et usu doctis monendi imperatores sunt; deinde ab iis, qui intersunt gerendis rebus, qui loca, qui hostem, qui temporum opportunitatem vident, qui in eodem velut navigio 13 participes sunt periculi. itaque si quis est, qui, quod e re publica sit, suadere se mihi in eo bello, quod gesturus sum, 20 confidat, is ne deneget operam rei publicae et in Macedoniam 14 mecum veniat. nave, equo, tabernaculo, viatico etiam a me

^{1.} adque. | placet inconuisunt, corr. ed. Bas. 1531. | 2. inma cemducent, corr. eadem (sed <in>ducant susp. Madvig, Wesenberg.) | locandas sint. | 4. quaeterra. | 5. sub uehentur. | 6. quiessets it nequid meli us faciendum, corr. Kreyssig (quiescendumsit; nec quid melius faciendum ed. Bas. 1531). | 7. alterquam. | 9. gerentibus quaeneque, gerentibus sunt; nec ed. Bas. 1531, gerentibus, quae ***; neque Leutsch. | et contactisanimi. | 10. possentq.fabius, possunt <quam> Q. Fabius Madvig Em. L. p. 690 (possunt quam Fabius ed. Bas. 1531). | 12. remp. gerere. | isquequi, is, Quirites, qui Novák Listy fil. 1885 fort. recte, cf. Luchs ad XXIIII, 8, 18. | 14. iudicio. | 15. propriae. | 16. ductis. | 17. abhis, corr. Kreyssig. | gerendislocoqui, gerendis <rebus, qui> loca, qui Sigonius, <rebus> gerendis, <qui> loca, qui Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 9. | 18. opportunitatem quident qui. | 19. quoderepsit. | 20. suadere se <posse> coni. Madvig Em. L. p. 691, sed cf. Hartelium p. 33 et H. I. Müllerum ann. Berol. 1889 p. 41. | 21. qco fidat. | remip. | . | etmacedoniammecuminueniat. | 22. tabernaculauiatico. |

iuvabitur; si quem id facere piget et otium urbanum militiae laboribus praeoptat, e terra ne gubernaverit. sermonum satis 15 ipsa praebet urbs; iis loquacitatem suam contineat: nos castrensibus consiliis contentos futuros esse sciat." ab hac contione, 16 Latinis, quae pridie Kal. Apriles fuerunt, in monte sacrificio rite perpetrato protinus inde et consul et praetor Cn. Octavius in Macedoniam profecti sunt. traditum memoriae est, maiore 17 quam solita frequentia prosequentium consulem celebratum, ac prope certa spe ominatos esse homines, finem [esse] Macedonico bello maturumque reditum cum egregio triumpho consulis fore.

XXIII. Dum haec in Italia geruntur, Perseus quod iam 1 inchoatum perficere, quia inpensa pecuniae facienda erat, non inducebat in animum, ut Gentium Illyriorum regem sibi adiungeret, hoc, postquam intrasse saltum Romanos et adesse discrimen ultimum belli animadvertit, non ultra differendum ratus, cum per Hippiam legatum trecenta argenti talenta pactus esset, ita ut obsides ultro citroque darentur, Pantauchum misit ex fidissimis amicis ad ea perficienda. Meteone Labeatidis terrae Pantauchus regi Illyrio occurrit; ibi et iusiurandum ab rege et obsides accepit. missus et a Gentio est legatus nomine Olympio, qui iusiurandum a Perseo obsidesque exigeret. cum eodem ad pecuniam accipiendam missi sunt; et auctore Pantaucho, qui Rhodum legati cum Macedonibus irent, Parmenio et Morcus destinantur. quibus ita mandatum, ut iureiurando obsidibusque 5

^{1.} si supra eadem manu adscriptum. | fare. | et add. ed. Par. 1573.
2. praeoeptat. | nae. | 3. urbisloquacitatem, urbs; iis loquacitatem Madvig
Em. L. p. 691 (urbs; loquacitatem ed. Bas. 1531). | hos. | 4. consulis||contentiols. | contentione, cf. Gitlbauer p. 84. | 5. latinisquepridie. | april. |
7. estme||moriaeest, memoriae est Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 8 (est memoriae ed. Bas. 1531). | 8. fre||quentiaestprosequentiaconsul, corr. ed. Bas. 1531. | atprope. | 9. omniatotesse. | finemesse, finem I. F. Gronovius, Vahlen
l. l. p. 9, finem adesse Crévier, Harant p. 272. | 12. incoatum. | 14. salutem. | aduesse. | 15. animiaduertit. | 16. per add. ed. Bas. 1531. | 17. ultroutroque. | pantaucum, corr. I. F. Gronovius. | 18. mitione (Medeone ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig e c. 32, 3; Polyb. XXIX, 2. | 19. pantaue||us. |
21. tumeodē. | 22. panthauco. | 23. rodum. | 24. destinatur, corr. I. F. Gronovius. |

et pecunia accepta tum demum Rhodum proficiscerentur: duorum simul regum nomine incitari Rhodios ad bellum Romanum 6 posse. adiunctam civitatem, penes quam unam tum rei navalis gloria esset, nec terra nec mari spem relicturam Romanis. 7 venientibus Illyriis Perseus ab Elpeo amni ex castris cum omni 5 8 equitatu profectus ad Dium occurrit. ibi ea, quae convenerant, circumfuso agmine equitum facta, quos adesse foederi sanciendo cum Gentio societatis volebat rex, aliquantum eam rem ratus 9 animorum iis adiecturam. et obsides in conspectu omnium dati acceptique; et Pellam ad thensauros regios missis, qui pecuniam 10 acciperent, qui Rhodum irent cum Illyriis legatis Thessalonicae 10 conscendere iussi. ibi Metrodorus erat, qui nuper ab Rhodo venerat, auctoribusque Dinone et Polyarato, principibus civitatis eius, adfirmabat Rhodios paratos ad bellum esse. is princeps iunctae cum Illyriis legationis datus est.

XXIV. Eodem tempore et ad Eumenen et ad Antiochum communia mandata, quae subicere condicio rerum poterat: natura inimica inter se esse liberam civitatem et regnum. singulos populum Romanum adgredi et, quod indignum sit, regum viribus reges oppugnare. Attalo adiutore patrem suum oppressum; Eumene adiuvante et quadam ex parte etiam Philippo, patre suo, Antiochum oppugnatum; in se nuuc et Eumenen et

^{1.} profiscisceretur. | 4. esse. | 5. inlyriorumperseus, Illyriis Perseus ed. Bas. 1531 (cf. Weissenborn-H. I. Müller ad h. l.), Illyriorum (legatis)

Perseus Madvig Em. L. p. 691. | abenipeio, corr. Madvig. | cum amni. | 6. conuenerunt, corr. I. F. Gronovius. | 7. foederisancio, foederi sanciendo Gitlbauer p. 122, foederi sancitae ed. Bas. 1531. | 9. isadiecturam. | 10. acceptiqueexpelle, corr. ed. Bas. 1531. | adtensauros. | 11. cuminlyris. | tessalonicae. | 12. iussibimetrodorus. | 13. dione, corr. I. F. Gronovius. | poliarato. |

14. rodios. | essetiisprincips. | 15. tuncite. | cuminlyris. | 16. anthiocum. |

17. post v. mandata excidisse vel data sunt vel sunt data vel data susp. Drakenborch, Weissenborn, Madvig in adn. ed. p. 175 (ego olim cogitabam de v. data ante mandata inserenda cl. VII, 31, 8), sed cf. de. h. l. Hartelium p. 50. | 18. libera. | etregem, et regnum Hartel l. l. probante H. I. Müllero ann. Berol. 1889 p. 41. | 19. quoindignus, quod indignum Novák české mus. fil. VII p. 53, quod indignius ed. Bas. 1531. | 22. antiocum. |

et eumenēlet. |

Prusian armatos esse. si Macedoniae regnum sublatum foret, 4 proxumam Asiam esse, quam iam ex parte sub specie liberandi civitates suam fecerint, deinde Syriam, iam Prusiam Eumeni 5 honore praeferri, iam Antiochum victorem praemio belli, Aegypto 5 arceri. haec cogitantem providere iubebat, ut aut ad pacem 6 secum faciendam conpelleret Romanos, aut perseverantes in bello iniusto communes duceret omnium regum hostes, ad 7 Antiochum aperta mandata erant; ad Eumenen per speciem captivorum redimendorum missus legatus erat; re vera occultiora 10 quaedam agebantur, quae in praesentia invisum quidem et suspectum Romanis Eumenen falsis gravioribusque criminibus onerarunt; proditor enim ac prope hostis habitus, dum inter 8 se duo reges captantes fraude et avaritia certant. Cydas erat 9 Cretensis, ex intimis Eumenis. hic prius ad Amphipolim cum 15 Chimaro quodam populari suo, militante apud Persea, inde postea ad Demetriadem semel cum Menecrate quodam, iterum cum Antimacho, regiis ducibus, sub ipsis moenibus urbis conlocutus fuerat. Herophon quoque, qui tum missus est, duabus ad 10 eundem Eumenen iam ante legationibus functus erat. quae 11 20 conloquia occulta et legationes infames quidem erant, sed, quid actum esset, quidve inter reges convenisset, ignorabatur. res autem ita sese habuit.

XXV. Eumenes neque favit victoriae Persei, neque bello 1 eam adiuvare in animo habuit, quia non tam paternae inter

^{1.} prysian. | fore. | 2. proxumā|asiam. | liberandaciuitatis, liberandi civitates Madvig Em. L. p. 691, liberandarum civitatum ed. Bas. 1531. |
3. prysiam. | 4. praeferritamanthiocū. | belliabegypto, corr. I. F. Gronovius (cf. Madvig Em. L. p. 691 adn.). | 7. cō|munes. | 8. antiocum. | adseumenen. | 9. uera, (re) vera Koch, Whitte, vere dubitanter Madvig l. l. (verum ed. Bas. 1531). | 11. sic lacunam, quam iam ed. Bas. 1531 stellula indicaverat, expl. Madvig in adn. ed. p. 176 (gravioribus <criminibus onerarunt) Sigonius, Hertz, gravabant <pre>probris> Ahrens*). | 12. eni|ac. | habitus <est>, dum coni. Madvig. | 13. cydes. | 14. ampipolim. | 15. aput. | 17. cumanthioco corr. I. F. Gronovius e cap. 13, 9 et Polyb. XXIX, 1 c. | regibusducibus, corr. ed. Bas. 1531. | 18. eropon, Hierophon Bekker, Herophon Kreyssig. | 19. eumenē|iam. | 20. quidam. | 24. eum|inuadere, eam adiuvare Hartel p. 52, prob. H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 41. (eum iuvare Dobreus). | in add. Sigonius. | nontamquia, quia non tam Hartel l. l.,

eos inimicitiae erant, quam ipsorum odiis inter se accensae: 2 non ea regum aemulatio, ut aequo animo Persea tantas apisci opes tantamque gloriam, quanta Romanis victis eum manebat, 3 Eumenes visurus fuerit. cernebat et Persea iam inde ab initio belli omni modo spem pacis temptasse et in dies magis, quo 5 propior admoveretur terror, nihil neque agere aliud neque 4 cogitare; Romanos quoque, quia traheretur diutius spe ipsorum bellum, et ipsos duces et senatum, non abhorrere a finiendo 5 tam incommodo ac difficili bello. hac utriusque partis voluntate explorata, quod fieri etiam sua sponte taedio validioris, metu 10 infirmioris credebat posse, in eo suam operam venditare conci-6 liandae gratia pacis cupiit. nam modo ne iuvaret bello Romanos terra marique, modo pacis patrandae cum Romanis paciscebatur mercedem; ne bello interesset, mille talenta, ut pacem patraret, 7 mille et quingenta talenta. in utrumque non fidem modo se, 15 s sed obsides quoque dare paratum esse ostendebat. Perseus ad rem inchoandam promptissimus erat cogente metu et de obsidibus accipiendis sine dilatione agebat, conveneratque, ut accepti 9 Cretam mitterentur. ubi ad pecuniae mentionem ventum erat, ibi haesitabat; et utique alteram [in] tanti nominis regibus 20 turpem ac sordidam et danti et magis accipienti mercedem

non tantum quia Madvig Em. L. p. 693, Harant p. 273, non tam quia Madvig in ed., Weissenborn-H. I. Müller. | 1. erantquamipsorum, erant quam ipsorum Hartel, erant, ipsorum Madvig, erant, etiam ipsorum Duker, H. I. Müller, Harant, erant eaeque ipsorum susp. Weissenborn (Alia, quae nullius iam momenti sunt, vide ap. Hertzium in adn. crit. p. 47). | 3. uictiseumenebateume nest. | 4. < ceterum > cernebat coni. Madvig Em. L. p. 693. | perse. | indiem. | 6. proprioradmouetur, cf. Gilbauer p. 68. | 7. spei. | 11. uenditore. | conciliandamgratiammagis, conciliandae gratia pacis Hartel ephem. Austr. 1866 p. 15 cl. XXXXIIII, 14, 7; XXIII, 11, 7 sim., concilianda gratia magis ed. Bas. 1531, concilianda gratia magni dubitanter Madvig in adn. ed. p. 177, (ad) conciliandam gratiam (om. magis) Cobet Mnemos. 1881 p. 432. | 12. cupit, cupiit ed. Bas. 1531 et segg., coepit Cobet l. l. | nequiuaret. | 13. pacispatriamde. | 14. interesset ∞. eta. — lacunam I. F. Gronovio, Madvigio praecuntibus explevi ex Polyb. XXIX, 1f, 1 et App. Maced. 18. | 15. inutroque, corr. I. F. Gronovius. | 20. in seclus. Madvig Em. L. p. 693. | nominisregis. |

esse aiebat; in spem Romanae pacis non recusare inpensam, 10 sed eam pecuniam perfecta re daturum, interea Samothracae in templo depositurum. ea insula cum ipsius dicionis esset, 11 videre Eumenes nihil interesse, *ibi* an Pellae pecunia esset; 5 id agere, ut partem aliquam praesentem ferret. ita nequiquam 12 inter se captati nihil praeter infamiam moverunt.

XXVI. Nec haec tantum Persei per avaritiam est dimissa 1 res, cum pecunia statuta aut pacem habere per Eumenen, quae vel parte regni redimenda esset, aut deceptus protrahere inimicum 10 mercede onustum et hostes merito ei Romanos posset facere; sed et ante Genti regis parata societas et tum Gallorum effusorum per Illyricum ingens oblatum auxilium avaritia dimissum est. veniebant decem milia equitum, par numerus peditum et 3 ipsorum iungentium cursum equis et in vicem prolapsorum 15 equitum vacuos capientium ad pugnam equos. hi pacti erant 4 eques denos praesentes aureos, pedes quinos, mille dux eorum. venientibus his Perseus ab Elpeo ex castris profectus obviam 5

^{1.} essemalebatin, esse aiebat; in Madvig l. l. p. 694 (esse; malebat in ed. Bas. 1531). | 2. samotracae. | 3. (in) ea insula coni. Harant p. 273. | 4. interesseanpellae, interesse, an Pellae ed. Bas. 1531, Harant, interesse, (ibi) an Pellae Crévier (cf. Novák p. 223), interesse, (in ea) an Pellae Weissenborn. | 5. ferrent. | 6. moue, moverunt Novák p. 219, movere ed. Bas. 1531. | 7. persespe | raueritiam. | 8. pecuniam tutam et pacem, pecunia (sta)tuta aut pacem Hartel ephem. Austr. l. l., pecunia tantula (data Madvig. soluta Weissenborn, modica Hertz) aut pacem I. F. Gronovius, Madv. Weissenb., Hertz, pecunia tutam aut pacem altera Hartelii coni., pecunia tutam [et] pacem Novák ephem. Austr. 1890 p. 973 (sed cf. H. I. Müllerum ann. Berol. 1891 p. 181), pecunia (terram) tutam et pacem nunc dubitanter Novák*, pecuniam (aliam) tutam et pacem Harant p. 273, pecuniam dando pacem Cobet. | haberequaeper. | 9. essetaucreceptus, esset aut deceptus I. F. Gronovius cl. Polyb. XXIX, 1h, 1 (esset ac receptus ed. Bas. 1531, esset aut rejectus olim Weissenborn), cf. Madvig Em. L. p. 695. | inicum, cf. Gitlbauer p. 68. | 10. possetfecte||re. | 11. sedtamtegentiregis, corr. Kreyssig et Bekker (cf. Madvig l. l. - sed etiam Gentii regis ed. Bas. 1531.) | etcum, corr. ed. Bas. 1531. | 12. inlyricum. | ingensoblatumauaritia, ingens oblatum (auxilium) avaritia Weissenborn, ingens (agmen) oblatum avaritia ed. Par. 1573. | 13. uenieibant. | petitum. | 16. equos. | imille. | 17. uenienstibus. | elpeio, corr. Madvig (Enipeo ed. Bas. 1531). | obuia. |

cum dimidia copiarum parte denuntiare per vicos urbesque, quae viae propinquae sunt, coepit, ut commeatus expedirent, 6 frumenti, vini, pecorum ut copia esset. ipse equos phalerasque et sagula donum principibus ferre et parvom auri, quod inter 7 paucos divideret, multitudinem credens trahi spe posse, ad 5 Almanam urbem pervenit et in ripa fluminis Axi posuit castra. circa Desudabam in Maedica exercitus Gallorum consederat, 8 mercedem pactam opperiens. eo mittit Antigonum, ex purpuratis unum, qui iuberet multitudinem Gallorum ad Bylazora — Paecniae is locus est — castra movere, principes ad se venire 10 frequentes. septuaginta quinque milia ab Axio flumine et castris 9 regis aberant. haec mandata ad eos cum pertulisset Antigonus adiecissetque, per quantam omnium praeparatam cura regis copiam ituri forent, quibusque muneribus principes advenientes vestis, argenti equorumque excepturus rex esset, de his quidem 15 se coram cognituros respondent, illud, quod praesens pepigissent, interrogant, ecquid aurum, quod in singulos pedites equitesque 11 dividendum esset, secum advexisset. cum ad id nihil responderetur, Clondicus, regulus eorum, "abi, renuntia ergo" inquit "regi, nisi aurum obsidesque accepti sint, nusquam inde Gallos 20 12 longius vestigium moturos." haec relata regi cum essent, advo-

^{2.} propriaquaesut supra posterius u scripto n. | 4. paruom, parum ed. Bas. 1531, parvum pondus coni. Weissenborn, sed cf. Madvig Em. L. p. 696. | quosinter. | 7. inmodicaexercitus, corr. ed. Bas. 1531. | 8. mercedemcapta. | anticoanum ex anticuanum corr. | 9. abbylazora. | 10. hislocumest. | 13. adiecissetquaeperquemquanta omnium, adiecissetque per quantam omnium Madvig Em. L. p. 697 (adiecissetque per viam quanta omnium ed. Bas. 1531, per viam quantam omnium Weissenborn in ed. Teubn.). praeparatamcuraregis copiamintuliforent, praeparatam cura regis copiam ituri forent Madvig l. l., cf. Gitlbauer p. 77 (praeparata cura regis copia multitudini foret ed. Bas. 1531, praeparatam cura regis copiam inventuri forent Weissenborn l. l.). | 15. uestigargenti. | 17. etquid. | 18. adduxisset, aduexisset I. F. Gronovius. | 19. clondicus. | abirenultiaergoinquidregi, abire nuntiareque iussit regi Madvig Em. L. p. 697, sed cf. Harant p. 274. | 20. accepissent, accepti sint Harant l. l., prob. H. I. Müller in adn. ed. Weissenb. p. 119, acceperint I. F. Gronovius, Novák p. 223. 21. aduocati. |

cato consilio, cum, quid omnes suasuri essent, appareret, ipse pecuniae quam regni melior custos institit de perfidia et feritate Gallorum disserere, multorum iam ante cladibus experta: periculosum esse tantam multitudinem in Macedoniam accipere, 13 5 ne graviores eos socios habeant quam hostes Romanos. quinque 14 milia equitum satis esse, quibus et uti ad bellum possent, et quorum multitudinem ipsi non timeant.

XXVII. Apparebat ibi omnibus, mercedem eum timere nec 1 quicquam aliud; sed cum suadere consulenti nemo audèret, 10 remittitur Antigonus, qui nuntiaret quinque milium equitum opera tantum uti regem, non tenere multitudinem aliam. quod 2 ubi audivere barbari, ceterorum quidem fremitus fuit indignantium se frustra excitos sedibus suis; Clondicus rursus interrogat, ecquid ipsis quinque milibus, quod convenisset, numeraret? cum 3 adversus id quoque misceri ambages cerneret, inviolato fallaci nuntio, quod vix speraverat ipse posse contingere, retro ad Histrum, perpopulati Threciam, qua vicina erat viae, redierunt. quae manus, quieto sedente rege ad Elpeum adversus Romanos, 4 per Perrhaebiae saltum in Thessaliam traducta non agros tantum

^{1.} quinomnessu asauriesset, corr. ed. Bas. 1531. | 4. periculosumest. | 5. ne add. ed. Bas. 1531. | quinq. milia. | 6. satissequibus, corr. Kreyssig (sat esse, quibus ed. Bas. 1531). | utiabellum. | possent, possint Siesbye. 8. apparebatinomnibus, apparebat ibi omnibus Hartel p. 47, apparebat inde omnibus Drakenborch, apparebat id (vel iam) omnibus Ruperti, apparebat omnibus Florebellus, Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 17. | mercedemmultitudinemtimere, mercedem eum timere H. I. Müller ann. Berol. 1889 p. 42, mercedem timere Koch, Hertz, mercedem timeri Vahlen l. l. p. 18. Wesenberg, mercedum eum multitudinem timere Hartel ephem. Austr. 1866 p. 16, mercedem (in) multitudine timeri (vel eum timere) Madvig Em. L. p. 698, mercedis eum magnitudinem timere Cobet Mnemos. 1882 p. 116, mercedem (pendendam) multitudini eum timere Novák Listy fil. 1883 (mercedem multitudinis timere ed. Bas. 1531).* | nequicquam. | 9. consulent, cosulenti ed. Bas. 1531, (non) consulenti Madvig l. l., Hertz, (e re) consulenti Hartel l. l. | 10. nuntiarent. | milia, corr. ed. Bas. 1531. | 11. nontemnere, corr. Kreyssig (cotemnere ed. Bas. 1531). | alia. | 12. indignamntium. | 13. excitus. | clongicus. | 14. etquid. | 15. cerneretuiolato, corr. ed. Bas. 1531. | 17. histriumperpostulatistreciam (cf. Gitlbauer p. 77) | 18. adenipeum, corr. Madvig. | 19. perrebiae, (per) Perrhaebiae Gruter, Hertz,

nudare populando potuit, ne quos inde Romani commeatus 5 expectarent, sed ipsas excindere urbes tenente ad Elpeum 6 Perseo Romanos, ne urbibus sociis opitulari possent. ipsis quoque Romanis de se cogitandum fuisset, quando neque manere amissa Thessalia, unde exercitus alebatur, potuissent, neque 5 7 progredi, cum ex adverso castra Macedonum essent. hoc amisso auxilio Perseus animos Macedonum, qui ea pependerant spe, haud mediocriter debilitavit. eadem avaritia Gentium regem 8 sibi alienavit, nam cum trecenta talenta Pellae missis a Gentio 9 numerasset, signare eos pecuniam passus est; inde decem talenta 10 ad Pantauchum missa, eaque praesentia dari regi iussit; reliquam pecuniam, signatam Illyriorum signo, portantibus suis 10 praecipit, parvis itineribus veherent, dein cum ad finem Macedoniae ventum esset, subsisterent ibi ac nuntios ab se opperi-11 rentur. Gentius exigua parte pecuniae accepta, cum adsidue a 15 Pantaucho ad lacessendos hostili facto Romanos stimularetur, M. Perpennam et L. Petilium legatos, qui tum forte ad eum 12 venerant, in custodiam coniecit. hoc audito Perseus contraxisse eum necessitatem ratus ad bellandum utique cum Romanis, ad revocandum, qui pecuniam portabat, misit, velut nihil aliud 20

cf. Harant p. 274 et H. I. Müller in adn. Weissenb. p. 120. | tessaliam. | 1. populanda. | 2. tenentes. | adnelpeum (ad Enipeum ed. Bas. 1531.) | 4. fuisse, fort. fuit Wesenberg | 5. tessalia. | 6. exeaduerso. | in explenda lacuna, quam ed. Bas. 1531 iam stellula adposita notaverat, Madvigium secutus sum; alia v. ap. Drakenborch. ad. h. l. - omittendi causa sine dubio erat nomen Macedonum bis positum. | Cf. de h. l. univ. B. Niese Gesch. d. griech. u. maked. Staaten seit der Schlacht bei Chaeronea III p. 153 sq. | 9. pellemissagentio, corr. ed. Bas. 1535 (cf. Gitlbauer p. 46). | 10. est add. ed. Bas. 1535. | 11. pentaucum. | 12. portantibusuis. | 14. es sent. | 15. genitus. | adsiduepantaucio, corr. Sigonius. | 16. romanostimularetur. | 17. Perpernam Sigonius. | potilium, corr. Sigonius. | 18. ueniret. | confecit. | contraxisseumenecessitatisratus, contraxisse eum necessitatem ratus Doering, Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 264, contraxisse eum necessitatis (satis) ratus Madvig Em. L. p. 699 (contraxisse eum necessitates ratus ed. Bas. 1531). | 19. ad bellum, ad bellandum Vahlen l. l., ac bellaturum Madvig l. l. | ad revocandos coni. Drakenborch. | 20. portabant coni. Iac. Gronovius, Drakenborch.

agens, quam ut quanta maxima posset praeda ex se victo Romanis reservaretur. et ab Eumene Herophon, ignotis, quae 13 occulte acta erant, redit. de captivis actum esse et ipsi evolgaverant et Eumenes consulem vitandae suspicionis causa cer-5 tiorem fecit.

XXVIII. Perseus post reditum ab Eumene Herophontis 1 spe deiectus Antenorem et Callippum praefectos classis cum quadraginta lembis — adiectae ad hunc numerum quinque pristes erant — Tenedum mittit, ut inde sparsas per Cycladas 2 10 insulas naves, Macedoniam cum frumento petentes, tutarentur. 3 Cassandreae deductae naves in portus primum, qui sub Atho monte sunt, inde Tenedum placido mari cum traiecissent, stantis in portu Rhodias apertas naves Eudamumque, praefectum earum, inviolatos atque etiam benigne appellatos dimiserunt. cognito 4 deinde, in latere altero quinquaginta onerarias suarum, stantibus in ostio portus Eumenis rostratis, quibus Damius praeerat, inclusas esse, circumvectus propere ac summotis terrore hostium navibus, onerarias datis, qui prosequerentur, decem lembis in Macedoniam mittit, ita ut in tutum prosecuti redirent Tenedum. 20 nono post die ad classem iam ad Sigeum stantem redierunt. 6 inde Subota — insula est interiecta Elaeae et Chio — traiciunt.

^{1.} quantam. | praeda exedictouicto (praeda ex victo ed. Bas. 1531), praeda ex se victo Kreyssig, praeda ex se devicto Weissenborn in ed. Teubn. (de erroris origine cf. G. Heraeus quaest. crit. Liv. p. 66). | 2. hieroponimoignolitis, Hierophon ignotis Bekker. | quemocculta, corr. ed. Bas. 1531. | 6. eropontispe, corr. Bekker (Herophontis pacis spe Wesenberg). 9. pristiseranttenendum, corr. ed. Bas. 1531. | sparsae, sparsas Drakenborch (sparsi Crévier, Hertz). | 10. mnauemmacedoniam. | tutaremur. | 12. suntdetenendum, corr. ed. Bas. 1531. | sat|isin, stantes in ed. Bas. 1531. | 13. rhodios. | naves||seudamumque. | eare supra scripto u. | 14. inuiolatus, inviolatos I. F. Gronovius, inviolatas ed. Bas. 1531. | adque. | cognito deinde (Antenor), in susp. Ussing, Wesenberg p. 326. | 15. num suorum? Madvig in adn. ed. p. 181. | 16. eumenes. | diamius. | 17. circumvecti.... ..... mittunt coni. I. F. Gronovius, sed cf. Madvig Em. L. p. 699. 19. mittitaut in, mittit, ita ut in ed. Bas. 1531. | totum, tutum Vascosanus. | 20. nonpostdiem. | adsigrium, ad Sigium ed. Bas. 1531, corr. Sigonius. | 21. su motainsula, corr. ed. Bas. 1531. | eleae et Atho ed. Bas. 1531, Elaeae et Chio Madvig Em. L. p. 700.

7 forte postero die, quam Subota classis tenuit, quinque et triginta naves, quas hippagogus vocant, ab Elaea profectae cum equitibus Gallis equisque Phanas promunturium Chiorum petebant, unde transmittere in Macedoniam possent. Attalo ab Eumene 8 mittebantur. has naves per altum ferri cum ex specula signum 5 datum Antenori esset, profectus ab Subotis inter Erythrarum promunturium Chiumque, qua artissimum fretum est, iis occurrit. 9 nihil minus credere praefecti Eumenis, quam Macedonum classem in illo vagari mari: nunc Romanos esse, nunc Attalum aut remissos aliquos ab Attalo ex castris Romanis Pergamum petere. 10 10 sed cum iam adpropinquantium forma lemborum haud dubia esset et concitatio remorum derectaeque in se prorae, hostis 11 adpropinquare, aperuissent, tunc iniecta trepidatio est. cum resistendi spes nulla esset inhabilique navium genere et Gallis 12 vix quietem ferentibus in mari, pars eorum, qui propiores conti- 15 nentis litori erant, in Erythraeam enarunt, pars velis datis ad Chium naves eiecere relictisque equis effusa fuga urbem petebant. 13 sed propius urbem lembi accessuque commodiore cum exposuissent armatos, partim in via fugientes Gallos adepti Macedones ceciderunt, partim ante portam exclusos. clauserant enim 20 14 Chii portas, ignari, qui fugerent aut sequerentur. octingenti ferme Gallorum occisi, ducenti vivi capti; equi pars in mari fractis navibus absumpti, parti nervos succiderunt in litore 15 Macedones. viginti eximiae equos formae cum captivis eosdem decem lembos, quos ante miserat, Antenor devehere Thessalo- 25 nicam iussit, et primo quoque tempore ad classem reverti;

^{1.} quā summota. | 2. hippagogos Vascosanus, Madvig. | abele. | 3. promunturiū chionum. | 5. exspectacula, cf. Gitlbauer p. 84. | 6. esse. | acsubotis. | etrytharum. | 7. chiumquae. | isoccurrit. | 8. macedonus. | 9. acremissos. | 12. derectaequae (directaeq; ed. Bas. 1531). | sepropehostis, se prorae hostes ed. Bas. 1531. | 13. apparuissent (apparuisset ed. Bas. 1531), aperuissent Turnebus. | De interpunctione cf. Madvig Em. L. p. 700. | 15. propriores. | continenti, continentis I. F. Gronovius, Harant p. 274* | 16. eryteam. | 17. reliquisque, corr. ed. Bas. 1531. | 21. chiopartā signari (Chii portam ignari ed. Bas. 1531), corr. Madvig l. l. | accc., DCCC ed. Bas. 1531. | 22. .cc. | mare. | 23. partimneruos, corr. Kreyssig (partis nervos Ernesti gloss. Liv. s. v. pars p. 474). | succederunt. | 24. captiuisisdem, corr. ed. Bas. 1531. | 25. tessalonicam. | 26. revertiplanisseeum. |

Phanis se eos expectaturum. triduum ferme classis ad urbem 16 stetit. Phanas inde progressi sunt et spe celerius regressis decem lembis evecti Aegaeo mari Delum traiecerunt.

XXIX. Dum haec geruntur, legati Romani, C. Popilius et 1 5 C. Decimius et C. Hostilius, a Chalcide profecti tribus quinqueremibus Delum cum venissent, lembos ibi Macedonum quadraginta et quinque regis Eumenis quinqueremis invenerunt. sanctitas 2 templi insulaeque inviolatos praestabat omnes. itaque permixti Romanique et Macedones et Eumenis navales socii in templo, 10 indutias religione loci praebente, versabantur. Antenor, Persei 3 praefectus, cum aliquas alto praeferri onerarias naves ex speculis significatum foret, parte lemborum ipse insequens, parte per Cyclades disposita, praeterquam si quae Macedoniam peterent, 4 omnes aut supprimebat aut spoliabat naves, quibus poterat 15 Popilius aut suis aut Eumenis navibus succurrebat; sed evecti 5 nocte binis aut ternis plerumque lembis Macedones fallebant. per id fere tempus legati Macedones Illyriique simul Rhodum 6 venerunt, quibus auctoritatem addidit non lemborum modo adventus passim per Cycladas atque Aegaeum vagantium mare, 20 sed etiam coniunctio ipsa regum Persei Gentique et fama cum magno numero peditum equitumque venientium Gallorum. et 7 iam cum accessissent animi Dinoni ac Polyarato, qui Persei partium erant, non benigne modo responsum regibus est, sed palam pronuntiatum, bello finem se auctoritate sua inposituros

^{1.} triumfer me, cf. Gitlbauer p. 68. | 2. stetit add. ed. Bas. 1531. | ingressisex lembis, regressis X lembis Madvig Em. L. p. 700, reversis X lembis ed. Bas. 1531. | 3. aegelomari. | 5. calcide. | 6. delumcum misset, corr. ed. Bas. 1531. | 7. sanctita. | 8. insulaequae. | 9. sociietintemplo, socii in templo ed. Bas. 1531, socii <et in urbe> et in templo Madvig l. l., socii <et in insula> et in templo susp. Weissenborn. | 11. aliquasaltu. | praetervehi coni. I. F. Gronovius, praevehi Ruperti. | 13. Cycladas ed. Francof. 1578. | deisposita. | 14. suppremebant. | naves inclus. Madvig l. l. | 15. aut suis add. Hertz (suis Weissenborn). | uecti, evecti Duker. | 16. fallebantur. | 17. inlyriquesesimul, corr. ed. Bas. 1531 (de mendi origine cf. G. Heraeus quaest. crit. Liv. p. 66). | 19. adqueaegeum. | 22. animinoniac (animi Dioni ac ed. Bas. 1531), corr. I. F. Gronovius. | 23. sed add. ed. Bas. 1531. | 24. belli. | seuainpositurus. |

s esse; itaque ipsi quoque reges aequos adhiberent animos ad pacem accipiendam.

XXX. Iam veris principium erat novique duces in provincias venerant, consul Aemilius in Macedoniam, Octavius Oreum ad classem, Anicius in Illyricum, cui bellandum adversus Gentium 5 2 erat. Gentius patre Pleurato, rege Illyriorum, et matre Eurydica genitus fratres duos, Platorem utroque parente, Caravantium 3 matre eadem natum, habuit. hoc propter ignobilitatem paternam minus suspecto Platorem occidit et duos amicos eius, Ettritum 4 et Epicadum, impigros viros, quo tutius regnaret. fama fuit, 10 Monuni, Dardanorum principis, filiam Etutam pacto fratri eum invidisse, tamquam his nuptiis adiungenti sibi Dardanorum gentem; et simillimum id vero fecit ducta ea virgo Platore 5 interfecto. gravis deinde, dempto a fratre metu, popularibus esse coepit; et violentiam insitam ingenio intemperantia vini 15 6 accendebat. ceterum, sicut ante dictum est, ad Romanum incitatus bellum Lissum omnis copias contraxit. quindecim milia 7 armatorum fuerunt. inde fratre in Caviorum gentem vi aut terrore subigendam cum mille peditibus et quinquaginta equitibus misso, ipse ad Bassaniam urbem quinque milia ab Lisso 20 8 ducit. socii erant Romanorum; itaque per praemissos nuntios prius temptati obsidionem pati quam dedere sese maluerunt.

^{3.} prouinciam, corr. Kreyssig. | 4. post venerant ad fin. versus spatium vacuum 6-8 litt. | 6. <erat. Gentius> add. Madvig Fm. L. p. 701. | illiryorum. | mactre. | 7. duosflatoresutroque. | caruandium, corr. ed. Bas. 1531. | 8. matreeamnatum. | 9. suspecta. | duo|amici. | 10. etpicadumi|pigros. | 11. honuni, Monuni Zeitschr. f. Altertumswissensch. 1836 p. 833, Mommsen Gesch. d. r. Münzw. p. 395 n. 90 (Polyb. XXIX, 5 Mevodviod). | metutam, Etutam ed. Bas. 1531 (= Etlevam cap. 32, 3?), maturam susp. Hertz, Pol. l. l. virginis nomen non legitur. | eumeniudisse, corr. ed. Bas. 1531, cf. de h. l. Novák české mus. fil. VII p. 52. | 12. tantiquam. | nup|tis. | dardanorumgē|tium. | 13. simillium (similius ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig. | platorem. | 14. demptofratre, dempto <a>h fratre Vahlen ephem. Austr. 1861, p. 9, dempto fratris ed. Bas. 1531, Madvig. | 15. uiolentia. | 17. \tilde{XU} armatorum. | 18. fratri. | ingauiorum, cf. § 9. | 19. subigenda. | 20. abassoniam corr. ed. Bas. 1531, cf. § 13. | 21. perremissos (per missos ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig. |

Caravantium in Caviis Durnium oppidum advenientem benigne 9 accepit; Caravandis, altera urbs, exclusit; et agros eorum cum effuse vastaret, aliquot palati milites agrestium concursu interfecti sunt. iam et Ap. Claudius adsumptis ad eum exercitum, 10 5 quem habebat, Bullinorum et Apolloniatium et Dyrrachinorum auxiliis profectus ex hibernis circa Genusum amnem castra habebat, audito foedere inter Persea et Gentium et legatorum 11 violatorum iniuria accensus, bellum haud dubie adversus eum gesturus. Anicius praetor eo tempore Apolloniae auditis, quae 12 10 in Illyrico gererentur, praemissisque ad Appium litteris, ut se ad Genusum opperiretur, triduo et ipse in castra venit et ad ea, quae habebat, auxilia e Parthinorum iuventute adiunctis 13 duobus milibus peditum et equitibus ducentis — peditibus Epicadus, equitibus Algalsus praeerat — parabat ducere in 15 Illvricum, maxime ut Bassanitas solveret obsidione, tenuit impetum eius fama lemborum vastantium maritimam oram. octo- 14 ginta erant lembi, auctore Pantaucho missi a Gentio ad Dyrrachinorum et Apolloniatium agros populandos. tum classis ad ** * * * * 15 to eo tradiderunt se.

^{1.} scarauantium. | cauis. | Burnium coni. Sigonius cl. Ptol. II, 17, 10 (Βοῦρνον). | 2. Carauantis ed. Bas. 1531 (nomen f. ex dittographia ortum). | alteroa. | cum h. l. add. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 264 et Ind. lect. Berol. 1890, ante agros add. et Bas. 1531. | 3. effusae. | aliquod. | concursuiinterfectis. | 5. quam. | bullanio||rum (Bullianorum ed. Bas. 1531, Bulinorum Sigonius), corr. Drakenborch, cf. Tomaschek ap. Pauly-Wissowa III p. 1106. | apollonatium. | durrace||norum, Dyrracinorū ed. Bas. 1531. | 6. genuussuum (Genusuum ed. Bas. 1531), corr. Turnebus. | 7. presea. | 8. dubiae. | 9. auditisque. | 10. praemissusque. | 11. genussuumoperi|retur. | 12. auxiliapar tinorumiuuentaduobus, auxilia (e) Parthinorum iuventute (adjunctis) duobus Madvig Em. L. p. 701 (cf. Fügner Lex. Liv. p. 559), auxilia Parthinorum iuventute (adiuncta), duobus Weissenborn, auxilia Parthinorum iuventutis (iunctis) ((adiunctis) Hertz) duobus Heusinger, Hertz, (auxilia (adsumptis) Parthinorum iuventutis duobus Sigonius, auxilia Parthinorum iunctis duobus I. F. Gronovius). | 14. equitumalgalsus. | 15. bassantis, Bassanitas ed. Bas. 1531, cf. Tomaschek ap. Pauly-Wissowa III p. 104. | impetu. | 16. maritimamorum. | 17. partauco. | dyrracinorum. | 18. ad . . ; in hac voce desinit folium, ut nunc est, 130 codicis; a proximis incip. fol. 131. intercidit folium primum quaternionis olim XXV., in quo

XXXI. Deinceps et urbes regionis eius idem faciebant, adiuvante inclinationem animorum clementia in omnis et iusti-2 tia praetoris Romani, ad Scodram inde ventum est, quod belli caput erat, non eo solum, quod Gentius eam sibi ceperat velut regni totius arcem, sed etiam quod Labeatium gentis munitissima 5 3 longe est et difficilis aditu. duo cingunt eam flumina, Clausal a latere urbis, quod in orientem patet, praefluens, Barbanna ab 4 regione occidentis, ex Labeatide palude oriens. hi duo amnes confluentes incidunt Oriundi flumini, quod ortum ex monte Scordo, multis et aliis auctum aquis, mari Hadriatico infertur. 10 5 mons Scordus, longe altissimus regionis eius, ab oriente Dardaniam subjectam habet, a meridie Macedoniam, ab occasu Illyri-6 cum, quamquam munitum situ naturali oppidum erat gensque id tota Illyriorum et rex ipse tuebatur, tamen praetor Romanus, quia prima successerant prospere, fortunam totius rei principia 15 secuturam esse ratus et repentinum valiturum terrorem, instructo 7 exercitu ad moenia succedit. quod si clausis portis muros portarumque turris dispositi armati defendissent, vano cum s incepto moenibus pepulissent Romanos: nunc porta egressi proelium loco aequo maiore animo commiserunt quam susti-20 9 nuerunt, pulsi enim et fuga conglobati, cum ducenti amplius in

scripta erat narratio lemborum ab Anicio victorum et rerum terra geri coeptarum (Appian Illyr. c. 9); Creverii supplementum vid. ap. Drakenborch. — De cod. quaternionibus cf. Gitlbauer p. 23 sqq. | 2. inclinatione. in add. ed. Bas. 1531. | 3. scondram. | adquod, quod Kreyssig, id quod ed. Bas. 1531. | 4. capotuerat, caput erat Drakenborch, caput fuerat ed. Bas. 1531. | centius. | coepe | rat. | 5. eti | um supra scripto a. | longe munitissima Kreyssig (munitissima longe (urbs) Wesenberg). | 6. cincunt. | ea. | clausalalatere, Clausal a latere Madvig Em. L. p. 701 (cf. Tomaschek ap. Pauly-Wissowa II p. 2855), Clausala latere ed. Bas. 1531. | 8. laboetisde, corr. ed. Bas. 1531. (Labeatidis coni. Weissenborn in praef. ed. Teubn.). | hii. | 10. scodra (Scodro ed. Bas. 1531), Scordo Drakenborch (num Scardo? Hertz). | 11. sco||drus, corr. Drakenborch. | altissimis. | eius||eius. | dardanicam. | 12. sub eiectam. | 13. narali, naturali ed. Bas. 1531, cf. Gitlbauer p. 68. | gensquaeidota. | 16. secuturaese altero s supra scripto. | 17. portus. | 18. dispositaarmati (dispositis armatis ed. Bas. 1531), corr. Madvig Em. L. p. 701, Hertz. | 19. pepulissem. | 20. loca. | animoqualcommiseruntquam. 21. inšipsis.

ipsis faucibus portae cecidissent, tantum intulerunt terrorem, ut oratores extemplo ad praetorem mitteret Gentius Teuticum et Bellum, principes gentis, per quos indutias peteret, ut deliberare de statu rerum suarum posset. triduo in hoc dato, cum 10 5 castra Romana quingentos ferme passus ab urbe abessent, navem conscendit et flumine Barbanna navigat in lacum Labeatum, velut secretum locum petens ad consultandum, sed, ut 11 apparuit, falsa spe excitus, Caravantium fratrem multis milibus armatorum coactis ex ea regione, in quam missus erat, adven-10 tare. qui postquam evanuit rumor, tertio post die navem eandem 12 secundo amni Scodram demisit; praemissisque nuntiis, ut sibi appellandi praetoris potestas fieret, copia facta in castra venit. et principium orationis ab accusatione stultitiae orsus suae, 13 postremo ad preces lacrimasque effusus, genibus praetoris acci-15 dens in potestatem sese dedit. primo bonum animum habere 14 iussus, ad cenam etiam invitatus in urbem ad suos rediit. et cum praetore eo die honorifice est epulatus, deinde in custodiam C. Cassio tribuno militum traditus, vix gladiatorio accepto, 15 decem talentis, ab rege rex, ut in eam fortunam recideret.

XXXII. Anicius Scodra recepta nihil prius quam requi- 1 sitos Petilium Perpennamque legatos ad se duci iussit. quibus 2 splendore suo restituto Perpennam extemplo mittit ad conprehendendos amicos cognatosque regis; qui Meteonem, Labeatium 3 gentis urbem, profectus Etlevam uxorem cum filiis duobus, 25 Scerdilaedo Pleuratoque, et Caravantium fratrem Scodram in castra adduxit. Anicius bello Illyrico intra triginta dies per- 4 fecto nuntium victoriae Perpennam Romam misit et post dies

20

^{2.} prae torescmitteret. | 3. etpbellum. | 6. barbanonauigant (barbano navigat ed. Bas. 1531), corr. Kreyssig (cf. Tomaschek ap. Pauly-Wissowa II p. 2855). | Labeatim vel Labeatidem Wesenberg. | 7. scretum. | 8. farsaspelexituscarbantium. | 9. actis, coactis I. F. Gronovius. | 10. tumori. | nauemadeam, corr. Sigonius. | 13. praepositionis ab posterior littera periit, charta summa oblique desecta. | ortus. | 14. praeces. | 16. redit. | 17. honorificaeestaepulatus. | 18. tr.pl. traditus, corr. ed. Bas. 1531. | vix gladiatorio auctoramento ab rege rex coni. Lipsius. | 19. receideret. | 21. Perpernamque coni. Sigonius. | 23. Medeonem ed. Bas. 1531. | labenatium. | 25. cerdilio (Scerdilio ed. Bas. 1531), corr. I. F. Gronovius. | curauantium (cf. Gitlbauer p. 77). | 26. Illyrio I. F. Gronovius. | 27. romae. |

paucos Gentium regem ipsum cum parente, coniuge ac liberis ac fratre aliisque principibus Illyriorum. hoc unum bellum prius perpetratum quam coeptum Romae auditum est.

Quibus diebus haec agebantur, Perseus quoque in magno terrore erat propter adventum simul Aemili novi consulis, quem 5 cum ingentibus minis adventare audiebat, simul Octavi prae-6 toris, nec minus terroris a classe Romana et periculo maritumae orae habebat. Thessalonicae Eumenes et Athenagoras praeerant 7 cum parvo praesidio duorum milium cetratorum, eo et Androclen praefectum mittit, iussum sub ipsis navalibus castra habere. 10 8 Aenean mille equites et Creon Antigonensis missi ad tutandam maritumam oram, ut, quocumque litore adplicuisse naves hostium 9 audissent, extemplo ferrent agrestibus opem. quinque milia Macedonum missa ad praesidium Pythoi et Petrae, quibus 10 praepositi erant Histiaeus et Theogenes et Midon, his profectis 15 ripam munire Elpei fluminis adgressus est, quia sicco alveo transiri poterat. huic rei ut omnis multitudo vacaret, feminae ex propinquis urbibus coactae cibaria in castra adferebant: 11 miles iussus ex propinquis silvis benigne

^{1.} cuparent coniugem, cf. Gitlbauer p. 97 adn., cum parente et ((ac) Wesenberg) conjuge susp. H. I. Müller, Wesenberg. | acliberisac ([ac] liberis ac D. Heinsius). | 2. alis que. | 5. proptersaduentum. | quaem. | 8. horae. | tessalonicaeu|menes, corr. ed. Bas. 1535. | praeerat. | 9. ∞ ∞. cetratorum. | 10. iussumsedipsis, corr. ed. Bas. 1531. | 11. aenean ∞. equitescreantigo nensismisit (Aeniam mille equites cum Antigono misit ed. Bas. 1531). Aeneam mille equites (et) Creon Antigonensis missi Madvig Em. L. p. 701, Aenean mille equites (cum) Creonte Antigonensi misit Kreyssia. Aenean mille equites (cum Patro)cle Antigonensi misit dubitanter Hertz in adn. crit. p. XXXXVIIII cl. Liv. XXXXII, 58, 8 (Aenean mille equites-praeerat Meno Antigonensis-misit Weissenborn in ed. Teubn.). 12. littore, del. Ignatius (cuicumque litori Wesenberg) | 13. .u. macedonummissaetprae sidium, corr. ed. Bas. 1531. | 14. paetrae. | 15. histiacus. | teogenes. | 16. elpei, Enipei ed. Bas. 1531. | 17. transire. | rei add. Harant p. 275 (operi add. Muretus). | 18. coactae cod. et Harant l. l., cocta Drakenborch et edd. segg. | 19. post benigne, in qua voce desinit fol. codicis 132, interciderunt quaternionis XXV. folia duo media, in quibus scripta erant reliqua de Persei munitionibus et primis L. Aemili consiliis et rebus gestis (cf. Plut. Aem. c. 13 sqq.; Diod. XXX, 25). v. Gitlbauer l. l. p. 23

XXXIII. * * conferre, postremo sequi se utrarios ad 1 mare, quod minus trecentos passus aberat, iussit, et in litore alios alibi modicis intervallis fodere. montes ingentis altitudinis 2 spem faciebant, eo magis quia nulli aperti emergerent rivi, 5 occultos contineri latices, quorum venae in mare permanantes undae miscerentur. vix diducta summa harena erat, cum scaturiges turbidae primo et tenues emicare, dein liquidam multamque fundere aquam velut deum dono coeperunt. aliquantum 4 ca quoque res duci famae et auctoritatis apud milites adicit. 10 iussis deinde militibus expedire arma, ipse cum tribunis primisque ordinibus ad contemplandos transitus processit, qua descensus facilis armatis, qua in ulteriorem ripam minime inicus ascensus esset. his satis exploratis alia quoque ordinavit; primum, ut ordine 5 fierent, providit: ubi omnibus simul pronuntiaretur, quod fieret, 6

sqq. et supplementum ap. Drakenborch. (voces benigne et conferre, quas om. ed. Bas., ex cod. add. Kreyssig). | 1. sedutrarios, se utrarios ed. Bas. 1531, se putearios coni. Madvig Em. L. p. 702. (sed cf. Funck, Arch. f. lat. Lex. VIII p. 395 et *). | 2. misnus 'CCC' | habebat, aberat ed. Bas. 1531, cf. Gitlbauer p. 77. | 3. foedere. | 4. nullosaper toseuergenttriuosoccoultos, nulli aperti emergerent rivi, occultos Novák ephem. Austr. 1892 p. 206, nullos apertos egererent (aut erigerent) rivos, occultos Madvig Em. L. p. 702, nullos apertos emergerent rivos, occultos C. E. Georges, nullos apertos erugerent rivos, occultos Vahlen ephem, Austr. 1861 p. 265, nullos apertos ex se agerent rivos, occultos Harant p. 276, nullos apertos eveherent rivos, occultos M. Müller, nullos apertos emergere cernerent rivos, occultos Koch (nullos apertos evergerent rivos, occultos ed. Bas. 1531). | 5. con tinere, corr. Duker. | 6. unde. | deducta, corr. Drakenborch, cf. Kreyssig gloss. Liv. p. 166. | scaturriges, scaturigines ed. Bas. 1535, cf. Georges Lex. d. Worlf. p. 621, F. Stolz Gramm. hist. p. 527. | 7. turbide. | 9. aput. | adicit, adiccit I. F. Gronovius. ! 10. primisquaeor dinibusquaeadcontemplandos transitusdescensus (primisque ordinibus vadit ad contemplandos transitus, qua descensus ed. Bas. 1531), primisque ordinibus ad contemplandos transitus (cest progressus) Weissenborn), (qua) descensus Madvia, Weissenborn. | 12. inicos, iniquus ed. Bas. 1531. 13. illaquoque, alia quoque Madvig Em. L. p. 703. | ordinavit addidi, novavit (s. in melius mutavit) add. Madvig l. l. * | 14. adiutum. | 15. quid fieri deberet coni. Crévier, quid fieret Wesenberg.

neque omnes exaudirent, incerto imperio accepto alios, ab se adicientes, plus eo, quod imperatum sit, alios minus facere; clamores deinde dissonos oriri omnibus locis, et prius hostes 7 quam ipsos, quid paretur, scire. placere igitur, tribunum militum primo pilo legionis secretum edere imperium, illum et dein 5 singulos proximo cuique in ordine centurioni dicere, quid opus facto sit, sive a primis signis ad novissimum agmen, sive ab 8 extremis ad primos perferundum imperium sit. vigiles etiam novo more scutum in vigiliam ferre vetuit: non enim in pugnam vigilem ire, ut armis utatur, sed ad vigilandum, ut, cum senserit 10 9 hostium adventum, recipiat se excitetque ad arma alios. scuto prae se erecto stare galeatos; deinde, ubi fessi sint, innixos pilo, capite super marginem scuti posito, sopitos stare, ut fulgentibus armis procul conspici ab hoste possint, ipsi nihil provi-10 deant. stationum quoque morem mutavit. armati omnes, et 15 frenatis equis equites, diem totum perstabant; id cum aestivis diebus urente adsiduo sole fieret, tot horarum aestu et languore ipsos equosque fessos integri saepe adorti hostes vel pauci 11 plures vexabant, itaque ex matutina statione ad meridiem decedi et in postmeridianam succedere alios iussit; ita numquam 20 fatigatos recens hostis adgredi poterat.

1 XXXIV. Haec cum ita fieri placere contione advocata pronuntiasset, adiecit urbanae contioni convenientem orationem:
2 unum imperatorem in exercitu providere et consulere, quid agendum sit, debere, nunc per se, nunc cum iis, quos advocaverit 25 in consilium; qui non sint advocati, eos nec palam nec secreto

^{1.} nequeomnesexau diret, neque omnes exaudirent, ed. Bas. 1531, <neque clare> neque omnes exaudire; Madvig l. l. | acceptoi alios. | 2. aliosnimis. | facere clamores de indedissono sostalos minus facere clamores de indedissono sostalos minus facere clamores de indedis sono sosoro riomnibus. | 4. ipsis. | 6. proximo que cui usque, corr. ed. Bas. 1531. | 8. perferunt dum (cf. Gitlbauer p. 77), perferendum ed. Bas. 1531. | 9. nouomoro. | 11. excitet quae. | 13. pil leo. | ut <vigil> fulgentibus coni. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 265, Hertz. | 14. possitipse nihil provide at (possit, ipse nihil provide at ed. Bas., Vahlen, Hertz), possint, ipsi nihil provide ant I. F. Gronovius. | 15. murummutauit. | 18. professos. | adhorti hostjes. | 19. exstatiua statione, corr. ed. Bas. 1531. | 22. contione adnuntiata, corr. ed. Bas. 1531. cf. Gitlbauer p. 77. | 25. aduocauerint. |

iactare consilia sua. militem haec tria curare debere, corpus 3 ut quam validissimum et pernicissimum habeat, arma apta, cibum paratum ad subita imperia; cetera scire de se dis immor- 4 talibus et imperatori suo curae esse, in quo exercitu milites 5 consultent, imperator rumoribus volgi circumagatur, ibi nihil salutare esse. se, quod sit officium imperatoris, provisurum, ut 5 bene gerendae rei occasionem iis praebeat: illos nihil, quid futurum sit, quaerere, ubi datum signum sit, tum militarem navare operam debere, ab his praeceptis contionem dimisit, 6 10 volgo etiam veteranis fatentibus se illo primum die, tamquam tirones, quid agendum esset in re militari, didicisse. non sermo- 7 nibus tantum his, cum quanto adsensu audissent verba consulis, ostenderunt, sed rerum praesens effectus erat. neminem totis mox castris quietum videres: acuere alii gladios, alii galeas 8 15 bucculasque, scuta alii loricasque tergere, alii aptare corpori arma experirique sub his membrorum agilitatem, quatere alii pila, alii micare gladiis mucronemque intueri, ut facile quis 9 cerneret, ubi primum conserendi manum cum hoste data occasio esset, aut victoria egregia aut morte memorabili finituros bellum. 20 Perseus quoque, cum adventu consulis simul et veris principio 10 strepere omnia moverique apud hostes velut novo bello cerneret, mota a Phila castra in adversa ripa posita, nunc ad contem-

^{1.} iactares. | 4. curaesse. | 5. consultet, corr. Kreyssig (consulant I. Perizonius, consul et ed. Bas. 1531.) | uulgi h. l. cod. | 7. ispraebeant. | nihilquodid, nihil quid ed. Bas. 1531 (cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 10, Novák Listy fil. 1885.), nihil quando id Koch, nihil quo die Madvig Em. L. p. 703, nihil quo die id Harant p. 276, M. Müller. | 9. operam debere h. l. add. Madvig. | 12. consules. | 13. rerum. | 14. uidere. | 15. buccolasquescutoru | aliiloricas, bucculasque, scuta alii loricas (que) ed. Bas. 1535 (cf. Gilbauer p. 47)*, bucculasque [scutorum], alii loricas Vahlen l. l. p. 10, bucculasque, scutorum <... alii), alii loricas (ut excidisse putetur nomen partis scuti) Weissenborn, bucculasque, scuta alii, <alii>loricas susp. Drakenborch. | 17. intueri (cf. Walch Em. L. p. 182), tentare coni. Duker. | quicerneretubi, quis cerneret, ubi ed. Bas. 1531, qui cerneret, <sciret>, ubi Madvig Em. L. p. 703. | 19. uic||tioriaegregio. | memora||bilisinituros, corr. Muretus (memorabili inituros ed. Bas. 1531). | 21. aput. | 22. pila (fort. scribendum a Phila castra <et> in adv. Madvig in adn. ed. p. 191). |

planda opera sua circumire ducem haud dubie transitus speculantem, nunc * * * * * * Romanorum esse.

XXXV. Quae res Romanis auxit animos, Macedonibus regique eorum haud mediocrem atfulit terrorem. et primo supprimere in occulto famam eius rei est conatus, missis, qui Pantauchum inde venientem adpropinquare castris vetarent. sed iam et pueri quidam visi ab suis erant inter obsidis Illyrios ducti, et quo quaeque accuratius celantur, eo facilius loquacitate regiorum ministrorum emanant.

Sub idem tempus Rhodii legati in castra venerunt cum iisdem de pace mandatis, quae Romae ingentem iram patrum excitaverant. multo iniquioribus animis a castrensi consilio audiți sunt. itaque cum alii legatos in vincula coniiciendos censerent, alii praecipites sine responso agendos e castris, pronuntiavit consul post diem quintum decimum se responsum daturum. 15 interim, ut appareret, quantum pacificantium Rhodiorum auctoritas valuisset, consultare de ratione belli gerendi coepit. placebat quibusdam et maxime minoribus natu, per Elpei ripam munitionesque vim facere: confertis et uno agmine venientibus resi-

^{1.} dubiae. | speculan, suppl. H. I. Müller. | 2. Desinit hic fol. 134 cod.; intercidit fol. postremum quaternionis XXV., cf. Gitlbauer p. 23; 27. Fol. 135 incipit a norum esse; (Roma) norum esse Sigonius. | 4, aut, haud ed. Bas. 1531. | attuliterrorem. | 5. suprimere. | 6. pantaucum. | uenientell. | adpropinguarent, corr. ed. Bas. 1531. | 8. quaque. | accuratiuscuratureo, accuratius celantur eo (cf. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 6, Gitlbauer p. 77).* | 10. rodi. | in castra/Romana> coni. Harant. | 11. isdem. | 12. excitare (excitavere ed. Bas. 1531), excitaverant Novák p. 219, excitarant Madvig in adn. ed. p. 191. | 14. cum alipraecipes, lacunam in ed. Bas. 1531 stellula adposita notatam Vahlenus, quem secutus sum, in ephem. Austr. 1861 p. 11 explevit ((alii severissime repondendum censerent), alii Madvig in adn. ed. p. 191). | age | dosicastris, agendos e castris Harant. p. 276, H. I. Müller in adn. ed. Weissenborn. p. 139, Fügner Lex. Liv. p. 788. pronuntiavit (consul) Vahlen l. l., Wesenberg, (ipse) pronuntiavit Hertz. 17. gerendiplacebatcoepit quibusdam, corr. ed. Bas. 1531. | 18. maioribusnatu, corr. Crévier. | Enipei hic et infr. § 8 ed. Bas. 1531. | 19. etunofalcientibus (et vim facientibus ed. Bas. 1531), et uno (agmine) venientibus Novák ephem. Austr. 1892 p. 204*, et uno (agmine impetum) facientibus Vahlen ibid. 1861 p. 11, et cuneos facientibus Madvig Em. L. p. 704.

stere Macedonas non posse, ex tot castellis aliquanto altioribus ac munitioribus, quae validis praesidiis insedissent, priore anno deiectos, aliis placebat Octavium cum classe Thessalonicam s petere et populatione maritumae orae distringere copias regias. 5 ut altero ab tergo se ostendente bello circumactus ad interiorem partem regni tuendam nudare aliqua parte transitus Elpei cogeretur, ipsi natura et operibus inexsuperabilis ripa videbatur, 9 et praeterquam quod tormenta ubique disposita essent, missilibus etiam melius et certiore ictu hostis uti audierat. alio spectabat 10 10 mens tota ducis; dimissoque consilio Perrhaebos mercatores Coenum et Menophilum, notae iam sibi et fidei et prudentiae homines, accersitos secreto percunctatur, quales ad Perrhaebiam transitus sint. cum loca non iniqua esse dicerent, praesidiis 11 autem regiis obsideri, spem cepit, si nocte inproviso valida 15 manu adgressus necopinantis esset, deici praesidia posse: iacula 12 enim et sagittas et cetera missilia in tenebris, ubi, quid petatur, procul provideri nequeat, inutilia esse; gladio comminus geri rem in permixta turba, quo miles Romanus vincat. his ducibus 13 usurus, praetorem Octavium accersitum, exposito, quid pararet, 20 Heracleum cum classe petere iubet et mille hominibus decem dierum cocta cibaria ĥabere. ipse P. Scipionem Nasicam, Q. 14 Fabium Maximum filium suum cum quinque milibus delectis militum Heracleum mittit, velut classem conscensuros ad maritumam oram interioris Macedoniae, quod in consilio agitatum 25 erat, vastandam, secreto indicatum cibaria his praeparata ad 15 classem esse, ne quid eos moraretur. inde iussi duces itineris

^{2.} pro||prioreanno. | 3. tessalonicampeteretpopulatione. | 5. ostendentem. | 6. negarealiqua, cf. Gitlbauer p. 77. | 9. hostisut||audierat. | fort. <at> alio Hertz in adn. crit. — cf. de h. l. Vahlen l. l. p. 12. | 10. perrebos cod. et ed. Bas. 1531, Perraebos ed. Bas. 1535. | 11. choenumet me||nopilum, Schoenum et Menophilum ed. Bas. 1531, corr. I. F. Gronovius. | notaeet-fideiiamsibiet, corr. Kreyssig. | 12. perrebiam. | 14. regis, regiis Crévier. | coepit. | ualidammanuadgres||susualidanecopinantis. | 15. dei||si. | 17. cum||minus. | 20. heraclium, Heracleum I. F. Gronovius, cf. cap. 2, 12. | 21. cognitacibaria, cf. Gitlbauer p. 84. | p.scipioscipionem. | 22. quinquedilectismilitum (quinque delectis milibus ed. Bas. 1531), corr. Hertz. | 23. heracleum h. l. cod. | co||cessuros. | 25. uastanda. | iis Madviy. | 26. nequidetusmoraretur, ne quid eos moraretur ed. Bas. 1531 (ne quid iter moraretur

ita dividere viam, ut quarta vigilia tertio die Pythoum adoriri 16 possent. ipse postero die, ut detineret regem ab circumspectu rerum aliarum, prima luce medio in alveo cum stationibus hostium proelium commisit; pugnatumque utrimque est levi armatura, nec gravioribus armis in tam inaequali alveo pugnari 5 17 poterat. descensus ripae utriusque in alveum trecentorum ferme passuum erat; medium spatium torrentis, alibi aliter cavati. 18 paulo plus quam mille passus patebat. ibi in medio spectantibus utrimque ex vallo castrorum hinc rege, hinc consule cum suis 19 legionibus pugnatum est. missilibus procul regia auxilia melius 10 pugnabant; comminus stabilior et tutior aut parma aut scuto 20 Ligustino Romanus erat. meridie fere receptui cani suis consul iussit, ita eo die diremptum proelium est haud paucis utrimque 21 interfectis. sole orto postero die inritatis certamine animis etiam acrius concursum est. sed Romani non ab iis tantum, cum 15 quibus contractum certamen erat, sed multo magis ab ea multitudine, quae disposita in turribus stabat, omni genere missilium 22 telorum ac saxis maxime volnerabantur. ubi propius ripam hostium subissent, tormentis missa etiam ad ultimos perveniebant. multo pluribus eo die amissis consul paulo serius recepit 20 23 suos. tertio die proelio abstinuit, degressus ad imam partem castrorum, veluti per devexum in mare bracchium transifum 24 temptaturus. Perseus, quod in oculis erat

susp. Madvig, sed cf. Wesenberg p. 329, ne quid victus moraretur Hartel). |
ducis. | 1. duidere supra scripto i inter d et u. | Pythium coni. Sigonius. |
4. commisitpugnatumadque, commisit; pugnatumque ed. Bas. 1531, Madvig (cf. de usu Liv. Novák české mus. fil. VI p. 98), commisit atque
pugnatum Kreyssig, Vahlen l. l. p. 12; commisit; pugnatum Novák Stud.
Vind. XV, p. 253. | utri||quesitleui, utrimque est levi ed. Bas. 1531, utrimquest
levi Kreyssig, Hertz (cf. Vahlen l.l.). | 6. utriusquae. | 7. passum. | medi||dium. |
albi. | 9. hinc rege add. ed. Bas. 1531 (videtur scriptum fuisse: hinc rege
cum Macedonum exercitu, hinc Madvig in adn. ed. p. 193). | 12. ligusti,
corr. ed. Bas. 1531. | ferecoeptui. | 13. direp||tum. | aut, haud ed. Bas., del.
Duker. | 15. abhis, corr. Kreyssig. | 17. qua. | 20. plurimoseodicto||amissis. |
21. digressus, corr. I. F. Gronovius. | 22. uelutaper | in erat finitur fol.
136; interciderunt quaternionis XXVI. folia quattuor media, in quibus
quae scripta fuerint, e Plutarchi Aemil. Paul. cap. 15—17 intellegi potest.
(cf. B. Niese l. l. III, p. 161). |

XXXVI. Tempus anni post circumactum solstitium erat; 1 hora diei iam ad meridiem vergebat; iter multo pulvere et incalescente sole factum erat. lassitudo et sitis iam sentiebatur 2 et meridiem aestum magis adcensurum cum mox adpareret, 5 statuit sic adfectos recenti atque integro hosti non obicere; sed 3 tantus ardor in animis ad dimicandum utcumque erat, ut consuli non minore arte ad suos eludendos quam ad hostes opus esset. nondum omnibus instructis instabat tribunis militum, ut 4 maturarent instruere; circumibat ipse ordines; animos militum 10 hortando in pugnam accendebat. ibi primo alacres signum 5 poscebant; deinde, quantum incresceret aestus, et voltus minus vigentes et voces segniores erant, et quidam incumbentes scutis 6 nixique pilis stabant. tum iam aperte primis ordinibus inperat, metarentur frontem castrorum et inpedimenta constituerent. quod 7 ubi fieri milites sensere, alii gaudere palam, quod fessos viae labore flagrantissimo aestu non coegisset pugnare; legati circa 8 imperatorem ducesque externi erant, inter quos et Attalus, omnes adprobantes, cum pugnaturum consulem credebant — neque enim ne his quidem cunctationem aperuerat suam —; 20 tune mutatione consilii subita eum alii silerent, Nasica unus ex 9

^{1.} fol. 137 incip. ab anni. | tempus suppl. Sigonius. | solistitijum. | 2. horadieiam. | meridie. | 3. lassitudio. | 4. etmeridie aestatemagisadcesserunttummox adparebaretstatuit (et meridie instante magis accessurum utrumque adparebat. statuit ed. Bas. 1531), et meridiem aestum magis adcensurum cum mox adpareret, statuit Gitlbauer p. 125, et meridie aestum magis adcensurum utrumque adparebat. statuit Madrig Em. L. p. 704 (sed cf. Harant p. 276), et meridiem aestum magis adcensurum mox adparebat. statuit Hertz, et meridie stante magis. adcesserunt tum ** mox adparebat. statuit Vahlen, et meridie aestum magis accessurum adparebat. statuit Novák p. 223 (tum mox ex repetitione superiorum ortum existimans), et meridiei (et meridiano in ed. Teubn.) aestu magis accessurum utrumque mox adparebat. statuit olim Weissenborn. | 5. adque. | 6. utcumque, cf. Madvig Em. L. l. l., utringue ed. Bas. 1531. | 10. acce debat. | 11. increscereaestaset, corr. ed. Bas. 1535 (cf. Gitlbauer p. 47). | 12. seniores. | 14. constituerunt. | 15. inter v. sensere et alii gaudere Madvig add.: (alii non moleste ferre), Weissenborn olim susp. (alii taciti probare), sed cf. H. I. Müllerum in adn. ed. Weissenborn. p. 144. | 16. laboreflagoreflagrantissi mo. | 19. quidem h. l. add. I. F. Gronovius, Crévier. | 20. mutationem. | aliis irent. |

omnibus ausus est monere consulem, ne hostem ludificatum
priores imperatores fugiendo certamen manibus emitteret: vereri,
ne, si nocte abeat, sequendus maximo labore ac periculo in
intima Macedoniae sit, aestasque, sicut prioribus ducibus, per
calles saltusque Macedonicorum montium vagando circumagatur.
se magnopere suadere, dum in campo patenti hostem habeat,
adgrediatur, nec oblatam occasionem vincendi amittat, consul
nihil offensus libera admonitione tam clari adulescentis "et
ego" inquit "animum istum habui, Nasica, quem tu nunc habes;
et, quem ego nunc habeo, tu habebis, multis belli casibus didici,
quando pugnandum, quando abstinendum pugna sit, non operae
est stanti nunc in acie docere, quibus de causis hodie quiesse
melius sit, rationes alias reposcito; nunc auctoritate veteris
imperatoris contentus eris," conticuit adulescens; haud dubie
videre aliqua impedimenta pugnae consulem, quae sibi non 15
apparerent.

XXXVII. Paulus, postquam metata castra impedimentaque conlocata animadvertit, ex postrema acie triarios primos subducit, deinde principes, stantibus in prima acie hastatis, si quid hostis moveret, postremo hastatos, ab dextro primum cornu 20 singulorum paulatim signorum milites subtrahens. ita pedites equitibus cum levi armatura ante aciem hosti oppositis sine tumultu abducti, nec ante, quam prima frons valli ac fossa perducta est, ex statione equites revocati sunt. rex quoque, cum

^{1.} nehostemqui|demludificatus, corr. Crévier (ne hostem pridem ludificatum I. F. Gronovius, sed cf. Hartelium p. 55.). | 2. emittere, corr. I. F. Gronovius. | 3. si add. Kreyssig. | habeat. | maxime. | 4. macedoniaesitaesosque, Macedoniae sit aestasque Madvig Em. L. p. 704 (cf. Vahlen acad. Berol. 1889), Macedoniae sit inlaesusque Weissenborn in ed. Teubn., Hartel l. l. (Macedoniae; exercitusque ed. Bas. 1531). | percastes supra scripto ll. | 6. parenti. | 7. hadgrediatiur. | 8. liberadmo|nitione. | 9. inquid. | na siquea. | 10. multi. | 11. operaesit, corr. I. F. Gronovius, Madvig Em. L. p. 705 (cf. quae adiunxi in ed. S. Hilar sup. ps. p. XVI). | 12. tunc. | causisquihodieesse, corr. ed. Bas. 1531. | 13. sit < futurum> coni. Wesenberg. | 14. contemptus. | dubiae. | 15. consulemq.|sibi. | 16. appareret. | 17. metatacontraimpedimentaquae|colocata. | 18. actae. | 19. hastatisiquid. | 20. cornus. | 24. exstationee|equites. |

sine detractatione paratus pugnare eo die fuisset, contentus eo, quod per hostem moram fuisse pugnae scirent, et ipse in castra copias reduxit.

Castris permunitis C. Sulpicius Gallus, tribunus militum 5 5 secundae legionis, qui praetor superiore anno fuerat, consulis permissu ad contionem militibus vocatis, pronuntiavit, nocte proxima, ne quis id pro portento acciperet, ab hora secunda 6 usque ad quartam horam noctis lunam defecturam esse, id quia naturali ordine statis temporibus fiat, et sciri ante et praedici 10 posse, itaque quem ad modum, quia certi solis lunaeque et 7 ortus et occasus sint, nunc pleno orbe, nunc senescentem exiguo cornu fulgere lunam non mirarentur, ita ne obscurari quidem. cum condatur umbra terrae, trahere in prodigium debere, nocte, 8 quam pridie nonas Septembres insecuta est dies, edita hora 15 luna cum defecisset, Romanis militibus Galli sapientia prope divina videri; Macedonas ut triste prodigium, occasum regni 9 perniciemque gentis portendens, movit, nec aliter vates. clamor ululatusque in castris Macedonum fuit, donec luna in suam lucem emersit.

Postero die — tantus utrique ardor exercitui ad concurrendum fuerat, ut et regem et consulem suorum quidam, quod sine proelio discessum esset, accusarent — regi prompta defensio erat, non eo solum, quod hostis prior, aperte pugnam detractans, ¹¹ in castra copias reduxisset, sed etiam quod eo loco signa ²⁵ constituisset, quo phalanx, quam inutilem vel mediocris iniquitas

^{1.} detractioneė. | eodefuisset. | contemptus. | equod, eo quod Hertz, Harant p. 276 (quod ed. Bas. 1531). | 6. permissus. | uacatis. | 7. quisinpro, quis id pro ed. Bas. 1531. | 9. stantis. | scire. | 10. certis. | lunaequae. | 11. senescente, corr. Florebellus. | 12. fu|gere, corr. ed. Bas. 1535 (cf. Gitlbauer p. 47). | 14. nonas Sextiles coni. Dodwellus; cf. ad. h. l. Zech astronom. Unters. üb. d. wichtig. Finsternisse Lips. 1853 p. 35, 49 sq.; Ideler Chronol. II, 104; Mommsen Chronol. 46; B. Niese l. l. III, 161. | editaluna|horacum, edita hora luna cum ed. Bas. 1531 (cf. Vahlen Ind. lect. Berol. 1890), edita hora cum luna Weissenborn. | 17. permitiemque. | 18. ulaulatusque. | 20. ⟨nam⟩ tantus Madvig Em. L. p. 707. | utrisque. | 22. promptam. | 23. seosolum. | detrectans ed. Bas., Madvig (cf. Georges Lex. d. Wortf. p. 210). | 25. iniquitasloci∥iniquitasefficeret. |

loci efficeret, promoveri non posset. consul ad id, quod pridic praetermisisse pugnandi occasionem videbatur et locum dedisse hosti, si nocte abire vellet, tunc quoque per speciem immolandi terere videbatur tempus, cum luce prima ad signum propositum
 pugnae exeundum in aciem fuisset. tertia demum hora sacrificio rite perpetrato ad consilium vocavit; atque ibi, quod rei gerendae tempus esset, loquendo et intempestive consultando videbatur quibusdam extrahere sermones. tum eam consul orationem habuit.

XXXVIII. "P. Nasica, egregius adulescens, ex omnibus 10 unus, quibus hesterno die pugnari placuit, denudavit mihi suum consilium; idem postea, ita ut transisse in sententiam 2 meam videri posset, tacuit. quibusdam aliis absentem carpere 3 imperatorem quam praesentem monere melius visum est. et tibi, P. Nasica, et quicumque idem, quod tu, occultius senserunt, non 15 gravabor reddere dilatae pugnae rationem. nam tantum abest, ut me hesternae quietis paeniteat, ut servatum a me exercitum eo consilio credam. in qua me opinione sine causa esse ne quis vestrum credat, recognoscat, agedum, mecum, si videtur, quam 5 multa pro hoste et adversus nos fuerint. iam omnium primum, 20 quantum numero nos praestent, neminem vestrum nec ante

^{2.} videbatur h. l. inclus. A. Perizonius. | 3. hostis nocte, corr. ed. Bas. 1531. | 4. in videbatur u sup. lin. add. | primasignasm|propositumpugnaeadexeundum, prima ad signum propositum pugnae exeundum Vahlen, prima signo proposito pugnae exeundum Madvig Em. L. p. 706. 6. adque. | 7. tempusest. | intempestiuae. | 8. extraheresermo|nestamen, extrahere sermones. tum eam Harant p. 277, extrahere. (adversus eos) ((adversus eorum) Wesenberg) sermones talem Madvig in adn. ed. p. 197. Wesenberg, extrahere. (tum contra huiusmodi) sermones talem idem Em. L. p. 707, extrahere. post sermones hanc I. F. Gronovius, extrahere. (post) sermones tandem coni. Drakenborch (extrahere. post sermones tamen ed. Bas. 1531). | 10. adulescens omnibusexunus, corr. edd. post Basilienses. | 13. possit coni. Drakenborch. | alis. | 14. uisumessetetibi, cf. Gitlbauer p. 85. | 15. quodoccultius, corr. ed. Bas. 1531. | 17. peniteat. | 18. opinionees senequissine causauestrum, corr. Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 13 (opinione esse sine causa ne quis vestrum Hertz, opinione esse ne quis vestrum sine causa Kreyssig). | 19. ueidetur, cf. Gitlbauer p. 71. |

ignorasse et hesterno die, explicatam intuentis aciem, animadvertisse certum habeo. ex hac nostra paucitate quarta pars 6 militum praesidio inpedimentis relicta erat; nec ignavissimum quemque relinqui ad custodiam sarcinarum scitis, sed fuerimus 7 5 omnes: parvom hoc tandem esse credimus, quod ex his castris, in quibus hac nocte mansimus, exituri in aciem hodierno aut summum crastino die, si ita videbitur, diis bene iuvantibus, sumus? nihilne interest, utrum militem, quem neque viae labor 8 eo die neque operis fatigaverit, requietum, integrum in tentorio 10 suo arma capere iubeas atque in aciem plenum virium, vigenteni et corpore et animo educas, an longo itinere fatigatum et 9 onere fessum, madentem sudore, arentibus siti faucibus, ore atque oculis repletis pulvere, torrente meridiano sole, hosti obicias recenti, requieto, qui nulla re ante consumptas vires 15 ad proelium adferat? quis, pro deum fidem, ita conparatus. vel 10 iners atque inbellis, fortissimum virum non vicerit? quid, quod 11 hostes per summum otium instruxerant aciem, praeparaverant animos, stabant conpositi suis quisque ordinibus, nobis tunc repente trepidandum in acie instruenda erat et incompositis 20 concurrendum?

XXXIX. At hercule acie quidem incondita inordinataque 1

^{1.} ignorassethesterno. | inplica | tamintuentis, corr. I. F. Gronovius. | 6. hocnoctemansiturusexiituri, corr. ed. Bas. 1531. | 7. uidebaturdiis. | 8. laborehodie, corr. Vahlen (cf. quae de erroris origine add. G. Heraeus, Quaest. crit. Liv. p. 41). | 10. adque. | acie. | 11. educans. | adlongo. | 12. ene re, onere ed. Bas. 1531, opere Kreyssig (Novakio p. 224 lectio duplex subesse videtur itinere fatigatum et itinere fessum). | fessumadentem. | arden tibus, arentibus Florebellus, I. F. Gronovius. | 13. adque. | torrentem, corr. I. Perizonius. | 14. quieto, corr. I. F. Gronovius. | consum tas. | 15. deumu. | 16. adque. | non add. ed. Bas. 1531 (Harant p. 277 susp. adferat, qui, pro deum fidem, ita conparatus, vel iners atque inbellis, fortissimum virum vicerit? - Vahlen Acad. Berol. 1889: adferat? quis (= quibus) ita conparatis vel iners atque inbellis fortissimum virum vicerit, sed cf. H. I. Müllerum ann. Berol. 1890 p. 201). | 17. hoste. | repairauerant (cf. Gitlbauer p. 71), corr. Nipperdey. | 19. trepidant dum. | 21. adher cule. | aciemquideminconditam inordinatam que habuissemus cas tra, acie quidem incondita inordinataque habuissemus castra Hartel p. 57, aciem

habuissemus castra munita, provisam aquationem, tutum ad eam iter praesidiis inpositis, explorata circa omnia; an nihil nostri [habentes] praeter nudum campum, in quo pugnaremus? 2 maiores nostri castra munita portum ad omnis casus exercitus ducebant esse, unde ad pugnam exirent, quo iactati tempestate 5 3 pugnae receptum haberent. ideo, cum munimentis ea saepsissent, praesidio quoque valido firmabant, quod, qui castris exutus erat, etiamsi pugnando acie vicisset, pro victo haberetur, castra 4 sunt victori receptaculum, victo perfugium. quam multi exercitus, quibus minus prospera pugnae fortuna fuit, intra vallum 10 conpulsi, tempore suo, interdum momento post, eruptione facta 5 victorem hostem pepulerunt? patria altera militaris est haec sedes, vallumque pro moenibus et tentorium suum cuique militi domus ac penates sunt, sine ulla sede vagi dimicassemus, ut 6 quo victi, quo victores nos reciperemus? his difficultatibus et 15 impedimentis pugnae illud opponitur: quid, si hostis hac interposita nocte abisset, quantum rursus sequendo eo penitus in 7 ultimam Macedoniam exhauriendum laboris erat? ego autem neque mansurum eum neque in aciem copias educturum fuisse certum habeo, si cedere hinc statuisset. quanto enim facilius 20 abire fuit, cum procul abessemus, quam nunc, cum in cervicibus sumus, nec fallere nos interdiu aut nocte abeundo potest?

quidem inconditam inordinatamque habuissemus, (sed) castra Madvig Em. L. p. 707, aciem quidem inconditam inordinatamque habuissemus (habuissemus> castra Vahlen. | 2. an ninihil. | 3. habentes inclus. Madvig l. l. | inquo, inique coni. Hartel l. l. | 4. uestri, nostri Cobet. | 6. eassaepissent, corr. I. F. Gronovius. | 8, etiamse. | 10, fortunae. | 12, patriam alteramestmilitariesthaec, corr. Wesenberg p. 331. | 13. teno rium. | suamscuique. | 14. paenates. | 15. quouictoresnosreciperemus, quo \(\sqrt{victi}, \, quo \rangle \text{victores} \) nos reciperemus H. I. Müller, quo victores nos reciperemus, victi (quo victi M. Müller) perfugeremus > Harant p. 278, M. Müller. | 17. paenitus. | inultimamacedonia. | 18. exhauriendoum. | 19. mansurumcum. | 20. in statulisset alterum s sup. lin. add. | 21. quemnunc. | 22. necfallerenosnecinterdiuautnocteab eundtemestnobis, nec fallere nos interdiu aut nocte abeundo (potest? quid au)tem est nobis Madvig Em. L. p. 708, prob. H. I. Müller ann. Berol. 1890 p. 201, . nec fallere nos nunc interdiu aut nocte abeundo (possunt; nihil au)tem est nobis Vahlen Acad. Berol. 1889 (? nec falleret nos nec interdiu nec nocte abeundo; (quid au)tem est nobis ed. Bas. 1531).]

quid autem est nobis optatius quam ut. quorum castra praealta 8 fluminis ripa tuta, vallo insuper saepta ac crebris turribus, oppugnare adorti sumus, eos relictis munimentis, agmine effuso abeuntis in patentibus campis ab tergo adoriamur? hae dilatae 5 pugnae ex hesterno die in hodiernum causae fuerunt. pugnare 9 enim et ipsi mihi placet; et ideo, quia per Elpeum amnem saepta ad hostem via erat, alio saltu, deiectis hostium praesidiis, novom iter aperui; neque prius, quam debellavero, absistam."

XL. Post hanc orationem silentium fuit, partim traductis 1 10 in sententiam eius, partim verentibus nequiquam offendere in eo, quod utcumque praetermissum revocari non posset. ac ne 2 illo inso quidem die aut consuli aut regi pugnare placebat, regi, quod nec fessos, ut pridie, [ex] via neque trepidantis in acie 15 instruenda et vixdum compositos adgressurus erat, consuli, quod in novis castris non ligna, non pabulum convectum erat, ad quae petenda ex propinquis agris magna pars militum e castris exierat, neutro imperatorum volente fortuna, quae plus consiliis 3 humanis pollet, contraxit certamen, flumen erat haud magnum 20 propius hostium castra, ex quo et Macedones et Romani aquabantur praesidiis ex utraque ripa positis, ut id facere tuto possent. duae cohortes a parte Romanorum erant, Marrucina et Paeligna, duae turmae Samnitium equitum, quibus praeerat M. Sergius Silus legatus; et aliud pro castris stativom erat 6 ²⁵ praesidium sub C. Cluvio legato, tres cohortes, Firmana, Vestina, Cremonensis, duae turmae equitum, Placentina et Aesernina.

^{1.} optatusquarum|ut. | 2. ac add. ed. Bas. 1531 (saepta, crebris turribus (instructa) [vel (munita)] oppugnare susp. Novák). | 3. abgmine. | 4. aboitergo. | adoriā|tur. | 6. etnimetipsi. | per ex pel corr. r supra scripto. | elpeium. | 9. absit, absistam ed. Bas. 1531. | 11. nequicquam. | 13. regiquod, regi (pugnare placebat (placuit), regi, quod Kreyssig. | 14. ex inclus. Novák. * | 15. cō|positos. | 16. ligno. | adque. | 17. in castris extr. s spscr. | 18. exieratne||totimperatorum, corr. ed. Bas. 1531. | que. | 19. fluumen. | 20. proprius. | castris, castra I. F. Gronovius, Novák *. | equabantur. | 22. apertaeromanorum, corr. ed. Bas. 1531, cf. Gitlbauer p. 77. | marrucinae. | 23. piligna. | 24. .m.sergi||us sylus, corr. Sigonius. | statimuouerat, stativum erat ed. Bas. 1531. | 25. legatorescohortes. | 26. cremonensi. | placentisnaeptesser||nina, corr. Sigonius. |

7 cum otium ad flumen esset neutris lacessentibus, hora circiter nona iumentum e manibus curantium elapsum in ulteriorem 8 ripam effugit. quod cum per aquam ferme genibus tenus altam tres milites sequerentur, Threces duo id iumentum ex medio alveo in suam ripam trahentes caperent, hos persecuti illi altero 5 eorum occiso receptoque [eo] iumento ad stationem suorum se 9 recipiebant. octingentorum Thracum praesidium in hostium ripa erat. ex his pauci primo, aegre passi popularem in suo conspectu caesum, ad persequendos interfectores fluvium transgressi 10 sunt, dein plures, postremo omnes, et cum praesidio 10 10 XLI. , proelium ducit. movebat imperii maiestas, gloria viri, ante omnia aetas, quod maior sexaginta annis iuvenum munia in parte praecipua laboris periculique capessebat. intervallum, quod inter cetratos et phalanges erat, inplevit legio 2 atque aciem hostium interrupit. a tergo cetrati erant, frontem 15 adversus clupeatos habebat; chalcaspides appellabantur. secundam legionem L. Albinus consularis ducere adversus leucaspidem 3 phalangem iussus; ea media acies hostium fuit, in dextrum cornu, unde circa fluvium commissum proelium erat, elephantos inducit et alas sociorum; et hinc primum fuga Macedonum est 20 4 orta, nam sicut pleraque nova conmenta mortalium in verbis

^{1.} ora. | 2. quarta, nona I. F. Gronovius e Plut. Aemil. c. 22. | 3. altquam. | gelnus, genibus Novák české mus. fil. VII p. 441 (prob. H. I. Müller ann. Berol. 1903 p. 11, genu Gryphius, Luterbacher in Fleckeis. ann. 1885 p. 614.) | 4. streces, Thraces ed. Bas. 1531, Thracesque coni. Ursinus. | 5. traden tesaltero (trahentes; altero ed. Bas. 1531 stellula adposita, traherent, altero Latinius, Ursinus, Madvig; sed cf. Harant p. 278), trahentes (caperent, hos persecuti illi) altero coni. M. Müller, alia vid. ap. Drakenborch p. 405. | 6. eo del. A. Perizonius. | se add. ed. Bas. 1531. | 7. tracum. | 8. aegreinpassi. | 10. in praesidio finitur cod. fol. 141; interciderunt quaternionis XXVI. duo folia (cf. Gitlbauerum p. 27), quae easdem fere res continuisse videntur, quas Plut, Aem, 18, 19, 20 narravit. lacunam ind. ed. Bas. 1531. | 11. imperi. | 13. periculiquae. | 14. phalangem coni. I. F. Gronovius, phalangitas susp. Drakenborch. | inplessit. | 15. adqueacie. | cetratiserat, corr. Madvig Em. L. p. 709. | 16. caclaspides (aglaspides ed. Bas. 1531), corr. I. F. Gronovius. | 17. cons. | 19. cornum. | elepantosindulcietalias (elephantes inducti & ala ed. Bas. 1531). corr. Kreyssig. | 20. fugam. |

vim habent, experiendo, cum agi, non, quem ad modum agatur, edisseri oportet, sine ullo effectu evanescunt, ita tum elephantomachae nomen tantum sine usu fuerunt. elephantorum impetum 5 subsecuti sunt socii nominis Latini pepuleruntque laevom cornu. 5 in medio secunda legio inmissa dissipavit phalangem. neque 6 ulla evidentior causa victoriae fuit, quam quod multa passim proelia erant, quae fluctuantem turbarunt primo, deinde disiecerunt phalangem, cuius confertae et intentis horrentis hastis intolerabiles vires sunt; si carptim adgrediendo circumagere 7 inmobilem longitudine et gravitate hastam cogas, confusa strue inplicantur; si vero aut ab latere aut ab tergo aliquid tumultus increpuit, ruinae modo turbantur, sicut tum adversus catervatim 8 incurrentes Romanos, et interrupta multifariam acie, obviam ire cogebantur; et Romani, quacumque data intervalla essent, 15 insinuabant ordines suos, qui si universa acie in frontem adver- 9 sus instructam phalangem concurrissent, quod Paelignis principio pugnae incaute congressis adversus cetratos evenit, induissent se hastis nec confertam aciem sustinuissent.

XLII. Ceterum sicut peditum passim caedes fiebant, nisi 1
20 qui abiectis armis fugerunt, sic equitatus prope integer pugna
excessit. princeps fugae rex ipse erat. iam a Pydna cum sacris 2
alis equitum Pellam petebat; confestim eos Cotys sequebatur
Odrysarumque equitatus. ceterae quoque Macedonum alae integris 3

^{1.} expiê\(|\)do, cf. Gitlbauer p. 68 (explendo ed. Bas. 1531), corr. Turnebus. \| agantur, corr. Sigonius. \| 2. elephanto\(|\)mace (elephanti in acie ed. Bas. 1531), elephantomachoe Hartel p. 59, elephantomachae in acie Harant p. 279, cf. H. I. M\(\)uller ann. Berol. 1889 p. 43. \| 3. nomensinetantousu, nomen tantum sine usu ed. Bas. 1531. \| 4. sociis. \| pepuleruntquae. \| leuom, laevum ed. Bas. 1531. \| 5. legioinmassa, cf. Gitlbauer p. 77. \| 6. fuitt. \| passum. \| 7. turbarent. \| 8. phalange\(|\)cumiusconfertae. \| horrendis. \| 9. adgrediendos, adgrediendo eos coni. Harant p. 280 \| 10. longitudi\(|\)nemegrauidatae, corr. ed. Bas. 1531. \| hastas coni. I. F. Gronovius. \| \circ \| co\(|\)fursatrue. \| 11. aliqui. \| 12. modoturbam\(|\)turbantur. \| 13. incurrentos supra o scripto e. \| obuiaminre. \| 15. ordinesuo. \| 16. concurrissent\(|\)pquod\(|\)pelignis. \| 17. incautae. \| 18. hastisinconfertam, corr. ed. Bas. 1531. \| 19. fiebat coni. Harant p. 280. \| 21. fuga. \| 22. aliis. \| confestimcostocus, confestim eos Cotys Iac. Gronovius. \| 23. aleaeintegrishabebant, corr. ed. Bas. 1531 (cf. Gitlbauer p. 77). \|

abibant ordinibus, quia interiecta peditum acies, cuius caedes 4 victores tenebat, inmemores fecerat sequendi equites. diu phalanx a fronte, a lateribus, ab tergo caesa est. postremo qui ex hostium manibus elapsi erant, inermes ad mare fugientes, quidam aquam etiam ingressi, manus ad eos, qui in classe erant, 5 5 tendentes, suppliciter vitam orabant; et cum scaphas concurrere undique ab navibus cernerent, ad excipiendos sese venire rati, ut caperent potius quam occiderent, longius in aquam, quidam 6 etiam natantes, progressi sunt. sed cum hostiliter e scaphis caederentur, retro, qui poterant, nando repetentes terram in aliam 10 foediorem pestem incidebant; elephanti enim ab rectoribus ad 7 litus acti exeuntis obterebant elidebantque, facile convenit, ab Romanis numquam una acie tantum Macedonum interfectum. caesa enim ad viginti milia hominum sunt; ad sex milia, qui Pydnam ex acie perfugerant, vivi in potestatem pervenerunt, 15 et vagi ex fuga quinque milia hominum capta. ex victoribus ceciderunt non plus centum, et eorum multo maior pars Paeligni; 8 volnerati aliquanto plures sunt, quod si maturius pugnari coeptum esset, ut satis diei victoribus ad persequendum superesset, deletae 9 omnes copiae forent: nunc imminens nox et fugientes texit et 20 Romanis pigritiem ad sequendum locis ignotis fecit.

XLÍII. Perseus ad Pieriam silvam via militari, frequenti agmine equitum et regio comitatu, fugit. simul in mediam silvam ventum est, ubi plures diversae semitae erant, et nox adpropinquabat, cum perpaucis maxime fidis via devertit. equites 25 sine duce relicti alii alia in civitates suas dilapsi sunt; perpauci inde Pellam celerius quam ipse Perseus, quia recta et expedita

^{1.} cedes. | 2. tenebant, corr. I. F. Gronovius. | fecerantsequenda. | 5. aqua. | 6. supi||citer (1 sup. lin. add.). | 7. adnauibus. | ratos. | 9. progressisun||. | hostiliterscaphiscedere||tur, corr. ed. Bas. 1531. | 11. ablitus. | 12. obterrebant. | conueniebatromanis, convenit ab Romanis Weissenborn (cf. Madvig Em. L. p. 709, Fügner Lex. Liv. p. 88). | 13. acien. | 14. ad.ui.||qui, ad sex milia qui ed. Bas. 1531. | 16. etuagietfugaŭ. m hominum. | 17. peligni. | 19. delatae. | 20. ferent, cf. Gitlbauer p. 77. | noxaefugientes. | 22. persesuus. | uiam. | 23. inuiamsiluam, in mediam silvam Hartel p. 60, in eam silvam susp. Madvig in adn. ed. p. 202, in illam silvam Harant p. 280, in silvam ed. Bas. 1531. | 25. fidos. | 26. alialia. | 27. inte, inte<r omnes> vel inte<r eos> susp. Hartel l. l. | et add. I. F.

via ierant, pervenerunt. rex ad mediam ferme noctem errore et variis difficultatibus viae est vexatus; in regia maesta Perseo, qui Pellae praeerant, Euctus Eulaeusque et regii pueri praesto erant. contra ea amicorum, qui alii alio casu servati ex proelio 5 Pellam venerant, cum saepe arcessiti essent, nemo ad eum venit. tres erant tantum cum eo fugae comites, Euander Cretensis, 6 Neo Boeotius et Archidamus Aetolus. cum iis, iam metuens, ne, 7 qui venire ad se abnuerent, maius aliquid mox auderent, quarta vigilia profugit. secuti eum sunt admodum quingenti Cretenses.

10 petebat Amphipolim; sed nocte a Pella exierat, properans ante 8 lucem Axium amnem traicere, eum finem sequendi propter difficultatem transitus fore ratus Romanis.

XLIV. Consulem, cum se in castra victor recepisset, ne ¹ sincero gaudio frueretur, cura de minore filio stimulabat. P. ² Scipio is erat, Africanus et ipse postea deleta Carthagine appellatus, naturalis consulis Pauli filius, adoptione Africani nepos. is septumum decumum tunc annum agens, quod ipsum ³ curam augebat, dum effuse sequitur hostes, in partem aliam turba ablatus erat; et serius cum redisset, tunc demum, recepto ²⁰ sospite filio, victoriae tantae gaudium consul sensit.

Gronovius, Vahlen ephem. Austr. 1861 p. 249. | 1. noctemterrore, noctem errore Madvig, noctem et errore Weissenborn. | 2. uidex, viae ed. Bas. 1531, viae est Novák české mus. fil. V, 291 | uexatusinregia estaperseo, vexatus(est). in regia Perseo ed. Bas. 1531, vexatus(est). in regia maesta Perseo Madvig Em. L. p. 710, vexatus in regiam intrat. Perseo Hartel p. 61, vexatus in regiam ingressus est. ac Perseo Weissenborn in ed. Teubn. | 3. piellae. | praeerantcolactusqueregi (praeerat, Euctus regiique ed. Bas. 1531), praeerant, (Eulaeus) Euctusque (et) regii Weissenborn coll. Plut. Aem. c. 23, praeerant, Euctus (Eulaeus) que (et) regii H. I. Müller ann. Berol. 1900 p. 30 (praeerant, ¿Eulaeus) Euctusque regî(que) Hertz). 4. alialio. | 6. uenitreserant. | cretensiscn.euboetius (Neon Boetius ed. Bas. 1531), corr. Sigonius (Neo Boeotus Madvig, (et) Neo Boeotus Wesenberg.) 7. cumisiametuens. | 9. adsecuti. | admodumi.cretenses. | 10. am/pipoli. | pellae. | apro|perans. | 11. asium, corr. ed. Bas. 1531, | 14. fruerentcura. | 15. Africanus et ipse . . . appellatus post Africani nepos collocat Madvig Em. L. p. 710. | delectacartagine, cf. Gitlbauer p. 77. | 16. consullispauliconsulisadoptione, consulis Pauli filius, adoptione Duker. | 18. curamaudebat. | 19. tum demum Wesenberg | 20. hospitefilio, corr. ed. Bas. 1531, cf. Gitlbauer p. 117.

Amphipolim cum iam fama pugnae pervenisset concursusque matronarum in templum Dianae, quam Tauropolon vocant, ad opem exposcendam fieret, Diodorus, qui praeerat urbi, metuens, ne Thraces, quorum duo milia in praesidio erant, urbem in tumultu diriperent, ab subornato ab se per fallaciam in tabel- 5 5 larii speciem litteras in foro medio accepit. scriptum in iis erat, ad Emathiam classem Romanam adpulsam esse, agrosque circa vexari; orare praefectos Emathiae, ut praesidium adversus 6 populatores mittat. his lectis hortatur Thracas, ut ad tuendam Emathiae oram proficiscantur: magnam eos caedem praedam- 10 7 que palatis passim per agros Romanis facturos. simul elevat famam adversae pugnae: quae si vera foret, alium super alium 8 recentes ex fuga venturos fuisse, per hanc causam Thracibus ablegatis, simul transgressos eos Strymonem vidit, portas clausit. XLV. Tertio die Perseus, quam pugnatum erat, Amphi- 15 2 polim venit. inde oratores cum caduceo ad Paulum misit. interim Hippias et Midon et Pantauchus, principes amicorum regis, Beroea, quo ex acie confugerant, ipsi ad consulem profecti

Hippias et Midon et Pantauchus, principes amicorum regis, Beroca, quo ex acie confugerant, ipsi ad consulem profecti Romanis se dedunt. hoc idem et alii deinceps metu perculsi parabant facere. consul nuntiis victoriae Q. Fabio filio et L. 20 Lentulo et Q. Metello cum litteris Romam missis spolia iacentis hostium exercitus peditibus concessit, equitibus praedam circumiecti agri, dum ne amplius duabus noctibus a castris abessent. ipse propius mare ad Pydnam castra movit. Beroca primum, deinde Thessalonica et Pella et deinceps omnis ferme Macedonia 25

^{1.} ampipolim. | 2. quemlauropolon. | 3. fleret. | pre|erat. | 4. traces. | 5. diriperentautsubornato. | tabellari. | 6. sejriptum. | 8. ośrare. | 9. ortaturtracas. | 11. romani. | 12. aduersa. | 13. tracibus. | 14. eostrymonem. | 15. ampipolim. | 17. panthaucus (Pantaucus ed. Bas. 1531), corr. I. F. Gronovius. | 18. ueroeam (Beroeam ed. Bas. 1531), Beroea Kreyssig (cf. de h. l. H. I. Mülleri adn. in comment. Weissenborn. p. 164). | 19. sededunt, se dedunt Kreyssig (dedunt ed. Bas. 1531). | aliaedeincepsmetuperculsae (aliae deinceps metu perculsae ed. Bas. 1531), alii deinceps metu perculsi (ni vox civitates vel urbes exciderit) I. F. Gronovius, Kreyssig, aliae deinceps (urbes) metu perculsae Madvig. | 20. uictoriaeq. ||fabio. | 21. et.q. | missispolia. | 23. alcastris, a castris ed. Bas. 1531, ab castris Kreyssig, cf. Fügner Lex. Liv. p. 22 (ubi corr. 44 [pro 45], 45, 4). | 24. ueroea. | 25. tessalonica. |

intra biduum dedita. Pydnaei, qui proximi erant, nondum mise- 6 rant legatos; multitudo incondita plurium simul gentium turbaque, quae ex acie fuga in unum conpulsa erat, consilium et consensum civitatis inpediebat; nec clausae modo portae, sed 5 etiam inaedificatae erant, missi Midon et Pantauchus sub muros 7 ad conloquium Solonis, qui praesidio praeerat; per eum emittitur militaris turba, oppidum deditum militibus datur diripiendum. Perseus, una tantum spe Bisaltarum auxilii temptata, ad quos 8 nequiquam miserat legatos, in contionem processit Philippum 10 secum filium habens, ut et ipsos Amphipolitanos et equitum 9 peditumque, qui aut se persecuti aut fuga eodem delati erant, adhortando animos confirmaret. sed aliquotiens dicere incipientem 10 cum lacrimae inpedissent, quia ipse hiscere nequiit, Euandro Cretensi editis, quae agi cum multitudine vellet, de templo 15 descendit. multitudo, sicut ad conspectum regis fletumque tam 11 miserabilem et ipsa ingemuerat lacrimaveratque, ita Euandri orationem aspernabatur; et quidam ausi sunt media ex contione succlamare "abite hinc, ne, qui pauci supersumus, propter vos pereamus." horum ferocia vocem Euandri clausit. rex inde 12 20 domum se recepit, pecuniaque et auro argentoque in lembos, qui in Strymone stabant, delatis, et ipse ad flumen descendit. Thraces navibus se committere non ausi domos dilapsi et alia 13 militaris generis turba; Cretenses spe pecuniae secuti. et quoniam

^{2.} incog||nita, cf. Gillbauer p. 78. | turbaequeex, corr. ed. Bas. 1531.|
5. inaedificata. | paintau||cus, cf. Gillbauer p. 71. | 6. praesidioerat, praesidio <prae>| prae>| praesidio <prae>| praesidio <prae>| praesidio <prae>| praesidioerat I. F. Gronovius, <in>| praesidio erat Weissenborn in ed. Teubn. | perseumemittitur. | 7. dedittum. | 8. speuisaaltarumauxili, corr. ed. Bas. 1531. | tempta||ti, corr. I. F. Gronovius. | 9. nequicquam. | 10. apilippolitanos. | 11. autsempersecuti, aut se persecuti Madvig Em. L. p. 711 (cf. nunc etiam Novák české mus. fil. VII p. 55). | fugaeeodem. | 12. confirmare. | aliiquotiens. | 13. lacrimaepependissent (praepedissent ed. Bas. 1531, inpedissent Novák ephem. Austr. 1892 p. 205) | ipsesci||renequid (ipse dicere nequiit ed. Bas. 1531), corr. Madvig Em. L. p. 712. | 14. editisqueagi. | 16. ipseingenue||rat, corr. ed. Bas. 1531, cf. Gillbauer p. 78. | 19. rexindomum. corr. I. F. Gronovius (rex exin domum Hertz). | 21. instrumone. | 22. traces. | delapsi. | aliae, alia Madvig Em. L. l. l. | 23. turbae, turba Madvig l. l. | cretensisspem, Cretenses spe H. I. Müller ann. Berol. 1900 p. 30. | sic||uti. |

in dividendo plus offensionum quam gratiae erat, quinquaginta 14 talenta iis posita sunt in ripa diripienda. ab hac direptione cum per tumultum naves conscenderent, lembum unum in ostio amnis multitudine gravatum merserunt. Galepsum eo die, postero 15 Samothracam, quam petebant, perveniunt; ad duo milia talentum 5 pervecta eo dicuntur.

XLVI. Paulus per omnes deditas civitates dimissis, qui praeessent, ne qua iniuria in nova pace victis fieret, retentisque apud se caduceatoribus regis P. Nasicam, ignarus fugae regis, 2 Amphipolim misit cum modica peditum equitumque manu, simul 10 ut Sinticen evastaret et ad omnes conatus regi impedimento 3 esset. inter haec Meliboea a Cn. Octavio capitur diripiturque; ad Aeginium, ad quod oppugnandum Cn. Anicius legatus missus erat, ducenti eruptione ex oppido facta amissi sunt ignaris 4 Aeginiensibus debellatum esse. consul a Pydna profectus cum 15 toto exercitu die altero Pellam pervenit et cum castra mille passus inde posuisset, per aliquot dies ibi stativa habuit, situm urbis undique aspiciens, quam non sine causa delectam esse 5 regiam animadvertit. sita est in tumulo vergente in occidentem hibernum; cingunt paludes inexsuperabilis altitudinis aestate et 20 hieme, quas restagnantes faciunt amnes. arx Phacus in ipsa palude, qua proxima urbi est, velut insula eminet, aggeri operis ingentis imposita, qui et murum sustineat et umore circumfusae 7 paludis nihil laedatur. muro urbis coniuncta procul videtur;

^{2.} talentaisposita. | obhac. | 4. ca|lipsum, corr. Sigonius. | posteromoataquam|quamquampetebant, postero Samothracam quam petebant ed. Bas. 1531. | 7. de||bitascitates, cf. Gitlbauer p. 68; 78. | 8. nequia. | iniuria ex inuria corr. i ante u supr. scr. | fierent. | 9. aput. | 11. sindicen. | regis, regi I. F. Gronovius. | 12. moelibea. | dirigiturquaead. | 14. eruptione-eruptione. | factamissi. | 15. eginiensib. | pidnapro||fectius. | 16. conas||tra \infty, cf. Gitlbauer p. 80. | 17. aliquod. | ubi. | 19. ad||uertit, (anim)|advertit Wesenberg, cf. Fügner Lex. L. 670. | sitaetin. | 20. cincunt. | inexsuperabilesaltitudinis, inexsuperabilis altitudinis ed. Bas. 1531, Madvig, (quia) inexsuperabiles altitudines Harant p. 280. | 21. hieme aquas restagnantes coni. Harant. l. l. | faciuntpadcusin (faciunt lacus. in ed. Bas. 1531), faciunt(amnes.arx) Phacus in Madvig Em. L. p. 681, faciunt. Phacus in Harant l. l. | 22. proxime. | uelet. | ā||geri. |

divisa est intermurali amni et eadem ponte iuncta, ut nec oppugnante externo aditum ab ulla parte habeat, nec, si quem ibi rex includat, ullum nisi per facillimae custodiae pontem effugium. et gaza regia in eo loco erat; sed tum nihil praeter trecenta 8 talenta, quae missa Gentio regi, deinde retenta fuerant, inventum est. per quos dies ad Pellam stativa fuerunt, legationes 9 frequentes, quae ad gratulandum convenerant, maxime ex Thessalia, auditae sunt. nuntio deinde accepto, Persea Samothracam 10 traiecisse, profectus a Pella consul quartis castris Amphipolim 10 pervenit. effusa omnis obviam turba cuivis indicio erat, non 11 bono ac iusto rege orba

^{1.} intermuroali. | oppugnanteo. | 2. adituadulla. | 3. custodie. | 4. caza. | seditum. | 6. perquoddiesapellam. | 7. tessaliaaudita. | 8. samotracam. | 9. profectus||appellam. | ampipolim. | 10. obuia, obviam ed. Bas. 1535 (cf. Gitlbauer p. 47). | cuiusindicio, cuivis indicio ed. Bas. 1531 (cuivis non certum ac fortasse delendum esse susp. Novák p. 225). | 11. orba|| (ob ra ed. Bas. 1531, orbatos Crévier), in quibus litteris desinit fol. codicis 146°; fol. 147° incip. lib. XXXXV. (uictoriae nuntii).

UNIV. OF MICH. JUL 10 1907

